

வரலாட்டிலோர் ஏடு

8.55 p.m

Varalaattiloar Eadu

கலைஞர் - மதனவரி
- ஏ.எஸ்.ஏ.எம். புரோபர் - (குழந்தை)

King of Kings

வரலாற்றிலோர் ஏடு

கலைஞர் - மென்றி
- ஏ.எஸ்.ஏ.ம். புரூர் - (கூர்)

சின்ன ஆலிம் வெளியீடு,
சின்ன ஆலிம் சதுக்கம்,
சம்மாந்துறை.

வரலாற்றிலோர் ஏடு

கலாபூஷணம் - மொலை
ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி (கபுரி)

பதிப்புமை © 2014, ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி
முதல் பதிப்பு: 25th August 2014

சின்ன ஆலிம் வெளியீடு,
சின்ன ஆலிம் சதுக்கம்,
சம்மாந்துறை.

வெளியீட்டு எண்:
ISBN 978-955-7581-0-2

Varalaattiloar Eadu
by A.C.A.M. Buhary

© 2014, A.C.A.M. Buhary
First Edition: 25th August 2014

Published by :
Sinnaalim Publication,
Sinnaalim Square,
Sammanthurai.

Printed by: Mycreation Advertising

ISBN 978-955-7581-0-2

الله

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

விண்ணர்முற்ற என்னை
மண்ணிற்குக் கொண்டுவர்த்த
எனது
பாசம்து பெற்றோடுக்கும்,

மண்ணல் கீட்டந்த என்னை
விண்ணனையிற்கு உயர்த்தி
எனது
அடிசால்கள் அனைவருக்கும்
கிர்நூல் சமர்ப்பணம்.

“அவ்வாறும் துவவீலாவும்”

முன்னுரை

பிஸ்மில்லாஹி ரஹம்மானிர் ரஹீம்.

சர்வலோகங்களையும் படைத்துப் பரிபாலிக்கின்ற அல்லாஹ் வக்கே அனைத்துப் புகழும். அல்லாஹ்துவில்லாஹ் அவனது இறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீது சாந்தியும் சமாதானமும் உண்டாவதாக.

அன்புள்ளம் கொண்ட நேயர்களே,

உங்கள் அனைவர் மீதும் அல்லாஹ்வின் அருளும் கிருபையும் சாந்தியும் உண்டாவதாக, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் வரஹம்துல்லாஹி வபறகாதுஹு.

நான் பாணந்துறை தொட்டவத்தை அல்ப. ரியா முஸ்லிம் மஹா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியனாகவும் அங்குள்ள ஜாம் ஆப் பள்ளிவாசலில் இமாமாகவும் பணிபுரிந்து வந்த காலமது. இடைக்கிடை இலங்கை வாணொலியின் முஸ்லிம் சேவையில் மணிமொழிகள், திருக்குர்ஆன் விளக்கம், நூருல் இஸ்லாம் போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி வந்துள்ளேன்.

அன்று 1972ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதத்தின் இறுதி வாரத்தில் திருக்குர்ஆன் விளக்கம் என்ற நிகழ்ச்சியின் ஒலிப்பதிவுக்காக இலங்கை வாணொலி நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். ஒலிப்பதிவு முடிந்ததும் எனது நிகழ்ச்சியின் தயாரிப்பாளராகவிருந்த அல்லாஜ் இஸ்ட.எல்.எம். முஹம்மத் அவர்கள், முஸ்லிம் சேவையின் கட்டுப்பாட்டாளராகப் பணிபுரியும் அல்லாஜ் வீ.ஏ. கபூர் அவர்கள் என்னை அழைப்பதாகக் கூறினார். அறைக்குள் நாம் நுழைந்தபோது எம்மை வரவேற்ற அவர் எனது நிகழ்ச்சிகள் பற்றிக் கலந்துரையாடினார். பின்னர் முஸ்லிம் சேவை நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் இரவு எட்டு மணி முதல் ஒன்பது மணிவரை நடைபெறுகிறது. ஒன்பது மணிக்கு மிக முக்கியமான செய்திகள் ஒலிபரப்பப்படும். அந்தச் செய்திகளைக் கேட்பதற்காக ஜங்து நிமிடங்களுக்கு முன்னரே தமிழ் பேசும் சகல நேயர்களும் வாணொலியைத் திறந்து வைத்துக் கொள்வர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சகலரும் பயன்பெறும் வண்ணம் சிறுசிறு சம்பவத் துணுக்குகளை

ஒலிபரப்பினால் அதனை அனைவரும் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும். இவ்வாறான ஒரு நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து உங்களால் ஒலிபரப்ப முடியுமா? என்று என்னைக் கேட்டதும் நான் அதற்குச் சம்மதித்தேன்.

இரவு எட்டு மணி ஜம்பத்து ஜந்து நிமிடத்திற்கு ஆரம்பித்து முன்று நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ளக் கூடியதாக நிகழ்ச்சிகள் அமைய வேண்டும் என்று கூறினார்.

இதற்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று மர்ஹும்களான அப்துல் குத்துாஸ், எம்.எம். இர்பான்,ஆஸாத் மெளலானா ஆகியோருடன் இஸ்ட.எல்.எம். முஹம்மத் அவர்களும் கலந்து பேசி இறுதியில் வரலாற்றிலோர் ஏடு என்று பெயர் வைத்தால் என்ன? என்று கேட்டார். அந்தப் பெயரே பொருத்தமானது என்று சகலரும் ஆலோசனை கூறினர்,இதன் பின்னரே ‘வரலாற்றிலோர் ஏடு’ என்று பெயர் குட்டப்பட்டது.

அதன்பின் அடுத்த நிகழ்ச்சி ஒலிப்பதிவுக்கு வரும்போது ஒரு வாரத்திற்கு ஒலிபரப்பக் கூடியதாகச் சில சுவையான சம்பவங்களை எழுதிக் கொண்டு வாருங்கள் என்று என்னைப் பணித்தார்.

அவ்வாறே நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்துக் கொண்டு சென்று ஒலிப்பதிவு செய்தேன். 1972ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இரண்டாம் நாள் எனது நிகழ்ச்சி இரவு 8.55 மணிக்கு ‘வரலாற்றிலோர் ஏடு’ என்ற பெயரில் ஒலிபரப்பாகத் தொடங்கியது.

அடுத்த வாரம் ஒலிப்பதிவுக்காகச் சென்றிருந்தபோது என்னை அழைத்த அல்லூஜ் வி.ர. கபூர் அவர்கள் மிக உற்சாகமாகவும் சந்தோஷமாகவும் இருந்தார். என்னைக் கண்டதும் அன்புடன் கட்டித் தழுவி “ஹஸ்ரத் நமது நோக்கம் வீண் போகவில்லை. நிகழ்ச்சி நேயர்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. உங்களது குரல் வளமும் மொழிநடையும் மிகவும் எடுப்பாக இருக்கின்றது. இந்த நிகழ்ச்சியை நீங்களே தொடர்ந்து செய்யுங்கள். இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி நான் பலரிடம் கலந்துரையாடியபோது சன்மானங்கள் இன்றி எம்மால் கலந்துகொள்ள முடியாதென்று மறுத்துவிட்டனர். இந்நிகழ்ச்சி மூலம் உங்களுக்குச் சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு” என்று கூறினார். நான் அவரைப் பார்த்து “ஸேர் ஒரு காலத்தில் வானொலியில் பேச வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கிருந்தது. அதன் பின் நான் படித்தவற்றை

மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்யும் ஒரு உட்கமாகக் கருதி அதனை ஒரு 'த.'வா' பணியாகவே செய்து வருகிறேன். இந்த நிகழ்ச்சியையும் சிறப்பாகச் செய்ய எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியுள்ளீர்கள். அதனைத் தொடர்ந்து செய்து வருவேன்" என்று கூறினேன்.

நிகழ்ச்சி ஒலிப்பரப்பாகிக் கொண்டிருக்கும்போதே மக்கள் மத்தியில் அதன் பிரபல்யம் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்தது நமது நாட்டில் மட்டுமல்லது தமிழ் நாடு, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழ் பேசும் நேயர்களிடையே இந்நிகழ்ச்சிக்கு நல்ல மவுச ஏற்படத் தொடங்கியது இதை அவதானித்த சிலருக்கு 'ஏன் நாழும் அதைச் செய்யக் கூடாது?' என்ற ஆசை மேலிட்டபோது அவர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது ஆனால் அந்த அளவு அது வெற்றியளிக் வில்லை.

வாரங்கள் மாதங்களாகி, மாதங்கள் வருடங்களாகி எனது நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வந்து, நான் அரசியல் குறாவளிக்குள் சிக்கியபோது வாளொலி நிலையக் கதவுகள் சில காலங்கள் மூடப்பட்டன. பின்னர் அந்தக் கதவுகள் திறக்கப்பட்டு சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால், எனது சொந்தப் பணிகள் தடையாக நிற்பதால் தற்போது அந்த நிகழ்ச்சியில் எனது குரல் கேட்பது குறைந்து விட்டது எல்லாவற்றிற்கும் அல்லாஹ் போதுமானவன்.

இப்படி வளர்த்த நிகழ்ச்சி காற்றோடு காற்றாகக் கலந்து விடாது ஆவணங்களாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற எனது அபிமானிகளின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள எனக்கு இப்போதுதான் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. "அல்ஹாம்துவில்லாஹ்"

அதன் விளைவாகவே ஒரு சில சம்பவங்களைத் தொகுத்து வெளியிட விரும்பினேன். நான் சிறு துணுக்குகளாக ஒலிபரப்பிய சம்பவங்களில் சிலதை அதன் முக்கியத்துவம் கருதி விரிவாக விளக்கியுள்ளேன். சகல வயதினரும் விரும்பிப்படுத்து பயன் பெறவும் விசேடமாக மாணவர்களுக்குப் படிப்பினை ஊட்டும் சம்பவங்களாகவும் இதனைத் தொகுத்துள்ளேன். எனது இந்த முயற்சிக்குப் பலர் பின்னணியாகவிருந்து ஊக்கமும் உற்சாகமும் தந்து கொண்டிருக்கின்றனர் அவர்களுக்கும் எனது உளம் கணிந்த நன்றி.

நான் முதல் முதலாக 1969இல்வாளொலி நிலையத்துள் நுழையக் காரணமாகவிருந்த மௌலாவி அல்ஹாஜ் எம்.ஏ.எம்.

ஹால்லாஹ் B.A. தொடக்கம் இன்று வரையுள்ள அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிகழ்ச்சி நூல் வடிவில் வருவதற்குப் பலர் உறுதுணையாக இருந்துள்ளனர். முதலில் அல்லாஹ் என்றே சொன்னது அருளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். அடுத்து தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகமொழி துறைத் தலைவர் எனது உயர்வையே எப்போதும் விரும்பும் சகோதரர் றமீஸ் அப்துல்லாஹ் அவர்களுக்கும் எழுத்துருவில் வர உதவிய சகோதரி ஜெஸ்மின் பைஸர் அவர்களுக்கும் நூலுரு விலாக்கிய சகோதரர் எல்.எம். பைசல் அவர்களுக்கும் அச்சுப் பிரதிகளைச் சரிபார்த்து உதவிய தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் பிரதிப் பதிவாளர் மன்குர் ஏ. காதிர் அவர்களுக்கும் எனது சகோதரர் முத்து இஸ்மாயில் அதிபர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி கூறுகிறேன். ஆரம்பம் முதல் இம்முயற்சியால் ஏற்பட்ட இடர்களையும் சங்கடங்களையும் பொருந்திக்கொண்டு இதன் வெற்றியின் பங்காளியாக இருந்த எனது அன்பு மனைவி தங்கம்மாவுக்கும் அடிக்கடி எனக்கு ஆலோசனை களையும் ஒத்தாசைகளையும் அளித்துவரும் எனது அன்புச் செல்வங்களான பாத்திமா ஸ்ரேயா, காதிர் இர்பான், காதிர் பெள்ளான் மற்றும் எனது மருமக்களான எம்.ஐ.எம்.நளீம், விஹான்பேகம் இர்பான், வைபா பெள்ளான் ஆகியோருக்கும் எனது சகோதரிகளுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் இவ்விடத்தில் நன்றி கூறுவது எனது கடமையாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்தப் புத்தகம் மக்கள் மத்தியில் பயனுள்ளதாக யிரிர் உதவும் அனைத்துக் கரங்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நாலுக்கு அனிந்துரை வழங்கிய அகில இலங்கை ஜம்இய்யதுல் உலமாவின் பொதுச் செயலாளர் அல்ஹாஜ் அஷ்ஷைக் எம்.எம். அஹமத் முபாறக் அவர்களுக்கும், இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் முஸ்லிம் சேவைப் பணிப்பாளர் அல்ஹாபில் எஸ்.எம். ஹன்பா அவர்களுக்கும் சம்மாநத்துறை மக்கள் மன்றமாகிய மஜ்ஜிலிஸ் அஷ்ஷைஹாவின் அமீர் கண்ணியத்திற்குறிய ஷெய்குத் தபலீ: M.B.அலியார் ஹஸ்ரத் (தேவுபந்தி) அவர்களுக்கும் ஐ.எம். இப்ராஹீம் (பிரதேச சபையின் முன்னாள் தவிசாளர்), அல்ஹாஜ் ஏ.எஸ்.ஏ.கரீம் J.P. ,M.S.விப்ராக் முஹம்மட் , Y.B. சலீம் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாக்ட்டும்.

இத்தொகுப்பில் முடிந்தவரை சரியான ஆதாரங்கள் உள்ளவை கண்ணயே பதிவு செய்துள்ளேன். எனது சக்தியையும் மீறி இப்பிரசுரத்தில் ஏதும் பிழைகள் இருப்பின் அதற்கு நான் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்கிறேன். இந்த விடயத்தில் நான் மிகவும் பலவீனமானவன். இதனை வாசிக்கும் சகலரும் இதில் உள்ள தவறுகளைச் சுட்டிக்காட்டினால் பெருந்தன்மை யுடன் ஏற்று இனிமேல் அவ்வாறான பிழைகள் ஏற்படாவன்னாம் பாதுகாத்துக் கொள்வேன்.

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் நமது எண்ணங்களில் தூய்மையை யும் செயல்களில் பணிவையும் தந்து நமது சேவைகளைப் பொருந்திக் கொள்வானாக.

“அல்ஹம்துல்லாஹ்”

ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி (கழுரி)

“அவர்களின் வரலாறுகளில் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக படிப்பினைகள் உண்டு”

(அல்குர்ஆன் குறா யூகப்) 12:111

- அல்ஹம்து லில்லாஹ் -
ஸல்லல்லாஹு அலாழுஹம்மத்
யாறுப்பிஸல்லி அலைஹிவஸல்லம்

அல்லாஹ் அக்பர் !

සිංහල පාල මූල්‍ය

සමයට ලංකා ජාතියෙහි උගල්
අකිල හිංසක යුම් හිමියෙන්තුව් ඉලමා
ALL CEYLON JAMIYYATHUL ULAMA

(Incorporated by Act of Parliament No.: 51 of 2000)

මිස්ලාමිය මාර්ක්ක අත්හුර්කள් සංඡ / ඉලමා අධ්‍යක්ෂ වියන්තය දායාලු / COUNCIL OF MUSLIM THEOLOGIANS

ACJU/NGS/043/2014

මතිප්‍රාගෝ

අභ්‍යන්තර අරුණාධාරීන් නිකරුවා අන්තුපාදියෝගීන් අස්ලාභ්‍ර්‍යක්කේ එස්ලාප්‍රාගෝ ආචාර්යීයා සාම්‍යතානමුම තිරුතින් තාතර් නම් (සාල) අවස්‍රාකාරී මේතුම ආචාර්කණාත්ම කුඩාපත්තාර්, තොழුර්කාරී ආණෙවර් මේතුම ආචාර්කණා තොටර්න්තොර් මේතුම ඉන්නාවතාක.

වර්වානුරුව් ඉරු රුම එන්නාලීල මෙහෙලවී ග. සි. ග. එම් ප්‍රකාරී එන්න නාමමේ මණත්හිල් වන්තුවිඹුකිරුතු. රුම්ස්නිල කාලමාක කුරුතින් තැබ්වාපිල පෙශ්පාට් කුරුප්‍රකක්ල යාවුම දින්වු ප්‍රත්තක ව්‍යුත්වාවිල බෙවෙළවුවතාත්ත්වය මිකුඩු මකියුම් සිංහල ඉන්නාකුම්. ඉරු මනිතිනින් මරණත්තින් පින්නාල නිශාලත්තු නින්නු නන්නම සෙරුම වුඩ්‍යාකුවුම අතු අයෙන්තුවිටප පොකින්නුතු.

මකරකම කුප්‍රියා අරුප්ක කළුවාරිපිල කරුතු මුතල පර්ස්විබායාලක්විලුම පාත්‍රාලාක්විලුම පணියාරුම්යෙදා නිල්ලාතු බාවනොවී මුළුමුම තුෂිරියාරාකුවුම තන් ත්වා පයණත්තත් තොටර්න්තුම රෙයුතු කොන්ඩින්න්තාර්කාරී එන්පතු එන පොන්දෝරාරුකු තෙරින්ත ඉන්නාමයාකුම්.

තනතු ජෞන්ත ස්වරාඛ සඳමාන්තුවෙහි පෙරිය පර්ස්විබාසල්, තප්ලේශ්කුල මිස්ලාමාම අරුප්ක කළුවාරි පොන්දෝරුවිල පැටුපැටු තිරුප්‍රාග්‍ය පරිශීලය ජේම්තොදා මාත්ත්ත්රමන්ත්‍රී අකිල තිංහෙක ඇම්මියෙන්තුව් ඉලමාවිල මුකකිය පත්වාක්කා බක්තතු ඉරුව් එන්න බැකෘත්‍යාලයිල ආකිල හිංසක යුම්මියෙන්තුව් ඉලමා පෙනුමිතම කොන්ඩින්තාර්කාරී එන්පතු 75 තැබ්වාප්‍රකක්විල ආචාර්කාරී තොගුත්තොක්කප්පාට්න්සතු මිකුඩු මිරුප්‍රාග්‍යන්තාකුම්.

අණ්නාරී තිත්තොගුත්පාප බෙවෙළිඩුවත්ත් මුළුම පයනුව්නා කළුවියය විටුස් ඕස්ස් න්නාමයාය අස්ලාභ්‍ර්‍ය වුද්‍යන්ක වෙශ්නාමුම එන පිරාරුත්තික්කීරුම්.

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال: إذا مات ابن آدم انقطع عمله إلا من ثلاثة: صدقة جارية، أو علم ينفع به، أو ولد صالح يدعو له، (رواوه مسلم)

ஒரு மனிதன் மரணித்த பின் ரூன்றைத் தவிர அனைத்து தொர்புகளும் அறிந்து விடுகின்றன. 1. நிலையான தழுமம். 2. பயனுள்ள கல்வி. 3. தன் பெற்றோருக்காக பிரார்த்தனை செய்யம் பின்னன். (மய்ஸிலிம்)

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹு தழுவா ஆசிரியின் இம்முயற்சியை அங்க்கரித்து என்சிப்பெற்றுமைய் தொகுப்பதற்கு நல்லார்ந் பாவிப்பானாக.

அன்ற-வைக் எம்.எம்.ஏ முபாறக்
பொதுச் செயலாளர்
அகில இலங்கை ஜம்ஹியதூதல் உல்மா
05.08.2014
08.10.1435

Ash - Shaikh M.M.A. Mubarak

General Secretary

All Ceylon Jamiyyathul Ulama

211, Orabi Pasha Street,

Colombo - 10

Head Office:

211, Orabi Pasha Street, Colombo-10, Sri Lanka.

Telephone:+(94)11 7458885/6, +(94)11 5373148 Fax:+(94) 112435859, E-mail:mail@acju.net Web:www.acju.lk

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் முஸ்லிம் சேவை பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் அல்ஹாமிஸ் எஸ்.எம். ஹனீபா அவர்கள் வழக்கிய அணிந்துரை

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர்ரஹீம்!

சாந்தி நபி மீது சலவாத்துரைத்தவனாய்.....

வரலாற்றிலோர் ஏடு நிகழ்ச்சியையும் அந்த நிகழ்ச்சிப் பிரதியின் தொகுப்பான இந்தஅழகிய நாலையும் இணைத்து அணிந்துரைப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பொதுவாகவேமொழியும் மொழிதலுமே வானொலிப்பேச்சின் உயிர்நாடு! அத்தோடு,அழகானதொருபிரதியும் தெளிவானகுரலும் இணைந்து விட்டால் வானொலிப் பேச்சொன்று வானுயரச் செல்லும்; செவிநுகர்களிகளைவேவாயெல்லாம் சொல்லும்.

வரலாற்றிலோர் ஏட்டுக்கும் நடந்தது இதுதானோள்ளென்னுகின்றேன்.

1970 களில் சிறுவயதுமாணவப் பருவத்தில் என்னைமட்டுமென்ன என்போன்ற ஏனைய மாணவரினதும் மனங்கவர் நிகழ்ச்சியாக இது திகழ்ந்தது; முத்தோரைச் சொல்லவாவேண்டும்?

பின்னாளில் என்பத்து இரண்டில் வானொலிவாசல் எனக்காகவும் திறந்த போதுவரலாற்றிலோர் ஏட்டின் வரலாற்றையும் அறியக் கிடைத்தது.

இந்தநிகழ்ச்சியை அறிமுகங் செய்த முஸ்லிம் சேவையின் முதல் பணிப்பாளர் மர்ஹாம் அப்துல் கடூர் அவர்கள் ஒலிபரப்புத்துறையில் ஒருஞானி! அன்னவர் காலத்து தயாரிப்பாளரும் பின்னாளில் பணிப்பாளராகவும் இருந்த இதன் தயாரிப்பாளரான Z.L.M.முஹம்மத் அவர்களோ சமயமும் சகலமும் தெரிந்ததால் இமயம்! இன்னவர் இருவருக்கும் இடையே நான் முன்னமே சொன்ன வானொலிப் பண்புகள் வாய்க்கப் பெற்ற ஓர் அற்புதக் கலைஞர் ஏ.ஸி.ஏ.எம்.புஹாரி!

பின்னன்ன? வரலாற்றிலோர் ஏடு வரலாறுபடைக்காதோ!

பெரியபெரியவிடயங்களைச் சம்பவங்களை அல்லது செய்திகளை எந்தவித கேள்விக்கும் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும் இடமின்றி குறிப்பிட்ட ஓரிரு நிமிடங்களுக்குள் நேயர்களுக்கு ஒப்புவித்தல் என்பது ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளரின் பண்புகளிலொன்றாகும். இதை

கண்ணியத்துக்குரிய மவ்லவி ஏ.ஸி.ஏ.எம்.புகாரி ஹஸ்ரத் அவர்க ஸிடம் காண்கின்றேன்.

இதோ நீங்களும் கானுங்கள்; இந்தப் புத்தகத்தைப் பாருங்கள். வானொலியில் எவ்வளவோகதைக்கின்றோம்; அவையெல்லாம் காற்றாகியேவிடுகின்றன. ஆவணப்படுத்தல் என்பது அரிதாகிவிட்ட இக்காலத்தே ஆயிரத்துதொளாயிரத்து எழுபத்து இரண்டில் இருந்து தான் தொகுத்தளித்த வரலாற்றிலோர் ஏட்டின் ஏடுகளை யெல்லாம் பாதுகாத்து வைத்து அவற்றை இத்துணை பக்குவமாக மக்கள் கையில் ஒப்படைத்துவிட்ட புஹாரி ஹஸ்ரத் அவர்களின் இப் பணி முன்மாதிரிமிக் கதாகும்.

இது இலங்கைவானொலி முஸ்லிம் சேவையினதும் ஒருவரலாற்றுப் பதிவாகும்! அந்தவகையில் புஹாரி ஹஸ்ரத் அவர்களுக்கு முஸ்லிம் சேவையின் நன்றிகள்!

“வரலாற்றிலோர் ஏடு என்றால் அது ஏ.சி.ஏ.எம். புஹாரிதான்” என்றகாலத் தால் அழிக்க முடியாத நேய நெஞ்சங்களின் அபிப்பிராயம் போல் இந்த நூலும் திகழுவேண்டும்; ஏனைய விடுபட்ட ஏடுகளும் அச்சாக வேண்டுமென வேண்டி விடை பெறுகின்றேன்.

எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே!

அல்ஹாபில் S.M. ஹனிபா
பணிப்பாளர், முஸ்லிம் சேவை.

MAJLIS ASSHOORA

மஜ்லிஸ் அசீஷாரா

THE ISLAMIC ASSEMBLY OF SAMMANTHURAI, MILKAMPIDDY AND KONDAWADUAN JAMATH
இஸ்லாம் சபை / மில்கம்பிட்டி கூட்டுரை மற்றும் கோட்டை வுரை.

Regd. No. R/0757/BT 62 of 1985-07-25

ISLAMIC SECRETARYAT

Our Ref. No. :

Grand Mousque, Sammanthurai.

Your Ref. No. :

Tel : 06760479.

சம்மாந்துறை மஜ்லிஸ் அவூத்ராவின் அமீரும்,
தமிழ்குல் கிள்ளாம் அறுபுக் கல்வூரியின் அதிபருமான
வழியகுத் துப்பீக் அல்ஹாஜ், மெளலவி. எம்.வி. அய்யார் (ஹஸரத்)
அவர்களின் அணிந்துறை

அருளும், அன்பும் நிறைந்த அல்லாஹ்வின் பெயரால் ஆரம்பிக்கின்றேன்.

அனைத்து புகழும் அளவிலா அருட்கொடைகளை அருளிய
அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் அளவிலா
அருளையும் சாந்தியையும், அவனின் அன்புக்குரிய - கண்ணியமான
முஹும்மது நபியின் மீதும், அன்னாரின் கிளைஞர்கள், தோழர்கள்,
பின்பற்றியவர்கள் அனைவர் மீதும் அளளிச் சொரிவானாக!

அன்புள்ளங்களே! அறிவு அனைத்து மனித இனங்களினதும்
நல்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாததாகும். அதனால்தான் அல்குர்அுனில்
ஆரம்ப வசனத்தில் அல்லாஹ் அவனின் அன்பு நபியை கற்கும்படி
பணித்துள்ளான். கல்வியானது ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்கும் -
தன்னைப்படைத்த அல்லாஹ்வுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்பை
பேணுவதற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். இதனை மையமாக
வைத்துத்தான் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தானத்தின் முஸ்லிம்
சேவையில் தினமும் இரவுச் செய்திக்கு முன் “வரலாற்றில் ஓர் ஏடு”
எனும் நிகழ்ச்சி பலதசாப்த காலங்களாக ஒலிபரப்பப்பட்டு வருவதை
நாமெல்லொரும் நன்கறிவோம்.

இந்நிகழ்ச்சியூடாக இலங்கை முஸ்லிம்களிடம் மட்டுமன்றி கடல்கடந்த
முஸ்லிம் சேகோதரர்களிடமும், ஏனைய சமுகத்தவர்களிடமும்
இந்நிகழ்ச்சி பிரபல்யம் அடைந்திருந்தது. இதன் மூலம்
அறிமுகமானவர்தான் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த கலாழிஷனம்,
அலஹாஜ், மெளலவி. ஏ.ஸ்.ஏ.எம். புஹாரி அவர்கள். இதனால்தான்
அவர்களை “வரலாற்றில் ஓர் ஏடு புகழ் ஏ.ஸ்.ஏ.எம். புஹாரி” எனவும்
அழைப்பதுண்டு.

மார்க்க அறிஞரான இவர், அதனோடு மட்டும் நின்றுவிடாது தமது தாயகமான சம்மாந்துறையில் பல முக்கிய நிறுவனங்களின் உருவாக்கத்திலும், வளர்ச்சியிலும், உயர்ச்சியிலும் தமது பங்களிப்பைச் செலுத்த தவறவில்லை. அவைகளில் அனைத்துப் பள்ளிவாசல்கள் - பொது நிறுவனங்களின் ஒன்றியமான மஜ்லிஸ் அஷ்ஷூரா, ஸகாத் நிதியம், மஸ்ரபுல் இஸ்லாமிய்யு, முஅல்லபதுல் குஹப், தப்லீகுல் இஸ்லாம் அறபுக் கல்லூரி என்பன முக்கியமானதாகும்.

இப்படி பொதுப்பணியிலும், மார்க்கப் பணியிலும் ஈடுபட்டிருந்த மௌலவி புஹாரி அவர்கள் வரலாற்றில் ஒரு ஏடு எனும் நிகழ்ச்சியை தொடர்ந்து தொகுத்து வழங்கியதை எமது மக்கள் என்றும் மறப்பதற்கில்லை. இதனால் காலத்தால் மறக்க முடியாத் இந்நிகழ்ச்சியை தொகுத்து நாலுருவில் ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என சமய ஆர்வலர்களும், பொது அமைப்புக்களும் விடுத்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட இவர் இதனை நாலுருவில் வெளியிடுவதை நினைத்து சுந்தோஷமடைகின்றேன். இவரது முயற்சியை அல்லாஹ் பொருந்திக் கொள்வானாக!

இவ்வாறான முயற்சியின் மூலம் எமது சன்மார்க்கத்தின் கடர் மேலும் வெளிக்கொண்ரப்படுவதற்கும், நமது கண்மனி முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து, நாமெல்லோரும் அதன்வழி நடப்பதற்கும் இந்நால் உதவியாக இருக்கும் என்பது எனது கருத்தாகும். மேலும் இவ்வாறான நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் தீருப்தியடைகின்றேன்.

“எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் நமது நல்லெண்ணங்களை என்றும் பொருந்திக் கொள்வானாக!

வேய்குத் தப்லீ: அல்ஹாஜ், மௌலவி. எம்.பி. அவியார் அமீர் - சம்மாந்துறை மஜ்லிஸ் அஷ்ஷூரா அதிபர்-தப்லீகுல் இஸ்லாம் அறபுக் கல்லூரி

ஏட்டின் உள்ளே

01.	அடியார்கள் மீது அல்லாஹ்வின் இரக்கம்	15
02.	விளக்கை அணைத்து விருந்து கொடுத்த விந்தை	17
03.	அடம்பர உணவுக்கும் விசாரணை உண்டு	18
05.	வீதியோர சபைகளும் வீதியின் உரிமையும்	19
06.	தகுதியற்றவர்களிடம் தலைமைத்துவமா?	20
07.	இருதயம் இவ்வளவு கொடியதா? அல்லாஹ்வின் தூதர் அழுதார்கள்	21
08.	சுவர்க்கம் வேண்டுமா? பொறுமைப்படாதீர்!	23
09.	விரல்களிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிந்தது	24
10.	முகஸ்துதி வீர்க் ஆகுமா?	25
11.	தீயவளின் பார்வைக்குத் திரை	26
12.	அமானிதத்தை நிறைவேற்றாதவனுக்கு மார்க்கமே இல்லை	27
13.	அறிவார்ந்த துணைவி	28
14.	நபிகள் எங்கே? நாம் எங்கே?	30
15.	தீமை செய்யாமலிருப்பதும் தர்மமேயாகும்	31
16.	பொதுச் சொத்துக்களில் மோசடியா?	32
17.	உலோபத்தனமான சேமிப்புக்கு மறுமையில் மாலை	33
18.	ஸகாத் பொருளாதாரக் கடமை	34
19.	அன்னை ஸாராவிற்குக் கிடைத்த பரிசு	36
20.	பூமான் நபி அவர்களைப் புன்னகைக்க வைத்த நிகழ்வு	37
21.	அல்லாஹ்வின் நிழல் யாருக்கு?	38
22.	அழிய நடைமுறையை உருவாக்கியவருக்கு அதற்குரிய நன்மை உண்டு	39
23.	கொடுக்கும் கரம் எடுக்கும் கரத்தை விட மேலானது	41
24.	ஒருவரின் பசிக்குரிய உணவு எழுபது பேருக்கு	42
25.	அபூஜஹ்வின் வீராப்பு வினையாக மாறியது	43
26.	நீங்கள் நபியாக இருப்பின் அது தீங்கிழைக்காது	44
27.	குட்டி போடாத ஆடு பால் கறந்தது	45
28.	றகுலுல்லாஹ்வின் முன் அறிவிப்பு	46
29.	கிள்ரா மன்னின் கைவளையல்	47
30.	இஸ்லாத்தில் முதல் மனிதர்	48
31.	உமரின் உள்ளத்தை உருகச் செய்த வசனம்	49
32.	அல்லாஹ்வின் அருள் கிடைக்கும் வார்த்தைகள்	52
33.	பிரார்த்தனையின் பிரதிபலன்	54
34.	உள்ளங்களில் தவறான உணர்வுகளை உண்டாக்குவது ஷெத்தானின் செயல்	56
35.	வல்லவனுக்கு வல்லவன் வையகத்தில் உண்டு	57
36.	நண்பனின் நண்பனும் பாக்கியம் பெற்றவனே!	61
37.	பத்ரில் கலந்து கொண்டவரின் மகிமை	63
38.	மழைலை பேசியது	65

39. பலிபீடம் சென்ற இருவரின் புதல்வன்	67
40. அல் அமீனின் சாதுர்யமான தீர்ப்பு	70
41. நாம் இருவரல்ல மூவர்	72
42. மக்கா வெற்றியும் மக்கள் மகிழ்ச்சியும்	74
43. அரசர்களுக்கான அழைப்பும் அவர்களின் ஆதரவும்	79
44. பாரசீகப் பேரரசர்களுக்கு மடல்	83
45. எகிப்து தேச அரசனுக்குக் கடிதம்	84
46. நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே	85
47. அல்லாஹ் வின் ஆலயத்தைக் கண்டு ஆண்தக் கண்ணீர்!	87
48. வினையை விலை கொடுத்து வாங்கிய குறைவிகள்	90
49. மக்கா பிரவேசமும் பிரகடனமும்	92
50. மக்கா வெற்றியும் விக்கிரகங்களின் வீழ்ச்சியும்	95
51. பற்றற்ற தோழர்கள்	100
52. தூய்மையான நட்புக்கு அல்லாஹ் வின் அன்பு	102
53. யூதர்களின் குணம்	103
54: அல்லாஹ் வின் கோபம் யார் மேல்?	105
55. சத்தியம் வென்றது	106
56. மனங்கூது வெற்றியைத் தரும்	107
57. முஸ்லிமின் தேவையை நிறைவு செய்வது பத்துவருடது: திகாபுக்குச்சமன்	108
58. பதவியில் இருக்கும்போது கிடைக்கும் பரிசுப் பொருட்கள்	109
59. தியாகங்களுக்கான பிரதிபலன் கிடைத்தே தீரும்	110
60. அல்லாஹ் வின் அருளும் அதற்கேற்ற சோதனையும்	111
61. மனைவியின் பிரிவு எத்தனை நாட்கள்	114
62. கவிஞருக்குப் பொன்னாடை போர்த்திய யூமான் நபி	116
63. மனைவியின் மாண்பு	118
64. தந்தையின் நண்பர்களைக் கெளரவித்தல்	120
65. அபிசீனிய மன்னனின் அபயம்	121
66. நேர்மைக்குக் கிடைத்த பரிசு	124
67. கலீபா உமருக்கு அல்லாஹ் வின் வழிகாட்டல்	125
68. நதியின் நீரோட்டமும் அல்லாஹ் வின் கட்டளைப்படியே	126
69. தாயின் பிடிவாதமும் தனயனின் உறுதியும்	127
70. உறவினர்களுக்குத் தர்மம் செய்வது இரட்டிப்பு நன்மை தரும்	128
71. பண்டிகை நாட்களில் பாடலாமா?	129
72. மாசற்ற மாணிக்கம் அன்னை ஆயிஷா	130
73. மனைவிக்கு ஊட்டுகின்ற உணவுக்கும் நன்மை	138
74. அறபாவில் இறுதி ஹஜ்ஜின் இறுதி உரை	139
75. இறைதாதரின் இறுதி நாட்கள்	146
76. தலைமைத்துவத் தெரிவும் நல்லடக்கமும்	151

அழியாற்கள் மீது அல்லாஹ்வின் ரூக்கம்

ஹஸ்ரத் உஸாமா மின்ஸைத் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மகள் ஸைனப் (ரழி) அவர்களது பெண் குழந்தையை நோய் வாட்டி வதைத்தது. அவர் மரணித்து விடுவாரோ என்ற எண்ணம் அனைவர் மத்தியிலும் எழுந்தது. தனது மகள் மரணித்து விடுவாரோ என்று எண்ணிய அண்ண ஸைனப் (ரழி) அவர்கள் தனது அருமைத் தந்தை அண்ணல் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்குத் தனது மகளின் இக்கட்டான் நிலை பற்றி ஒரு ஸஹாபி மூலம் செய்தி ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

அந்த ஸஹாபியும் ஒடி வந்து றகுலுல்லாஹ்விடம் அந்தச் செய்தியை எத்தி வைத்தார்கள். அந்த ஸஹாபி கூறிய தகவலை அமைதியாக செவிமுடுத்துக் கொண்டிருந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த ஸஹாபியிடமே அந்தத் தகவலுக்குரிய பதிலைச் செய்தியாக அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்தச் செய்தியில் தனது மகனுக்குத் தனது ஸலாத்தை எத்திவைக்குமாறு கூறி “கொடுப்பதும் எடுப்பதும் அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படியே நடைபெறும், ஒவ்வொரு விடயத்திற்கும் அல்லாஹ் ஒரு குறிப்பிட்ட தவணையை ஏற்படுத்தியுள்ளான். எனவே, பொறுமையைக் கையாள்வதன் மூலம் அவனது நன்மையை ஆதரவு வைப்பீராக” என்று தனது மகனுக்கு ஆறுதல் வார்த்தை கூறி அவரை அனுப்பி வைத்தார்கள்.

தனது அருமைத் தந்தையின் ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கேட்ட அண்ண ஸைனப் அவர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள், மகளைப் பார்க்கப் பார்க்க அவரது வேதனை அதிகரித்தது. செய்தி கொண்டு வந்த ஸஹாபியை மீண்டும் அழைத்தார்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணை இட்டுக் கூறுகிறேன். எனது தந்தை என்னதான் முக்கியமான வேலைகள் இருந்தாலும் அவற்றைச் சற்றுநேரம் தாமதிக்க வைத்துவிட்டு உடனடியாக எனது இல்லத்திற்கு வந்து எனது மகளின் நிலையைக் கட்டாயமாக அவர்களது கணக்கால் காண வேண்டும் என்று கூறி அந்த ஸஹாபியைத் திரும்பவும் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள்.

மகளின் தகவலைப் பெற்றுக்கொண்ட அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது மன வேதனையை உணர்ந்தவர்களாக உடனடியாக எழுந்து ஸைனப் (ரழி) வீட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னர் சில தோழர்களும் சென்றனர். தனது தந்தையைக் கண்ட அன்ன ஸைனப் அவர்கள் தனது மகளிடம்

விளக்கை அணைத்து விருந்து கொடுத்த விந்தை

ஹஸ்ரத் அழவூரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஓரு முறை நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்தார். அவருக்கு உணவெப்பதற்காகத் தமது வீட்டில் ஏதாவது உள்ளதா என்று தமது மனைவியர்களிடம் கேட்டு வரும்படி ஒருவரை அனுப்பினார்கள். எங்களிடம் தண்ணீரைத் தவிர வேறு உணவுப் பதார்த்தங்கள் எதுவும் வீட்டில் இல்லை என்று பதில் வந்தது. எனவே, தோழர்களை நோக்கி “இவரைத் தமது விருந்தாளியாக அழைத்துக் கொள்ள விரும்புபவர் யார்?” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கேட்டார்கள்.

“நான் அவரை எனது விருந்தாளியாக அழைத்துச் செல்கிறேன்” என்று அன்சாரி தோழர் ஒருவர் முன்வந்தார். அவருடன் அந்த விருந்தாளி அவரது வீட்டிற்குச் சென்றார்.

தனது மனைவியிடம் சென்ற அந்தத் தோழர் “இன்று றகுலுல்லாஹ் வின் விருந்தாளி ஒருவரை அழைத்து வந்துள்ளேன். அவரைக் கண்ணியப்படுத்துவது உனது பொறுப்பாகும்” என்று கூறினார். “நமது துழந்தைகளுக்குரிய உணவு மட்டுமே வீட்டில் உண்டு. நம்மிருவருக்குக் கூட எந்தப் பண்டமும் இல்லையே” என்று மனைவி கூறினார்.

“முதலில் குழந்தைகளை எப்படியாவது தூங்க வைத்து விட்டு அதன்பின் இருக்கும் உணவை எடுத்து எம்மிருவருக்கும் பரிமாறும்போது விளக்கை அணைத்துவிடு, விளக்கை ஏற்றுவதற்கு எதுவும் இல்லையே என்று கூறிவிட்டுப் பரிமாறும்போது ந் உள்ளே சென்றுவிடு” என்று மனைவியிடம் கூறினார்.

கணவன் கூறியபடியே மனைவி விருந்தாளிக்கும் கணவனுக்கும் உணவு பரிமாறுவதுபோல் வந்து விருந்தாளிக்குப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கும்போதே விளக்கை அணைத்து விட்டார். வீட்டுக்காரரோ தானும் சாப்பிடுவதாகப் பாவனை செய்து கொண்டே வீட்டிலிருந்த முழு உணவையும் விருந்தாளிக்கே கொடுத்து அவரை உபசரித்து விட்டு அன்று இரவு முழுவதையும் கணவனும் மனைவியும் குழந்தைகளும் பசியுடனேயே கழித்தனர். பொழுது விழிந்ததும் அந்த அன்சாரித் தோழர் றகுலுல்லாஹ் விடம் வந்தார். நீங்கள் இருவரும் இன்றிரவு விருந்தாளி யுடன் நடந்துகொண்ட விதத்தைப் பற்றி அல்லாஹ் மகிழ்ச்சியடைந்து சிரித்துக் கொண்டான். உங்கள் விடயத்தைப் பற்றியே அல்குர் ஆளின் 59:18வது வசனம் இறக்கப்பட்டுள்ளது என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறியதாக ஹஸ்ரத் அழவூரைரா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- ஸஹீஹ் புகாரி -

அடம்பர உணவுக்கும் விசாரணை உண்டு

ஹஸ்ரத் அழுஹேரரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமதில்லத்தில் இருந்து வெளியே வந்தார்கள். அப்போது ஹஸ்ரத் அழுக்கர் (ரழி) அவர்களும் ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்களும் வீற்றிருந்தனர். “இந்த நேரத்தில் எதற்காக இங்கு வந்தீர்கள்?” என றகுலுல்லாஹ் கேட்டதும் “பசியின் கொடுமையால் வீட்டைவிட்டு வெளியே வந்தோம்” என்று இருவரும் கூறினர். “என் உயிர் யார் கைவசம் உள்ளதோ அவன் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். அதே காரணம்தான் என்னையும் வீட்டைவிட்டு வெளிக்கொண்டு வந்துள்ளது” என்று கூறி ஓர் அன்சாரித் தோழரின் வீட்டிற்கு அவ்விருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு நாயகம் (ஸல்) சென்றார்கள். அங்கே அவர் இல்லை. தண்ணீர் கொண்டுவர வெளியே சென்றிருப்பதாகவும் உடனே வந்து விடுவார் என்றும் அதுவரை வீட்டினுள் வந்து அமர்ந்து கொள்ளுமாறும் அவரது மனைவி அழைத்தார். அப்போது அந்தத் தோழரும் வந்து விட்டார். அவர்கள் மூவரையும் பார்த்த அந்தத் தோழர் அல்லாஹுக்கே அனைத்துப் புகழும், இன்று என்னைவிட சிறப்பு விருந்தினர்களைப் பெற்றவர் வேறு யாருமில்லை என்று கூறியவாறு ஒரு ஈச்சம்பழக்குலையைக் கொண்டு இதைச் சாப்பிடுங்கள். அதற்கிடையில் நான் சமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன் என்று கூறி ஓர் ஆட்டை அறுக்க முனைந்தார். அதுவோ பால் தரும் ஆடாகவிருந்தது. “பால் தரும் ஆட்டை அறுக்காதீர்” என றகுலுல்லாஹ் அவரை எச்சரித்ததும் வேறொரு ஆட்டை அறுத்து விருந்து சமைத்துப் பரிமாறினார். அந்த ஈச்சம்பழத்தையும் சமைக்கப்பட்ட ஆட்டிறைச்சியையும் சாப்பிட்டு தண்ணீரையும் குடித்துத் திருப்தியடைந்தபின் “என் உயிரைத்தன் கைவசம் வைத்துள்ள அல்லாஹுவின் மீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன். இந்த ஆடம்பர உணவைப் பற்றியும் மறுமைநாளில் விசாரிக்கப்படுவீர்கள்” என்று கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ்-ல் முஸ்லிம் -

வீதியோர சபைகளும் வீதியின் உரிமையும்

ஹஸ்ரத் அடி ஸயீத் அல் குத்ரி (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்களை நோக்கி “நீங்கள் வீதி ஓரங்களில் அமர்வதைத் தவிர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட நபித் தோழர்கள் “நல்லதையே பேசிக்கொண்டிருப்போம் அவ்விடங்கள்தான் எமது சபைகள்” என்று கூறினார்கள். அதைக்கேட்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “அவ்வாறாயின் நீங்கள் அந்தச் சபைகளுக்கு வரும்போது பாதைக்கு அதன் உரிமையைக் கொடுத்து விடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். “பாதையின் உரிமைகள் என்றால் என்ன? நாயகமே!” என்று தோழர்கள் வினவினார்கள்.

“வழியில்போகும் அந்நிய பெண்களை விட்டும் உங்களது பார்வைகளைத் தாழ்த்திக் கொள்வதும், பாதசாரிகளுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதும், ஸலாம் கூறுவதும், பதில் கூறுவதும் நன்மை புரியும்படி கட்டளை இடுவதும் தீமையிலிருந்து தடுப்பதும் பாதையின் உரிமையாகும்” என றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ் ல் புகாரி -

தகுதியற்றவர்களிடம் தலைமைத்துவமா?

ஹஸ்ரத் அடிவூரைரா (ரழி) கூறுகின்றார்கள்:

ஓரு முறை றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நாட்டுப்புற அறபி ஒருவர் அங்கு சமுகமளித்து, “மறுமை நான் எப்போது வரும்?” என்று வினவினார். றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களே தமதுரையைத் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

அப்போது அங்கு வீற்றிருந்த தோழர்களிற் சிலர் அம்மனிதர் கேட்ட வினாவை றகுவுல்லாஹ் அவதானிக்கவில்லை. என்றும் அவரின் இந்த வினாவிற்கு விடையளிக்க விரும்பவில்லை போலும் என்றும் கூறிக்கொண்டனர். வேறு சிலரோ அம்மனிதர் கேட்டதை றகுவுல்லாஹ் செவியுறவில்லை போலும் என்றனர்.

இறுதியாக றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) தமது உரையை முடித்துக் கொண்டு “மறுமை நாளைப் பற்றி என்னிடம் வினவியர் எங்கே” எனக் கேட்டார்கள் “இதோ நான் இங்கு இருக்கிறேன்” என்று அம்மனிதர் கூறினார்.

அப் போது றகுவுல் லாஹ் (ஸல்) “அமானிதம் பாழ்படுத்தப்பட்டால் நீர் மறுமை நாளை எதிர்பார்க்கலாம்” என்று கூறினார்கள். “அமானிதம் எவ்வாறு பாழ்படுத்தப்படும்” என்று அம்மனிதர் வினவினார். “எந்தக் காரியமாயினும் அது தகுதியற்றவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால் நீர் மறுமை நாளை எதிர்பார்ப்பீராக” என்று றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ் புகாரி -

கிருதயம் இவ்வளவு கொடியதா? அல்லாஹ்வின் தூதர் அழுதார்கள்

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் அமர்ந்திருந்த தோழர்கள் தாம் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னர் அய்யாழுல் ஜாஹிலிய்யா எனும் மொட்டைக் காலத்தில் நடந்த நிகழ்வுகள் பற்றி இரை மீட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒரு சஹபி “நாயகமே என்னவிடக் கொடிய மனிதன் ஒருவன் இவ்வுலகில் இருக்கவே கூடாது” என்று கூறித் தனது வாழ்க்கையில் நடந்த சோக சம்பவம் ஒன்றைக் கூறுகிறார்:

அக்காலத்தில் பெண்களைத் தங்கள் போகப் பொருளாகவும் ஒருவர் எத்தனை பெண்களையும் தனக்கு மனைவியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், அதுபோல் ஒரு பெண் எத்தனை ஆண்களையும் தனக்குக் கணவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும், அவர்களுக்குச் சொத்துரிமை கிடையாது என்றும் பெண்களை இழிவாக நடாத்திக் கொண்டிருந்ததால் இனிமேல் பெண் குழந்தைகளே பிறக்கக் கூடாது என்ற மனோ நிலையில் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்வாறான கொடியவர்களுள் நானும் ஒருவன்.

ஒரு முறை நான் நீண்ட நாள் பிரயாணம் ஒன்றை மேற்கொண்டிருந்தேன். நான் பிரயாணங்க் செய்யும்போது எனது மனைவி கர்ப்பமுற்றிருந்தாள். எனது பிரயாணத்தை முடித்துக் கொண்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். எனது மனைவி என்ன அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தாள். உங்கள் பிரயாணத்தின்போது தனக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்ததாகவும் கூறினாள். எங்கே எனது குழந்தை என்று கேட்டேன் அது மரித்தே பிறந்தது. அதனைப் புதைத்து விட்டேன் என்று கூறினாள்.

காலங்கள் கடந்தன. ஒரு நாள் நான் வீட்டிலிருக்கும் சமயம் ஒரு சிறுமி என் மனைவியைப் பார்க்க வந்தாள். அவள் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். பார்ப்பவர் மனதைக் கொள்ளலை கொள்ளும் பார்வையும் வசீகரத் தோற்றமும் அவளிடமிருந்தது. “இது யாருடைய குழந்தை” என்று என் மனைவியிடம் கேட்டேன். அவளது முகம் வெளிறி விட்டது. என்ன பதில் கூறுவது என்று தடுமாறிக் கொண்டு ஒவென்று அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். “ஏன் அழுகிறாய்” என்று என் மனைவிக்கு ஆறுதல் கூறி அவளது அழுகைக்கான காரணம் என்னவென்று கேட்டேன். “இது நமது குழந்தைதான் பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டாள். நீங்கள் அதை விரும்பமாட்டார்கள் என்பதால் எனது உறவினர்களிடம் அவளை வளர்க்கக் கொடுத்திருந்தேன். நீங்கள் இல்லாத சமயங்களில்

நான் அவளைப் பார்த்து வருவேன். இன்று அவள் உங்கள் கண்களில் பட்டுவிட்டாள்” என்று கூறினாள். இதனைக் கேட்டதும் எனது மனநிலையில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. கொலை வெறி தாண்டவமாடியது. என்னை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எப்படியாவது இந்தக் குழந்தையை இல்லாமலாக்கி விட வேண்டும் என்ற வெறி உணர்வு மேலிட்டது.

எனது குழந்தையை அழைத்துக்கொண்டு புதைகுழியை நோக்கிச் சென்றேன். அவசர அவசரமாக ஒரு குழியைத் தோண்டினேன். அக் குழியில் எனது மகளைக் கிடத்தி மன்னால் முடிக்கொண்டிருந்தேன். “என் தந்தையே என்ன செய்கிறீர்கள்” என்று தனது மழலை மொழியால் என் மகள் என்னிடம் கேட்டாள். என் மனம் இளக்கில்லை. எதுவுமே பேசாது மன்னைத் தள்ளுவதில் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்திக் கொண்டிருந்தேன். எனது மகளின் அழுகுரல் ஓயவில்லை. ஏன் என்னை இவ்வாறு செய்கிறீர்கள் என்று புலம்பிக் கொண்டே இருந்தாள். நானும் மன்னால் அந்தக் குழியை முடிக் கொண்டிருந்தேன். என் குழந்தையின் அழுகுரல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அடங்கியது. ஆம் அவள் மன்னிற்குள் புதைக்கப்பட்டு விட்டாள் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டுதான் எனது வீட்டிற்குத் திரும்பினேன். இப்போதும் இந்நிகழ்வு என்னை உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்று அத்தோழர் கூறினார்.

இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தோழர்கள் அழுதார்கள். ரகுலுல்லாஹ் அவர்களின் கண்களிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாக வழிந் தோடியது. “இருதயம் இவ்வளவு கொடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறதே” என்று கூறிய ரகுலுல்லாஹ் பெரு மூச் சு விட்டார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல் -

கலாபூதணை - மெளலவி - ஏ.எ.ஏ.ஏ.ம். புஹரி - (கபூரி)

சுவர்க்கம் வேண்டுமா? யாறாமைப்பாதீர்!

இரு முறை ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தங்களது தோழர்களுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது “சுவர்க்கவாசிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர் இப்போது உங்கள் முன் வருவார்” என்று கூறினார்கள். அப்போது அன்ஸாரிகளில் ஒரு மனிதன் தனது இரு செருப்புகளையும் இடது கையில் பிடித்தவராக அங்கு வந்து சேர்ந்தார். மறுநாளும் ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தங்களது தோழர்களுடன் அமர்ந்திருக்கும்போது நேற்றுக் கூறியது போன்றே கூறினார்கள். நேற்றுச் சமுகமளித்த அதே மனிதன் அப்படியே வந்தான் முன்றாவது நாளும் இவ்வாறே நடந்தது.

சபை அமர்வுகள் முடிந்து அந்த மனிதன் வீடு செல்லும்போது அவரைத் தொடர்ந்து சென்ற அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரஹி) அவர்கள் அந்த மனிதனிடம் போய் “நான் எனது தந்தையுடன் கோபித்துக் கொண்டேன். முன்று நாட்களுக்கு அந்தப் பக்கமும் வருவதில்லை என்று சத்தியம் செய்துள்ளேன். உங்களுடன் உங்கள் வீட்டில் தங்க என்னை அனுமதிப்பீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். அவரும் சம்மதித்தார்.

அந்த முன்று இரவுகளும் அவரது வீட்டில் தங்கி அவரது செயல்பாடுகளை அவதானித்தார். விசேடமாக அவர் எந்த அமலையும் செய்யவில்லை. படுக்கையில் அல்லாஹ்-வை அதிகம் திக்கர் செய்து கொண்டு புரண்டு புரண்டு படுத்தார். தொழுகைக்காக எழுந்து அதையும் நிறைவேற்றினர். இதை அவதானித்த அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரஹி) அவரது அமல்களில் திருப்தியறாத நிலையில் அவரை அனுகி “பெரியவரே, நான் எனது தந்தையுடன் கோபித்துக் கொள்ளவுமில்லை. அவரை வெறுக்கவுமில்லை. கடந்த மூன்று தினங்களாகச் சுவர்க்கவாசிகளைச் சேர்ந்த ஒருவர் இப்போது உங்கள் முன் தோன்றுவார் என்று ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த மூன்று தினங்களும் நீங்கள்தான் அங்கு வந்தீர்கள் நீங்கள் விசேடமாக என்ன அமலைச் செய்கிறீர்கள் என்று அவதானிப்பதற்காகவே உங்களைத் தொடர்ந்து வந்தேன். நீங்களோ விசேடமான அமல் எதையும் செய்ததாக நான் காணவில்லை. அப்படியானால் ரகுலுல்லாஹ் எந்த அமலினால் உங்களைப் பற்றி அப்படிக் கூறியிருப்பார்கள்” என்று கேட்டார்.

அப்போது அந்த மனிதன் “நான் வழமையான அமல்களைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். எனினும் அல்லாஹ் ஒரு மனிதனுக்கு அளித்த கொடைகள் பற்றி நான் யாருடனும் பொறாமைப்படுவதில்லை, வஞ்சகமாக எண்ணுவதில்லை” என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட அப்துல்லாஹ் பின் உமர் “இந்தச் செயல்தான் உம்மை சுவர்க்கவாசி என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தி விட்டது” என்று கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல் -

விரல்களிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிந்தது

ஹஸ்ரத் ஜாபிர் (ரழி) அறிவியதாக இமாம் புகாரி (ரஹ்) பதிவு செய்துவளர்கள்:

ஒரு முறை நாம் பிரயாணஞ்சு செய்து கொண்டிருந்தோம். அஸர் தொழுகைக்குரிய நேரம் வந்து விட்டது. குடி தண்ணீரை விட மேலதிகமாக எம்மிடம் நீர் இருக்கவில்லை. றகுலுல்லாஹ் அவர்களோ ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வருமாறு பணித்தார்கள். தங்களது கரத்தை அதில் விட்டு விரல்களை விரித்து வைத்தார்கள்.

அந்த இடைவெளிகளிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருந்தது. அல்லாஹ் வின் அருள் வந்து விட்டது. இதோ வஞ் செய்பவர்கள் தங்கள் தேவையை முடித்துக் கொள்ளங்கள் என்று றகுலுல்லாஹ் சொன்னார்கள். ஹஸ்ரத் ஜாபிர் (ரழி) கூறுகிறார்கள். றகுலுல்லாஹ் வின் விரல்களுக்கிடையிலிருந்து நீர் பொங்கி வழிந்ததை நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஜனங்களோ அந்த நீரில் வஞ் செய்த கொண்டும் குடித்துக் கொண்டும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். அன்றைய தினம் எத்தனை பேர் இருந்தனர் என ஜாபிர் (ரழி) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்ட போது 1400 பேர் வரை அந்த நீரால் பயன்டைந்தனர் என்று கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

நான் நீரை எடுத்து வைத்த போது நீரை சுட்டு வைத்தே வஞ் செய்திட விரல்களிலிருந்து நீரை வைத்து விடுவதை சொல்ல வேண்டும். நீரை விடுவதை சொல்ல வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். நீரை விடுவதை சொல்ல வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

முகஸ்துதி ஷிர்க் அகுமா?

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் இருந்தார்கள். இதை அவதானித்த ஹஸ்ரத் ஷத்தாத் பின் அவஸ் என்பார் “நாயகமே தங்களது முகம் வாட்டமடைந்து கவலையின் ரேகைகள் பதிந்துள்ளனவே” என்று கேட்டார். “ஆம் ஷிர்க், அற்ப ஆசை இவ்விரண்டினதும் தீங்குகளால் எனது உம்மத்தினர் பாதிப்படைந்து விடுவார்களோ என்றென்னித் தான் கவலையுறுகிறேன்” என்றார்கள். “யா றகுலுல்லாஹ் உங்களுக்குப் பின் உங்கள் உம்மத்துகள் இணைவைப்பார்களா?” என்று கேட்டார். “ஷத்தாதே, அவர்கள் சூரியனையோ, சிலைகளையோ, கற்களையோ வணங்கமாட்டார்கள். ஆனால், தங்கள் அமல்களை முகஸ்துதிக்காகச் செய்வார்கள்” என்று கூறினார்கள். “முகஸ்துதி ஷிர்க்காக ஆகுமா நாயகமே” என்று அவர் வினவியபோது “ஆம் காலையில் ஒருவன் நோன்பு நோற்றிருப்பான். அற்ப ஆசைகள் அவனது மனதில் கிலேசத்தை ஏற்படுத்தினால் அதன் காரணமாக அவன் நோன்பையே விட்டுவிடுவான். இதனால்தான் “அதிகம் பேர் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு ஈமான் கொள்ளும்போது அவர்கள் இணை வைத்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்” என்று அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்” என்றும் சொன்னார்கள்.

-கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

தீயவளின் பார்வைக்குத் திறை

ஹஸ்ரத் ஸாக் இப்னு ஸெயைர் (ரழி) அனுவிக்கின்றார்கள்:

அல்குர் ஆனின் 11வது ஸூராவான ஸூறதுல் லஹுப் இறக்கப்பட்டது. அழூலஹுபும் அவனது மனைவியும் நரகில் அனுபவிக்கப்போகும் வேதனைகள் பற்றி அதில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. இது பற்றி கேள்வியற்ற அழூலஹுபின் மனைவி வெகுண்டெழுந்தான். முஹம்மதிடம் சென்று அவரிடம் செம்மையாக நாலுவார்த்தை கேட்கவேண்டுமென்று உறுதிபூண்டு றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களைத் தேடிக்கொண்டு வந்தாள். அப்போது றகுலுல்லாஹ்வுடன் ஹஸ்ரத் அழூபக்கரும் க.பாவில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அழூலஹுபின் மனைவி வரும் வேகத்தைப் பார்த்த ஹஸ்ரத் அழூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் “நாயகமே அழூலஹுபின் மனைவி நம்மை நோக்கித்தான் ஆவேசமாக வருகிறாள். அவள் தங்களைத் தாக்கி விடுவாளோ என்று அஞ்சக்கிறேன்” என்றார்கள். அதைக்கேட்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) “அவளுக்கும் எனக்கும் இடையில் திரையிடப்பட்டுள்ளது. எனக்கு முன்தோன்றினாலும் அவளால் என்னைப் பார்க்க முடியாது” என றகுலுல்லாஹ் கூறினார்கள். அவளால் றகுலுல்லாஹ்வைப் பார்க்க முடியவில்லை.

அங்கு அமர்ந்திருந்த அழூபக்கர் (ரழி) நோக்கி “அழூபக்கரே, உமது தோழர் என்னைப் பற்றிக் கவிதை சொல்லிக் கொண்டு திரிகிறாராமே” என்று கேட்டாள். “அல்லாஹ் கவிதை சொல்லமாட்டான்” என அழூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் கூறியதும் அதை நீர் நம்புகிறீரா? என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்த வேகத்தில் திரும்பிச் சென்று விட்டாள். நாயகமே அவளால் உங்களைப் பார்க்க முடியவில்லையே என்று அழூபக்கர் (ரழி) கூறியபோது “அவளுக்கும் எனக்குமிடையே மலக்கு ஒருவர் திரையிட்டு மறைத்துக் கொண்டார்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- முஸ்னத் அழூபக்கர் -

அமானிதத்தை நிறைவேற்றாதவனுக்கு மார்க்கடே கிள்ளை

ஹஸ்ரத் அலி (ரழி) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்:

ஹஸ்ரத் அலி (ரழி) அவர்களின் அவையில் வீற்றிருந்தோம். அப்போது அங்கு ஒரு மனிதர் வந்தார். அவர் மிகவும் உயர்ந்த கெளரவமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். நேரே றகுலுல்லாஹ் அவர்களிடம் சென்று “நாயகமே இந்த இல்லாம் மார்க்கத்தில் மிக இலகுவான காரியம் எது? மிகக் கஷ்டமான காரியம் எது?” என்று எனக்கு அறிவித்துத் தாருங்கள் என்று கேட்டார். அதைக் கேட்ட றகுலுல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறினார்கள். “மார்க்கத்தில் மிக இலகுவானது அஷ்ஹது அன் லாஇலாஹ் இல்லல்லாஹ்” வஅஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதன் அப்துஹ் வறகுலுஹ் என்று கூறுவதாகும். மார்க்கத்தில் மிகக் கழிமானது ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட நம்பிக்கைப் பொறுப்பை (அமானிதத்தை) நிறைவேற்றுவதாகும். ஏனெனில், அமானத்தை நிறைவேற்றாதவனுக்கு மார்க்கமுமில்லை தொழுகையும் இல்லை நோன்புமில்லை” என்று கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

அறிவார்ந்த துணைவி

ஹஸ்ரத் அனஸ் கிப்னு மானிக் (ரழி) அறிவிக்கிள்றார்கள்:

ஹஸ்ரத் அபூதல்ஹா (ரழி) அவர்களும் அன்னை உம்மு ஸ்லைம் அவர்களும் கணவன் மனைவியாக இணைந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அழகிய ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தக் குழந்தையைப் பக்குவமாக வளர்த்துக் கொண்டுவரும் வேளையில் குழந்தை நோய்வாய்ப்பட்டு விட்டது. இதற்கிடையில் கணவனுக்கு வியாபாரம் நிமித்தம் வெளியூர் செல்ல நேர்ந்தது. வெளியூரில் இருந்து தனது வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு விரைவாக வீடு திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார் ஹஸ்ரத் அபூ தல்ஹா (ரழி). இச்சமயத்தில் நோயுற்றிருந்த தனது அன்பு மகன் இறந்து விட்டான். அன்னை உம்மு ஸ்லைம் அவர்களோ மிகவும் சங்கடப்பட்டார்கள். பிரயாணத்திலிருந்து வரும் கணவனை உபசரிப்பதா? அல்லது தனது மகனின் நிலையைச் சொல்வதா? என்ற திரிசங்கு நிலையிலிருந்த அன்னை உம்மு ஸ்லைம் இறுதியாகத் தனது கணவனை உபசரித்த அவரை அமைதிப்படுத்திய பின்னரே மகனின் நிலை பற்றி அறிவிக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்து தனது மகனின் ஜனாஸாவை (உடலை) ஒரு அறையில் வைத்து விட்டார். இப்போது கணவன் வீட்டிற்கு வருகிறார். நோயுற்றிருந்த தனது மகனைப் பற்றி விசாரிக்கிறார். மகனோ நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று கணவனிடம் கூறினார். ஆறுதலடைந்த கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து முடித்து இரவு உணவையும் பரிமாறினார். பின்னர் பிரயாணக் களைப்பில் வந்த கணவன் படுக்கைக்குச் சென்றார். தனது மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவிலும் ஈடுபட்டார்.

கணவனைத் திருப்திப்படுத்திய பணிகளை முடித்துக் கொண்ட அன்னை உம்மு ஸ்லைம் அவர்கள் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு தனது கணவனைப் பார்த்து “ஒருவர் ஒரு பொருளை நம்மிடம் அடமானமாகத் தந்தார். சில நாட்களின் பின் அதனைத் திருப்பிக் கேட்கும்போது என்ன செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டார். “உடனடியாகவே அப்பொருளை அவனிடம் ஒப்படைத்து விட வேண்டும்” என்று கணவன் கூறினார். இதனைக் கேட்ட அன்னை உம்மு ஸ்லைம் அவர்கள் “அல்லாஹ் நம்மிடம் அமானிதமாக நமது அன்பு மகனைத் தந்தான். இப்போது அவனே அழைத்துக் கொண்டான். நமது மகன் இறந்து விட்டார். அடுத்த அறையில் அவனது உடலைப் பத்திரமாக வைத்துள்ளேன். அடக்கம் செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள்” என்று கணவனிடம் கூறினார். கணவனுக்கோ என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை, ஏன் இதனை அப்போதே என்னிடம்

கலாழிஷாம் - மெலால்வி - ஏ.பி.ஏ.எம். புஹாரி - (கழி)

சொல்லவில்லை என்று மனைவியின் மீது கோபமடைந்தார். அவரை அமைதிப்படுத்திய அன்னை “நீங்களோ பிரயாணத்தில் பல்வேறு சிரமங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு நிம்மதி தேடி வீட்டிற்கு வருகிறீர்கள். உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து விட்டுத்தான் இதைப் பற்றிக் கூறுவது என்று தீர்மானித்திருந்தேன். அதனால்தான் அவ்வாறு நடந்து கொண்டேன்” என்று கணவனைச் சமாதானப்படுத்தினார்.

எப்போது விடியும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த அழுதல்ஹா (ரழி) நேராக நாயகம் (ஸல்ல) அவர்களிடம் சென்று தனது மனைவியின் நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கூறியபோது “யா அல்லாஹ் இவர்களது உறவின் மூலம் அபிவிருத்தியை அளிப்பாயாக” என்று நாயகம்* (ஸல்ல) பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அதன்பின் தனது மகனின் உடலை அடக்கம் செய்தார்கள்.

சில மாதங்களின் பின் அன்னை உம்மு ஸ-லைம் அவர்கள் அழகிய ஆண் குழந்தை ஒன்றைப் பிரசவித்தார்கள். அக்குழந்தையைத் தனது கணவனிடம் கொடுத்து “இப்போதே இக்குழந்தையை றகுலுல்லாஹ்விடம் எடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்று கூறினார். அதன்படி கொஞ்சம் ஈச்சம் பழுத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு குழந்தையுடன் நாயகம் (ஸல்ல) அவர்களிடம் சென்றதும் நாயகம் (ஸல்ல) அவர்கள் அக்குழந்தையை வாங்கி அன்போடு அரவணைத்து அவர் கொண்டு வந்த பேர்ச்சம்பழுத்தில் சிறிதளவு எடுத்துத் தனது வாயில் வைத்து மென்று அதனை அக்குழந்தைக்கு ஊட்டி அப்துல்லாஹ் என்ற பெயரையும் சூட்டி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

- ஸஹிஹால் புகாரி -

நபிகள் எங்கே? நாம் எங்கே?

உண்றத் அனஸ் இப்னு மாலிக் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை மூன்று நாயகத் தோழர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மணவியர்களிடம் சென்று றகுலுல்லாஹ்வின் வணக்க வழிபாடுகள் எவ்வாறிருந்தன என்று விசாரித்தார்கள். றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் வணக்க முறைகள் பற்றி அவர்களுக்கு விரிவாக விளக்கிக் கூறப்பட்டது. இவ்விளக்கத்தைக் கேட்ட அம்முவரும் தங்களது வணக்கம் எங்கே? றகுலுல்லாஹ்வின் வணக்கம் எங்கே? றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களே பாவங்களே செய்யாதவர்கள் அவ்வாறிருந்தும் ஒவ்வொரு நாட்களிலும் பெரும்பகுதியை வணக்கத்தில் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே, நம்மால் அவ்வாறு வணங்க முடியவில்லையே என்று வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு மூவரும் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து விட்டனர். ஒருவர் “இனிமேல் இரவு முழுவதும் தொழுவதிலேயே ஈடுபடப் போகிறேன்” என்று கூறினார். மற்றவரோ “இனிமேல் ஒருநாள் கூட விடுபோது வருடம் முழுக்க நோன்பு நோற்கப் போகிறேன்” என்றார். மூன்றாமவரோ “நான் இனிமேல் பெண்களை விட்டும் ஒதுங்கி இருக்கப் போகிறேன் திருமணமே செய்து கொள்ளப் போவதில்லை” என்று கூறினார்.

இவர்களது இந்த உரையாடலைக் கேட்டுக் கொண்டே றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் அவ்விடத்திற்கு வந்தார்கள். “தோழர்களே அறிந்து கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். உங்களைவிட அதிகமாக நான் அல்லாஹ்வை அஞ்சுகிறேன். அல்லாஹ்வின் ஆணைகளுக்கு அடிப்பினிந்து நடக்கிறேன். எனினும் நான் சில நாட்கள் நோன்பு நோற்கிறேன். சில நாட்களில் நோன்பை விட்டு விடுகிறேன். இரவில் தொழுகையில் ஈடுபடுகிறேன். தூங்கவும் செய்கிறேன். பெண்களை மணம் முடித்துள்ளேன். அவர்களுடன் வாழ்ந்து வருகிறேன். எனவே, நீங்களும் எனது வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுங்கள். எனது வழிமுறைகளைப் பின்பற்றாதவர் என்னைச் சார்ந்தவர்ல்லர்” என்று கூறினார்கள்.

- ஸஹிஹால் புகாரி -

தீமை செய்யாமலிருப்பதும் தர்மமோகும்

ஹஸ்ரத் அபி மூஸா (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது “தர்மம் செய்வது ஒவ்வொரு முஸ்லிமினதும் கடமையாகும்” என்று கூறினார்கள் “யாறுக்குலுல்லாஹ், தர்மம் செய்ய எதுவும் கிடைக்காவிட்டால்...?” என தோழர்கள் கேட்டார்கள், “ஏதாவது கைத்தொழில் செய்து அதன்மூலம் தாழும் பயணடைந்து தர்மமும் செய்ய வேண்டும்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

“அதற்கும் முடியவில்லையாயின்?” என்று தோழர்கள் திரும்பவும் கேட்டார்கள். “தேவை உடையோருக்கு உதவவேண்டும் என்றார்கள் றகுலுல்லாஹ்(ஸல்) அவர்கள் “அதற்கும் முடியவில்லை என்றால்” தோழர்கள் கேட்டார்கள் “நற்காரியங்களைச் செய்து தீமையில் இருந்து தம்மைத் தடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே அவர் செய்யும் தர்மமாகும்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ்‌ல் புகாரி -

பொதுச்சொத்துக்களில் மோசடியா?

ஹஸ்ரத் அழவூரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) ஸஹாபாக்கள் மத்தியில் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது 'கனீமத' (யுத்தத்தில் எதிரிகளால் கைவிடப்பட்ட பொருட்கள்) மற்றும் பொதுச்சொத்துக்களில் மோசடி செய்வதும் ஊழல்களில் ஈடுபடுவதும் பாரிய குற்றச் செயல்கள் என்றும் அதற்குரிய தண்டனை மறுமையில் மிகப் பெரியது என்றும் விளக்கம் அளித்தார்கள். மறுமை நாளில் ஒரு மனிதர் என்னிடம் ஓடோடி வந்து றகுலுல்லாஹ் வே 'என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்'என்று கதறுவார். அவரது கழுத்தில் கத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆடும் கனைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓட்டகையும் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேதனை தாங்க முடியாது என்னிடம் வந்து முறையிடுவார். இவ்வாறு அலறிக் கொண்டு அபயம் தேடும் நிலையில் நான் உங்களில் யாரையும் காணவிரும்ப வில்லை. உனக்கு என்னால் எந்த உதவியும் இப்போது செய்ய முடியாது. உனக்கு ஏற்கனவே, பொதுச் சொத்துக்களைப் பாவிக்கும் முறைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறிவிட்டேன் என்று அவரிடம் சொல்லி விடுவேன்.

“இவ்வாறே தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் தனது கழுத்தில் கமந்து கொண்டு றகுலுல்லாஹ் வே என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று அலறிக்கொண்டு அபயம் தேடிக் கொண்டு வரும் எவரையும் நான் காணவேண்டாம். இவர்களும் பொதுச்சொத்துக்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தவர்களே. இவர்களுக்கும் என்னால் எவ்வித உதவியும் செய்யமுடியாது என்று நான் அவர்களிடம் கூறி விடுவேன்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றியதாக ஹஸ்ரத் அழவூரைரா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- ஸஹீஹால் புகாரி -

ஸகாத் யொருவாதாரக் கடமை

ஹஸ்ரத் அபிஹாரேரா (ரழி) கூறுகின்றார்கள்:

றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்த பின் ஹஸ்ரத் அழபக்கர் லித்தீக் (ரழி) கலீபாவாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். இச்சந்தர்ப்பத்தில்லை நெறநம்பிக்கையில் பலவீனமாக இருந்த சில அரபியர்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு அடி பணிய மறுத்து தாங்கள் வழங்கிவந்த ஸகாத் பொருட்களைத் தர மறுத்தார்கள். இச்செயலைக் கண்டித்த கலீபா அவர்கள் அவர்களுடன் போர் தொடுக்கப் போவதாக அறிவித்தார்கள். இதனைக் கேள்வியற்ற ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்கள் “கலீபா அவர்களே முஸ்லிம்களுடன் நீங்கள் எவ்வாறு போரிட முடியும்? ஒரே அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுளர்கள் இல்லை என்று கூறியவர்களைஅவர்களது உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு வழங்க கப் பட வேண் டும். அவர்களது என்னாக கள் நடவடிக்கைகளுக்குரிய விசாரணை அல்லாஹ்விடம் உள்ளது என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறியுள்ளார்களே” என்று கேட்டார்கள்.

இதனைக் கேட்ட கலீபா அழபக்கர் சீத்தீக் (ரழி) அவர்கள் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். தொழுகைக்கும் ஸகாத்திற்கும் இடையே பாகுபாடு காட்டுபவர்களுடன் நான் நிச்சயமாகப் போராடுவேன். ஏனெனில், ஸகாத் என்பது பொருளாதாரக் கடமையாகும். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக, றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் ஸகாத்தாக வழங்கிவந்த ஒரு ஒட்டகையின் குட்டியைக் கூட மக்கள் என்னிடம் தர மறுத்தாலும் அதற்காக நான் அவர்களுடன் போராடுவேன்” என்று உறுதியாகக் கூறினார்கள்.

இதைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்கள் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக ஸகாத் கொடுக்க மறுத்தவர்கள் மீது போர் தொடுக்கும் முடிவை எடுக்கும்படி அழபக்கர் (ரழி) அவர்களின் உள்ளத்தை அல்லாஹ் விரிவாக்கி விட்டான் என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் காணவில்லை. அதுதான் சரியான முடிவு என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன்” என்று கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹால் புகாரி -

அன்னை ஸாராவிற்குக் கிடைத்த யார்

ஹஸ்ரத் அழைவுரையரா (முழு) கூறுகின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) ஹஸ்ரத் இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் வாழ்வில் நடந்த நிகழ்வொன்றைக் கூறினார்கள்:

நபி இப்ராஹீம் (அலை) தமது மனைவி ஸாரா அவர்களுடன் ஒரு பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார். வழியில் ஒரு கொடுங்கோலனான அரசனின் பிரதேசத்தைத் தாண்டிச் செல்ல நேர்ந்தது. அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கும்போதே அவர்களைப் பற்றிய தகவல் அரசனுக்கு எட்டிவிட்டது. இப்ராஹீம் என்னும் ஒருவர் ஒரு அழகிய பெண்ணுடன் நமது பிரதேசத்திற்கு வந்திருக்கிறார் என்று அறிந்த அரசன் அவ்விருவரையும் அமைத்துவருமாறு பணித்தான். அவ்விருவரும் அரசவைக்கு வந்ததும் முதலில் இப்ராஹீமைத் தன் முன்னிலையில் அழைத்தான். (தன்னுடன் வந்திருப்பது தனது மனைவிதான் என்பதை அரசன் அறிந்து கொண்டால் தனது உயிருக்கு உலைவைத்து விட்டுத் தனது மனைவியை அவன் தனது மனைவியாக்கிக் கொள்வான் என்பதை அறிந்திருந்த இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள்) “தன்னுடன் வந்திருப்பது தனது சகோதரி” என்று கூறினார்கள். பின்னர் மனைவி ஸாராவிடம் வந்து “நீ எனது சகோதரி என்று கூறி விட்டேன். இறைவன் மீது ஆணையாக உன்னையும் என்னையும் தவிர இந்தப் பூமியில் இறை நம்பிக்கையுள்ளோர் யாருமே இல்லை” என்று கூறி ஸாராவை மன்னனிடம் அனுப்பி வைத்தார். ஸாராவின் அழகில்மயங்கிய மன்னன் அவரை அடைந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற தவறான எண்ணத்துடன் நெருங்கி வருகிறான் என்பதை அறிந்த அன்னை ஸாரா அல்லாஹுவிடம் பிரார்த்தனை புரிய ஆரம்பித்தார்கள். “யா அல்லாஹு! உன்னையும் உன் தூதரையும் நம்பிக்கை கொண்ட என்னை, என் கணவனிடம் மட்டுமே தூய்மையாக நடந்த என்னை உனது விரோதியான இந்த அரக்கனிடமிருந்து பாதுகாப்பாய்க!” என்று பிரார்த்தனை செய்தார். அன்னை ஸாராவை நெருங்கி வந்த அரசனோ தடுமோற்றமடைந்து கீழே விழுந்தான். வலிப்பு ஏற்பட்டு கைகால்கள் உதற ஆரம்பித்தன. இதனைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்த அன்னை ஸாரா யா அல்லாஹு இந்த நிலையில் அவன் மரணித்து விட்டால் நானே இவைனைக் கொன்றதாகக் கூறி என்னைப் பழிவாங்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்று மீண்டும் பிரார்த்தித்தார். மன்னன் பழைய நிலைக்கு வந்து விட்டான்.

பழைய நிலைக்குத் திரும்பிய மன்னனுக்குத் திரும்புவும் அன்னை ஸாராவை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலிட்டது.

திரும்பவும் அவர்களை நெருங்க முனைந்தான் அப்போதும் அன்னை ஸாரா அவர்கள் முன்னரைப்போல் அல்லாஹ்-விடம் முறையிட்டார்கள். இப்போதும் மன்னன் கீழே விழுந்து விட்டான். மன்னனின் நிலையைக் கண்ட அன்னை ஸாரா அவர்கள் திரும்பவும் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். “யா அல்லாஹ் இவன் இறந்துவிட்டால் அந்தப் பறி முழுவதும் எனக்கல்லவா வந்து சேரும். நானே இவனைக் கொன்றுவிட்டேன் என்று மக்கள் என்மீது கொதித்தெழுவார்கள். இந்தப் பழிச்சொல்லில் இருந்து என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக” என்று மீண்டும் வேண்டியார்கள். அவர்களது பிரார்த்தனை நிறைவேறியது. மன்னனும் சுகமடைந்து எழுந்து நின்றான்.

பின்னர் மன்னன் அவனது உதவியாளர்களை அழைத்துக் “கடவுளின் மீது சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். என்னிடம் நீங்கள் ஒரு ஷைத்தானை அழைத்து வந்துள்ளீர்கள். இவனை இப்போதே இப்பாஹிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள் அவருக்குப் பணிப்பெண்ணாக அரண்மனையிலுள்ள ஹாஜராவைக் கொடுத்து விடுங்கள்”என்றுகூறி அன்னை ஸாராவைப் பத்திரமாக அனுப்பிவைத்தான்.அன்னை ஸாரா அவர்கள் இப்பாஹிம் (அலை) அவர்களிடம் வந்து நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்து அல்லாஹ்-வுக்கு மாறு செய்த மனிதனுக்குத் தோல்வியைக் கொடுத்து நமக்குப் பணிபுரிய ஒர் அடிமைப் பெண்ணையும் தந்துள்ளான் என்று கூறினார்கள். இந்தச் சம்பவத்தை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறியதாக ஹஸ்ரத் அழவாரரா (ரஹி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- ஸஹීஹාல் புகாரி -

பூமான் நமி அவர்களைப் புன்னகைக்க வைந்த நிகழ்வு

ஹஸ்ரத் அயூஹ் ரைரா (ரழி) அறிவிக்கிள்ளார்கள்:

ஒரு முறை நாங்கள் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது ஒரு மனிதர் ஒடோடி வந்து “நாயகமே நான் நாசமாகிப் போய்விட்டேன். நான் நாசமாகிப் போய்விட்டேன்” என்று புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்.

“உனக்கு என்ன நடந்தது” என்று றகுலுல்லாஹ் கேட்டார்கள். அப்போது அம்மனிதன் “நான் நோன்பு நோற்றிருக்கும் சமயம் எனது மனைவியுடன் உடலுறவு கொண்டு விட்டேன்” என்றார். “இதற்குப் பரிகாரமாக ஒரு அடிமையை உரிமைவிட வேண்டும்” என்றார்கள் நமி அவர்கள். “அது என்னால் முடியாத காரியம்” என்றார் வந்தவர். “அவ்வாறாயின் தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்கள் நோன்பிருக்க வேண்டும்” என்றார்கள். “அதற்கும் எனக்குச் சக்தி இல்லையே” என்றார் அம்மனிதர். “அப்படியாயின் அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க உமக்கு வசதி உண்டா?” என்று கேட்டார்கள். “அதற்கும் என்னிடம் வசதி இல்லையே நாயகமே” என்றார். அப்போது பேர்ச்சம்பழும் நிறைந்த ஒரு பாத்திரம் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதை அப்படியே அம்மனிதனிடம் கொடுத்து “இதனைக் கொண்டு போய் ஏழைகளுக்குத் தரமம் செய்து விடுவீராக” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தூக்கிக் கொடுத்தார்கள். “யாறுகுலுல்லாஹ்! மத்தீனாவின் சுற்றுவட்டாரத்தில் எனது குடும்பத்தினரை விட ஏழைகள் யாரும் இல்லையே நான் யாருக்கு இதை தர்மம் செய்வது” என்று கேட்ட போது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தங்களின் கடைவாய்ப்பற்கள் தெரியும்வரை சிரித்தார்கள். பின்னர் “உமது குடும்பத்தினருக்கே இதை உண்ணக் கொடுப்பீராக” என்று கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹால் புகாரி -

அல்லாஹ்வின் நிழல் யாருக்கு?

ஹஸ்ரத் அழவு⁶ரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) தங்கள் தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது பின்வருமாறு கூறினார்கள்.
“தனது நிழலைத் தவிர வேறு நிழலே இல்லாத மறுமைநாளில் அல்லாஹ் தன் நிழலிலிருந்து ஏழு வகையான கூட்டத்தினருக்கு நிழல் கொடுக்கின்றான்:

1. நீதி செலுத்தும் தலைவன்
2. இறைவனைக்கத்திலேயே திளைத்திருக்கும் இளைஞர்
3. இறை இல்லங்களான பள்ளிவாசல்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட மனிதன்
4. இறைவனுக்காகவே அன்புவைத்து அவனுக்காகவே பிரிந்த இரு நண்பர்கள்
5. அழகும் அந்தஸ்தும் உள்ள ஒரு பெண் அவளது விருப்பத்தை நிறைவு செய்ய அழைத்தபோதும் நான் அல்லாஹ் வைப் பயப்படுகிறேன் என்று கூறி அச்செயலைத் தவிர்த்துக் கொண்ட மனிதன்.
6. தனது இடது கைக்குத் தெரியாமல் வலது கையால் (இருக்கியமாக) தர்மம் செய்த மனிதன்.
7. அல்லாஹ் மீதுள்ள அச்சம் காரணமாகத் தனித்திருந்து கண்ணீர் சிந்திய மனிதன்.

இந்த ஏழுவகை மனிதருக்கும் அல்லாஹ் தனது அர்வதின் நிழலில் இருந்து நிழல் கொடுப்பான்” என்று றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ் புகாரி -

அழகிய நடைமுறையை உருவாக்கியவருக்கும் அதற்குரிய நன்மை உண்டு

ஹஸ்ரத் ஜீர்யின் அந்துல்லாஹ் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஓரு நாள் நாங்கள் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடன் முற்பகல் நேரத்தில் அமர்ந்திருந்தோம். அப்போது அரைநிர்வாண கோலத்தில் காலுக்குச் செருப்பின்றி, கிழிந்த கம்பளி ஆடைகளை அணிந்த ஒரு கூட்டத்தினர் தம் கழுத்துகளில் வாட்களைத் தொங்க விட்டவர்களாக றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்கள் அனைவருமே முளர் எனும் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களின் ஏழ்மைக் கோலத்தைக் கண்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் முகத்தின் நிறமே மாறிவிட்டது. தங்களின் வீட்டிற்குள் நுழைந்து பின்னர் வெளியே வந்தவர்கள் உடனடியாக பிலால் (ரஹி) அவர்களை அழைத்து மக்களைத் தொழுகைக்காக அழைக்கும்படி கூறினார்கள். மக்களெல்லாம் பள்ளிவாசலுக்கு வந்ததும் தொழு கையை நடாத்திவிட்டு கூடியிருந்த மக்கள் மத்தியில் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அவ்வரையில் அல்குர்அழனின் 4:1 வசனத்தையும், 59:18வது வசனத்தையும், 59:18வது வசனத்தையும், ஒதிக்காட்டி நார்கள். நான்காவது அத்தியாயம் முதலாவது வசனத்தில்:

“மனிதர்களே! உங்கள் அனைவரையும் ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து படைத்து அந்த மனிதரிலிருந்தே அவரது மனைவியையும் படைத்து பின்னர் அவ்விருவரிலிருந்தும் அதிகமாக ஆண்களையும் பெண்களையும் பரவச் செய்த உங்கள் இரட்சகனை அஞ்சங்கள். நீங்கள் முன்னிறுத்தி ஒருவருக் கொஞ்சம் அந்த அல்லாஹ்வையும் இரத்த சொந்தங்களையும் அஞ்சங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைக் கண்காணிப் பவனாக இருக்கிறான்.”

59வது அத்தியாயம் 18வது வசனத்தில்:

“விக்வாசிகளே! அல்லாஹ்வை அஞ்சங்கள். இன்னும் ஒவ்வொருவரும் மறுமை நாளுக்காக தான் முற்படுத்தியதைப் பார்க்கட்டும். மேலும், அல்லாஹ்வை அஞ்சங்கள். நீங்கள் செய்யும் அனைத்துக் காரியங்களையும் அல்லாஹ் நன்கறிந்த வனாகும்.

என்ற இவ்விரு வசனங்களையும் ஒதிக் காண்பித்து ஒவ்வொருவரும் தம்மிடமுள்ள பொற்காக, வெள்ளிக்காக, துணி, ஒரு ஸாஉ கோதுமை, ஒரு ஸாஉ பேர்ச்சம் பழும் ஆகியவற்றைத் தர்மம் செய்யட்டும் என்று கூறி பேர்ச்சம்பத்தின் ஒரு துண்டையாவது தர்மம் செய்யுங்கள் என்று வலியுறுத்தினார்கள்.

இதனைக் கேட்ட தோழர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மிடமிருந்த பொற்காககளில் இருந்தும் வெள்ளிக் காக்களில் இருந்தும் ஆடைகளில் இருந்தும் கோதுமையில் இருந்தும் பேர்ச்சம் பழுத்தில் இருந்தும் தர்மம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது அன்சாரிகளில் ஒருவர் தன்னால் தூக்க முடியாத அளவுக்குச் சிரமப்பட்டுத் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு பை நிறைய பொருட்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். மக்களும் தங்களால் முடிந்த பொருட்களைக் கொண்டு வந்து குவித்தனர். இறுதியில் உணவுப் பொருட்களில் ஒரு பெரும் குவியலும் ஆடைகளில் ஒரு பெரும் குவியலும் சேர்ந்து விட்டன. இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் முகம் மலர்ச்சியடைந்தது. இஸ்லாத்தில் ஒர் அழிய நடைமுறையை உருவாக்கியவருக்கு அதற்குரிய நன்மையும் மட்டுமன்றி, அவருக்குப் பின் அந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றிச் செயல்படுபவர்களுக்கும் நன்மை உண்டு. அதற்காக முன்னோடியின் நன்மைகளிலிருந்து எதுவும் குறைக்கப்பட மாட்டாது. அவ்வாறே இஸ்லாத்தில் ஒரு தீயநடைமுறையை உருவாக்கியவருக்கு அதன் பாவமும் அவருக்குப் பின் அதன்படி செயல்படுபவர்களின் பாவமும் கிடைக்கும். முந்தியவரின் பாவத்திலி ருந்து எதுவும் குறைக்கப்படவுமாட்டாது என்று றகுலுல்லாஹ்(ஸல்) கூறினார்கள்.

- ஸஹීஹ் முஸ்லிம் -

கொடுக்கும் கரம் எடுக்கும் கரத்தை விட மேலானது

ஹக்ம் ஒப்னு ஹிலாம் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஓரு முறை நான் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் சென்று, “எனக்கு ஏதாவது பொருள் தாருங்கள்” என்று கேட்டேன். எனக்குக் கொடுத்தார்கள், அதைப் பெற்றுக் கொண்ட பின் திரும்பவும் சென்று ஏதாவது பொருள் தரும்படி கேட்டேன். திரும்பவும் கொடுத்தார்கள். முன்றாவது முறையாகவும் சென்று கேட்டேன். அப்போதும் எனக்கு வழங்கினார்கள்.

பின்னர் என்னைப் பார்த்துச் “செல்வம் பசுமையானதும் இனிமையானதுமாகும். இதனை யார் தாராள மனதுடன் பேராசையின்றி பெற்றுக் கொள்கிறாரோ அவருக்கு அந்தச் செல்வத்தில் அல்லாஹ்வின் அருள் பரகத் செய்யப்படும். அதனை யார் பேராசையுடன் பெற்றுக் கொள்கிறாரோ அதில் பறகத் அபிவிருத்தி இருக்காது. அவர் சாப்பிட்டும் வயிறு நிரம்பாதவர் போலாவார். கொடுக்கும் கை எடுக்கும் கையை விட மேலானதாகும்” என்று கூறினார்கள். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஹக்ம் (ரழி) அவர்கள் “யாறுகுலுல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு தங்களை நுபியாக அனுப்பி வைத்த அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகத் தங்களுக்குப் பின் நான் உலகை விட்டும் பிரியும் வரை யாரிடமும் எதையும் கேட்கமாட்டேன்” என்று கூறினார். ஹஸ்ரத் அழபக்கர் (ரழி), கலீபாவானதும் அவருக்கு அன்பளிப்புகள் அளிப்பதற்காக அழைத்தபோது “அவர்கள் எதையும் வாங்கமாட்டேன்” என்று மறுத்து விட்டார்கள். பின்னர் உமர் (ரழி) கலீபாவாக வந்த போது கன்மத் எனும் போரில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்களில் அவரது பங்கைக் கொடுப்பதற்காக அழைத்த போதும் அதனையும் வாங்க மறுத்து விட்டார்கள். அப்பொழுது உமர் (ரழி) அவர்கள் “முஸ்லிம்களே! இந்த கன்மத் பொருட்களில் ஹக்மின் பங்கை நான் கொடுத்தபோது அவர் அதனை வாங்க மறுத்து விட்டார். இதற்கு நீங்கள் மறுமையில் அல்லாஹ்விடம் சாட்சியாக இருங்கள்” என்று கூறினார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் அறிவுரைக்குப் பின் தமது மரணம் வரை அவர் யாரிடமும் எதையும் பெறாமலே இருந்தார்.

- புகாரி - முஸ்லிம் -

இருவாரின் பசிக்குறிய உணவு எழுபது பேருக்கு

ஹஸ்ரத் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஓரு முறை ஹஸ்ரத் அபூதல்ஹா (ரழி) அவர்கள் தமது மனைவியிடம் வந்து “இன்று றகுலுல்லாஹ்-வைப் பார்த்தேன். அவர்களது சத்தம் மிக மென்மையாகப் பலவீனமாகவிருந்தது. அவர்கள் மிகுந்த பசிபுடனிருக்கிறார்கள் என என்னுகிறேன். உன்னிடம் ஏதாவது உண்டா?” என்று கேட்டார்கள். “ஆம். மாவு இருக்கின்றது ரொட்டி சமைத்துத் தருகிறேன்” என்று கூறி ரொட்டியைச் சுட்டு அதற்களவான கறியையும் சமைத்து அதனை நன்றாக இறுக்கி முடி என்னிடம் தந்து “இதனை றகுலுல்லாஹ்-விடம் கொடுத்து விட்டு வருவீராக” என்று கூறினார்.

நான் றகுலுல்லாஹ்-விடம் சென்று அங்கே பள்ளிவாசலில் பல மனிதர்களுடன் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டு அவர்களுக்குப் பக்கமாகச் சென்றேன். உடனே றகுலுல்லாஹ் “உம்மை அபு தல்ஹாவா அனுப்பியது” என்று கேட்டார்கள். நான் “ஆம்” என்று கூறினேன். “உன்னிடம் உணவு உண்டா?” என்று கேட்டார்கள். நான் “ஆம்” என்றேன். அப்போது றகுலுல்லாஹ் அங்கிருந்த மனிதர்களை நோக்கி “எல்லோரும் எழுந்து என்னுடன் வாருங்கள்” என்று என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு ஹஸ்ரத் அபூ தல்ஹா அவர்களின் வீட்டிற்கே வந்து விட்டார்கள். அவர்களைக் கண்ட அபூ தல்ஹா தன் மனைவி உம்மு ஸ்லைம் அவர்களிடம் சென்று றகுலுல்லாஹ் ஓரு கூட்டத்துடன் வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு உணவளிக்க எம்மிடம் எதுவுமே இல்லையே என்றபோது அவர் ‘அல்லாஹ்-வ றகுலுஹ்’ அஃ.லமு “அல்லாஹ்-வும் அவனது றகுலுமே நன்கறிவர்’ என்று கூறினார். இப்போது வாசலுக்குச் சென்று றகுலுல்லாஹ்-வை வரவேற்ற அபூதல்ஹா வீட்டினுள் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். வீட்டிற்கு வந்த றகுலுல்லாஹ் உம்மு ஸ்லைமே உம்மிடம் இருப்பதைக் கொண்டு வா என்றார்கள். அவர்களுக்காக ஏற்கனவே தயாரித்ததைக் கொண்டு கொடுத்தபோது அதில் தான் விரும்பிய எதையோ ஒதினார்கள். பின்னர் வெளியிலிருந்த பத்துப் பேரை அழைத்தார்கள். அவர்கள் வயிறார் உண்ட பின் மீண்டும் பத்துப் பேர், அதன் பின் மீண்டும் பத்துப் பேர் இவ்வாறு அன்று 70 பேர் வரை உணவருந்திய பின் றகுலுல்லாஹ்-வும் வீட்டில் உள்ளவர்களுடன் சேர்ந்து உண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -
கலாபுதணை - மெளலவி -ஏ.பி.ஏ.ம். புஹாரி - (கழி)

அபுஜஹ்லின் வீராப்பு வினையாக மாறியது

ஒரு முறை அபுஜஹ்லின் என அழைக்கப்படும் அம்றுப்பு ஹிதாம் என்பவன் குறைவியர்களை அழைத்து “நிச்சயமாக முஹம்மதின் தொல்லைகள் அதிகரித்து விட்டன. நமது மார்க்கத்தைப் பற்றிக் குறை கூறுகின்றார். நமது கடவுளர்களைத் தூஷிக்கிறார். நமது முன்னோர்களின் நடவடிக்கைகளை விமர்சிக்கிறார். இதற்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரு முடிவு கட்டுவதற்குத் தீர்மானித்துள்ளேன். நானைக்கு அவர் க.பாவுக்கு வந்து தொழு ஆரம்பித்து ஸ்ரீதூக்குச் சென்றதும் பெரியதோர் கல்லைத் தூக்கி அவரது தலையில் போடுவேன். உங்களில் யாரும் என்னைத் தடுக்கவோ அவருக்குச் சார்பாகப் பேசவோ கூடாது. அதன்பின் அப்துல் மனாபின் குடும்பத்தினர் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கலாம்” என்று கூறினான்.

அடுத்த நாள், தான் கூறியதுபோல் ஒரு கல்லையும் ஆயத்தப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு ரகுலுல்லாஹ் அவர்களின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார். வழைமைபோல ரகுலுல்லாஹ் அவர்கள் க.பாவுக்கு வருகை தந்து தொழுகையில் ஈடுபட்டார்கள். குறைவியர்களோ என்ன நடக்கப் போகின்றதென்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ரகுலுல்லாஹ் ஸ்ரீதூக்குச் சென்றதும் அபுஜஹ்லின் அந்தப் பெரிய கல்லை மிகவும் சிரமப்பட்டுத் தூக்கிக் கொண்டு ரகுலுல்லாஹ் தொழும் இடத்தை நோக்கி வந்தான். அவர்களுக்குச் சமீபமாக அவன் வந்ததும் தனது கைகளில் இருந்த கல்லை ஒரு பக்கமாக வீசிவிட்டு பயத்தினால் வெருண்டு ஓடி வந்தான். அவனது நிறும் மாறியிருந்தது. இவனது செயலைக் கண்ட குறைவியர்களுள் ஒருவர் அவனிடம் வந்து “என்ன நடந்தது? நேற்று மிகவும் தைரியமாகவும் துணிச்சலாகவும் வீராப்பு பேசிக் கொண்டிருந்தாய் இப்போது பயத்தில் நடுங்கி முகம் பேதலித்து நிற்கின்றாயே காரணம் என்ன” என்று கேட்ட போது “நான் முஹம்மதுக்குச் சமீபமாகச் சென்றபோது ஒட்டகைக்குட்டி போன்ற ஒரு ஜந்து என் மீது பாய்வதற்குத் தயாராக நின்றது. இது போன்ற ஒரு ஜந்துவை எனது வாழ்நாளில் நான் பார்த்ததே இல்லை. நான் இன்னும் ஓரடி எடுத்து எனது காலை முன்வைத்திருந்தால் அந்த ஜந்து என்னை அப்படியே விழுங்கியிருக்கும்” என்று கூறினார். இந்தச் சம்பவத்தை ரகுலுல்லாஹ் வுக்கு அறிவித்தபோது அந்த உருவத்தில் வந்தது ஜிப்ரால் ஆவார். அவன் என்னை நெருங்கி இருந்தால் அழிந்திருப்பான் என்று ரகுலுல்லாஹ் கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல் -

நீங்கள் நபியாக இருப்பின் அது தீங்கிமூக்காது

கைபர் நகரின் வெற்றி கிடைத்த பின் அந்நகரில் ரகுவுல்லாஹ் அவர்களும் தோழர்களும் அமர்ந்திருக்கும் போது ஸைஸப் பின்தி ஹூரிஸ் என்ற மாது அவர்களை நோக்கி வந்தாள். அவளது கையில் பொரித்த ஆடு ஒன்று காணப்பட்டது. “முஹம்மதே உங்களுக்கும் உங்கள் தோழர்களுக்காகவும் இந்த ஆட்டைச் சமைத்துக் கொண்டு வந்துள்ளேன். நீங்கள் இதைச் சாப்பிட்டால் நான் சந்தோஷப்படுவேன்” என்று கூறினாள்.

முதலில் ரகுவுல்லாஹ் ஒரு துண்டை எடுத்து வாயில் வைத்ததும் தோழர்களும் சாப்பிட ஆயத்தமானார்கள். உடனே ரகுவுல்லாஹ் “உங்கள் கரங்களை உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள். யாரும் அதைத் தொட வேண்டாமென்று” கூறினார்கள். பின்னர் அந்தப் பெண்ணை அழைத்து வருமாறு ஆளோன்றை அனுப்பினார்கள். அவள் வந்ததும் “நீதானா இந்த ஆட்டில் நஞ்சுடியது?” என்று வினவினார்கள். “யார் உங்களுக்குக் கூறியது” என்று அவள் கேட்டாள். “இதோ என் கரத்தில் உள்ள இந்தத் துண்டுதான் என்னிடம் சொல்லியது” என்றார்கள், அப்போது அவள் “ஆம் நான்தான் நஞ்சுடியேன். நீங்கள் நபியாக இருந்தால் அது உங்களுக்குத் தீங்கிமூக்காது. நீங்கள் நபியாக இலையெயில் உங்களிலிருந்து நாம் விமோசனம் பெற்று விடுவோம்” என்று கூறினார். அப்போது ரகுவுல்லாஹ் அவளை மன்னித்து அனுப்பினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல் -

நான் சிரியை கீட தொடரை

குட்டி போத ஆடு பால் கறந்தது

ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் தங்களது தோழர் அபுபக்கர் (ரழி) அவர்களுடன் மதீனாவை நோக்கி ஹிஜ்ரத் பிரயாணங்கு செய்து கொண்டிருந்த போது வழியிலே ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளவும் ஏதாவது ஆகாரத்தை அருந்தவும் உம்மு ம.பத் என்ற மாது தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்கள். அந்தப் பிரதேசம் காய்ந்து வரண்ட பூமியாகவும் மிகவும் நீண்ட காலமாக மழை பெய்யாமலும் இருந்ததால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்தது. கால்நடைகள் கூட உணவுத் தானியங்களின்றி மெலிந்து பசியால் வாடி வதங்கியிருந்தன. இந்நிலையில்தான் அங்கு சென்ற ரகுவுல்லாஹ் “தங்களுக்கு ஏதாவது இறைச்சியோ, பாலோ ஈதம் பழமோ விற்பனைக்கு உண்டா” என்று கேட்டார்கள். “தன்னிடம் எதுவுமே இல்லையென்று” அந்த மாது கூறி விட்டாள். அப்போது மெலிந்து போன ஒர் ஆட்டைக் கண்ட ரகுவுல்லாஹ் அதில் “பால் கறக்க முடியுமா” என்று கேட்டார்கள். “அது நீண்ட நாட்களாகக் குட்டியே சனவில்லை அதில் பால் கறக்க முடியாது” என்றாள் அந்தப் பேண். “அதை என்னிடம் தருவீராக” என்று அதனை எடுத்த ரகுவுல்லாஹ் தங்களது திருக்கரங்களினால் அதன் முதுகிலும் பால் மடியிலும் தடவிய பின் பிஸ்மில்லாஹ் என்று கூறியவர்களாக ஒரு பெரிய பாத்திரத்தைக் கொண்டு வருமாறு கூறினார்கள்.

ரகுவுல்லாஹ் அந்த ஆட்டின் மடியிலிருந்து பாலைக் கறந்த போது பால் மிக வேகமாகப் பீச்சிக் கொண்டு வந்தது. முதலில் அந்தப் பேண்மனிக்கும் பின்னர் அங்கு கூடியிருந்தவர்களுக்கும் கொடுத்துத் தாங்கள் இருவரும் வயிறு நிறைய பாலைப் பருகினார்கள். இதனை அந்த மாதவும் அங்கிருந்தோரும் மிகவும் ஆச்சரியமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்து ரகுவுல்லாஹ் நகர்ந்தார்கள். மழை பொழிய ஆரம்பித்தது. புற்புண்டுகள் செழிப்பாக வளர்ந்தன. பஞ்சம் அந்தப் பிரதேசத்தில் இல்லாமலாகி விட்டது. இதனால் அந்த மக்கள் அந்தக் கிராமத்திற்கு ரகுவுல்லாஹ் வின் பெயரையே சூட்டினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல் -

றகவுல்லாஹ்வின் முன் அறிவிப்பு

ஒரு முறை றகவுல்லாஹ் (ஸல்) தங்களது தோழர்களுடன் இணைந்து கந்தக் எனும் அகழி யுத்தத்திற்காக மாபெரும் குழி ஓன்றைத் தோண்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். தோழர்கள் தோண்டிக் கொண்டிருந்த பகுதியில் ஒரு பெரியதோர் கற்பாறை குறுக்கே வந்தது. இதனைக் கண்ணுற்ற தோழர்கள் றகவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களை அழைத்து அதைக் காட்டினர். அதனைப் பார்த்த நாயகம் (ஸல்) ஒரு சம்மட்டியை எடுத்து அதனால் அந்தப் பாதையை ஒங்கி அடித்தார்கள். அவர்களது அடியின் கணதியினால் தீப்பிளம்புகள் தெறித்தன. அந்தப் பாறையின் மூன்றிலொரு பகுதி துண்டாடப்பட்டது. இதனைக் கண்ட றகவுல்லாஹ் “அல்லாஹ் அக்பர் கைஸர் வெற்றி கொள்ளப்பட்டு விட்டது.

அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நிச்சயமாக நான் கைஸரின் செங்கோட்டையைக் காண்கிறேன்” என்று கூறி இரண்டாவது முறையாகவும் சம்மட்டியினால் ஒங்கி அந்தப் பாறையை அடித்தார்கள். மற்றொரு பாதியும் துண்டாடப்பட்டது. அப்போதும் “அல்லாஹ் அக்பர் கிஸ்ரா வெற்றி கிடைத்து விட்டது. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நிச்சயமாக நான் கிஸ்ராவின் வெள்ளை மாளிகையைக் காண்கிறேன்” என்றார்கள். பின்னர் மூன்றாவது முறையும் சம்மட்டியால் அடித்த போது மற்றைய பாகமும் துண்டாடப்பட்டு விட்டது. அப்போதும் “அல்லாஹ் அக்பர் யமன் வெற்றி கிடைத்து விட்டது. அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக ஸன்னுவின் தலைவாசலை நான் காண்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். பிற்காலத்தில் இம்மூன்று பிரதேசங்களும் முஸ்லிம்களின் ஆட்சிக்குப்பட்ட பிரதேசங்களாக மாறின.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

கிள்ரா மன்னனின் கைவளையல்

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தோழர் ஹஸ்ரத் அழூபக்கர் அவர்களுடன் மதீனாவை நோக்கி ஹிஜ்ரத் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இடையில் சுறாகா இப்பு மாலிக் என்பவரும் இணைந்து கொள்கிறார். குறைவிகள் றகுலுல்லாஹ் அவர்களின் மறைவிடத்தைக் காட்டுபவருக்கு அல்லது அவரைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து தருபவருக்கு 200 ஒட்டகங்கள் பரிசாகத் தரப்படும் என்ற அறிவிப்புக்கு ஆசைப்பட்டுத்தான் அவர் றகுலுல்லாஹ் வைத் தேடிக் கொண்டு சென்றவர் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டார். இடைவழியில் அவர்கள் உரையாடிக் கொண்டு செல்லும்போது றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் சுறாகாவை நோக்கி “சுறாகாவே கிள்ராவுடைய கைவளையலை-காப்பை நீர் அணிந்து கொண்டால் எப்படி இருக்கும்” என்று கேட்டதும் திடுக்கமடைந்த சுறாகா “கிள்ரா என்ற அரசனுடையதா?” என்று ஆச்சரியமாகக் கேட்டார். அதே சமயம் சுறாகா தன் மனதில் எண்ணுகிறார். ‘நானோ ஒரு மனிதன் முன் நிற்கிறேன். அந்த மனிதனை அவரது ஊர்வாசிகள் தூரத்தி விட்டார்கள். அவரோ எதுவுமற்றவராக முஹாஜிறாக இருக்கிறார் இந்த இலட்சணத்தில் மாமன்னர் கிள்ராவின் கைவளையல்களை எனக்குத் தருவதாகக் கூறுகிறாரே’ என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டார். முறைம்மத் (ஸல்) அவர்களோ எதிர்காலத்தில் நிகழவிருக்கும் சம்பவத்தைப் பற்றி எதிர்வு கூறுகிறார்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியாது.

பின்னர் ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்களின் ஆட்சியின்போது பாரிஸ் தேசத்திலிருந்து கனீமத்பொருட்கள் கொண்டுவ ரப்பட்டுப்பள்ளி வாசலில் கொட்டப்பட்டன. அப்பொருட்களுக்குள் கிள்ரா மன்னனது காப்பும் இருந்தது. இதைக் கண்ட ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்களுக்கு றகுலுல்லாஹ் சுறாகாவிடம் கூறிய செய்தி நினைவுக்கு வந்தது. உடனே மக்கள் முன் தோன்றி “இங்கே சுறாகா இருக்கிறாரா” என்று கேட்டார்கள். அப்போது “ஆம்” என்று பதில் வந்தவுடன் சுறாகாவும் எழுந்து வந்தார். சுறாகாவிடம் அந்தக் கை வளையல்களைக் கொடுத்து “இவற்றை அணிந்து கொண்டு மிம்பாில் ஏறி கைகளை உயர்த்தி அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் உண்மை சொன்னார்கள்” என்று கூறுவீராக என்றார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

இல்லாத்தில் முதல் மனிதர்

ஹஸ்ரத் அழபக்கர் (ரழி) இளமைக்காலப் பருவம் அது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுக்கு நபித்துவம் கிடைக்கு முன்னரே இருவரும் இணைபிரியாத நண்பர்கள். நபித்துவம் கிடைத்ததும் சில குறைஷியர்கள் அழபக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் சென்று “அழபக்கரே, உமது நண்பருக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டது” என்று கூறினார். என்ன நடந்தது என அவர்களிடம் விணவியபோது “அல்லாஹ் ஒருவனாம், அவர் அவனது தூதராம் என்று பிதற்றுகிறார்” என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் அழபக்கர் (ரழி) நேரே நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து “யா அபல் காளிம் உம்மைப் பற்றி நான் கேள்விப்படும் செய்தி என்ன” என்று விணவினார்கள். “என்ன கேள்விப்பட்டங்கள்” என்று திருப்பிக் கேட்டபோது “அல்லாஹ் ஒருவன் என்றும் நீர் அவனது தூதர் என்றும் கூறுவதாக ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள்” என்றார். “ஆம் எனதிறைவன் என்ன நன்மாராயம் கூறுபவராகவும் ஏச்சரிப்பவராகவும் இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களின் பணியைச் செய்யுமாறு மனிதர்கள் அனைவருக்கும் அவனது தூதராகவும் அனுப்பியுள்ளான்” என்றார்கள்.

“அப்படியா? இதுவரை நீர் எந்தவிடயத்திலும் பொய் கூறியதில்லை. நீர் நம்பத் தகுந்தவர் நற்கிரியைகளையே புரிகின்றீர், குடும்பத்தை அரவணைக்கின்றீர். எனவே, றகுலாக வர நீரே மிகப் பொருத்தமானவர். உமது கரங்களை நீட்டுவீராக, உம்மை ஏற்றுக் கொள்வதாக உடன்பாடு செய்து தருகிறேன்” என்று அழபக்கர் (ரழி) கூறியதும் றகுலுல்லாஹ் தனது கையை நீட்டினார்கள், ஹஸ்ரத் அழபக்கர் பைஅத் செய்து கொடுத்தார்கள். இவரே முதலில் இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர் என்ற பெருமையையும் பெற்றார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

உமரின் உள்ளத்தை உருகச் செய்த வசனம்

நபித்துவத்தின் ஆரம்பகாலமது ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளை ஏற்று ஏழைகள், அடிமைகள், பலவீனமானவர்கள் என்று சன்னம் சன்னமாக மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வருவதைச் சகிக்க முடியாத குறைவிகள் அவர்களை மனிதாபிமானமற்ற முறையில் சித்திரவதை செய்து கொண்டு வந்தனர். அத்தனை கொடுமைகளையும் அனுபவித்துக் கொண்டே பொறுமையுடன் காலங்கடத்தி வந்தனர். இந்த நிலையைக் கண்ட சகிக்கமுடியாத ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) ஒரு நாள் அல்லாஹ் விடம் பிரார்த்தனை புரிந்தார்கள். யாஅல்லாஹ் இஸ்லாத்திற்குப் பலம் சேர்க்கும் வகையில் உமர், அழைவுமில் ஆகிய இருவரில் ஒருவரையாவது எனது அணியில் சேர்த்து விடு என்று இறைஞ்சிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுகோடியில் அழைவுமில் குறைவியர்களை அழைத்து அவர்கள் மத்தியில் கனல் தெறிக்க உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றான். “குறைவியர்களே! உங்கள் முதாதையின் மார்க்கம் சிதைந்து சின்னாபின்னப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் எல்லாம் நாதியற்றவர்களாக வெட்கமற்றவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களது வீரம் எங்கே சென்று விட்டது. இளைஞர்களே உங்களது பரம்பரை முறுக்கேற்றுக் கொண்டிருந்த வீரக்குருதி எங்கே? எப்போது கோழையானிர்கள் என்று வீராவேசம் பேசியது மட்டுமேன்றி முஹம்மதின் தலையைக் கொய்து கொண்டு வருபவருக்கு நூறு ஒட்டகைகள் பரிசாக வழங்கப்படும்” என்றும் பிரகடனப்படுத்தினான்.

அப்போது கூட்டத்திலிருந்து ஒரு சப்தம் “எங்களது வீரக்குருதி வற்றிவிடவில்லை. வாள் பிழித்த எங்கள் வீரக்கரங்கள் சோர்ந்து விடவுமில்லை. நீர் கூறியபடி முஹம்மதின் தலையைக் கொண்டுவே முடியும். உனது பிரகடனத்திற்கு என்ன உத்தரவாதம்?” என்று ஒரு குரல் எழுந்தது. “உத்தரவாதம் வேண்டுமா? வாருங்கள் என்னுடன் க.பாவுக்கு” என்று கூறிக் கொண்டு அழைவுமில் முன்னே செல்ல குறைவியர்கள் பின் சென்றனர். க.பாவில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த பெரிய சிலையின் மூன் நின்ற அழைவுமில் “யார் முஹம்மதின் தலையைக் கொய்து கொண்டு வருகிறாரோ அவருக்கு நூறு ஒட்டகங்களைப் பரிசாக வழங்குவேன் என்று இந்த ஹப்பல் எனும் தெய்வத்தின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். இது சத்தியம் இது சத்தியம் இது சத்தியம்” என்று கூறினான். அதைக் கேட்ட முப்பத்து மூன்று வயது நிரம்பிய ஒரு

துடிப்பான இளைஞர் உருவிய வாஞ்சுடன் கண்களில் கனல் தெறிக்க றகுலுல்லாஹ்வைது தேடிக் கொண்டு ஸபா மலைச் சாரலில் இருக்கும் அர்கம் என்பவரின் வீட்டை நோக்கி வீராவேசத்துடன் செல்கிறார்.

வழியில் எதிரே வந்த ஒரு தோழர் இவரது வேகத்தையும் ஆக்ரோஷத்தையும் திசை திருப்புவதற்காக “உருவிய வாஞ்சுடன் எங்கே செல்கிறீர் உமரே!” என்று கேட்டார். “முஹம்மதின் தலையைக் கொய்து வரச் செல்கிறேன்” என்றார். அந்த இளைஞர் “உமர், நீ முஹம்மதின் தலையைக் கொய்வதிருக்கட்டும்; முதலில் உமது தங்கையின் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கே உமதுதங்கையும் உமது மச்சானும் அந்த முஹம்மதின் மார்க்கத்தையல்லவா பின்பற்றியுள்ளனர். உமது ஆக்ரோஷத்தையும் வீரத்தையும் முதலில் அவர்களிடம் காட்டு” என்று கூறினார்.

இதைக்கேட்ட இளைஞர் உமருக்கு எரியும் நெருப்பில் எண்ணேய் ஊற்றியது போன்றிருந்தது. வேகம் அதிகரித்தது தனது தங்கையின் வீட்டை நோக்கி கோபாவேசத்துடன் செல்கிறார். அங்கே கதவு தாழிடப்பட்டிருந்தது. உள்ளே இருந்து அல்குர்ஆனை ஒதும் இனிய நாதம் அவரின் செவிகளிற் புகுந்துவிட்டது. கதவில் ஓங்கி படபடவென்று அடிக்கிறார். சப்தமிட்டு தனது தங்கையை அழைக்கிறார். உள்ளே கப்பாப் (ரழி) உமரின் தங்கைக்கும் மச்சானுக்கும் அல்குர்ஆனை ஒதிக் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார், உமர்தான் ஆவேசத்தோடு வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொண்ட அவரது சகோதரி, கப்பாப் (ரழி) அவர்களை மறைத்து வைத்து விட்டு நடுங்கும் கரங்களுடன் வந்து கதவைத் திறக்கிறார். உள்ளே நுழைந்த உமரின் கண்களிலிருந்து வந்த தீப்பொறி அவர்கள் இருவரையும் கட்டெரித்து விடும் போன்றிருந்தது. “என்ன ஒதிக் கொண்டிருந்தீர்கள்” என்று கர்ஜித்தார், அவரது இட ஒசையினால் பயந்து நடுங்கிய அவரது சகோதரி நாதமு தமுக்க “ஓன்றுமில்லையே” என்றார். உமருக்கு இன்னும் வேகம் அதிகரித்தது. “என்னைச் செவிடின் என்றா எண்ணிக் கொண்டிர்கள். நீங்கள் இருவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட செய்தி எனக்குத் தெரியாது என்றா நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள்” என்று கூறிக்கொண்டே சடாரெனப் பாய்ந்து தனது மைத்தனரைத் தாக்கத் தொடங்கினார். இதனை எதிர்பாராத தங்கை அவரைத் தடுத்து நிறுத்த முயன்றபோது அவருக்கும் ஓங்கி உதைத்தார். உடலில் குருதி கொட்ட அவரது தங்கை மயக்கமடைந்து கீழே வீழ்ந்து விட்டார். இப்பொழுது உமரின் வேகம் சற்றுத் தணிந்தது. மயக்கமடைந்த தங்கையும் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்தார். “ஆம்; நாங்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம். நீங்கள் எம்மை எவ்வளவு துன்புறுத்தினாலும் நாம் அஞ்சமாட்டோம். எமது உள்ளத்திலிருந்து இஸ்லாம் ஒரு போதும்

அகலாது” என்று அவரும் கர்ச்சித்தார். தங்கையின் கர்ச்சிப்பும் கோபாவேசமும் உமரை சிந்திக்கத் தூண்டியது. அவின் வேகத்தை தணித்தது. இப்போது உமர் நிதானமடைந்தார்.

“நீங்கள் ஒதிக்கொண்டிருந்த குர் ஆனின் பிரதியைக் கொடுங்கள்” என்று கேட்டார். “நீங்கள் அதைக் கிழித்து விடுவீர்களா?” என்று தங்கை கேட்டபோது “இல்லை” என்றார். “அப்படியாயின் முகம் கைகால் கழுவிய பின்னரே அதைத் தொடலாம்” என்று தங்கை கூறியதும் அவ்வாறே செய்து அப்பிரதியை வாங்கி ஒத ஆரம்பித்தார். அழகிய குரவில் ஒதினார். உள்ளம் குழந்து ஒதினார். ஒதிக் கொண்டிருந்த உமரின் உதடுகள் அஷ்றஹது அன்லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் வஅஷ்றஹது அன்மஹம்மதர் றகுலுல்லாஹ் என்று கண்ணீர் மல்கக் கூறிக் கொண்டிருந்தன. இந்தக் காட்சி வீட்டிலிருந்தோரைப் பிரமிக்க வைத்தது. மறைந்திருந்த கப்பாப் (ரழி) அவர்களும் வெளியே வந்தார். இப்போதே நான் முஹம்மதைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டே “அர்கம்” (ரழி) அவர்களின் வீட்டை நோக்கி நடந்தார். நூறு ஒட்டகைகளைப் பரிசாகப் பெற முஹம்மதின் தலையைக் கொய்து கொண்டு வருகிறேன் என்று வீராவேசம் பேசிய உமர் அழுதுகொண்டே அர்கமின் வீட்டை நோக்கி நடக்கிறார்.

இதற்கிடையில் அர்கம் (ரழி) அவர்களின் வீட்டில்தான் முஹம்மத் (ஸல்) அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒரு சில தோழர்களும் அங்கிருந்தார்கள். நூறு ஒட்டகைகளுக்கு ஆசைப்பட்டு உமர் முஹம்மதைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறார் என்ற செய்தி அவர்களுக்கும் எட்டியது என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சத்துடன் அவர்களுமிருந்தனர்.

இப்பொழுது அர்கம் (ரழி)யின் வீட்டின் கதவு தட்டப்படுகிறது. அனைவரின் உள்ளங்கைகளையும் பயம் கவ்விக் கொண்டது. கதவைத் திறக்க அச்சமனைந்த தோழர்களைப் பார்த்து “கதவைத் திறந்து விடுங்கள்; அவர் உள்ளே வரட்டும்” என்று கூறிய றகுலுல்லாஹ் ஏரே பாய்ச்சலில் சென்று உமரின் மடியைப் பிடித்துக் கொண்டு “உமரே எதற்காக இங்கு வந்தீர்” என்று கேட்டதும் “இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக” என்று அழுது கொண்டே உமர் கூறினார். அவ்வளவுதான் அல்லாஹ் அக்பர் என்ற முழக்கம் அந்தப் பிரதேசத்தையே அதிரவைத்தது. இப்போது உமர் இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

அல்லாஹ்வின் அநூல் கிடைக்கும் வார்த்தைகள்

ஹஸ்ரத் அழஹு⁹ரைரா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) நோன்பு காலத்தில் வந்து சேரும் ஸகாத் பொருட்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை என்னிடம் ஒப்படைத்தார்கள். நான் பாதுகாப்புக் கடமையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமயம் ஒரு நாள் இரவு ஒரு திருடன் வந்து உணவுப் பொருட்களை அள்ளினான். அவனை அப்படியே பிடித்துக் கொண்டேன். “உன்னை றகுலுல்லாவிடம் கொண்டு செல்லப்போகிறேன்” என்று கூறினேன். உடனே அவன் என்னிடம் கெஞ்சு ஆரம்பித்தான். “நான் ஒரு ஏழை எனக்குக் குடும்பம் இருக்கின்றது. எனக்குத் தேவைகளும் அதிகம் உண்டு என்னை விட்டு விடு. இனிமேல் இப்பக்கம் வரமாட்டேன்” என்று கூறினான். அவன்மீது இரக்கப்பட்ட நான் அவனை விட்டு விட்டேன்.

விடிந்ததும் றகுலுல்லாஹ்வின் சமுகம் சென்றேன். “அழஹு⁹ரைராவே நேற்றிரவு பிடிப்பட்டவன் என்ன கூறினான்” என்றார்கள். நடந்ததைக் கூறினேன். “அவன் பொய் கூறி விட்டான். திரும்பவும் அவன் வருவான்” என்றார்கள் இறைதூதர் (ஸல்).

அடுத்த நாள் அவன் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன். அவனும் வந்து உணவுப் பொருட்களை அள்ளும்போது அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு இப்போதே உன்னை றகுலுல்லாஹ்விடம் அழைத்துச் செல்லப் போகிறேன் என்று கூறினேன். அதற்கவன் நேற்றைய தினம் கூறியது போன்றே கூறி இனிமேல் இப்பக்கமும் வரமாட்டேன் என்னை விட்டுவிடு என்று கெஞ்சி மன்றாடினான். அவன்மீது இன்றும் இரக்கப்பட்டு விட்டு விட்டேன். விடிந்ததும் றகுலுல்லாஹ்விடம் சென்றபோது “அழஹு⁹ரைராவே உம்மால் பிடிக்கப்பட்டவன் என்ன சொன்னான்” என்று கேட்டார்கள். “அதிக தேவையும் குடும்பமும் உள்ள என்னை விட்டுவிடு இனிமேல் வரமாட்டேன் என்று கூறினான். என் மனம் இரங்கி விட்டது விட்டு விட்டேன்” என்று கூறினேன். “அவன் உம்மிடம் பொய் கூறினான். திரும்பவும் வருவான்” என்றார்கள்.

அன்றிரவும் அவனது வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தேன். எதிர்பார்த்துபோல் அவனும் வந்தான். அவனைப் பிடித்து இனிமேல் வரமாட்டேன் என்று கூறிய நீ முன்றாவது முறையாகவும் வந்து விட்டாய். றகுலுல்லாஹ்விடம் கட்டாயம் உன்னைக் கொண்டு செல்வேன் என்று கூறினேன். அதனைக் கேட்ட அவன் “இன்று என்னை

விட்டுவிடு உனக்கு அல்லாஹ்வின் அருள் கிடைக்கும் சில வார்த்தை களைச் சொல்லித் தருகிறேன்” என்றான். “அந்த வார்த்தைகள் என்ன” என்று நான் கேட்டேன்.

“நீ படுக்கைக்குச் செல்லும்போது ஆயத்துல் குர்ஸி முழுவதையும் ஒதிக் கொள். அவ்வாறு ஒதிக்கொண்டு நீ படுக்கும்போது உனக்குப் பாதுகாப்பாக ஒரு மலக்கு (வானவர்) விடியும்வரை உன்னுடனேயே இருப்பார். வைத்தானும் உம்மை நெருங்க மாட்டான்” என்று கூறினான். நான் அவனை விட்டு விட்டேன். விடிந்ததும் “நேற்றிரவு பிடிப்பட்டவன் என்ன சொன்னான்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) என்னிடம் கேட்டார்கள்.

“யாறகுலுல்லாஹ் எனக்கு அல்லாஹ்வின் அருள் கிடைக்கும் வார்த்தைகளைக் கற்றுத் தருகிறேன் என்று கூறினான். அதனைக் கற்றுக்கொண்டு அவனை விட்டு விட்டேன்” என்று கூறினேன்.

அந்த வார்த்தைகள் எவை என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கேட்டார்கள். நீர் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது ஆயத்துல் குர்ஸி முழுவதையும் ஒதிக்கொண்டு படுத்தால் இரவு முழுவதும் ஒரு மலக்கு உனக்குப் பாதுகாவலனாக இருப்பார். வைத்தானும் உன்னை நெருங்கமாட்டான் என்று கற்றுத் தந்தான் என்று கூறினேன். “அவன் பொய்யனாக இருப்பினும் உமக்கு உண்மையைத்தான் கற்றுத்தந்திருக்கிறான். முன்று இரவுகளாக உம்மிடம் வந்தவன் யார் தெரியுமா?” என்று றகுலுல்லா (ஸல்) கேட்டார்கள். “நான் தெரியாது” என்று கூறினேன். “அவன் தான் வைத்தான்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள் என்று ஹஸ்ரத் அபுஹ்ரரா (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

- ஸஹீஹ் ல் புகாரி -

பிரார்த்தனையின் பிரதிபலன்

மஹர்த அப்துஸ்ஸா கிப்னு உமர் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூறினார்கள். மூன்றுபேர் ஒரு பிரயாணத்தை மேற்கொண்டிருந்தனர். இடைவழியில் பெருங்காற்றுடன் மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. ஒதுங்கிக் கொள்ள ஏதாவது இடம் கிடைக்குமா? என்று தேழிப்பார்த்தார்கள். அங்கே ஒரு குகைவாயில் தென்பட்டது. அதற்குள் மூவரும் பாதுகாப்புக்காக ஒதுங்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் குகையில் நுழைந்த சிறிது நேரத்தில் மலையிலிருந்து உருண்டுவந்த ஒரு பாரிய கல் அக்குகைவாயிலை அடைத்துக் கொண்டது. திழரென நடந்த இந்நிகம்பினால் அவர்கள் அச்சமடைந்தனர். அந்தக் கல்லை அகற்ற அவர்களால் முடியாது என்ற நிலை வந்தபோது இந்த ஆயத்தில் இருந்து அல்லாஹ் ஒருவனால்தான் நம்மைக் காப்பாற்ற முடியும். எனவே, நாம் ஓவ்வொருவரும் செய்த அல்லாஹ்வக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஏதாவதோரு விஷயத்தை முன்னிறுத்தி அதன்மூலம் பிரார்த்தனை செய்வோம் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

அதன்படி, அவர்களில் ஒருவர் இவ்வாறு பிரார்த்தனை புரிந்தார். “இறைவா! என்னிடம் ஒரு கலியாள் வேலை செய்து வந்தான், ஒரு நாள் அவனது கலிக்குரிய கோதுமையைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் சென்று விட்டான். அவனது கலியைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவனது வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவன் வரவே இல்லை, எனவே, அவனது கலிக்குரிய கோதுமையை எடுத்து விவசாயம் செய்தேன். அதில் நல்ல வருமானம் கிடைத்தது. அந்த வருமானத்தில் இருந்து பல மாடுகளை வாங்கி வளர்த்து வந்தேன். “திழரென ஒருநாள் அந்தக் கலிக்காரன் என்னிடம் வந்து எனது கலியை வாங்காமல் சென்றுவிட்டேன். இப்போது அதை உங்களிடம் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வந்துள்ளேன்” என்றான். அதைக்கேட்ட நான் “இதோ இந்த மாடுகளை எடுத்துக்கொள்” என்றான். அன்றேன். “உங்களிடமிருந்து எனக்கு வரவேண்டியது ஒரு அளவு கோதுமை அதைத்தான் கேட்கிறேன்” என்றான். அப்போது நான் அவனது கோதுமையை விடைத்து அதில் கிடைத்த வருமானத்தில் இந்த மாடுகளை வாங்கி வளர்த்து வருகிறேன். “இது உங்க்குச் சொந்தமானவைதான்” என்று கூறினேன். மிகவும் சந்தோஷப்பட்ட அவன் அந்த மாடுகளை ஓட்டிச் சென்றான். “யா அல்லாஹ்! இவ்வாறு நான் செய்தது உன் மீதுள்ள அச்சத்தின் காரணமாகத்தான், உழைப்பாளியின் உழைப்பை உறுஞ்சாது உனக்காகவே இதைச்

செய்தேன் இந்தச் செயலை நீ அங்கீகரித்திருந்தால் இந்த மலைக்கல்லை அகற்றித் தருவாயாக என்று பிரார்த்தித்தார். என்ன ஆச்சரியம்! அந்தப் பாறை சற்று விலகியது. இரண்டாமவர் பின்வருமாறு பிரார்த்தித்தார், “யாஅல்லாஹ்! எனக்கு வயது முதிர்ந்த தாயும் தந்தையும் இருந்தனர். எப்போதுமே அவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்து உணவு ஊட்டியின்தான் எனது பிள்ளைகளுக்கும் மனைவிக்கும் பரிமாறுவேன். ஒருநாள் பால் கறக்கச் சென்று திருப்பும்போது சற்று நேரம் தாமதமாகி விட்டது. எனது பெற்றோர் உறங்கி விட்டனர். பிள்ளைகளோ பசி தாங்காதிருந்தனர். இருப்பினும் பெற்றோருக்குப் பரிமாறாது பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க என் மனம் விரும்பவில்லை. பெற்றோர் விழிக்கும் வரை காத்திருந்து அவர்களுக்குப் பரிமாறிய பின்னரே எனது குழந்தைகளைக் கூட கவனித்தேன். யாஅல்லாஹ்! இவ்வாறு நான் செய்தது உனது திருப்பொருத்தத்திற்காகவே இதனை நீ அங்கீகரித்திருந்தால் இந்தக்கல்லை நீக்கிவிடுவாயாக” என்று பிரார்த்தித்தார். அவரது பிரார்த்தனையின் பலனாக அக்கல் சற்று நகர்ந்தது. ஆனால், வெளியே வர முடியாதிருந்தது.

இறுதியாக மூன்றாமவர் பிரார்த்தனை செய்தார். “யாஅல்லாஹ்! எனது சிறிய தந்தைக்கு ஒரு அழிய மகள் இருந்தாள். அவள் மீது எனக்கு மிகவும் விருப்பமாக இருந்தது. அவளை எப்படியும் அடைய வேண்டுமென என் மனம் விரும்பியது. ஒரு நாள் எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்குமாறு அவளிடம் கேட்டேன். அவளோ என்னிடமிருந்து நாறு தீணர் பணத்தை எதிர்பார்த்தாள். அவள்கேட்ட தொகையை ஆயத்தப் படுத்தி அவளிடம் கொடுத்து எனது ஆசையை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி கேட்டேன். அவளும் சம்மதித்தாள். நான் அவளை அடைய ஆயத்தமானபோது அல்லாஹ்வை அஞ்சவீராக, எனது கற்பை துவம்சம் செய்து விடாதே என்றாள். அவள் அல்லாஹ்வை அஞ்சவீராக என்று சொன்னதும் உனது பயம் என் மனதை உறுத்தியது. அப்படியே அவளை விட்டு விட்டு வந்து விட்டேன். இவ்வாறு நான் செய்தது உன்னைப் பயந்ததற்காகவே, எனது செயலை நீ அங்கீகரித்தால் இந்தக் கல்லை முழுமையாக அகற்றிவிடு” என்று பிரார்த்தித்தார். அவரது பிரார்த்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. வாயிலை முடியிருந்த கல் முழுமையாக அகன்றது. மூவரும் சந்தோசமாகத் தமது பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

இச்சம்பவத்தை நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அப்துல்லா இப்னு உமர் (ரஹி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- ஸஹீஹ் புகாரி-

உள்ளங்களில் தவறான உணர்வுகளை உண்டாக்குவது தைத்தானின் செயல்

அன்னை ஸபியா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் ரமூன் மாதத்தின் பிற்பகுதியில் கடைசிப் பத்துத் தினங்களிலும் பள்ளிவசாலிலேயே தங்கி (இதிகாப்) இருப்பது அவர்களது வழக்கமாகும். இந்த நாட்களில் நான் அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்று அவர்களுடன் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்த பின் வீட்டிற்கு வருவேன். ஒரு நாள் நான் ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடன் பேசிவிட்டு ஏழந்த போது பள்ளியின் வாசல்வரை அவர்கள் வந்து என்னை வழியனுப்ப வந்தார்கள். அப்போது அன்சாரிகளில் இருவர் அவ்வழியே நடந்து சென்றார்கள். முதலில் ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஸலாம் கூறினார்கள். அவர்களும் பதில் ஸலாம் கூறிச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

அவர்களை அழைத்த ரகுவுல்லாஹ் “சற்று நில்லுங்கள் இவர் எனது மனைவி ஸபியா பின்தி ஹ்யை” ஆவார் என்று அவர்களிடம் கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட அவ்விருவரும் ஆச்சரியப்பட்டு “ஸப்ஹானல்லாஹ்! நாயகமே தங்களை நாம் அவ்வாறு நினைப்போமா” என்று கூறினர். இதைக்கேட்ட ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) “நீச்சயமாக தைத்தான் மனிதனின் இரத்த நாளங்களில் ஊடுருவி இருக்கின்றான். உங்கள் உள்ளங்களில் தவறான எண்ணங்களை அவன் விதைத்து விடுவான் என நான் அஞ்சகிறேன்” என்று இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அன்னை ஸபியா (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

-ஸஹீஹால் புகாரி -

வல்வனுக்கு வல்வன் வையகத்தில் உண்டு

வரஸ்ரத் உயிப்பு கூபு (ரழி) கூறுகின்றார்கள்:

முற்காலத்தில் வாழ்ந்த நபிமார்களுள் ஒருவரான ஹஸ்ரத் முஸா (அலை) பனு இஸ்ராயில்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவரது உரையில் ஸயித்துப் போன இஸ்ரவேலர்கள் “மக்களில் பேரறிஞர் யார்” என்று ஹஸ்ரத் முஸா (அலை) அவர்களிடம் கேட்டனர். அதற்கு “தாமே பேரறிவாளன்” என்று கூறிவிட்டார்கள். இதைப் பற்றி “அல்லாஹ் தான் நன்கறிவான்” என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக தானே பேரறிவாளன் என்று கூறியதை அல்லாஹ் விரும்பவில்லை. அவருக்குப் புத்தி புகட்ட நாடிய அல்லாஹ் அவரை விட அறிவாளி உலகில் உண்டு என்பதை அவருக்குப் புரியவெப்பதற்காக “இரண்டு கடல்கள் சங்கமிக்கும் இடத்தில் என் அடியார் ஒருவர் இருக்கின்றார். அவர் உம்மைவிடப் பேரறிஞர்” என்று அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அறிவித்தான். இதைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் முஸா (அலை) “யா அல்லாஹ் அவரை நான் எங்கு? எப்படிச் சந்திக்கலாம்” என்று கேட்டார்கள். “ஒரு கூடையில் ஒரு மீனைச் சுமந்து கொண்டு பயணம் செய்வீராக. அந்த மீனை நீர் இழக்கும் இடத்தில் அவர் இருப்பார்” என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது.

உடனே ஹஸ்ரத் முஸா (அலை) தமது பணியாளர் யூதி. இப்பு நான் என்பவருடன் ஒரு மீனைக் கூடையில் சுமந்து கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். நெடுநேரம் நடந்ததால் களைப்படைந்த இருவரும் ஒரு பாறையை அடைந்து அங்கேயே படுத்து உறங்கி விட்டார்கள். கூடையில் இருந்த மீன் நீரைக் கண்டதும் நமுவி நமுவி கடலில் சேர்ந்து விட்டது. ஓய்வு எடுத்துக் கொண்ட இருவரும் தமது கூடையில் இருந்து நமுவிய மீனையும் கவனிக்காது தமது பயணத்தை மேற்கொண்டனர்.

இருவருக்கும் பசி மேலிட்டபோது கொண்டுவந்த உணவைப் புசிப்பதற்காக ஆயத்தமான போதுதான் கூடையில் மீன் இல்லை என்பதை அறிந்தார்கள். அப்போது அந்தப் பணியாளன் நாம் ஓய்வுக்காக அமர்ந்திருந்த போதுதான் அந்தமீன் நம்மைவிட்டு மறைந்திருக்க வேண்டும். நானும் அதை உங்களிடம் கூற மறந்து விட்டேன். கைத்தான் தான் என்னை மறக்கடித்து விட்டான் என்று கூறினான். நாம் தேடி வந்த இடம் அதுதான் நாம் அந்த இடத்திற்கே செல்வோம் என்று கூறி திரும்பவும் அந்தப் பாறை அருகே வந்தனர். அங்கு ஒரு போர்வையினால் தமதுடலை மறைத்துக் கொண்டிருந்த

ஒருவரைக் கண்டதும் அவருக்கு மூஸா (அலை) ஸலாம் கூறினார்கள். “உமதூரில் ஸலாம் கூறும் பழக்கம் எப்படி” என்று அவர் விசாரித்த போது, “நான்தான் மூஸா” என்று கூறினார்கள். “இஸ்ரவேலர்களுக்கு றகுலாக அனுப்பப்பட்ட மூஸாவா?” என்று போர்வையால் தம்மைப் போர்த்திக் கொண்டிருந்த ஹஸ்ரத் ஹிம்ரு (அலை) கேட்டார்கள். “ஆம்” என்று கூறிய மூஸா (அலை) “உங்களுக்கு அல்லாஹ் வினால் கற்றுத் தரப்பட்டவற்றிலிருந்து நானும் கற்றுக்கொள்வதற்காக உங்களைப் பின்பற்றி வரலாமா?” என்று கேட்டார்கள். அதைக் கேட்ட ஹிம்ரு (அலை) “நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையோடிருக்க சக்திபெற மாட்டார்”, மூஸாவே அல்லாஹ் தனது ஞானத்திலிருந்து சிலதை எனக்குக் கற்றுத் தந்துள்ளான். அதனை நீர் அறியமாட்டார். அவன் உமக்குக் கற்றுத்தந்துள்ள வேறொராகு ஞானம் உம்மிடமிருக்கிறது அதனை நான் அறியமாட்டேன்” என்று கூறினார். அதற்கு மூஸா (அலை) அவர்கள் “இறைவன் நாட்னால் உங்களது உத்தரவை மீறாத முறையில் என்னைப் பொறுமையாளாகக் கொண்பிர்கள்” என்று கூறினார். இறுதியாக இருவரும் கடற்கரை ஒரமாக நடந்து செல்ல ஆரம்பித்தனர். சிறிது நேரத்தில் அவ்வழியாக ஒரு கப்பல் அவர்களைக் கடந்து சென்றது. தங்களையும் அக்கப்பலில் ஏற்றிக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொண்டபோது ஹிம்ரு (அலை) அவர்களைக் கப்பலின் உரிமையாளர்கள் அறிந்திருந்ததால் எவ்வித கட்டணமும் வாங்காமலே ஏற்றிக்கொண்டார்கள்.

கப்பலில் பிரயாணங்க் செய்து கொண்டிருக்கும் போது அங்கே பறந்துவந்த ஒரு சிட்டுக்குருவி கப்பலின் ஒருமுனையில் அமர்ந்து கொண்டு கடல் நீரில் தனது அலகுகளால் கொத்தியது. அப்போது ஹிம்ரு (அலை) அவர்கள், “மூஸாவே இந்த சிட்டுக்குருவி கொத்தியதால் கடலில் எவ்வளவு நீர் குறையுமோ அவ்வளவுதான் அல்லாஹ் அவனது அறிவுக்கடலில் இருந்து எனக்கும் உங்களுக்கும் கொடுத்த அறிவாகும்” என்று கூறினார்கள். சற்றுநேரம் கழிந்தது. கப்பலில் இருந்த ஒரு பலகையை ஹிம்ரு (அலை) கழற்ற ஆரம்பித்தார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஹஸ்ரத் மூஸா (அலை) அவர்கள் “கப்பலின் உரிமையாளர்கள் எவ்விதக் கட்டணமின்றி நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றனர். நீங்களோ அவர்களது கப்பலில் பலகையைக் கழற்றுவதன் மூலம் அதனை மூழ்கடிக்கும் பணியை அல்லவா செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்றார். “மூஸாவே நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையோடிருக்க ஆற்றல்பெற்றாட்டர் என்று ஏற்கனவே உம்மிடம் நான் கூறினேன் அல்லவா?” என்று கேட்டதற்கு “நான் மறந்துவிட்டேன். என்னைக் குற்றம் பிடிக்காதீர்கள்”என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். பிரயாணம் தொடர்ந்தது.

சிறிது நேரத்தில் கடல் வழிப் பிரயாணம் முடிந்தது. இருவரும் நடக்க ஆரம்பித்தனர். வழியில் பல சிறுவர்கள் விளையாடுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் ஒரு சிறுவனைப் பிடித்த ஹஸ்ரத் ஹிம்ரு (அலை) அவனைக் கொன்று விட்டார்கள். “எவ்விதக் கொலைக் குற்றமும் புரியாத தூய்மையான ஒரு ஆத்மாவைக் கொன்று விட்டார்களே” என்று முஸா (அலை) அவர்கள் கூறியதும் “மூஸாவே! உம்மால் என்னுடன் பொறுமையாக வரமுடியாது என்று ஏற்கனவே நான் உங்களிடம் கூறவில்லையா” என்று மிகக் கண்டிப்புடன் கூறினார்கள். “இதன் பின் எதைக் குறித்தாவது நான் உங்களிடம் விணவினால் என்னைத் தங்கள் தோழனாக வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள். என்னை மன்னித்துக் கொள்ளாங்கள்” என்று வேண்டினார். மீண்டும் இருவரும் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

வழியிலே இருந்த ஒரு கிராமத்திற்கு வந்த அவர்கள் அந்தக் கிராம மக்களிடம் தமக்கு உணவு வழங்கும்படி கேட்டுக்கொண்டபோது அவர்கள் மறுத்து விட்டனர். அப்போது அங்கிருந்த ஒரு சுவர் கீழே விழுந்து விடும் நிலையில் சாய்ந்திருப்பதைக் கண்ட ஹிம்ரு (அலை) அவர்கள் தமது கையினால் அந்தச் சுவரைத் தடுத்து அதை நிமிர்த்தி வைத்தார்கள். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஹஸ்ரத் முஸாஅவர்கள், “நீங்கள் விரும்பி இருந்தால் இந்தப் பணிக்காக அந்த மக்களிடம் ஏதாவது கூவியைப் பெற்றிருக்கலாமே” என்று கேட்டதும் “இது தான் உமக்கும் எனக்குமிடையே பிரிவினையாகும். எந்த விடயங்களில் உம்மால் பொறுமையாக இருக்க முடியவில்லையோ அதற்குரிய விளக்கத்தை இப்போது நான் அறிவிக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

“கடலில் நாம் பிரயாணம் செய்த கய்பல் சில ஏழைகளுக்குச் சொந்தமானதாகும். இவ்வழியால் வரும் நல்ல நிலையில் உள்ள கப்பல்களை இங்குள்ள கொடுங்கோல் அரசன் அபகரித்துக் கொள்வான். அதைத் தடுப்பதற்காகவே இந்தக் கப்பலை உடைத்துப் பழுதடைந்ததாக ஆக்கினேன்.

அடுத்துச் சிறுவனின் விடயம்:

அந்தச் சிறுவனின் பெற்றோர் இறை விசுவாசம் கொண்ட நல்ல மனிதர்கள். இச்சிறுவனோ எதிர்காலத்தில் அவ்விருவரையும் வழிகேட்டிலும் இறை மறுப்பிலும் சேர்த்து விடுவான் என்று பயந்தோம். அதனால் அவனை அவ்வாறு செய்தேன். அத்துடன் அந்தப் பெற்றோருக்கு அவர்களுடன் தூய்மையான அன்பு செலுத்தும் ஒரு

மகனை அல்லாஹ் அவர்களுக்குப் பதிலாகக் கொடுப்பான் என்பதையும் விரும்பினோம்” என்று கூறினார்கள்.

“இறுதியாக இந்தச் சுவர் இந்த நகரத்தில் உள்ள இரு அநாதைச் சிறுவர்களுக்கு உடியதாகும். அதன் அடியில் அவ்விருவருக்கும் சொந்தமான புதையல் உள்ளது. அவ்விருவரின் தந்தை நல்ல மனிதராகவிருந்தார். இவ்விருவரும் பக்குவ வயதை அடைந்த பின்னரே அது அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பது அல்லாஹ் வின் நியதி, அதனால்தான் அந்தச் சுவர் சாய்ந்து விடாமல் தடுத்து நிறுத்தினேன். இவை அனைத்தும் அல்லாஹ் வின் அருளில் உள்ளவை என் விருப்பத்தில் நான் எச்செயலையும் செய்யவில்லை என்று கூறி உம்மால் ஏதைக் குறித்துப் பொறுமையாக இருக்க முடியவில்லையோ அதன் விளக்கம் “இதுதான்” என்று ஹிம்ரு (அலை) கூறினார்கள். இச்சம்பவத்தை அறிவித்த ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மூஸா (அலை) சற்றுப் பொறுமையாக இருந்திருப்பின் அவ்விருவரின் பிரயாணத்திலிருந்து இன்னும் அதிகமான வரலாறு கிடைத்திருக்கும். அல்லாஹ் மூஸா (அலை) அவர்களுக்கு அருள் புரிவானாக என்று கூறினார்கள்.

- அல்குர்அன் 18:72 – 82
ஸஹ්ரෝல் புகாரி -

நண்பனின் நண்பனும் பாக்கியம் பற்றவனே!

நகவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஹஸ்ரத் அயூபு ‘ரைரா (ரழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

அல்லாஹ்-விடம் சில வானவர்கள் உண்டு அவர்களே பூவுலகிற்கு வந்து தெருக்களில் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். அல்லாஹ்-வை திக்ரு செய்து கொண்டும் புகழ்ந்து கொண்டும் இருப்பவர்களைக் கண்டால் “உங்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய எம்முடன் வாருங்கள்” என்று கூறி தமதிறக்கைகளால் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்வர். அல்லாஹ்-விடம் சென்று தாம் கண்ட காட்சிகளைக் கூறுவர். “என் அடியார்கள் என்ன கூறுகின்றனர்” என்று அல்லாஹ் அந்த வானவர்களிடம் கேட்பான். “உன்னைப் பெருமைப் படுத்திக் கொண்டும் புகழ்ந்து கொண்டும் உன்னைப் போற்றிக் கொண்டும் இருக்கின்றனர்” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அவர்கள் என்னைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?” என்று அல்லாஹ் கேட்பான்.

“இல்லை, உன்மீது ஆஃணையாக அவர்கள் உன்னைப் பார்த்ததே இல்லை” என்று வானவர்கள் பதிலளிப்பார். “என்னைப் பார்த்திருந்தால் எப்படிஇருப்பார்கள்” என்று அல்லாஹ் கேட்பான்.

“உன்னை அவர்கள் பார்த்திருந்தால் இன்னும் அதிகமாக உன்னை வழிபடுவார்கள் இன்னும் கூடுதலாக உன்னைப் போற்றிப் புகழ்ந்து துறிப்பார்கள்” என்று வானவர்கள் கூறுவர்.

“அவர்கள் என்னிடம் எதை வேண்டுகிறார்கள்” என்று அல்லாஹ் கேட்பான். “அவர்கள் உன்னிடம் கவர்க்கத்தைக் கேட்கின்றனர்” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அவர்கள் அதைப் பார்த்ததுண்டா?” என்று அல்லாஹ் கேட்க “இல்லை. உன்மீதானையாக அவர்கள் அதனைப் பார்க்கவில்லை” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அதனை அவர்கள் பார்த்திருந்தால் அவர்களது நிலை எப்படி இருக்கும்” என்று அல்லாஹ் கேட்க, “கவர்க்கத்தைப் பார்த்திருந்தால் இன்னும் அதிகமாக அதன் மீது ஆசைகொண்டு அதிக வேட்கையுடன் தீவிரமாக அதனைத் தேடுவார்கள்” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அவர்கள் எதிலிருந்து என்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகின்றனர்” என அல்லாஹ் கேட்டதும் “நரகத்திலிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகின்றனர்” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அந்த நரகத்தை அவர்கள் பார்த்திருக்கிறார்களா?” என்று அல்லாஹ் கேட்டதும் “இல்லை உன் மீதானையாக அவர்கள் அதைப் பார்த்ததில்லை” என்று வானவர்கள் கூறுவர். “அவர்கள் அதைப் பார்த்திருந்தால் அவர்களது நிலை எவ்வாறிருக்கும்” என்று அல்லாஹ் கேட்டதும் “நரகத்தை அவர்கள் பார்த்திருந்தால் நிச்சயமாக

பத்ரில் கலந்து கொண்டவரின் மகிழமை

ஹஸ்ரத் அவி (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு முறை றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் என்னையும் ஸ்பைர் (ரழி) அவர்களையும் மிக்தாத் (ரழி) அவர்களையும் அழைத்து “நீங்கள் மூவரும் றவ்ளாதுல் கா.: என்னும் இடம்வரை செல்லுங்கள் அங்கு ஒட்டகைப் பல்லக்கில் ஒரு பெண் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். அவளிடம் ஒரு கடிதம் இருக்கும் அந்தக் கடிதத்தை அவளிடமிருந்து எடுத்து வாருங்கள்” என்று கூறினார்கள்.

நாங்கள் மூவரும் எங்கள் குதிரைகளில் விரைந்து சென்று குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தோம். அங்கே ஒரு பெண் வீற்றிருந்தாள். நாங்கள் அவளிடம் சென்று “உன்னிடமுள்ள கடிதத்தை எம்மிடம் ஓப்படைத்துவிடு” என்று கூறினோம். அதற்கவள் “என்னிடம் எந்தக் கடிதமும் இல்லை” என்று மறுத்து விட்டாள். “நீயாகக் கடிதத்தைக் கொடுத்துவிடு இல்லையேல் உனது ஆடைகளைக் கழற்றிச் சோதனை இடுவோம்” என்று கூறினோம். அச்சமடைந்த அவள் தனது நீண்ட கூந்தல்களின் பின்னல்களுக்கிடையே சொருகி வைத்திருந்த கடிதத்தை எடுத்து எம்மிடம் தந்தாள். அதனை நாங்கள் றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுத்தோம்.

அக்கடிதத்தில் ஹாதிப் இப்னு அபீ பல்தஆ என்ற சஹாபி, மக்காவிலுள்ள இனை வைப்பாளர்கள் சிலருக்கு றகுவுல்லாஹ்-வின் இரகசியத் திட்டங்கள் சிலவற்றைத் தெரிவிந்திருந்தார்.

இதைப் பார்த்த றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) “ஹாத்திபே! என்ன இது? என்ன காரியத்தைச் செய்துள்ளீர்கள்?” என்று வினவினார்கள். இதைக் கேட்ட ஹாத்திப் “நாயகமே! என் விடயத்தில் அவசரப்பட்டு விடாதீர்கள். நான் குறைவிகளில் ஒருவன் அல்ல, அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்து வந்தேன். தங்களுடனுள்ள முஹாஜிர்கள் (மக்காவாசிகள்) களுக்கு அவர்களது உறவினர்களையும் சொத்துக்களையும் பாதுகாப்பதற்கு மக்காவில் உறவினர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் இங் கிருப் பவர் களின் சொத் துக்கங்களும் உறவினர் களும் பாதுகாக்கப்படுகின்றனர். நான் அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்ந்து வந்ததால் அவர்களுக்கு ஏதாவது உபகாரம் செய்து அதன் மூலம் எனது உறவினர்களை நான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அதனால்தான் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டபடி இந்தத் தகவல்களைத் தெரிவித்தேன். நான் சத்திய மார்க்கத்தை நிராகரித்தோ, இல்லாத்தைத்

தழுவியின் வேறு மதத்தை விரும்பியோ நான் இதைச் செய்யவில்லை” என்று ஹாதிப் கூறினார்.

இதைக்கேட்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல் அவர்கள் “இவர் உண்மை பேசினார்” என்று கூறினார்கள். “யாறுகுலுல்லாஹ் இந்த நயவஞ்சகரின் கழுத்தை வெட்டிவிட என்னை அனுமதியுங்கள்” என்று உமர் (ரவி) கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “இந்த மனிதரோ பத்ரு யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டவர். உமக்கென்ன தெரியும்? ஒருவேளை அல்லாஹ் பத்ரு யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்து கொள்ளுங்கள். உங்களை நான் மன்னித்து விட்டேன் என்று கூறி இருக்கலாம் அல்லவா?” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- ஸஹ්ஹால் புகாரி - 3007 -

மழலை பேசியது

ஹஸ்ரத் ஷாஜப் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது அல்குர்ஆனின் 85வது அத்தியாயத்தின் நான்காம் ஜந்தாம் வசனங்களை ஒதிக்காண்பித்து அது சம்பந்தமான ஒரு சம்பவத்தையும் கூறிக்காட்டினார்கள். முன்பொரு காலத்தில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அரசனுக்கும் அவனது அரசாங்கத்திற்கும் ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு சோதிடம் கூறுபவன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். அவன் முதுமைப் பருவத்தை அடைந்தபோது அவனிடமுள்ள சோதிடக் கலைகளைக் கற்றுக் கொள்வதற்காக ஒரு சிறுவனைத் தன்னிடம் அனுப்பி வைத்தால் தான் அவனுக்குத் தன்னிடமுள்ள கலைகளையெல்லாம் கற்பித்துக் கொடுப்பேன் என்றும் அரசனிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தான்.

அவனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்ட அரசனும் அரண்மனையிலிருந்து ஒரு சிறுவனை சோதிடக்காரனிடம் அனுப்பி வைத்தான். சிறுவனும் சோதிடக் கலையைக் கற்று வந்தான்.

சிறுவன் சோதிடரிடம் செல்லும் வழியில் ஒரு இறைநேசன் ஒருவர் இருந்தார். அவரும் தன்னிடம் வரும் மாணவர்களுக்குத் தூய இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் கற்பித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். சோதிடரிடம் செல்லும் சிறுவன் ஒரு நாள் இறைநேசர் அவர்களின் வகுப்புக்குச் சென்று அவரது உபதேசங்களைக் கேட்டான். அவரது உபதேசங்கள் அவனது மனதைத் தொட்டு விட்டது. இவ்வளவு காலமாக நான் பிழையான ஒருவரிடமல்லவா பாடம் படித்து வந்துள்ளேன். இனிமேல் அவரது வகுப்புகளுக்குச் செல்லாது இறைநேசர் அவர்களின் உபதேசங்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்துப் படித்து வந்தான். தான் இறைநேசரிடம் கற்கும் கல்விதான் தனக்கு விமோசனம் தரக்கூடியது என்றும் அதுதான் சத்திய மார்க்கம் என்றும் உணர்ந்தான். மக்கள் மத்தியில் பிரசாரமும் செய்ய ஆரம்பித்தான். இதனைக் கேள்வியற்ற அரசன் வெகுண்டெழுந்தான். தனது கட்டளைகளை மீறி இறை விசுவாசக் கல்வியைக் கற்று அதனைப் பிரசாரம் புரியும் அச்சிறுவன் மீது தனது ஆத்திரத்தை அவிழ்த்து விட்டான். அந்தச் சிறுவனையும் அவனைப் பின்பற்றி அவனது உபதேசங்களைக் கேட்டு இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட மக்களையும் தண்டிக்க விரும்பினான்.

தனது பணியாளர்களை அழைத்து ஒரு பாரிய அகழியைத் தோண்டுமொறு பணித்தான். அகழியும் தோண்டப்பட்டு முடிவடைந்தது அந்த அகழியில் விறகுகளை அடுக்கி நெருப்பை முட்டுமொறு கட்டளையிட்டான். நெருப்புச் சுவாலை விட்டு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அரசனுக்கு மாறான கொள்கையுடையோர் கைது செய்யப்பட்டு அந்த நெருப்புக் குண்டத்தில் வீசப்பட்டனர். அப்போது ஒரு தாய் தன் பச்சினம் பாலகளையும் கையில் ஏந்திய நிலையில் பத்டமடைந்திருந்தாள். அப்போது அவளது கையில் இருந்த மழலை “தாயே நீ சத்திய மார்க்கத்தில்தான் இருக்கின்றாய் தயங்காதே” என்று கூறியதாக றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.இச்சம்பவத்தை ஹஸ்ரத் ஷைஃபு (ரஹி) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

- ஸஹீஹ் முஸ்லிம் -

உதவியாக ஒரு வீரர்களை வீரர்களாக வெளியிட வேண்டுமென்று கூறியதான் இருக்கின்றாய் தயங்காதே” என்று கூறியதாக றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.இச்சம்பவத்தை ஹஸ்ரத் ஷைஃபு (ரஹி) அவர்கள் அறிவித்துள்ளார்கள்.

பலியிடம் சென்ற இருவரின் புதல்வன்

இல்லாமிய வரலாற்றில் அய்யாழூல் ஜாஹிலிய்யா (அறிவிலிகளின் காலம்) என்று அழைக்கப்பட்ட காலமது. அக்காலத்திலும் மக்காவிலுள்ள க.பாவை வழிபடுவதற்காக ஆண்டு தோறும் மக்கள் ஒன்று கூடுவது வழக்கம். அவ்வாறு ஒன்று கூடும் மக்களுக்கு நீராகாரம் வழங்குவது அப்துல் முத்தலிப் பொர்களின் குடும்பத்தினருக்கு வழங்கப்பட்ட பொறுப்பாகும். இதனை அவர்கள் சிறப்பாகவே செய்துவந்தனர். இருந்தாலும் பாலைவனப் பிரதேசமாகிய மக்கமா நகரப் பகுதிகளில் தண்ணீர் பஞ்சம் அடிக்கடி ஏற்படுவதுண்டு. இதனைச் சமாளிப்பதற்காக அப்துல் முத்தலிப் கடும் பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டு வந்தார். எனினும், அவரால் சமாளிப்பது மிக சிரமமாகவிருந்தது.

ஒரு நாள் அப்துல் முத்தலிப் பொர்கள் க.பாவிற்கு வந்து தனது உள்ளக் குழுறலை இறைவனிடம் வெளிப்படுத்துகிறார்:

“இறைவனே! நான் ஏற்றுள்ள நீராகாரம் வழங்கும் பொறுப்பைச் செய்ய நான் மிகவும் சிரமப்படுகிறேன். எனது மகன் ஹாரிஸெயும் அழைத்துக் கொண்டு பஞ்சகாலத்திலும் தண்ணீரைத் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனது இந்தப் பணியைத் திறமையாகச் செய்ய எனது முதாதையரான இஸ்மாயீல் என்ற உனது தூதர் “ஸம்ஸம்” என்ற கிணற்றைத் தோண்டியதாகவும் அது வற்றாத கிணறு என்றும் தற்போது அது முடப்பட்டு இருந்த அடையாளமே தெரியவில்லை. அதனைத்தேடிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து குறைவியர்கள் எம்மை எள்ளிநகையாடுகின்றனர். எனது முயற்சிக்கு யாருமே உதவ முன்வருவதில்லை. இறைவனே நீ எனக்குப் பத்துப் பிள்ளைகளைத் தந்தால் அவர்கள் மூலம் அக்கிணற்றைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து யாத்திரிக்கர்களுக்கு நீராகாரம் வழங்கும் பணியை என்னால் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். அத்துடன் அதற்குக் காணிக்கையாக எனது புதல்வர்களில் ஒருவரை உனக்காகப் பலியிடவும் தயங்க மாட்டேன்” என்று பிரார்த்தனை புரிந்தார்.

காலங்கள் கடந்தன. அவருக்குப் பத்துப் பிள்ளைகளும் பிறந்து பெரியவர்களாகி விட்டனர். ஓரிரவு அப்துல் முத்தலிப் பொர்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு கனவு தென்பட்டது. அந்தக் கனவில் க.பாவில் உள்ள “அஸ்ப்” நாயிலா” என்ற இரு சிலைகள் அமைந்துள்ளது என்று அந்தக் கனவில் அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்தக் கனவைக் கண்ட அப்துல் முத்தலிப் சந்தோஷமிகுதியால் துள்ளிக் குதித்தார். தனது மகன்களை அழைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட இடத்தை அடைந்தார். அங்கிருந்த சிலைகளை அகற்றுவதில் சில சிக்கல்கள் தோன்றினாலும் சகலதையும் சமாளித்துக் கொண்டு ஸம்லம் கிணற்றைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். சிறிது தூரம் தோண்டியதும் நீர் பீறிட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்தது. அதன் மூலம் அவரது பணி சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தது.

காலங்கள் கடந்தன. அப்துல் முத்தலிபும் முதுமையடைந்து விடார். தனது பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றி விட வேண்டுமென்று அவரது மனம் விரும்பியது. எனவே, தனது பத்துக் குழந்தைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு க.பாவிற்கு வருகை தந்த அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள் அங்கிருந்த பூசாரியை நோக்கி தனது வருகையின் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். பூசாரியும் பலி கொடுக்கப்படவிருக்கும் மகனைத் தெரிவு செய்வதற்காகச் சீட்டு எழுதிப்போடுவோம். யாரின் பெயர் சீட்டில் எடுபடுகிறதோ அவரைப் பலியிடுவோம் என்று ஆலோசனை கூறினார். அவ்வாரே பத்து சீட்டுகளில் பதின்மரின் பெயரும் எழுதப்பட்டு சீட்டு குலுக்கப்பட்டது. பூசாரியாரே ஒரு சீட்டைக் கையில் எடுத்தார். என்ன ஆச்சரியம்! அதில் இறுதியாகப் பிறந்த அப்துல்லாஹ்வின் பெயர் இருந்தது. ஒருவர் முகத்திலும் ஈயாடவில்லை. அனைவரும் துக்கம் தோய்ந்திருந்தனர். ஏனெனில், அப்துல் முத்தலிபின் குமாரருள் அப்துல்லாஹ்வின் மீதே அனைவரின் பிரியமும் இருந்தது. அனைவரினதும் பாசத்திற்குரிய அப்துல்லாஹ்வின் பெயர் சீட்டில் எடுப்பதற்கும் அதனை எவராலும் சீரனிக்க முடியாதிருந்தது. இதற்கு மாற்றுவழி ஏதேனும் உண்டா? என்று பூசாரியிடம் வினவப்பட்டது. அவரும் ஆம் அதற்கு மாற்றுவழி உண்டு. சமூகத்தில் ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டால் அதற்குப் பிரதியீடாக ஒரு தொகை ஒட்டகத்தை வழங்கும் வழக்கம் நம்மிடம் உள்ளது. அந்த வழக்கப்படி நாம் செய்வோம் என்று கூறிய பூசாரி அப்துல்லாஹ் என்ற பெயரை ஒரு சீட்டிலும் பத்து ஒட்டகைகள் என்று மறு சீட்டிலும் எழுதிக் குலுக்கினார். பத்து ஒட்டகைகள் என்ற சீட்டிற்குப் பதிலாக அப்துல்லாஹ் என்ற சீட்டுத்தான் பூசாரியின் கைக்கு வந்தது. இருந்தாலும் மனம் தளரவில்லை. இருபது ஒட்டகை என்று ஒரு சீட்டிலும் அப்துல்லாஹ் என்று ஒரு துண்டிலும் எழுதப்பட்டுக் குலுக்கிய போது அப்துல்லாஹ் என்ற பெயரே எடுப்பதற்கு.

இவ்வாறு முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது, தொண்ணூறு என்று சீட்டுகள் எழுதப்பட்டும் அப்துல்லாஹ் என்ற பெயர் தான் வந்தது. இறுதியாக நூறு ஒட்டகை என்று ஒரு துண்டிலும் அப்துல்லாஹ் என்று ஒரு துண்டிலும் எழுதப்பட்டுக் குலுக்கிய போது

என்ன ஆச்சரியம் அப்துல்லாஹ் என்ற பெயருக்குப் பதிலாக நூறு ஒட்டகைகள் என்ற சீட்டு வந்தது. அப்போது தான் அனைவரின் முகத்திலும் மகிழ்ச்சி தோன்றியது. உற்சாக மேலிட்டால் ஆடிப்பாடினர். நூறு ஒட்டகைகள் பலியிடப்பட்டன. அப்துல்லாஹ் வின் உயிர் பாதுகாக்கப்பட்டது.

இந்த அப்துல்லாஹ்தான் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் தந்தையும் ஹஸ்ரத் இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களின் வழித்தோன்றலுமாவர். இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களும் தமது தந்தை இப்ராஹீம் அவர்கள் கண்ட கனவின் மூலம் பலி கொடுக்கக் கொண்டு செல்லப்பட்டு அதற்கு மாற்றிடாக ஆடு பலி கொடுக்கப்பட்டது. இதனைப் பற்றித்தான் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) “நான் பலியிடுவதற்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட இரு மனிதர்களின் புதல்வனாக இருக்கிறேன்” என்று கூறினார்கள்.

- அர்ரஹீகுல் ம.:தூம் -

அல் அமீனின் சாதுற்யமான தீர்ம்பு

அப்போது முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கு வயது 23. மக்காவில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம் காரணமாகக் க.பாவின் சவர்கள் சேதமடைந்து இடிந்து வீழ்ந்து விட்டன. எஞ்சியிருந்த சவர்களையும் இடிந்து விட்டுப் புதிதாகக் க.பாவைக் கட்ட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்திற்குக் குறைஷியர் வந்திருந்தனர். ஓவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் அவரவர் செய்ய வேண்டிய பணிகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து க.பாவைப் புதிப்பித்துக் கட்டும் பணியில் முழுமூரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர். வேலைகள் ஒரு மட்டத்திற்கு வந்ததும் திடீரென பணிகள் நிறுத்தப்பட்டன. ஏனெனில் க.பாவில் ஹஜரூல் அஸ்வத் எனும் கருநிறக் கல்லை அது இருந்த இடத்தில் வைத்து அதன்மேல் திரும்பவும் கட்டட வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தக் கல்லை எந் தச் சமூகத் தினர் எடுத்து வைப் பது என் பதில் குறைஷியர்களுக்கிடையே கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டது. வாய்த்தர்க்கங்கள் வேகமடைந்து வாளை எடுத்துப் போரிடும் நிலைக்கு வந்து விட்டனர். கடைசியாக ஒரு முதியவர் எழுந்தார். இந்தக் கல்லை வைக்கும் விடயத்தில் இவ்வளவு விடாப்பிடியாக இருந்து உங்களை நீங்களே அழித்துக் கொண்டு இந்தப் பூமியில் இரத்த ஆறு ஒடக் காரணமாக ஆகிவிடாதீர்கள். என்னாலும் இவ்விடயத்தில் தீர்க்கமான ஒரு முடிவைக் கூற முடியவில்லை. எனவே, நானைக் காலை இந்த க.பாவிற்குள் யார் முதலாவதாக வருகிறாரோ அவரிடம் இவ்விடயத்தில் ஒரு தீர்ப்புச் சொல்லுமாறு கேட்போம். அவர் கூறும் தீர்ப்புக்கு அனைவரும் அடி பணிய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார். அனைவரும் அவரது ஆலோசனையை ஏற்றுக் கொண்டனர். எனவே, அன்றிரவு முழுவதும் விழித்திருந்த அதிகாலையில் க.பாவினுள் நுழையும் மனிதனின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர்.

ஆம், அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி ஒர் உருவம் க.பாவின் வாயிலினாடாக நுழைந்து வருகிறது. யாராக இருக்கும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவ்வருவம் மிகச் சமீபமாக வந்துவிட்டது. அனைவரின் வாயிலிருந்தும் ஒரே சமயத்தில் அதோ அல் அமீன் வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்ற குரல் ஒலித்தது. முஹம்மத் (ஸல்) சிறு வயது முதலே மக்காவாசிகளின் நம்பிக்கையையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றிருந்த காரணத்தால் அவர்களை அல் அமீன் (நம்பிக்கைக்குரியவர்) என்றே அழைத்து வந்தனர்.

இந்த அல் அமீனைக் கண்டதும் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். இவர் மூலம் தங்கள் பிரச்சினைக்குச் சிறந்ததோர் தீர்ப்புக் கிடைக்கும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருந்தது. இப்போது அந்த முதியவர் அல் அமீனின் அருகில் வந்து நடந்த விடயங்களை விபரித்து, நீங்கள்தான் இதற்குச் சிறந்ததோர் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டார்.

அல் அமீன் அவர்களும் சற்றுநேரம் யோசித்தார்கள். பின்னர் தனது தோளில் கிடந்த போர்வையை எடுத்துக் கீழே விரித்து அந்தப் போர்வையின் நடுவில் அந்தக் கல்லைத் தூக்கி வைத்தார்கள். அதன்பின் குறைசிக்குலத் தலைவர்களை அழைத்து நீங்கள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து இந்தப் போர்வையின் தொங்கலைப் பிடித்துக் கூக்கி மேலே உயர்த்துங்கள் என்று கூறியதும் அனைவரும் அப்படியே செய்தனர். அந்த ஹஜரல் அஸ்வத் என்னும் கல்லை வைக்க வேண்டிய குறிப்பிட்ட இடம் வந்ததும் அல் அமீன் அவர்கள் தங்களின் கரத்தால் அதனைத் தூக்கி வைத்தார்கள். அனைவரின் முகத்திலும் மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடியது. தாங்களே அக்கல்லைச் சுமந்து வைத்ததாக அவர்கள் திருப்தியடைந்தனர்.

அல் அமீன் அவர்களின் இந்தச் செயலால் ஒரு பாரிய யுத்த அழிவிலிருந்து மக்கள் பாதுகாக்கப்பட்டனர்.

- அர்ரஹ்முல் ம.:தூம் -

நமது கல்வெளி நிதிகளை கடித்து நான் கீழ்க்கண்ட பாரிய யுத்தத்தை எடுத்து வைக்கும் காலம் கூற விரும்புகிறேன். திருப்புமுனை காலத்தில் அதே நாளை மக்கள் அந்த யுத்தத்தை எடுத்து வந்து வெளிவர்க்க விரும்புகிறேன். அதன்பின் சிறந்ததோர் தீர்ப்பு கிடைக்கும் போது அதன் பின்னர் அதே நாளை மக்கள் அந்த யுத்தத்தை எடுத்து வந்து வெளிவர்க்க விரும்புகிறேன். அதன்பின் சிறந்ததோர் தீர்ப்பு கிடைக்கும் போது அதன் பின்னர் அதே நாளை மக்கள் அந்த யுத்தத்தை எடுத்து வந்து வெளிவர்க்க விரும்புகிறேன். அதன்பின் சிறந்ததோர் தீர்ப்பு கிடைக்கும் போது அதன் பின்னர் அதே நாளை மக்கள் அந்த யுத்தத்தை எடுத்து வந்து வெளிவர்க்க விரும்புகிறேன்.

நாம் கிருவரல்ல மஹர்

“தாருன் நத்வா” இதுவே மக்கமா நகரின் ஊரானு மன்றம். இங்குதான் சமூகத் தலைவர்கள் ஒன்றுகூடி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவது வழக்கம். அன்றும் அந்த தாருன் நத்வாவில் சனக்கூட்டம் நிரம்பி வழிந்தது. முஹம்மதின் பிரசாரத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள திருப்பங்களைப் பற்றி அலசி ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

அவரைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைப்போம் என்றனர் சிலர். ஊரைவிட்டுத் தூரத்தி விடுவோம் என்றனர் வேறு சிலர். இல்லை இல்லை அவரைக் கொன்று விடுவோம் என்றனர். இறுதியில் கொன்று விடுவது என்ற கருத்து மேலோங்கியது. அப்படியாயின் தனிப்பட்டவர்கள் மீது பழி சுமத்தாமலிருக்க ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் ஓர் இளைஞர் வீதம் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வாளை எடுத்துச் சென்று எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே வெட்டாக முஹம்மதை வெட்டிக் கொன்று விட வேண்டும் என்று தீர்மானித்து அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

மறு முனையில் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் எதிரிகளின் தொல்லை தாங்க முடியாத அளவு அதிகரித்துவிட்டதால் மக்காவைத் துறந்து வெறிடம் சென்றால் என்ன என்று தனது நண்பர் அழுபக்கர் அவர்களுடன் ஆலோசித்து விட்டு அல்லாஹ்வின் கட்டளையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அன்று இரவு நேரம் மக்காவின் இளைஞர்கள் உருவிய வாஞ்சன் றகுலுல்லாஹ் வின் வீட்டை முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அச்சமயம் பிறந்து வளர்ந்து வந்த ஊரை விட்டும் உறவினர்களை விட்டும் பிரிந்து மதீனாவை நோக்கிப் புறப்படுமாறு அல்லாஹ்வின் ஆணை வந்தது.

தம்முடன் வீட்டில் தங்கியிருந்த தமது சிறிய தந்தையின் மகன் அவி அவர்களிடம் தம்மிடமிருந்த அமாளிதுப் பொருட்களை ஒப்படைத்து விட்டு மதீனாவுக்கு வந்து சேருமாறு கூறி, நான் இந்த வீட்டை விட்டும் வெளியே செல்லும் போது நீரே எனது படுக்கையில் படுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறி வீட்டை விட்டு வெளியே வந்து பார்த்த போது மக்காவின் இளைஞர்கள் ஓங்கிய வாஞ்சன் வீட்டை முற்றுகையிட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டனர். ஒரு பிடி மண்ணை அள்ளி வீசினார்கள். முற்றுகையிட்டவர்கள் எல்லாம் நின்று கொண்டே இருக்க முஹம்மத்

(ஸல்) வீட்டை விட்டு வெளியேறி நேராக அழுபக்கர் (ரழி) அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு தமது பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள்.

அடிவானம் வெஞ்சுத்துக் கொண்டு வந்தது. மக்காவின் இளைஞர்கள் திடீரென வீட்டிற்குள் புகுந்தனர். இந்த ஆரவாரத்தில் அவி (ரழி) அவர்களும் எழுந்து விட்டார். எங்கே முஹம்மத் என்று வீடெல்லாம் தேடினார்கள். முஹம்மதைக் காணவில்லை என்ற செய்தி மக்காவின் நாலா புறங்களிலும் ஒலிக்கத் தொடங்கியது.

எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றியது போலிருந்தது மக்காவாசிகளுக்கு. எப்படியாவது முஹம்மதைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டு விட வேண்டும் என்ற எண்ணெத்தில் நாலா புறங்களிலும் தேடிக்கொண்டு சென்றனர்.

தமது தோழர் அழுபக்கருடன் வெளியேறிய முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தெளர் மலையடிவாரத்திற்குச் சென்றபோத விடிந்துவிட்டது. தம்மைத் தேடிக் கொண்டு வரலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அங்கிருந்த குகை ஒன்றினுள் இருவரும் மறைந்து கொண்டனர்.

றகுவுல்லாஹ்-வைத் தேடிக் கொண்டு வந்தவர்கள் மலையடிவாரத்திற்கே வந்து விட்டார்கள். எங்கே தங்களைப் பார்த்து விடுவார்களோ என்ற பீதியுடன் அழுபக்கர் அவர்கள் “அதிகமானவர்கள் வந்துள்ளனர் நாம் இருவர் மட்டுமே இருக்கிறோம்” என்று கூறியபோது “நாம் இருவர் மட்டுமல்ல அல்லாஹ்-வும் நம்முடன் இருக்கின்றான்” என்று ஆறுதல் கூறினார்கள் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள். மூன்று நாட்கள் கழிந்தன மக்காவாசிகளும் தேடித்தேடி அலுத்து ஓய்ந்து விட்டனர். இச்சமயத்தில் இவர்களுக்குப் பிரயாணங்கு செய்வதற்காக இரு ஒட்டகைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. அவற்றின் மூலம் யத்ரிப் எனும் நகரத்தை நோக்கி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களும் அழுபக்கர் (ரழி) அவர்களும் புறப்பட்டார்கள்.

- அர்ரஹீகுல் ம.தூம் -

மக்கா வெற்றியும் மக்கள் மகிழ்ச்சியும்

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் மக்காவைத் துறந்து ஹிஜ்ரத் சென்று இப்போது ஆறு வருடங்கள் கழிந்து விட்டன. இறுதியாக நடந்த “கன்தக்” எனும் அகழி யுத்தத்திலும் வெற்றி பெற்றதைத் தொடர்ந்து தமது தாயகத்தை எப்போது காண்போம். அங்குள்ள தமது உறவினர்களை எப்போது சந்திப்போம் என்ற ஒரு ஏக்கம் சஹாபாப் பெருமக்கள் மத்தியில் ஏற்பட ஆரம்பித்தது. அவர்களது ஏக்கத்தை நிறைவு செய்ய அல்லாஹ்வும் றகுலுல்லாஹ் அவர்களுக்கு மக்காவுக்குச் சென்று உம்ராவை நிறைவு செய்துவிட்டு வருமாறு கணவில் அறிவித்து விட்டான்.

தமது கனவைப் பற்றி றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தோழர்களிடம் கூறியதும் சந்தோஷமிகுதியால் அகமகிழ்ந்தனர் தோழர்கள். மக்காவிற்குப் புறப்பட கமார் 1400 பேர் தயாராகி விட்டனர். சிலரது மனங்களில் சந்தேகக் கேள்விகள் எழுந்தன. நம்மை மக்காவிற்குள் நுழைய குறைவிகள் அனுமதிப்பார்களா? நாம் ஆயுதங்கள் ஏந்தி யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாகச் செல்ல வேண்டுமா? என்று றகுலுல்லாஹ்விடமே கேட்டனர். பிரயாணத்தில் உடை வாளைத் தவிர வேறு ஆயுதங்களை ஏந்தி வரக்கூடாது என்று மிகக் கடுமையான தொனியில் உத்தரவிட்ட றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் தமது தோழர்கள் 1400 பேருடன் உம்ராவுக்காக மக்காவை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள் துல்லூஸைபா என்ற இடத்தை அடைந்ததும் உம்ராவுக்காக அனியும் ஆடைகளான இவற்றாமை அணிந்து கொண்டார்கள்.

இவர்கள் மத்தொலை விட்டுப் புறப்பட்ட செய்தி மக்காவில் காட்டுத் தீபோல் பரவி விட்டது. யாத்திரிகர்கள் என்ற கோலத்தில் படை எடுப்பா? என்று அவர்களில் சிலர் சிந்தித்தாலும் முஹம்மத் புனிதமான இந்த மாதத்தில் யுத்தம் செய்யமாட்டார். அவர் சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றக் கூடியவர் என்று கூறி தங்களுக்குத் தாங்களே ஆறுதல் கூறிக் கொண்டனர். இருப்பினும் இவர்கள் மக்காவில் நுழைவதைத் தடுப்பதற்காகக் காலித் பின் வலீத், இக்ரிமா ஆகியவர்களின் தலைமையில் இரு நாறு பேர் கொண்ட குதிரை வீரர்களை அனுப்பி வைத்தனர். இருப்பினும் றகுலுல்லாஹ்வின் பிரயாணம் தொடர்ந்தது.

ஹாதைபிய்யா என்ற இடத்தை அடைந்த றகுலுல்லாஹ்வின் ஒட்டகை திட்டரென நின்று விட்டது அது தற்செயலாக நின்றது என்று சஹாபாக்கள் கூறியபோது இல்லை. எந்த இறைவன் அப்ரஹாவின்

படையை இவ்விடத்தில் நிறுத்தினானோ அதே அல்லாஹ் தான் நம்மையும் நிறுத்தியுள்ளான் என்று கூறிய றகுலுல்லாஹ் அனைவரையும் அவ்விடத்திலேயே கூடாரமடித்து தங்குமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். இவ்விடத்தில் தண்ணீர் வசதி இல்லையே என்று சிலர் கூறியபோது தமது கையில் இருந்த அம்பை எடுத்து பாழ்டைந்த கிணறு ஒன்றினுள் எய்த போது அதிலிருந்து மதுரமான நீர் பிறிட்டுக் கிளம்பியது. இதற்கிடையில் குறைவித் தலைவர்கள் சிலர் அன்னல் நபி அவர்களிடம் வந்து உரையாடி அந்தச் செய்தியைக் குறைவிகளிடம் கூறியும் அவர்கள் திருப்தியடைய வில்லை. இறுதியாக றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது சஹாபாக்களுடன் ஆலோசனை செய்து ஹஸ்ரத் உஸ்மான் (ரழி) அவர்களை அழைத்துத் தமது தாதுவராகச் சென்று சமாதானம் பேசி வருமாறு பணித்தார்கள். அவரும் தமக்கு உதவியாக ஒருவரை அழைத்துக் கொண்டு மக்காவிற்குச் சென்றார்.

மக்காவிற்குச் சென்ற ஹஸ்ரத் உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் குறைவித் தலைவர்களுடன் உரையாடினார்கள். தாங்கள் யுத்தம் செய்வதற்காக மக்காவுக்கு வரவில்லை என்றும் புனித க.பாவைத் தரிசித்து உம்ரா செய்யவே வந்துள்ளதாகவும் தாங்கள் எவ்வித ஆயுதங்களையும் எடுத்து வரவில்லை என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். எனினும் அவர்களோ நீர் மட்டும் வேண்டுமானால் க.பாவுக்குச் சென்று வலம் வரலாம் என்று கூறினர். முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இல்லாமல் நாம் எவ்வித வணக்கத்தையும் செய்யமாட்டோம் என்று கூறியதும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. உஸ்மான் (ரழி) அவர்களையும் அவருடன் சென்றவரையும் சிறைப்பிடித்தனர் குறைவிகள். இந்தச் செய்தி திரிவெப்ட்டு உஸ்மானையும் அவருடன் சென்றவரையும் குறைவிகள் கொண்று விட்டனர் என்பதாகச் செய்தி ஒன்று றகுலுல்லாஹ்வுக்குக் கிடைத்ததும் தோழர்கள் கொதித்தெழுந்தார்கள். இதற்குப் பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டுமென்று குஞ்சரத்துக் கொண்டிருந்தனர். றகுலுல்லாஹ்வின் முகமும் கோபத்தினால் சிவந்து விட்டது. நம்முடைய குறிக்கோளை அடையாது இங்கிருந்து மீணவதில்லை என்று தனக்கு உறுதிமொழி செய்து கொடுக்குமாறு ஒரு மரத்தடியில் நின்று கொண்டு ஸஹாபாக்களிடம் கூறினார்கள். அதற்குச் செவிமடுத்த தோழர்கள் ஒவ்வொருவராக றகுலுல்லாஹ்வின் கரத்தில் பைஅத் - சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இச்சமயத்தில் சிறிது தூரத்தில் உஸ்மானைப் போன்ற ஒரு உருவம் வருவது தெரிந்தது. அமைதியடைந்த தோழர்கள் ஆச்சரியமடைந்து அந்த உருவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். என்ன ஆச்சரியம் ஹஸ்ரத் உதுமானும் அவருடன் சென்ற தோழரும் அவர்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். மகிழ்ச்சிக்

கடலில் ஆழ்ந்த தோழர்கள் உஸ்மானை வரவேற்றனர். உஸ்மான் (ரழி) அவர்களும் அங்கு நடந்தவற்றை விபரமாக எடுத்துரைத்தார்.

இப்போது குறைவிகளும் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டனர். யுத்தமா? சமாதானமா? என்று யோசித்துத் தமது தரப்பிலிருந்து நிபந்தனைகளைக் கூறி ஒரு தூதுவரை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தனர். குறைவிகளின் தூதுவர் றகுலுல்லாஹ்விடம் வந்து குறைவியர்களின் நிபந்தனைகளைக் கூறினார். அவர் கூறிய நிபந்தனைகளிற் சில முஸ்லிம்களுக்குப் பாதகமாக இருப்பினும் நாயகம் (ஸல்) அதனை ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்பந்தத்தை எழுதுமாறு அலி (ரழி) அவர்களைப் பணித்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் அலி (ரழி) அவர்களும் எழுத ஆரம்பித்து “அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மதுக்கும் குறைவிகளுக்கும் இடையே எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும்” என்று எழுதிய போதே தூதுவர் இடைமறித்தார். “உம்மை அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் எமக்கிடையே இந்த ஒப்பந்தமே தேவை இல்லையே. அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மதுக்கும் குறைவிகளுக்கும் இடையே செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும்” என்று எழுதுமாறு திருத்தம் கொண்டு வந்தார். அவரது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட றகுலுல்லாஹ் “நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் நான் அவனது றகுல்தான் என்று ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்” என்று கூறிவிட்டு அல்லாஹ்வின் தூதர் என்று எழுதிய வாசகத்தை அழித்து விடுமாறு அலி (ரழி) அவர்களிடம் கூறினார்கள். அவரோ அதை எனது கையால் அழிக்க மாட்டேன் என்று பிடிவாதமாக இருந்தார்.

அந்தத் தூதுவரின் திருத்தம் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதற்காக றகுலுல்லாஹ் என்ற பெயர் எழுதப்பட்ட இடத்தைக் காட்டுமாறு அலி (ரழி)யிடம் கேட்டுத் தமது கரங்களினாலேயே பதப்பிரயோகத்தை அழித்தார்கள். அதன் பின் ஒப்பந்தம் எழுதப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் பின்வரும் நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன:

1. இந்த ஆண்டில் முஸ்லிம்கள் மக்காவிற்குள் நுழைய முடியாது.
2. அடுத்த வருடம் மக்காவிற்கு வந்து அவர்களது வழிபாடுகளை நடாத்தலாம். ஆனால், முன்று நாட்கள் மட்டுமே மக்காவில் தங்கலாம்.

3. மக்காவிற்கு வரும்போது யுத்த ஆயுதங்கள் அற்ற நிராயுதபானிகளாக வர வேண்டும். தற்பாதுகாப்புக்கான உடை வாளை மட்டும் எடுத்து வரலாம். அதையும் வெளியே எடுக்கலாகாது.
4. மக்காவில் உள்ள முஸ்லிம்கள், மக்காவுக்குச் செல்ல நாடினால் மதீனாவுக்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது. ஆனால், முஸ்லிம்களில் யாரும் மக்காவில் வசிக்க விரும்பினால் அவர்களைத் தடை செய்யலாகாது.
5. மக்காவிலிருந்து யாராவது மதீனாவிற்கு வந்தால் அவர்களை மக்காவிற்கே திருப்பி அனுப்பி விட வேண்டும். ஆனால், மதீனாவிலிருந்து யாரும் மக்காவிற்கு வந்தால் அவர்களை திருப்பி அனுப்ப முடியாது.
6. எந்த ஒரு தரப்பினரும் மற்றத் தரப்பினர்களின் ஆதரவாளர்களுக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தக் கூடாது.

இவ்வுடன்பாடு எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே றகுவுல்லாஹுக்கு ஒரு சோதனைஏற்பட்டது.குறைவிகளின் தூதுவரின் மகன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கு விலங்கிட்டு வேதனை செய்து கொண்டிருந்த மக்காவாசிகளிடமிருந்து தப்பி முஸ்லிம்களை நோக்கி வந்து தமக்கு அப்யமளிக்குமாறு வேண்டினார். இதனைக் கண்ட அந்தத் தூதுவர் “தமது ஒப்பந்தப்படி தமது மகனைத் தம்மிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். “ஒப்பந்தம் இன்னும் கைச்சாத்திடவில்லையே, கையொப்பம் இட்ட பின்னர்தானே செயல்பாட்டுக்கு வரும்” என்று கூறியும் அவர் விடாப்பிடியாக இருந்தார். “இவரைத் திருப்பி ஒப்படைக்காவிடில் இந்த ஒப்பந்தத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம்” என்று கூறினார். சிறிது நேரம் சிந்தித்த அண்ணல் அவர்கள் அவரை ஒப்படைக்குமாறு கூறினார்கள். “இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்ட என்னை இந்தப் பாவிகளின் கையிலா ஒப்படைக்கிறீர்கள்” என்று கண்ணீர் மல்கக் கதறினார். அவரது நிலை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மனக் கசிவை ஏற்படுத்தியது.

இந்த நிகழ்ச்சியை உமர் (ரஹி) அவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. றகுவுல்லாஹுவை நோக்கி “தாங்கள் அல்லாஹுவின் தூதரல்லவா?” என்று கேட்டார்கள். “ஆம் நிச்சயமாக நான் அல்லாஹுவின் தூதுவனே” என்றார்கள் நயியவர்கள். “நமது வழி நேர்வழியல்லவா?” என்று அடுத்துக் கேட்டார்கள். “ஆம்” என்றனர் அண்ணல் அவர்கள் “அவர்களது வழி அல்லாஹுக்குப்

பொருத்தமில்லாத பிழையான வழியல்லவா?" என்று திரும்பக் கேட்டார்கள். "ஆம் அவர்கள் பிழையான வழியில்தான் உள்ளனர்" என்று அண்ணல் அவர்கள் கூறியதும் "உண்மை அவ்விதமிருக்க நாம் ஏன் நம்மை இழிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்" என்று உணர்வூர்வமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட அண்ணல் அவர்கள் "நான் அல்லாஹ்ரவின் தூதுவன்தான். அவனது கட்டளைகளைச் சிரமேற் தாங்கி செயலாற்றுவதே எனது கடமை. அல்லாஹ் என்னை ஒருபோதும் இழிவாக்க மாட்டான். அவன் என்னைக் காத்தருள்வான்" என்று கூறியதும் அமைதி அடைந்தார்கள். எனினும் ரகுலுல்லாஹ்விடம் எதிர்த்து வாதாடனோமே என்ற குற்ற உணர்வு அவர்களை வாட்டிக் கொண்டே இருந்தது. இதற்காகப் பல்வேறு பரிகாரங்களைத் தேடினார்கள். ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தானது பின்னர் ரகுலுல்லாஹ் அந்தக் குறைவில் இளைஞரை நோக்கிப் "பொறுமையாக இரு அல்லாஹ் உம்மைப் பாதுகாப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

அதன்பின் முன்று நாட்கள் ஹ்தைபிய்யாவிலேயே தங்கி குர்பான் கொடுத்து தலைமுடி இறக்கி மத்தொவை நோக்கிப் பிரயாணமானார்கள்.

ஹ்தைபிய்யா உடன்படிக்கைபற்றிமுஸ்லிம்களில்சிலரதுமனங்கள் திருப்தியடைய வில்லை. சோர்வடைந்து காணப்பட்டார்கள். இச்சமயத்தில் தான் "நாம் உமக்கு மிகவும் தெளிவான வெற்றியை நல்கினோம்" என்ற அல்லாஹ்ரவின் வசனம் இறக்கப்பெற்றது. இந்த நற்செய்தியைக் கேள்வியிற்ற முஸ்லிம்கள் நாம் தோல்வி என்று எண்ணியதை மிகவும் தெளிவான வெற்றி என்று அல்லாஹ் அறிவித்ததும் அவர்களின் உள்ளங்களில் மகிழ்ச்சி தாண்டவமாடியது.

- அர்ரஹீகுல் ம.தூம் -

அத்துவம் போன்றும் பிரை முதல் மூன்றாவது தாழ்வானாக நிறைவேண்டும். நிறைவேண்டும் முதல் மூன்றாவது தாழ்வானாக நிறைவேண்டும். நிறைவேண்டும் முதல் மூன்றாவது தாழ்வானாக நிறைவேண்டும். நிறைவேண்டும் முதல் மூன்றாவது தாழ்வானாக நிறைவேண்டும். நிறைவேண்டும். நிறைவேண்டும்.

———— கலாபூதனைம் - மேளலவி -ஏ.எபி.ஏ.எம். புஹாரி - (கழுரி)

அரசர்களுக்கான அழைப்பும் அவர்களின் ஆதரவும்

ஹைதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் பின் யூதர்களினதும் குறைவிகளினதும் எதிர்பார்ப்புகளும் தொல்லைகளும் குறைந்து கொண்டு வந்ததால் அரேபியாவிற்கு வெளியிலும் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளைப் பரவச் செய்ய வேண்டும் என்றும் முதற் படியாக ஒவ்வொரு நாட்டு அரசர்களுக்கும் இஸ்லாமிய அழைப்பை எத்திவைக்க வேண்டும் என்றும் றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) விரும்பினார்கள். தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவு செய்ய ரோமானியப் பேரரசர் ஹூரக்லியஸ் கைஸருக்கும் பாரசிக மன்னர் குஸ்ரு பர்வேஸ்-க்கும் அபிசீனியச் சக்கரவர்த்தி நஜ்ஜாஷாக்கும் எகிப்து நாட்டு அரசன் முகைளகிஸாக்கும் இஸ்லாததில் இணைந்து கொள்ளுமாறு அழைப்பு விடுத்தார்கள். இந்த நிருபங்கள் அம்மார் பின் யாசிர் (ரழி) ஸ்லமான் பார்ஸி (ரழி) அழைத் தங்கிபாரி (ரழி) ஆகியோர்களால் தோலில் எழுதப்பட்ட கடிதங்களைத் தங்களது மோதிரத்தினால் முத்திரையிட்டு ஹிஜ்ரி 6ஆம் ஆண்டு துல்லைஜ் மாத இறுதியில் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் தலைப்பு வாக்கியமாக “அல்லாஹ்-வின் மார்க்கமாகிய இஸ்லாத்தை ஏற்று ஈடுப்பது பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. அக்கடிதங்களை எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பை அந்த நாட்டு மொழி, கலாசாரம் என்பனவற்றை நன்கு தெரிந்திருந்தவர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களையே தூதுவர்களாக அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்தக் கடிதங்கள் அனுப்பப்பட்டபோது என்ன நடந்தது என்பதைத் தொடர்ந்து அவதானிப்போம்.

ரோமானியப் பேரரசுக் கடிதம்:

ரோமானியச் சாம்ராஜ்யத்திற்கும் பாரசீக சாம்ராஜ்யத்திற்கு மிடையே அடிக்கடி போர் நடப்பதும் ஒருவர்வெற்றி பெறுவதும் தோல்வியடைவதும் வழக்கமாகவிருந்தது. கி.பி. 628இல் நடைபெற்ற போரில் ரோமானியர் வெற்றி பெற்றனர். அவ்வெற்றி விழாவைக் கொண்டாடுவதற்காக ரோமானியச் சக்கரவர்த்தி ஹிரகிலஸ் கைஸர் சிரியா நாட்டின் ஹிம்ஸ் பட்டணத்தில் இருந்து பாலஸ்தீனத்தின் தலைநகரான ஏலியா என்று அப்போது அழைக்கப்பட்ட பைத்துல் முகத்தஸாக்கு விழயம் செய்தார். இந்தச் சமயத்தில்தான் றகுவுல்லாஹ்-வின் கடிதத்தைக் கொண்டு வந்த திஹிய்யதுல் கலபி (ரழி) அவர்கள் அரசரின் சமூகத்திற்கு வந்து மன்னிடம் அக்கடிதத்தைச் சமர்ப்பித்தார். கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அரசன் அதனை வாசித்துப் பார்த்தபின் தனது சேவகர்களைப் பார்த்து அரேபிய

நாட்டில் இருந்து யாராவது வியாபாரத்திற்காக வந்திருப்பின் அவர்களை அழைத்து வருமாறு பணித்தார். சந்தைப் பக்கமமாக விரைந்து சென்ற அரசனின் சேவகர்கள் அங்கு சில அரபியர்கள் வியாபாரத்தில் ஈடுபோட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அவர்களை அரசவைக்கு அழைத்து வந்தனர். அவர்களைப் பார்த்த அரசன் உங்கள் பிரதேசத்தில் முஹம்மத் என்று அழைக்கப்படுவாரின் உறவினர்கள் யாரும் உண்டா? என்று கேட்டார். நான் அவருக்கு மிக நெருங்கிய உறவினன் என்று கூறிக்கொண்டு அழைப்பான் அரசனின் முன்னால் வந்து நின்றார். மற்றைய அரபிகளைப் பார்த்த அரசர் நான் இவரிடம் சில கேள்விகள் கேட்கப் போகிறேன். அவர் அதற்குப் பிழையாகப் பதில் கூறினால் நீங்கள் எனக்குச் சாட்டகாட்ட வேண்டும் என்று கூறிய பின் அழைப்பானிடம் அரசர் கேள்விகளைக் கேட்கத் தொடங்கினார்.

அரசர்: முஹம்மத் தம்மை இறைதூதர் எனக் கூறிக்கொள்கி றாரே அவரது குடும்ப கௌரவமும் அந்தஸ்தும் எவ்வாறானது?

அழைப்பான்: முஹம்மத் அரேபியாவில் உள்ள கௌரவமான உயர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அரசர்: இதற்கு முன் அவரது குடும்பத்தினர் எவரும் தம்மை நபியாக அறிவித்திருக்கிறார்களா?

அழைப்பான்: இல்லை

அரசர்: அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஏழைகளா? அல்லது செல்வந்தர்களா?

அழைப்பான்: அவரைப் பின்பற்றுவோரில் அதிகமானவர்கள் ஏழைகளே அடிமைகளும் சில பெண்களும் உள்ளனர். பிரமுகர்கள் யாரும் அவருடன் இல்லை.

அரசர்: அவரைப் பின்பற்றுவோரின் எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டு போகிறதா? அல்லது குறைகின்றதா?

அழைப்பான்: அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது.

அரசர்: அவர் எப்போதாவது பொய் பேசியதுண்டா?

அழைப்பான்: இல்லை. அவர் ஒரு நானும் பொய் பேசியதில்லை.

இங்குள்ள சுலைமான் நபி பள்ளிக்கு ஒரே இரவில் வந்து போனதாகக் கூறுகிறார். அது மட்டும் தான் எங்களுக்கு விளங்காமல் இருக்கிறது.

அரசர்: அவர் எப்போதாவது தமது வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத் தவறியுள்ளாரா?

அழகுப்யான்: இதுவரை இல்லை. ஆனால், இப்பொழுதுதான் அவருடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துள்ளோம். அவர் அதை நிறைவேற்றிருக்கிறாரா? இல்லையா? என்பதை இனித்தான் பார்க்க வேண்டும்.

அரசர்: உங்களுக்கும் அவருக்குமிடையில் சண்டைகள் ஏதும் நடைபெற்றதுண்டா? அதன் முடிவுகள் என்ன?

அழகுப்யான்: சில சமயங்களில் அவர் வெற்றி பெறுவார். சில சமயங்களில் நாம் வெற்றி பெறுவோம்.

அரசர்: அவர் போதிப்பது என்ன?

அழகுப்யான்: நாங்கள் ஒரே இறைவனை வணங்க வேண்டும் என்றும் அவனுடன் வேறு எதையும் இணையாக்கக் கூடாது என்றும் அவனையே தொழுது தூய வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்றும் உண்மை பேசங்கள், உறவினர்களுடன் ஒற்றுமையாக இருங்கள் என்றும் அவர் போதிக்கிறார். அழகுப்யானின் பதில்களைக் கேட்ட அரசனின் முகம் மலர்ச்சியடைந்தது. அவர் அரபியர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்:

“அவர் உயர் குடியில் பிறந்தவர் என்று கூறினீர்கள் தீர்க்கதுரிசிகளாக இதுவரை அனுப்பப்பட்ட அனைவரும் உயர் குடியில் பிறந்தவர்களே, அவரது குடும்பத்தில் இதுவரை எவரும் தம்மை நபி என்று கூறிக் கொள்ளவில்லை என்று கூறினீர்கள். அவ்வாறு இருந்திருப்பின் அவரைப் பின்பற்றி இவரும் கூறுகிறார் என்று எண்ணலாம். அவரது குடும்பத்தில் அரசர்கள் இருந்ததில்லை என்று கூறினீர்கள். அவ்வாறு இருந்திருப்பின் இவரும் அரசராக முயல்கிறார் என்று கூறலாம். அவர் பொய்யுரைப்பதில்லை என்று கூறினீர்கள். வாழ்க்கையில் பொய் உரைக்காத ஒரு

மனிதர் எவ்வாறு அல்லாஹ் வைப் பற்றிப் பொய்யுரைப் பார். அவரைப் பின் பற்றுவோர் ஏழைகள்தாம் அதிகம் என்று கூறினீர். இறைதூதர்களை முதலில் ஏழைகள் தான் பின்பற்றுவர். அவர் உடன்பாட்டை முறித்ததில்லை என்று கூறினீர்கள். இதற்கென்றால் திருத்தாதர்கள் எவ்வும் மோசடிவேலைகளில் ஈடுபடமாட்டார்கள். போரில் உங்களுக்கும் அவருக்கும் வெற்றி தோல்வி ஏற்பட்டது என்று கூறினீர்கள். வெற்றியையும் தோல்வியையும் மாற்றிமாறிக் கொடுத்து அல்லாஹ் அவர்களைச் சோதிப்பார். அவரது அறிவுரைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டியவை அவர் அல்லாஹ்வின் தூதரேயாவார். ஒரு காலத்தில் இந்த நாடும் அவரின் கீழ்வரும் இறைதூதர் ஒருவர் தோன்றுவார் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், அவர் அறுப் நாட்டில் தோன்றுவார் என்று நான் எண்ணவில்லை. அங்கு செல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அவரது பாதங்களைக் கழுவும் பணியில் ஈடுபடுவேன்” என்று கூறினார்.

அதன் பின் அபூகப்யான் குழுவினரை வழியனுப்பி வைத்துவிட்டு மந்திரி பிரதானிகள் மத்தியில் முறைம்மதைப் பற்றி புகழாரம் செய்தார். கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. நிலைமையை உணர்ந்த அரசர் “நீங்கள் நமது மதத்தில் எவ்வளவு தூரம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளீர்கள் என்பதைப் பரிசீப்பதற்காகத்தான் அவ்வாறு கூறினேன்” என்றார். அதன் பின்னர்தான் சலசலப்பு அடங்கி அணைவரும் நிம்மதிப் பெருமுச்ச விட்டனர்.

- அர்ரஹீகுல் மஃதாம் -

பாரசீகம் யேரரசர்களுக்கு மடல்

பாரசீக மன்னர் பர்வேஸ் அவர்களுக்கு மடல் என்றைக் கொடுத்து விட்டு வருமாறு அப்துல்லாஹ் பின் ரவாஹா என்ற நபித்தோழரை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அனுப்பி வைத்தார்கள். அக்கடித்ததைப் பார்த்த அரசன் தன்னைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது புகழ்ந்து எழுதாமல் அல்லாஹ்வின் பெயரையும் அவனது திருத்தாதர் முஹம்மத் என்ற பெயரையும் அல்லவா எழுதியுள்ளார் என்று கடுஞ்சினம் கொண்டான். அக்கடித்ததை அதைக் கொண்டு வந்த தாதரின் முன்னிலையிலேயே கிழித்தெறிந்தான். இச்செய்தியைக் கேள்வியிற்ற முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களோ “எனது கடித்ததைக் கிழித்தெறிந்து சின்னாபின்னமாக்கியது போல் அல்லாஹ்வும் அவனது ஆட்சியையும் அரசையும் சிதைத்து விடுவான்” என்று கூறினார்கள்.

றகுலுல்லாஹ்வின் மீது கோபம் கொண்டிருந்த அரசன், அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களைச் சிறைப்பிடித்து தன்னிடம் அனுப்பி வைக்குமாறு யமன் மாகான் கவர்னருக்குக் கட்டளைப் பிறப்பித்தான். உடனே கவர்னர் இரண்டு பாதுகாவலர்களை மதீனாவுக்கு அனுப்பி றகுலுல்லாஹ்வைக் கைது செய்து கொண்டு வருமாறு அனுப்பி வைத்தான். மதீனாவுக்கு வந்த அவ்விருவரும் றகுலுல்லாஹ்வைச் சந்தித்துத் தாங்கள் வந்த நோக்கத்தைக் கூறினார்கள். இதனைக் கேட்ட அண்ணல் நபி அவர்கள் மறுநாள் காலையில் தம்மை வந்து சந்திக்குமாறு அனுப்பி வைத்தார்கள். அண்ணல் நபி அவர்களோ அன்றிரவு முழுவதும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தனர். மறுநாள் அவ்விருவரும் றகுலுல்லாஹ்விடம் வந்தபோது “நேற்றிரவு உங்கள் அரசரை அவரது புதல்வன் கொன்று விட்டான். நீங்கள் தைரியமாக உங்கள் ஊருக்குச் செல்லலாம்” என்று கூறி அவர்களை வழியனுப்பி வைத்தார்கள். தூதுவர்கள் யமனுக்கு வந்து கவர்னரைச் சந்தித்து றகுலுல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தையும் அவர்கள் கூறிய முன்னறிவிப்பையும் எடுத்துக் கூறினார். அச்சமயத்தில் அரசனின் மகன் தன் தந்தையைக் கொலை செய்துவிட்டு அவனே சிம்மாசனம் ஏறியதாக ஸன்னுவிலிருந்து கவர்னருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் உண்மைத் தூதுவர் தான் என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட கவர்னர் மக்கள் மத்தியில் தனது ஈமானை வெளிப்படுத்தியதோடு ஏனையவர்களையும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறியதும் அனைவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்தத் தகவலை மதீனாவுக்கு அனுப்பி மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள்.

எகிப்து நேச அரசனுக்குக் கழுதம்

எகிப்து தேசத்தின் அப்போதைய அரசர் முகெளகில் என்பாருக்கு ஹாதிப் இப்னு அபீஸ்லத்தூ என்ற தோழர் மூலம் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கடிதம் ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவராகவும் இறுதித் தூதர் ஒருவர் தோன்றுவார் என்றும் அவர் அறிந்திருந்ததால் றகுலுல்லாஹ் வின் மடல் அவருக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. யானைத் தந்தத்தினாலான அழகிய பெட்டி ஒன்றில் அதனை வைத்து முத்திரையிட்டு பத்திரமாகப் பாதுகாத்தார். எகிப்தில் உள்ள கிறிஸ்தவ ஆலயம் ஒன்றில் 1858இல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இம்மடல் தற்போது இல்தன்புவில் உள்ள அரண்மனையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று வரலாற்று நூல்களில் பதியப்பட்டுள்ளது.

கடிதத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அரசர் பதில் கடிதம் ஒன்றையும் பல பரிசுப் பொருட்களையும் அனுப்பி வைத்தார். அவரது பதில் கடிதத்தில் “முஹம்மத் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்களுக்கு எகிப்து மன்னன் முகெளகில் எழுதிக் கொள்வது. தங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக, தங்களின் மடல் எனக்குக் கிடைத்தது. அதில் தாங்கள் கூறியுள்ள விடயங்களை அறிந்து கொண்டேன். எதற்காக எமக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளீர்கள் என்பதையும் நான் அறிவேன். ஒரு தீர்க்கதறிசி தோன்றப் போகிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், அவர் சிரியாவில் தோன்றுவார் என்றுதான் எண்ணியிருந்தேன்.

நான் தங்களின் தூதைப் பெருமைப்படுத்துகிறேன். எகிப்து நாட்டில் மிகவும் மதிப்புடன் கருதப்பட்டு வந்த ஒரு பெண்களையும் சில உடமைகளையும் ஒரு வெள்ளை நிறத்திலான கோவேறு கழுதையையும் தங்களுக்கு அன்பளிப்பாக அனுப்பி வைக்கின்றேன். தங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக என்று அக்கடிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. மன்னர் அனுப்பிய பெண்களில் ஒருவரான மாரியதுல் கிப்திய்யா என்ற பெண்ணை றகுலுல்லாஹ் மனமுடித்துக் கொண்டார்கள். மற்றொரு பெண்ணான ஸிரீன் என்பவரை ஹஸ்ஸான் என்னும் புலவருக்கு மனமுடித்துக் கொடுத்தார்கள் வெள்ளை நிய கோவேறு கழுதையைத் தங்களது பிரயாணத்திற்கென வைத்துக் கொண்டார்கள். இது அரேபியாவில் ஒரு அரிதான பிராணி அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் அடிக்கடி அதில் ஏறி சவாரி செய்வது வழக்கமாகும்.

நடப்பதெல்லாம் நன்மைக்கே

ஹூதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் பின் மத்தொவில் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சியின் வேகம் அதிகரித்தது.இதனைஅறிந்த மக்காவில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மக்காவில் வாழ்ந்த அபூபஷீர் என்பார் குறைவிகளின் பாதுகாப்பிலிருந்து விடுபட்டு மத்தொவை நோக்கி வந்து விட்டார். இதை அறிந்த குறைவிகள் தமது உடன்படிக்கையின் படி அவரை மக்காவுக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு இரு தூதுவர்களை மத்தொவுக்கு அனுப்பினர். அவவிரு தூதுவர்களும் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அழு பதிரைத் தம்முடன் அனுப்பி வைக்குமாறு கூறினர். றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களும் அழு பதிரீக்கு ஆறுதல் கூறி அவரை அந்தத் தூதுவர்களுடன் அனுப்பி வைத்தனர். பாதி வழி சென்று கொண்டிருக்கும்போது அழு பதிர் அந்தத் தூதுவர்களில் ஒருவனைக் கொலை செய்து விட்டார். இதனைக் கண்ட மற்றவர் மக்காவுக்குத் தப்பி ஓடி விட்டார். அழு பதிர் அவர்களோ மத்தொவுக்குத் திரும்பி வந்தார். ஆனால், றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களோ இவரது வருகையை விரும்பவில்லை. திரும்பவும் தன்னை மக்காவிற்குப் போகுமாறு கட்டளை இட்டு விடுவார்களோ என்றப்பத்தில்மத்தொவைவிட்டுப்புறப்பட்டு கடல்லோரத்தில் உள்ள ஓர் ஊருக்குச் சென்று அங்கு வாழ்ந்து வரலானார்.

அழு பதிர் மத்தொவை விட்டு விலகி கடலோரக் கிராமத்தில் வசதியாக வாழ்ந்து வருகிறார் என்ற செய்தி மக்காவில் உள்ள முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. குறைவிகளின் துன்புறுத்தல் களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் சன்னஞ்சன்னமாக அழு பதிர் வாழும் கடல்லோரக் கிராமத்திற்குக் குடியேற ஆரம்பித்தனர். நாளடைவில் அந்தக் கிராமத்தில் மக்காவில் இருந்து வந்த முஸ்லிம்களின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது மட்டுமன்றி அவர்கள் மத்தியில் மக்காவாசிகளை எதிர்க்கும் துணிவும் தைரியமும் வந்து விட்டது.

இப்போது மக்காவாசிகள் வியாபார நோக்கத்திற்காக அவ்வழியே செல்லும்போது அவர்களுக்குச் சொல்லொண்டு துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இது குறைவியர்களுக்குப் பெரும் அவமானத்தையும் தலை குனிவையும் ஏற்படுத்தியது. இவர்கள் மத்தொவில் இருந்திருந்தால் இவர்களால் இவ்வாறான துன்பங்கள் நிகழ்ந்திருக்காது என்று என்னிய குறைவியர்கள் றகுலுல்லாஹ் விடம் தூது அனுப்புகிறார்கள். தங்களது

ஒப்பந்தத்தின்படி மக்காவில் உள்ள முஸ்லிம்கள் மதீனாவுக்கு வந்தால் அவர்களை மக்காவுக்குத் திருப்பி அனுப்பி விடவேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அவர்கள் விலக்கிக் கொள்வதாக அறிவித்தனர். ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

எந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனை தங்களுக்கு இழிவைத் தரக்கூடியது என்று மதீனாவாசிகள் கருதினார்களோ அதே நிபந்தனைகளை நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்தியது.

அர்ரஹீகுல் ம்.தூம் -

நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. முஸ்லிம்கள் மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன.

நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன.

நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன. நீக்கிவிடும்படி குறைவிகள் கேட்பது மத்தியில் சந்தோஷத்தையும் நிம்மதியையும் ஏற்படுத்துவதை என்று நிபந்தனை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூறுகின்றன.

அல்லாஹ்வின் ஆலயத்தைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் தோழர்களும் மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் வந்து ஏழு ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஹ்தைபிய்யா உடன்படிக்கையின்படி இவ்வருடம் புனித மக்காவுக்குச் செல்வதற்கான ஆயத்தங்களில் மக்காவில் இருந்து வந்த முஸ்லிம்கள் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த ஊரை எப்போது காண்போம் என்ற ஆவல் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

இப்பொழுது றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் ஆணையும் கிடைத்து விட்டது. மக்காவுக்குச் செல்ல விரும்புவோர் அனைவரும் மஸ்ஜிதுன் நபவிக்கு வருமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டனர். அந்த அறிவிப்பை ஏற்றுச் சுமார் இரண்டாயிரம் பேர் ஆயத்தமாகி விட்டனர். இதற்கிடையே மக்காவாசிகள் ஏதும் சூழ்சிகளில் ஈடுபட்டு முஸ்லிம்களை வழி மறித்துத் தாக்குதல் நடத்தக்கூடும் என்ற எண்ணத்தில் குதிரை வீரர்கள் சிலரை அழைத்து உளவறிந்து வருமாறு பணித்தார்கள். அவ்வீரர்கள் திரும்பி வந்து யாதோரு அபாயமும் இல்லை என்று அவர்கள் கூறியதும் றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) தலைமையில் இரண்டாயிரம் பேர் கொண்ட ஒரு குழுவினர் மக்காவை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

அக்கூட்டத்தினர் மக்காவுக்குச் சமீபமாக வந்து விட்டனர். தாங்கள் இளம் வயதில் விளையாடிய இடங்களையும் வாழ்ந்த வீட்டையும் தமது நண்பர்களுக்குக் காட்டி பழைய நினைவுகளை யீட்டுக் கொண்ட வந்தார்கள். ஒரு காலத்தில் குடித்துக் கொண்டும் குது விளையாடிக் கொண்டும் கற்றித் திரிந்த எங்களை மனிதர்களாக மாற்றிய அற்புத மனிதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள்தான் என்று உள்ளாறுப் புகழ்ந்து கொண்டு வந்தனர்.

முஸ்லிம்கள் மத்தியில் என்றுமே இல்லாத அளவுக்கு மேலோங்கி இருந்த அதே சமயம் குறைவிகள் மத்தியில் என்றுமே இல்லாத அளவு துக்கமும் கவலையும் குடி கொண்டிருந்தது. தங்களின் எதிரியாகவிருந்த முஹம்மத் ஓரேயோரு நண்பருடன் ஊரை விட்டு ஒடிச சென்றவர் இன்று இரண்டாயிரம் பேரும் ஒரு சொட்டு இரத்தம் கூடச் சிந்தாது மக்காவில் நுழையப் போவதை அறிந்து அவர்களது உள்ளங்கள் உடைந்து உருகியது. “என்தான் இப்படி ஒர் ஒப்பந்தத்தை ஹ்தைபிய்யாவில் செய்து கொண்டோமோ” என்று மிகவும் வருந்தினார்கள். தங்களின் பகைவர்கள் தமது கண்ணுக்கு முன் தங்களது ஊருக்குள் நுழைவதைப் பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்க

அவர்களால் முடியவில்லை. இதனால் தங்களது குடும்பத்தினரையும் அழைத்துக்கொண்டு பக்கத்தில் இருந்த மலைக் குன்றுக்குச் சென்று விட்டார்கள். “மாயக்காரர்” முஹம்மதின் வலையில் தமது குடும்பத்தினர் சிக்கிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே அவர்களையும் அழைத்துச் சென்றனர். இப்போது முஸ்லிம்கள் மக்காவிற்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தனர். மக்கமா நகரோ மக்கள் நடமாட்டமின்றி வெறிச்சோடிக் கிடந்தது.

க.பாவிற்குச் சமீபமாக வந்த றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களும் குழுவினரும் தங்கள் வாகனங்களை விட்டு இறங்கி தலை நிமிர்ந்து க.பாவைக் கண்ணுற்ற போது அவர்களின் விழிகளில் இருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருக்க அவர்களது வாயிலிருந்து உரத்த தொனியில் “ஸ்பைக் அல்லாஹும் ஸ்பைக்” என்ற ஒசை விண்ணைப் பிளந்தது. இந்த முழுக்கம் குறைவிகளின் செவிகளில் புகுந்து அவர்களை அதிர்ச்சியடையச் செய்தது.

புனித க.பாவிற்குள் நுழைந்த றகுலுல்லாஹ் நேரே ஹஜருல் அஸ்வத் கல் வைக்கப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து தமது கரங்களால் அதனைத் தடவிக் கொண்டு தவாப் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பின்னர் தொழுகையில் ஈடுபட்டார்கள். றகுலுல்லாஹ் செய்வது போன்றே தோழர்களும் செய்தனர். அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். அவனைப் புகழ்ந்தார்கள். நன்றியும் செலுத்தினார்கள். இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குறைவிகளுக்குப் புல்லரிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இந்தக் காட்சிகளைக் காணாது வீட்டினுள்ளேயே கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கலாம் என்று மனம் புழுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அடுத்த நாளும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களுடன் புனித க.பாவுக்குச் சென்று வணக்க வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஞஹர் தொழுகைக்கான நேரம் வந்து விட்டதது. பிலால் (ரஹி) அவர்களை அழைத்து “அதான்” சொல்லுமாறு பணித்தார்கள். அதன் பின் அனி அனியாக நின்று அத்தனைபேரும் றகுலுல்லாஹ் வைப்பின் தொடர்ந்துதொழுதார்கள். குன்றின் மேல் அமர்ந்து இக்காட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குறைவிகள் வியப்பில் ஆழ்ந்து விட்டனர். க.பாவில் உள்ள கற்சிலைகளான தமது கடவுளர்கள் இவர்களைப் பழிவாங்காது என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தமது அதிருப்தியை வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வுருவங்கள் மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும் சிறிது சிறிதாகச் சிதைந்து கொண்டே இருந்தது.

இப்பொழுது அண்ணல் அவர்களின் சிறிய தந்தை அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள்

றகுலுல்லாவற்விடம் வந்து தமது மனைவியின் தங்கைமை முனாவை மனந்து கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். திருமணம் சிறப்பாக முடிந்தது. வல்மோ விருந்திற்கு வருமாறு குறைவிகளுக்கும் அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. குறைவிகளின் தூதுவர் ஒருவர் ஓடோடி வந்து “ஹ்தைபிய்யா ஒப்பந்தப்படி மூன்று நாட்களாகி விட்டன. எமக்கு உங்களது வல்மோவும் வேண்டாம். வேறு எதுவும் வேண்டாம். உடனடியாக எமதூரைக் காலி செய்து விட்டுக் கிளம்பிவிடுங்கள்” என்றார். வேறு வழியின்றி அண்ணல் அவர்களும் தமது மனைவி மைமுனாவடனும் தோழர்களுடனும் மத்தீனாவை நோக்கிப் பிரயாணமானார்கள்.

- அர்ரஹீகுல் ம.:தூம் -

வினையை விலை கொடுத்து வாங்கிய குறைவிகள்

ஹூதைபிய்யா உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு இப்போது ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இவ்வுடன்படிக்கை முஸ்லிம்களுக்கு மத்தியில் பாதகமானது போல் தோன்றினாலும் அதில் அல்லாஹ் அவர்களுக்கு மறைமுக வெற்றியை வைத்திருந்தான்.

ஓப்பந்தத்தின்படி ஒவ்வொரு பிரிவினரும் தங்களுடன் பாதுகாப்பு ஓப்பந்தம் செய்துள்ள குழுவினருடன் சமாதானமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். பனுகுஸாஆ எனும் வர்க்கத்தினர் முஸ்லிம்களுடன் ஓப்பந்தம் செய்திருந்தனர். பனுபக்ர் எனும் வர்க்கத்தினர் குறைவிகளுடன் ஓப்பந்தம் செய்திருந்தனர். பனுகுஸாஆ குழுவினருக்கும் பனுபக்ர் குழுவினருக்குமிடையில் சண்டை முண்டது. பனுபக்ர் குழுவினர்கள் குறைவிகளின் உதவியை நாடினர். குறைவிகளில் பலர் அவர்களுடன் சேர்ந்து பனுகுஸாஆ வர்க்கத்தினர் வசிக்கும் பகுதிக்குச் சென்று அவர்களிற் பலரைக் கொலை செய்து விட்டனர்.

வேதனையடைந்த பனுகுஸாஆ வர்க்கத்தினர் ரகுலுல்லாஹ்விடம் சென்று தமது நிலை பற்றியும் தமது உயிரிழப்பு உடமைகள் இழப்பு என்பனவற்றை எடுத்துக் கூறினர். இதனைக் கேட்ட ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) ஒரு தூதுவரை மக்காவுக்கு அனுப்பிக் குறைவிகள் ஓப்பந்தத்தை மீறி நடந்துள்ளதாக அதற்குப் பிரதியீடாகக் கொல்லப்பட்ட குஸா வர்க்கத்தினருக்கு நஷ்ட ஈடுப்பண்டதை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் அல்லது பனுபக்ர் வர்க்கத்தினருடன் செய்துள்ள ஓப்பந்தத்தில் இருந்து நீங்கிக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது ஹூதைபிய்யா உடன்படிக்கையை முறித்துக் கொண்டதாக அறிவிக்க வேண்டும் என்ற முன்று நிபந்தனைகளை அந்தத் தூதுவர் கூறினார்.

குறைவிகளோ தாமே தமது தலைகளில் மன்னை வாரிக் கொட்டிக் கொண்ட நிலைக்காளானார்கள். தமது கைகளுக்குத் தாங்களே விலங்கிட்டுக் கொண்டது போன்ற ஹூதைபிய்யா ஓப்பந்தத்தை இரத்துச் செய்து கொள்வதாக அந்தத் தூதுவரிடம் அறிவித்து அவரை மத்தொவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இதனை அறிந்த அழகுப்பியான் குறைவித் தலைவர்களை அழைத்து அவர்கள் வினையை விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டதாகவும் இதனால் வினையவிருக்கும் விபரீதங்கள் மிகவும் பாரதூரமாக இருக்கும் என்றும் விளக்கிக் கூறினார். இப்போது குறைவிகள் சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர். தாம் தவறு செய்து விட்டதாக கலாழினம் - மெளலவி - ஏ.ஸி.ஏ.எம். புஹாரி - (கபூரி)

மக்கா மிரவேசரும் மிரகடனரும்

ஹிஜ்ரி 8ஆம் ஆண்டு ரமூரான் மாதம் பிறை 13 தி.பி. 630 ஜனவரி 3ஆம் நாள் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மதீனாவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை அடு ரஹ்ம் குலதூம் பின் ஹாசைன் அல் கபாரி என்பவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு பத்தாயிரம் வீரர்களுடன் நோன்பு நோற்றவர்களாக மதீனாவிலிருந்து மக்காவை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

நேர் பாதையாற் செல்லாது சுற்றுப்பாதை வழியாக நீண்ட தூரப் பிரயாணம் செய்து எட்டு நாட்களின் பின் மக்காவுக்கு நான்கே மைல் தூரத்தில் உள்ள மத்திருப் ஸஹ்ரான் என்ற இடத்தை அடைந்து அங்குள்ள மேட்டுப் பாங்கான பிரதேசத்தில் கூடாரமடித்து தங்குமாறும் வீரர்கள் அனைவரும் தனித்தனியாக அடுப்பு மூட்டி வெளிச்சத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஆணையிட்டார்கள். பொழுது அடைந்த பின் அங்கு எரிந்த பத்தாயிரம் அடுப்புகள் அப்பிரதேசத்தையே ஓளி மயமானதாக ஆக்கி இருந்தது. அதன் பின்னர்தான் மூஸ்லிம்கள் படை எடுத்து வந்துள்ளார்கள் என்ற செய்தி குறைவிகளுக்குத் தெரிந்தது. உண்மை நிலமையை அறிந்து வர அழகுப்பானைத் தமது தூதுவராக அனுப்பி வைத்தனர். மூஸ்லிம்கள் தரப்பிலிருந்தும் மக்காவுக்குத் தூது செல்ல அப்பாஸ் (ரஹி) அவர்களும் சென்று கொண்டிருந்தார். இரு தூதுவர்களும் இரவு நேரத்தில் எதிரும் புதிருமாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

வழியில் சந்தித்துக் கொண்ட இருவரும் தம்மை எதிர்நோக்கி வருபவர் யாராக இருக்கும் என்று எண்ணி உரையாடத் தொடங்கினர். அப்போதுதான் அவ்விருவரில் ஒருவர் அழகுப்பான் என்றும் மற்றவர் அப்பாஸ் என்றும் அறிந்து கொண்டனர். அப்போது அழகுப்பான் மூஸ்லிம்களின் வருகை பற்றியும் அவர்கள் பதினாயிரம் பேர் வந்துள்ளார்கள் என்றும் குறைவிகள் இரத்தம் சிந்தாது இழப்புகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள விரும்பினால் அவர்களுடன் இணங்கிப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றும் எடுத்துக் கூறினார். இதனைச் செவியற்ற அழகுப்பான் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். அழகுப்பானின் சிந்தனையினால் அவரை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அப்பாஸ் (ரஹி) அவர்கள் அழைத்துச் சென்றார். அழகுப்பானை அடையாளம் கண்டு கொண்ட உமர் (ரஹி) போன்றோர் அவரைச் சிரச்சேதம் செய்ய முனைந்தபோது அவர் தனது பாதுகாப்பில் உள்ளதாகவும் அண்ணலாரைத் தரிசிக்கச் செல்வதாகவும் அப்பாஸ் (ரஹி) கூறி

அண்ணலாரிடம் அழைத்துச் சென்றதும் அவரை அடுத்த நாள் காலை தமது சமூகத்திற்கு அழைத்து வரமாறும் அண்ணல் நபி (ஸல்) கூறினார்கள்.

பொழுது விடிந்ததும் அழகுப்யான் அண்ணல் அவர்களிடம் அழைத்து வரப்பட்டார். “அழகுப்யானே வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பதை இப்போதாவது ஏற்றுக் கொள்கிறீரா” என்று அண்ணல் அவர்கள் கேட்டதும் “ஆம் புரிந்து கொண்டேன் வேறு கடவுளர் யாராவது இருந்திருப்பின அவர்கள் எமக்கு உதவி செய்து இருப்பார்களால்லவா?” என்றும் கூறினார். “அப்படியானால் அவனதுரைக்கத்துவத்தை நிலைநாட்ட வந்துள்ள தூதர் நான் தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறீரா?” என்று கேட்டார்கள். “அந்த ஒரு விடயத்தில் தான் நான் இன்னும் ஜயப்பாட்டுடன் இருக்கிறேன்” என்று அழகுப்யான் கூறியதும் அருகிலிருந்த அப்பாஸ் (ரழி) “நீர் இனிமேலும் வீண் பிடிவாதம் பிடிக்க வேண்டாம் காலம் (ரழி) கடந்து விட்டது. அனேக அத்தாட்சிகளை நீர் நேருக்கு நேர் கண்டுள்ளீர் இனிமேலும் பிடிவாதம் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது உனக்கும் உமது கூட்டத்தினருக்கும் அழிவையும் தலைகுனிவையும் அவமானத்தையுமே ஏற்படுத்தும் அந்த வரட்டுக் கௌரவத்தைத் தூக்கி வீசிவிட்டு இப்போதே இஸ்லாத்தில் இணைந்து கொள்வீராக” என்று அப்பாஸ் (ரழி) ஆலோசனை கூறினார். அழகுப்யானின் உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. தனது பிடிவாதத்தைக் கைவிட்டார். அக்கணமே றகுவுல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார். இவரது இந்த நிகழ்ச்சி இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான பதிவாகும்.

இதன்பின் றகுவுல்லாஹ்வைத் தனிமையில் சந்தித்த ஹஸ்ரத் அப்பாஸ், “அழகுப்யானோ குறைஷிக்குல பெருந்தலைவர்களில் ஒருவர். அவர் பதவியையும் கௌரவத்தையும் விரும்புவர். நாமும் அவருக்கு முக்கியத்துவமளித்து பெருமைப் படுத்தினால் நல்லது” என்ற ஒரு ஆலோசனையை முன்வைத்தார். தமது சிறிய தந்தை அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களின் கோரிக்கையை ஏற்ற றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) குறைஷிகளுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார்கள். அதில் “க.:பாவுக்குள் தஞ்சம் புகுந்து கொண்டவர்களும் அழகுப்யானின் வீட்டில் அடைக்கலம் புரிந்தவர்களும் தங்களின் வீடுகளுக்குள்ளேயே அடங்கி தாளிட்டுக் கொண்டவர்களும் ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தாதவர்களும் அபயம் அளிக்கப்பட்டவர்களாவர். முஸ்லிம்களால் அவர்களுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் இழைக்கப்பட மாட்டாது என்று பிரகடனப்படுத்தினார்கள். க.:பாவில் தஞ்சம் அடைவோருக்கு அளிக்கப் படுவது போன்ற அபயம் தமது வீட்டில் தஞ்சம் புகுவோருக்கும் வழங்கப்படும் என்ற அறிவிப்பு அழகுப்யானுக்கு மிகுந்த

மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தியது. இவ்வளவு நானும் தான் எதிரணியில் நின்றதற்காக மிகவும் வருந்தினார். “முஸ்லிம்களின் படைப்பலத்தை அழகப்யானுக்குக் காட்டுமாறு” ஹஸ்ரத் அப்பாஸ் அவர்களுக்கு றகுலுல்லாஹ் கூறியதும் படைகள் கூடாரமடித்துத் தங்கியிருந்த பிரதேசத்திற்கு அவரை அழைத்துச் சென்றார். மக்காவை முற்றுகையிடுவதற்காகத் தயார் நிலையில் வைக்கப்பட்டு இருந்த குதிரைப்படை, ஒட்டகைப்படை, கவசப்படை, காலாப்படை, வில் அம்பு படை போன்றவற்றை அழகப்யானுக்குக்காட்டியபோது அவரது தலை சுழன்றது. இந்தப் படைக்குக் குறைவிகள் எப்படித் தாக்குப்பிடிக்கப் போகிறார்கள் என்று அவரது மனம் எண்ணியது. இறுதியாகக் கரும்பச்சைக் கவசமணிந்து உடை வாஞ்சன் ஈட்டியதனும் நின்ற ஒரு சிறு குழுவினரைக் காட்டி “இவர்கள்தான் றகுலுல்லாஹ் வின் பாதுகாப்புக்கான சிறப்புப்படை” என்று கூறியதும் வியப்பில் ஆழந்த அழகப்யான் உமது சகோதரனின் மகனுக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் பெருமதிப்பும் பேராதிக்கமும் மகத்துவம் பொருந்தியதாக உள்ளதே என்று தனது வியப்பிற்கான காரணத்தைக் கூறினார். அதைக்கேட்ட அப்பாஸ் அவர்கள் “நிபித்துவம் அவர்களிடம் இருப்பதுதான் இவ்வளவு மகிமைக்கும் காரணமாகும். இதை நீர் குறைவிகளுக்கு எடுத்துக் கூறுவீராக” என்று சொல்லி மக்காவுக்கு வழியனுப்பி வைத்தார்.

றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களுடன் விடை பெற்றுக்கொண்ட அழகப்யான் மக்கா திரும்பினார். அவரது வருகையை எதிர்பார்த்திருந்த குறைவிப் பிரமுகர்களையும் மற்றவர்களையும்கண்டு விடயங்களை விளக்கினார். முஸ்லிம்கள் பத்தாயிரம் படை வீரர்களுடன் வந்திருப்பதாகவும் எந்த நேரத்திலும் அவர்கள் மக்காவுக்குள் பிரவேசித்து விடலாம் என்றும் அவர்கள் வீணாக யுத்தம் சிந்துவதை விரும்பவில்லை என்றும் அதற்காகக் க.பாவில் தங்கியிருப்போர் வீடுகளில் தாளிட்டுக் கொண்டிருப்போர் ஆயுதம் ஏந்தாதோர் தமது வீடில் அடைக்கலம் புகுந்தோர் அனைவரையும் பாதுகாக்கப்படும் என்றும் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார் என்றும் தற்போது தானும் இஸ்லாத்தில் இணைந்து உள்ளதாகவும் கூறினார். இதைக் கேட்ட மக்காவாசிகள் மத்தியில் அச்ச உணர்வு தோன்றி விட்டது. நாற்புறமும் சிதறத் தொடங்கினர். இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அழகப்யானின் மனைவி பாய்ந்து வந்து அவரது தாடியைப் பிடித்து இந்தக் கிழவனுக்கு என்ன பைத்தியமா பிடித்து விட்டது என்று பித்துப் பிடித்தவள் போன்று அலறிக் கொண்டிருந்தாள்.

மக்கா வெற்றியும் விக்கிரகங்களின் வீழ்ச்சியும்

அழகுப்பயான் விடைபெற்றுக் கொண்டு சென்றதன் பின் ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) மக்காவுக்குப் புறப்பட ஆயத்தமானார்கள். தலையில் கறுப்பு நிறத் தலைப்பாகையணிந்து இடுப்பில் வாளொன்றைத் தொங்க விட்டுக் கொண்டு “கஸ்வா” என்ற ஒட்டகத்தின் மீதேறி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் புறப்பட்டார்கள். வழிபில் குரத்துல் பத்தாலும்விலுள்ள வசனங்களை ஒதிக்கொண்டே சென்றார்கள். பத்தாயிரம் வீரர்கள் புடை குழ மக்காவுக்கு வெளிப்புறத்திலுள்ள சமவெளியை அடைந்தார்கள். குறைவிகளின் எதிர்ப்பு எதையுமே அங்கு காணவில்லை. இருப்பினும் அங்கிருந்தவாறே தமது படைகளை நான்கு அணிகளாகப் பிரித்தார்கள். மக்காவின் சுற்றுச் சூழலை நான்கு அறிந்திருந்த முஹாஜீர்களையே தலைமைய தாங்க ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

வடக்குப் பக்க அணிக்கு ஸௌபர் பின் அவ்வாம் (ரழி) அவர்களையும் தெற்குப் பக்க அணிக்குக் காலித் பின் வலீத் (ரழி) அவர்களையும் மேற்குப் பக்க அணிக்கு ஸ:து பின் உபாதா (ரழி) அவர்களையும் கிழக்குப்புற அணிக்கு அடு உபைதா (ரழி) அவர்களையும் தலைவர்களாக நியமித்து உருவிய வாஞ்சன் செல்லக்கூடாது என்றும் யாரும் தாக்கினாலன்றி முதலில் யாரும் யாரையும் தாக்கக்கூடாது என்றும் கட்டளை பிறப்பித்து வைத்தார்கள்.

அலி (ரழி) அவர்களோ குதிரை மீதமர்ந்து வெள்ளைக் கொடியை ஏந்தியவராக முன்னே செல்ல அழுபக்கர் (ரழி) வலப்புறத்திலும் உஸைத் (ரழி) இடப்புறத்திலும் ஒட்டகை மீதமர்ந்து வர உலாமா (ரழி) குதிரை மீதமர்ந்து பின்னே வர ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) நடுநாயகமாக ஒட்டகை மீதமர்ந்து சிரம்பணிந்தவர்களாக ஜபல் ஹிந்து என்ற மலையைச் சூற்றிச் செல்லும் குறுக்குப்பாதை வழியாக ஹிங்கி 8 ரம்மான் மாதம் பிடை 22இல் (கி.பி. 630 ஜூன்வரி 12) வெள்ளிக்கிழமை மக்காவினுள் பிரவேசித்தார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து கவசம் அணிந்த காவல்படை சென்றது. இவ்வேற்பாடுகளை எல்லாம் ஒரு தலைசிறந்த யுத்த தளபதியாக, மக்காவில் பிரவேசிக்கும் போது இரத்தம் சிந்தாத ஒரு நகரமாக மக்காவைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற தீர்க்கதறிசனுமுடைய முதிர்ந்த இராஜதந்திரியாக ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) திகழ்ந்தார்கள்.

ரகுவுல்லாஹ் (ஸல்) மக்காவினுள் பிரவேசித்த அதே சமயம் நான்கு திசைகளில் இருந்து வந்த படைவீரர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். மக்கமா நகரோ மனித நடமாட்டமே இல்லாது வெறிச்சோடிக் கிடந்தது.

தெருக்களில் கூட யாருமே இல்லை. றகுலுல்லாஹ் அழகப்யானிடம் அனுப்பிய கட்டளைப்படி மக்காவாசிகள் க.:பாவினுள்ளும் அழகப்யானின் வீட்டிலும் தங்கள் தங்கள் வீடுகளில் கதவுகளைத் தாழிட்டுக் கொண்டும் அடங்கிக் கிடந்தனர். இந்தக் காட்சிகளைக் கண்டு சகிக்க முடியாதவர்கள் மக்காவை விட்டு தப்பி வெளியேறிக் கொண்டிருந்தனர். இப்போது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) நகரின் வடக்குப் பகுதிக்குச் சென்று ஐன்னதுல் முஅல்லா பிரதேசத்தில் உள்ள ஜஹான் என்னுமிடத்தில் கூடாரம் அடிக்கும்படி கூறி அவ்விடத்தில் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கூடாரத்தின் எதிரில் நடப்பட்டிருந்த நீண்ட கம்பம் ஒன்றில் வெள்ளளக் கொடியொன்று கம்பீரமாகப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

பின்னர் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் தமது தோழர்கள் பத்தாயிரம் பேர் புடைகுழ அங்கிருந்து கஸ்வா என்ற ஓட்டகையின் மீதேறி க.:பாவின் முற்றத்திற்கு வந்தார்கள். அதை ஏழ முறை இபம் சுற்றினார்கள். ஒவ்வொரு சுற்றின் போதும் தமது கைத்தடியால் ஹஜரூல் அஸ்வத் என்ற கல்லின் மீது தடவிக் கொண்டார்கள். அதன்பின் மகாழு இப்ராஹீம் என்ற இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு க.:பாவின் சாவியின் பாதுகாப்பாளராகவிருந்த உஸ்மான் பின் தல்லஹ் என்பவரைக் க.:பாவின் சாவியுடன் அழைத்து வரச் சொன்னார்கள். அவர் வந்ததும் அவரிடமிருந்த க.:பாவின் திறப்பை வாங்கி தங்களின் திருக்கரங்களினால் அதனைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்து அல்லாஹ்வக்கு நன்றி செலுத்துமுகமாக எட்டு ரகாத்துகளைத் தொழுதார்கள். அதன்பின் அன்றுவரை க.:பாவை அலங்கரித்துக் கொண்டிருந்த கற்சிலைகளைத் தங்கள் கையிலிருந்த தடியினால் சைகை செய்ததும் அவை அனைத்தும் முகம் குப்பு விழுந்தன. 'சத்தியம் வந்து விட்டது, அசத்தியம் அழிந்து விட்டது, சத்தியமாய் அசத்தியம் அழிய வேண்டியதுதான்' என்ற 17:1 ஆம் வசனத்தை ஒதியவர்களாகவே இதனைச் செய்தார்கள். குறைவிகளால் ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது என்று கருதிக்கொண்டிருந்த ஹ்வைபல் என்ற தலைமை விக்கிரகம் உயரமானதோர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. றகுலுல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கிணங்க அலி (ரஹி) அவர்கள் அதில் ஏறி அவ்விக்கிரகத்தைக் கீழே தள்ளி நொறுங்கச் செய்தார்கள். க.:பாவின் உள்ளேயும் வெளியேயும் உள்ள கவர்களில் வரையப்பட்டிருந்த படங்களையும் சித்திரங்களையும் ஸம்ஸம் நீரால் கழுவுமாறு உத்தரவிட்டார்கள். இப்பணிகள் யாவும் நிறைவு பெற்ற பின் தங்களது கரங்களாலேயே க.:பாவின் கதவைப் பூட்டி அதன் திறப்பைத் திரும்பவும் உஸ்மான் பின் தல்லஹ் அவர்களிடமே கொடுத்து அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி இந்தச் சாவி ஊடுகிளாலம் வரை உம்மிடமும் உமது சந்ததியிடமும்இருந்து வரட்டும் என்று கூறினார்கள். றகுலுல்லாஹ்வின்

நேர்மையைக் கண்டு வியந்த உஸ்மான் பின் தல்ஹா அவ்விடத்திலேயே இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

அதன் பின் யாத்திரிகர்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கும் ஸிகாயா என்ற பணியையும் ஸம்ஸம் கிணற்றின் பராமரிப்பையும் அந்தக் கிணற்றைக் கண்டுபிடித்துத் தோண்டிப் புதுப்பித்த அண்ணல் நபி (ஸல்) தங்கள் சிறிய தந்தையுமாகிய அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள்.

க.பாவைச் சுத்தப்படுத்தும் பணி முடிவடைந்ததும் பிலால் (ரழி) அவர்களை அழைத்த அண்ணல் நபி அவர்கள் பாங்கு சொல்லி மக்களைத் தொழுகைக்கு அழைக்குமாறு பணித்தார்கள். பிலால் (ரழி) அவர்கள் க.பாவின் மீது ஏறி நின்று தமது சிம்மக்குரலால் மக்களைத் தொழுகைக்கு வருமாறு அழைத்தார்கள். அனைவரும் ஓடோடி வந்து தொழுகையில் கலந்து கொண்டனர். குறைவிகளோ இங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் புதினங்களைப் பார்த்து இது கனவா? அல்லது நனவா? என்று வியப்படைந்து அடுத்து என்ன நடக்குமோ? என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தனர். தொழுகை முடிந்தது. க.பாவை விட்டு வெளியே வந்த அண்ணல் நபி அவர்கள் குழுமியிருந்த குறைவிகள் மத்தியில் உரையாற்றினார்கள். அவ்வரையில் “குறைவிகளே! வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ் ஒருவன் மட்டும்தான். அவனைத்தவிரவேறுயாருமில்லை. அவன் தனதுடியாருக்கு உதவி செய்து தான் அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றியுள்ளான். எதிரிகளை முறியடித்து சின்னாபின்னப்படுத்தியவனும் அவனே. உங்களின் அறியாமை காலத்திலிருந்த குலப்பெருமைகளும் பழிவாங்கும் எண்ணமும் வீணாக உயிர்க்கொலை புரிவதும் எனது காலத்திலிருந்து விட்டன. குலப்பெருமை கோத்திரப் பெருமை எதற்கும் இனி இடமில்லை. எல்லோரும் ஆதமின் மக்களே. ஆதமோ மன்னினால்தான் படைக்கப்பட்டார்” இவ்வாறு உரையாற்றிய கருணை நபி (ஸல்) குறைவியர்களை நோக்கி “உங்களை நான் எவ்வாறு நடத்த வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்” எனக் கேட்டார்கள். “கருணை உள்ளம் கொண்ட எங்களின் உடன்பிறப்பின் திருமகனே எங்கள் மீது அன்பு செலுத்துங்கள். எங்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள். எங்களை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று மன்றாடினார்கள்.

தனக்கும் தன்னைப் பின்பற்றியோருக்கும் அவர்கள் செய்த கொடுரோங்களையும் கொலைவெறியுடன் அவர்கள் செய்த அட்டுழியங்களையும் ஒரு கணம் எண்ணிப்பார்த்த போதும் கூட றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் உலகத்தாருக்கு அருட்கொடையாக அனுப் பப்பட்டவர்கள் அல்லவா?

அவர்களின்கருணை உள்ளம்வஞ்சம்தீர்த்துக்கொள்ளவோ, பழிவாங்கவோ விரும்பவில்லை.

அனைவரையும்பார்த்துபுன்னகைத்தவர்களாக “மன்னித்தேன், மன்னித்தேன், அல்லாஹும்வும் உங்களை மன்னிப்பானாக” என்று கூறியதும் மகிழ்ச்சி வெள்ளம் அங்கு கரை புரண்டோடியது.

அப்போது அழுபக்கர் (ரழி) அவர்கள் கண் பார்வை தெரியாத தனது வயது முதிர்ந்த தந்தை அழுகுஹாபா அவர்களை றகுலுல்லாஹ்விடம் அழைத்து வந்தார்கள். அவரைக் கண்ட அண்ணலார் அவர்கள் “இந்தப் பெரியானை என்னிடத்திற்கு அழைத்து வரலாமா? நானே சென்று அவரைச் சந்திப்பதல்லவா சரியான முறை” என்று கூறி அவரை அன்புடன் அருகில் அமர்ச்செய்து அவரது நெஞ்சைத் தடவிக்கொடுத்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

மறுநாள்காலை ஸபா மலைக்குன்றில் அமர்ந்து கொண்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்காக அணிஅணியாக வந்து கொண்டிருந்த மக்களைச் சந்தித்து அவர்களுக்குக் கலிமாவைச் சொல் லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) மக்காவினுள் நுழையும் போது மூஸ்லிம்களுக்குப் பல்வேறு வகைகளில் சொல்லொணாக் கொடுமைகளை இழைத்து வந்த பலர் என்ன நடக்குமோ என்று பயந்து மக்காவை விட்டே ஒழிவிட்டனர். றகுலுல்லாஹ்வின் நடவடிக்கைகளை அறிந்த அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக அண்ணலவர்களிடம் மீண்டு வந்து மன்னிப்புக் கோரி இஸ்லாத்தில் இணைந்து கொண்டனர்.

பெண்ணுருவில் வெறியாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருந்தவர்தான் ஹிந்தா என்ற பெண். இவர் அழுகப்பயானின் மனைவியும் முஆவியாவின் தாயும் ஆவார். உறுத் போர்க்களத்தில் றகுலுல்லாஹ்வின் சிறிய தந்தைஹம்ஸா(ரழி)அவர்களின்சாரல்குலையைப்பியத்து எடுத்து அதைத் தனது வாயில் வைத்துச் சுவைத்துப் பேய்க்கூத்தாடிய பிசாகும் இவரே. றகுலுல்லாஹ்வின் முகத்தில் விழிக்க அச்சமும் வெட்கமும் அடைந்து தனது முகத்தை முடிக்கொண்டு தானும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறி அழுது அழுது மன்னிப்புக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

கருணை உள்ளம் கொண்ட நபி அவளையும் மன்னித் தருளினர்கள். முஆவியாவும் தனது தாயாரை அடுத்து இஸ்லாத்தில் இணைந்து கொண்டார்.

அடுத்து அபுஜஹ்வின் மகன் இக்ரிமாவின் மனைவி உம்மு
ஹானி ரகுலுல்லாஹ்விடம் ஓடோடி வருகிறார். தனது கணவனுக்காக
மன்னிப்பு கோரி நின்றார். தனது கணவரோ ஊரைவிட்டு ஒடி விட்டதாகக்
சூறி எப்படியும் தான் அவரை அழைத்து வருவதாகக் கூறினார்.
இக்ரிமாவையும் மன்னித்து விட்டதாக அறிவித்ததும் அகமகிழ்ந்து தனது
கணவரைத் தேடி அலைந்து இறுதியில் யமனில் கப்பலேறத் தயாராக
இருந்த அவரைக் கண்டிப்பிடத்து ரகுலுல்லாஹ் அவருக்கும்
மன்னிப்பளித்த நற்செய்தியைக் கூறி அவரை இஸ்லாத்தில் இணையச்
செய்து ரகுலுல்லாஹ்விடம் அழைத்து வந்தார். இஸ்லாத்தில்
இணைந்து கொண்ட இக்ரிமா ரகுலுல்லாஹ்வை நெருங்கியபோது
எழுந்து நின்று தங்களின் பரிசுத்த போர்வையை அவர் மீது போர்த்தி
வரவேற்றார்கள்.

இதன் அடுத்து ரகுலுல்லாஹ்வின் ஆணைக்கிணங்க
மக்காவிலுள்ள வீடுகள் அனைத்திலும் பல நூற்றாண்டு காலமாகப்
போற்றி வணங்கி வந்த விக்கிரகங்கள் அனைத்தும்
அப்பறப்படுத்தப்பட்டன. காலித் பின் வலீத் (ரழி), அம்ரிப்னு ஆஸ் (ரழி)
ஆகியோரைப் பக்கத்து ஊர்களுக்கு அனுப்பி அங்குள்ள
விக்கிரங்களையும் அகற்றுமாறு ஆணையிட்டார்கள்.

பதினைந்து நாட்கள் மக்கமா நகரில் தங்கியிருந்த
ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) பதினைந்து ஆண்டுகளில் செய்து முடிக்க
முடியாத அற்புத்ததைச் செய்து காட்டினார்கள்.

- அர்ரஹீகுல் ம்.தூம் -

வாய்மை மிகவும் கிடைக்க வேண்டிய நோயை நூற்றும்
நாட்களில் செய்து கொண்டிருப்பதை வெளிக்கொண்டு, வாய்மை
நோயை மிகவும் கிடைக்க வேண்டிய நோயை நூற்றும்
நாட்களில் செய்து கொண்டிருப்பதை வெளிக்கொண்டு, வாய்மை
நோயை மிகவும் கிடைக்க வேண்டிய நோயை நூற்றும்
நாட்களில் செய்து கொண்டிருப்பதை வெளிக்கொண்டு, வாய்மை
நோயை மிகவும் கிடைக்க வேண்டிய நோயை நூற்றும்
நாட்களில் செய்து கொண்டிருப்பதை வெளிக்கொண்டு, வாய்மை

பற்றற்ற தோழர்கள்

வெள்ளுத் திடியூரைரா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்:

வணக்கத்திற்குரிய நாயன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. அந்த அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். நான் பசியின் காரணமாக என் சரஸைப் பூமியில் கிடத்திக் கொள்வேன். சில நேரங்களில் என் வயிற்றில் கற்களைக் கட்டிக் கொள்வேன். ஒரு நாள் நான் பசியின் கொடுமை தாங்க முடியாமல் பாதையில் அமர்ந்து கொண்டேன். அவ்வழியே வந்த றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் என்னைப் பார்த்ததும் புன்னகை புரிந்தார்கள். எனது நிலையை அவர்கள் புரிந்து கொண்டு அபாஹிர்ரே! என்னுடன் வாருங்கள் என்று என்னை அழைத்தார்கள். நான் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்றேன். அவர்களது வீட்டில் நுழைந்து என்னையும் உள்ளே அழைத்தார்கள். எங்களுக்காக ஒரு கோப்பையில் பால் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது எங்கிருந்து வந்தது என்று அவர்கள் வீட்டில் வினிவியபோது இது தங்களுக்கு அன்பளிப்பாக இன்னாரால் வழங்கப்பட்டது என்று பதில் வந்தது. உடனே என்னை அழைத்த றகுலுல்லாஹ் நீ பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று அங்குள்ள அஹ்லுஸ் ஸுப்பாக்களை (தின்னைத் தோழர்களை) அழைத்து வருமாறு என்னைப் பணித்தார்கள்.

“மக்களே! தின்னைத் தோழர்கள் எனப்படுவோர் இல்லாத்தின் விருந்தினர்களாவர். அவர்களுக்குக் குடும்பமோ சொத்துக்களோ, வேறு யாரினதும் ஆதரவோ கிடையாது. பள்ளிவாசலின் வெளிவிராந்தையில் அவர்கள் தங்கிக் கொள்வர். றகுலுல்லாஹ்விடம் சதகாவாகப் பொருட்கள் வந்தால் அதிலிருந்து தாங்கள் எதையும் எடுக்காது அவர்களுக்கே அனுப்பி விடுவார்கள். ஹத்யா எனும் அன்பளிப்புகள் வந்தால் மாத்திரம் தங்களுக்கென்று கொஞ்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு மிகுதியை அவர்களுக்கே கொடுத்து அனுப்பி விடுவார்கள். இப்பொழுது கொஞ்சம் பால் வந்துள்ளது. இது எனது பசிக்கே போதாது. இந்நிலையில் இவர்களையும் அழைத்து வரச்சொல்லி விட்டார்களே என்று என்னிக் கொண்டு அவர்களையும் அழைத்து வந்தேன். அவர்களுக்கு அதனைப் பரிமாறுமாறு என் னிடம் கூறினார்கள். நானும்அந்தக் கோப்பையிலுள்ள பாலை அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வயிறு நிறையப் பருகும் வரை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். அனைவரும் வயிறார்க் குடித்து விட்டுச் சென்று விட்டனர்.

தூய்மையான நட்புக்கு அல்லாஹ்வின் அன்பு

ஹஸ்ரத் அடு இத்ஸீல் கவ்வானி (ரஹ்ம) அறிவிக்கிறார்கள்:

ஒரு முறை நான் டமஸ்கஸ் நகரின் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றேன். அங்கே ஒளி வீசும் பற்களையுடைய அழகிய வாலிபர் ஒருவர் அமர்ந்திருந்தார். அவரைச் சூழ்ந்து மக்கள் அமர்ந்திருந்தனர். தங்களுக்கிடையில் ஏற்படும் கருத்து முரண்பாடுகளை அவரிடம் கூறி தெளிவு பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். இவர் யாரென்று அங்கிருந்தவர்களிடம் கேட்டேன். அற்கவர்கள் இவர்தான் முஆத் பின் ஜபல் என்ற நபித் தோழராவார் என்றனர்.

மறுநாள் மதிய வேளையில் நான் மஸ்ஜிதுக்குச் சென்றேன். அந்த ஸஹாபியோ எனக்கு முன்னரே பள்ளிவாசலுக்கு வந்து தொழுது கொண்டிருந்தார்கள். அவர் தொழுது முடிந்ததும் அவருக்கு அண்மையில் சென்று ஸலாம் கூறினேன். அவர்கள் பதில் ஸலாம் கூறினார்கள். பின்னர் அவரிடம் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக நிச்சயமாக உங்களை நான் நேசிக்கிறேன்” என்று கூறினேன். அதற்கவர் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?” என்று கேட்டார்கள். “ஆம் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகத்தான்” என்று நான் கூறினேன். திரும்பவும் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகவா?”

என்று கேட்டார். நான் “ஆம்” என்றேன். பின்னர் நான் அணிந்திருந்த மேலங்கியின் முனையைப் பிடித்து என்னைத் தன்னுடன் அணைத்துக் கொண்டு “நீர் நன் மாராயம் பெறுவீராக, அல்லாஹுத்தாலா கூறுவதாக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கூற நிச்சயமாக நான் கேட்டேன். அல்லாஹ் கூறினான் எனக்காக ஒருவரையொருவர் நேசிப்பவர்களுக்கும் எனக்காக ஒருவரையொருவர் சேர்ந்து அமர்ந்திருப்பவர்களுக்கும் எனக்காக ஒருவரையொருவர் சந்தித்தக் கொள்பவர்களுக்கும் எனக்காக ஒருவருக்கொருவர் செலவழித்துக் கொள்பவர்களுக்கும் எனது அன்பு அவசியமாகி விட்டது.”

- முஅத்தா -

யூதர்களின் குணம்

ஹஸ்ரத் அனஸ் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்:

ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) மதீனாவிற்கு வந்த செய்தி அந்தப் பிரதேச மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமடைந்தது. யூதர்களின் அறிஞரும் அவர்களின் தலைவனின் புதல்வருமான அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் அவர்களின் செவிகளுக்கும் எட்டியது. உடனே ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களைக் காண்பதற்காக வந்தார்.

தங்களிடம் மூன்று விடயங்களைப் பற்றிக் கேட்கப் போகிறேன். அவற்றிற்கு நீங்கள் சரியான பதிலளித்தால் உங்களை அல்லாஹ் வின் தூதராக நான் ஏற்றுக் கொள்வேன் என்று கூறி முதல் விளாவைத் தொடுத்தார்.

இறுதி நாளின் அடையாளங்களில் முதலாவது அடையாளம் எது?

இரண்டாவது கவர்க்கவாசிகள் உண்ணும் முதல் உணவு எது?

மூன்றாவது பிறக்கும் குழந்தை தந்தையின் சாயலில் அல்லது தாயின் சாயலில் இருப்பது எதனால்?

இதைக் கேட்ட ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) புன்னகை புரிந்தவர்களாக “இப்போதுதான் ஜிப்ரால் (அலை) என்னிடம் வந்து இது சம்மந்தமாக உரையாடிச் சென்றார்” என்றார்கள். “ஜிப்ராலா தங்களிடம் இது பற்றி உரையாடினார்” என்று ஆச்சரியம் மிகுந்தவராகக் கேட்டார். “ஆம்” என்று ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) பதில் அளித்து விட்டு “இறுதி நாளின் அடையாளங்களுள் முதலாவது அடையாளம் கிழக்கே ஒரு நெருப்பு உண்டாகும். அது பரவ ஆரம்பித்தால் கிழக்கே வாழும் மக்கள் அனைவரும் மேற்குத் திசைக்கு வந்து ஒன்று சேருவர்”, என்று கூறிய பின் “கவர்க்கவாசிகள் உண்ணும் முதல் உணவு பெரிய மீனின் ஈரல் பகுதியாகும்” என்றார்கள்.

“மூன்றாவதாக ஒரு குழந்தை தனது தந்தையின் அல்லது தாயின் சாயலில் அமைவதற்கான காரணம் என்னவெனில் ஆணின் விந்து (உயிரணு) பெண்ணின் உயிரணுவை விட வீரியம் பெற்று கரு முட்டைக்குள் சென்று விட்டால் தந்தையின் சாயலையும் பெண்ணின் விந்து வீரியம் பெற்று கரு முட்டைக்குள் சென்றுவிட்டால் தாயின் சாயலையும் பெறுகின்றது” என்று கூறினார்கள்.

இவ்விடைகளினால் வியப்படைந்த அந்த அறிஞர் அஷ்ஹது அன்லாயிலாஹ் இல்லல்லாஹ் வஅஷ்ஹது அன்னக் ரகுலுல்லாஹ் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை என்றும் நீங்கள் அவனது திருத்தாதர் தான் என்றும் சான்று பகர்கிறேன் என்று கூறி இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

பின்னர் “நாயகமே எனது யூத சமூகம் நான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டதைக் கேள்வியற்றால் என் மீது வசைமாரி பொழிய ஆரம்பித்து விடுவார்கள்” என்று உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது அவ்வழியாக வந்த யூதர்களில் சிலர் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தார்கள். அப்போது இந்த அறிஞர் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் பக்கத்தில் இருந்த அறைக்குள் சென்று மறைந்து கொண்டார்கள்.

தன்னிடம் வந்த யூதர்களிடம் ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் அவர்களைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். “அவர் எங்களில் மிக நல்லவர், எங்களில் நல்லவரின் புதல்வர், எங்களின் தலைவர், எங்கள் தலைவரின் புதல்வர்” என்று கூறினார்கள். அவர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டார் என்று நான் கூறினால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று நாயகம் (ஸல்) கேட்டார்கள். “இறைவன் அவரை அதிலிருந்து காப்பாற்றுவானாக” என்று யூதர்கள் கூறினர். இச்சமயத்தில் மறைந்திருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் அவர்கள் முன் தோன்றி அஷ்ஹது அன்லாயிலாஹ் இல்லல்லாஹ் என்ற கலிமாவை முழங்கினார்கள். இதைக் கேட்ட யூதர்கள் இவர் எங்களில் கெட்டவர், கெட்டவரின் மகனும் ஆவார் என்று குறை கூற ஆரம்பித்தனர். இது தான் இந்த யூதர்களின் குணம் என்று அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் அவர்கள் கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ் புகாரி, 4480 -

அல்லாஹ்வின் கோயம் யார் மேல்?

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது தோழர்கள் மத்தியில் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வுரையில் மறுமைநாளின் போது அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்ட மனிதர்கள் பற்றிக் கூறினார்கள்.

“முன்று வித மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். மறுமையில் அல்லாஹ் அவர்களை ஏற்றுத்தும் பார்க்க மாட்டான். அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும் மாட்டான். அவர்களுக்கு நோவினை மிகுந்த வேதனை உண்டு.

அவர்களுள் ஒருவன் தனக்குத் தேவைக்கு மிஞ்சிய தண்ணீரைப் பெற்றிருந்தும் ஏனையவர்கள் அதைபைப் பயன்படுத்தவிடாமல் தடுத்தவன். இரண்டாமவனோ உலகத் தேவைகளுக்காகவே தமது தலைவர்களிடம் விகவாசமாக நடப்பவன் அவர் ஏதாவது கொடுத்தால் திருப்தியடைவான். கொடுக்காவிட்டால் கோபம் கொள்வான். முன்றாவது மனிதனோ மாலை நேரத்தில் மக்கள் கடை வீதிகளில் கூடும்போது தனது வியாபாரப் பொருட்களை அவர்களிடம் காட்டி அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து இந்தப் பொருளை இன்ன விலைக்கு வாங்கினேன் இன்ன விலைக்குத் தருகிறேன் என்று கூறி மக்கள் நம்பும்படியாக பொய் சத்தியம் செய்யவன்” என்று கூறிவிட்டு அல்குர்ஆனின் 03:77 வசனத்தை ஒதிக்காட்டினார்கள்.

அவ்வசனமானது “அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதிக்கும் தம் சத்தியங்களுக்கும் அற்ப கிரயம் பெறுவர்களுக்கு மறுமையில் எவ்விதப் பாக்கியமுமில்லை. அல்லாஹ் அவர்களுடன் பேசவும் மாட்டான். இறுதிநாளில் அவன் அவர்களைப் பார்க்கவும் மாட்டான். தூய்மைப்படுத்தவும் மாட்டான். அவர்களுக்கு நோவினை மிகுந்த வேதனை உண்டு”.

-ஸஹீஹ் புகாரி -

சத்தியம் வென்றது

பத்ர யுத்தம் முடிவடைந்த பின் தோல்வியினால் துவண்டு போயிருந்த ஸ்ப்வான் பின் உமையா என்பவன் உமைர் பின் வஹப் என்பவரை அனுகி நீர் முஹம்மதைக் கொலை செய்து விட்டு வந்தால் எனக்குத் தர வேண்டிய கடனை நான் கேட்க மாட்டேன் என்றும் அவரது குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க அனைத்து உதவிகளையும் செய்வதாகக் கூறி மதீனாவுக்குச் செல்வதற்கான பிரயாண வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தான். அவனது ஆசை வார்த்தைகளில் மயங்கிய உமைர் மதீனாவுக்குச் சென்று மஸ்ஜிதுள் நபவியை அடைந்தார். தனது வாளைப் பிடிரியில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு றகுலுல்லாஹ்-வைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அங்கிருந்தோரிடம் கூறினார். உடனே உமர் (ரஹி) அவர்கள் அவரை றகுலுல்லாஹ்-விடம் அழைத்துச் சென்றார்கள். “உமைரே எதற்காக இங்கு வந்தீர்” என றகுலுல்லாஹ் வினவியபோது “தங்களிடம் அகதிகளாக உள்ள எனது உறவினர்களை அழைத்துச் செல்ல வந்தேன்” என்றார். “அப்படியானால் எதற்காக வாஞ்சன் வந்தீர்” என றகுலுல்லாஹ் கேட்டதும் உமைர் திடுக்கமடைந்தவராக “வழமையாக எனது பிடிரியில் தொங்கவிடும் வாளை எடுத்து வைக்க மறந்து அப்படியே வந்து விட்டேன்” என்றார். “இதை நீ நம்பச் சொல்கிறாயா?” என றகுலுல்லாஹ் கேட்டபோது “நான் கைதிகளை அழைத்துச் செல்லவே வந்தேன்” என்று மீண்டும் கூறினார்.

“அவ்வாறாயின் ஸ்ப்வான் பின் உமையான்ன நிபந்தனையின் அடிப்படையில் உம்மை இங்கு அனுப்பி வைத்தார்” என றகுலுல்லாஹ் கேட்டபோது “அவ்வாறு எந்த நிபந்தனையையும் விதிக்கவில்லையே” என்றார். “ஏன் நீர் என்னைக் கொல்வதாகவும் அதற்குப் பகரமாக உனது கடன்களை இல்லாமலாக்கி உமது குடும்பத்தினருக்கும் நல்வாழ்வு வழங்குவதாகக் கூறவில்லையா?” என்று கேட்டதும் அவர் அதிர்ச்சி அடைந்தார். உடனடியாகவே ‘அஷ்ஹாது அன்லாயிலாஹ் இல்லல்லாஹ்-வஅஷ்ஹாது அன்ன முஹம்மதன் றகுலுல்லாஹ்’ என்று கூறி இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.

உடனே றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் தங்கள் தோழர்களிடம் “உங்கள் சகோதரனுக்கு அல்குர்-ஆனைக் கற்றுக் கொடுத்து அவரது கைதிகளையும் விடுதலை செய்து விடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். மக்காவுக்குத் திரும்பிச் சென்ற ஹஸ்ரத் உமைர் அவர்கள் இஸ்லாத்தின் பால் மக்களை அழைக்கும் பணியில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட ஆரம்பித்தார்கள். அவரது அழைப்பை ஏற்று அதிகமான மக்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

மணங்குதி வெற்றியைத் தரும்

நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களில் ஒருவரான அப்துல்லாஹ்பிள் ஹாபா (ரபி) அவர்கள் ரோமர்களால் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டார். “நீர் மதம் மாறி விட வேண்டும் இன்றேல் வெண்கலக் கிடாரத்தில் கொதிக்கும் என்னையில் வீசப்படுவாய்”என்று அவர்கள் எச்சாரித்தனர். அவரோ மறுத்து விட்டார். வெண்கலக் கிடாரம் கொண்டு வரப்பட்டது. என்னைய் ஊற்றி கொதிக்க வைக்கப்படுகிறது. அவரோடு சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட ஒரு முஸ்லிம் அழைத்து வரப்படுகிறார். அவரிடமும் மதமாற்றும் செய்யுமாறு கூறப்படுகிறது. அவரும் மறுத்து விடுகிறார். அவரைத் தூக்கி அப்படியோ கொதிக்கும் என்னையில் வீசப்படுகிறது. இக்காட்சியைக் கண்ட ஏனைய கைதிகள் அதிர்ச்சியடைந்து ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்கின்றனர். திரும்பவும் அப்துல்லாஹ்பிள் ஹாபா அவர்களிடம் கூறப்படுகிறது. அவர் மறுக்கின்றார். அவரையும் தூக்கிக் கிடாரத்தினுள் வீசுமாறு பணிக்கப் படுகிறது. அவரோ அழ ஆரம்பித்து விட்டார். “ஏன் அழுகிறீர்” எனக் கேட்கப்பட்டபோது “உனது செயல்களுக்காகப் பயந்து நான் அழவில்லை, எப்போது இல்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டேனோ அப்போதே எனக்கேற்படும் சகல சித்திரவதைகளையும் தாங்கிக் கொள்வது என்று உறுதிபூண்டு விட்டேன். இப்போதுள்ள எனது கவலை என்னவெனில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் என்னை அர்ப்பணிக்க எனக்கு ஒரேயொரு ஆத்மா மட்டுமே உள்ளது. எனது உடம்பிலுள்ள முடிகளின் அளவுக்கு ஆத்மாக்கள் இருப்பின் அவை ஒவ்வொன்றையும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அர்ப்பணித்து இருப்பேனே அப்படி எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இல்லையே என்பதை என்னித்தான் அழுகிறேன்” என்று கூறினார்.

அவரது மன உறுதி ரோமாபுரி அரசனை மிக ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. “எனது தலையை முத்தமிடு உன்னை விடுதலை செய்கிறேன்” என்றான். அதற்கும் மறுத்து விட்டார். “எனது மகளை உனக்கு மணமுடித்துத் தந்து எனது ஆட்சியிலும் உமக்குப் பங்கு தருகிறேன். எனது மார்க்கத்திற்கு வந்துவிடு” என்று கூறினான். அதற்கும் மறுத்து விட்டார். “அப்படியாயின் என் தலையை ஒரு முறை முத் த மீடு உன் னை யு ம் உ ம் முடன் கை து செய்யப்பட்ட80முஸ்லிம்களையும்விடுதலை செய்கிறேன்” என்றார். “அவர்களுக்காக நான் அதனைச் செய்கிறேன்” என்று கூறினார்கள். விடுதலையும் கிடைத்தது.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

முஸ்லிமின் தேவையை நிறைவு செய்வது பத்து ஏஞ்சு இஃதிகாபுக்குச் சுமன்

ஒரு முறை மத்தீனாவில் உள்ள மஸ்ஜிதுன் நபவி பள்ளிவாசலில் ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ்பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் இஃதிகாப் இருந்தார்கள். அப்போது ஒரு மனிதர் பள்ளிவாசலுக்கு வந்து சலாம் கூறியிப்பின் ஒரு பக்கமாக அமர்ந்து கொண்டார். “கவலை தோய்ந்தவனாக ஏன் அமர்ந்திருக்கின்றீர்” என்று அப்துல்லாஹ்பின் உமர் (ரழி) கேட்டார்கள். அதற்கு அம்மனிதர் “நான் இன்னுமொருமனிதனுக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறேன் அவனது கொடுப்பனவுகளைக் கொடுக்க என்னிடம் வசதிகளில்லை. இப்பள்ளிவாசலில் இதோ இந்தக் கப்பில் இருக்கும் றகுலுல்லாஹ்வுக்கு நான் என்ன மறுமொழி சொல்லப் போகிறேன், இதை நினைக்கும்போது எனக்குக் கவலையாக இருக்கின்றது” என்றார்.

“அந்த மனிதனிடம் சென்று நான் உனக்காகப் பரிந்து பேச்ட்டுமா?” என்று அப்துல்லாஹ் இப்புலமர்(ரழி) கேட்டதும் “நீங்கள் விரும்பினால் அவ்வாறு செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். இதனைக் கேட்ட இப்புல உமர் (ரழி) உடனே எழுந்து தனது செருப்புகளை மாட்டிக் கொண்டு பள்ளிவாயிலை விட்டு வெளியேறினார். அப்போது அம்மனிதன் “நீங்கள் இஃதிகாப் இருப்பதை மறந்து விட்டார்களா?” என்று கேட்டார். “இதோ இந்தக் கப்பில் இருக்கும் றகுலுல்லாஹ் கூற நான் கேட்டிருக்கிறேன். எந்த மனிதன் தனது சகோதர முஸ்லிமின் தேவை நிறைவு செய்யச் சென்று அதில் வெற்றியும் பெறுவானாயின் பத்து வருடங்கள் இஃதிகாப் இருந்த நன்மை அவனுக்குக் கிடைக்கும். யாராவது ஒருவன் அல்லாஹ்வுக்காக என்ற கலப்பறுதலான நோக்கத்துடன் ஒரு நாள் இஃதிகாப் இருப்பின் அவனுக்கும் நரகத்திற்கும் இடையே அல்லாஹ் முன்று குழிகளை ஏற்படுத்தி விடுவான்” என்று றகுலுல்லாஹ்

கூறியதாக ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அறிவிக் கின்றார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

பதவியில் இருக்கும்யோது கிடைக்கும் யாசுப் பொருட்கள்

ஒரு முறை றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் இப்னுல்லதீபா (ரஹி) அவர்களை பனுசலீம் வர்க்கத்தினரிடம் சென்று ஸகாத் பொருட்களை வகுவித்து வரும் பணிக்காக நியமனம் செய்தார்கள், அவர் பனுசலீம் வர்க்கத்தவரிடம் சென்று ஸகாத் பொருட்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந்து றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் வைத்தார். வேறொரு பொதியும் அவரிடம் இருந்தது. “நாயகமே, இதோ இருப்பவை ஸகாத் பொருட்களாகும். இந்தப் பொதியில் இருப்பவை எனக்கு ஹதியாவாகத் தரப்பட்டவைகளாகும்” என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “நீர் உமது தந்தையின் வீட்டில் அல்லது தாயின் வீட்டில் இருந்திருந்தால் இதை அவர்கள் உனக்கு ஹதியாவாகத் தந்திருப் பார்களா?” என்று கேட்டார்கள், “இல்லை” என்றார், “அவ்வாறாயின் இது உமது பதவிக்காகவும் அதன் மூலம் கிடைத்த அந்தஸ்திற்குமாகவே உமக்குத் தரப்பட்டவைகளாகும்” என்று கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

தியாகங்களுக்கான பிரதிபலன் கிடைத்தே தீரும்

கப்பாப் (ரழி) அவர்கள் இல்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரே காரணத்திற்காக நெருப்பிலிட்டு துருத்தியினால் வேதனை செய்யப்பட்டார். அவர்களால் வேதனைகளைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. றகுலுல்லாஹ்விடம் முறைப்பாடு செய்வதற்காக வருகிறார். அப்போது நாயகம் (ஸல்) க.பாவின் நிழவில் தங்களது துப்பட்டியைத் தலையணையாக வைத்துக் கொண்டு ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“நாயகமே, எங்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யலாகாதா?” என்று கேட்டார். இதைக் கேட்ட றகுலுல்லாஹ் திடீரென எழுந்து உட்காரந்தார்கள். அவர்களது முகம் சிவப்பேறி இருந்தது. “சகோதரனே, உமக்கு முன்னரும் பலர் இவ்வாறு வேதனைகளை அனுபவித்துள்ளனர். இரும்பினாலான சீப்புகளினால் அவர்களது உடம்பில் இருந்த தசைகள் சீவப்பட்டன. எலும்புகள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன. இச்செயலினால் அவர்கள் மனமுடைந்து மார்க்கத்தை விட்டு விடவில்லை. வேறு சிலரின் தலையில் வாளை வைத்து உடம்பு இரு துண்டுகளாக்கப்பட்டன. அப்போதும் அவர்கள் ஈமான் மாறவில்லை. இந்தத் தியாகங்களுக்குரிய பிரதிபலனைப் பிற்காலத்தில் மக்கள் அனுபவிப்பார்கள். ஸன் ஆவிலிருந்து ஹழ்றமௌத் வரை பிரயாணங்கு செய்யும்போது அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அஞ்சாத ஒரு நிலையை அல்லாஹ் ஏற்படுத்துவான்” என்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

அல்லாஹ்வின் அருளும் அதற்கேற்ற சோதனையும்

ஹஸ்ரத் அனஸ் கீப்துமாலிக் (ரஹி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஒருமுறை நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். முற்காலத்தில் வாழ்ந்த பனூஇஸ்ராயில் கூட்டத்தினரில் முவரைச் சோதனை செய்ய அல்லாஹ் நாடினான். அவர்களுள் ஒருவர் தொழு நோயாளி, இரண்டாமவர் வழுக்கல் தலை உடையவர், முன்றாமவரோ கண்பார்வையற்றவர்.

இவர்களுள் தொழு நோயாளியிடம் அல்லாஹ் ஒரு மலக்கை (வானவர்) அனுப்பி வைத்தார். அந்த மலக்கு தொழுநோயாளியிடம் வந்து “உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?” என்று கேட்டார். அதைக் கேட்ட அம்மனிதர் “தற்போது மனிதர்கள் என்னை வெறுக்கிறார்கள். என்னிடம் நெருங்குவதைக் கூட அருவருப்பாக என்னுகிறார்கள். எனது இந்த நோய் அகன்று நல்ல நிறமுள்ள தோல் உள்ளவனாக நான் மாறவேண்டும்” என்று கேட்டார், உடனே அந்த மலக்கு அவரைத் தமது கரங்களால் தடவி விட்டார். அவரது நோய் குணமாகியது. அவரது உடல் நல்ல நிறமுள்ளதாகவும் மாறியது. தோடர்ந்து “செல்வத்தில் உனக்கு விருப்பமானது எது?” என்று கேட்டார் அம்மலக்கு. “ஒட்டகம் அல்லது மாடு” என்று கூறினார். கருத்துரித்த ஓட்டகம் ஒன்று அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இதில் உனக்கு அபிவிருத்தி கிடைக்கும் என்றும் பிரார்த்தித்தார்.

பின்னர் அந்த மலக்கு வழுக்கத்தலை மனிதனிடம் சென்றார். “உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?” என்று கேட்டார். எனது “வழுக்கத்தலை நீங்கி நன்றாக முடி வளர்ந்திருப்பதுதான் எனக்கு விருப்பமானது” என்றார். அவரது தலையைத் தடவிக் கொடுக்க அவரது தலையில் முடிமுளைத்து அழகாகக் காட்சியளித்தார். “செல்வத்தில் உமக்கு விருப்பமானது எது?” என்று கேட்க “மாடுதான் விருப்பமானது” என்றார். கருத்துரித்த மாடு ஒன்றைக் கொடுத்து இதில் உனக்கு அபிவிருத்தி கிடைக்கும் என்றும் பிரார்த்தித்தார்.

பின்னர் பார்வையற்ற மனிதனிடம் சென்று, “உனக்கு மிகவும் விருப்பமானது எது?” என்று கேட்டார். “அல்லாஹ் எனக்குப் பார்வையைத் தந்து அதன்மூலம் மக்களை நான் பார்ப்பதுதான் எனக்கு மிக விருப்பமானது” என்றார். அந்த மலக்கு அவரது கண்களைத் தடவிவிட அல்லாஹ் அவருக்குப் பார்வையை வழங்கினான். “செல்வத்தில் உனக்கு எது விருப்பமானது?” என்று கேட்க “ஆடுதான்”

என்றார். கருத்தரித்த ஆடு ஒன்று கொடுத்து இதில் உனக்கு அபிவிருத்தி கிடைக்கும் என்று பிரார்த்தித்தார்.

முதலாமவருக்கு நிறைய ஒட்டகங்களும் இரண்டாமவருக்குக் கூடுதலான மாடுகளும் முன்றாமவருக்குக் கூடுதலான ஆடுகளும் பெருகிவிட்டன. அந்த மூவரும் அப்பிரதேசத்தில் செல்வம் மிகுந்த மனிதர்களாக மாறிவிட்டனர்.

இப்போது முன்னர் இவர்களிடம் வந்த மலக்கு முதலாவது மனிதனிடத்தில் ஒரு தொழுநோயாளி போன்ற உருவத்தில் வந்தார். “நான் ஒரு ஏழை, ஒரு பிரயாணத்தில் எனது பொருட்களை இழந்து விட்டேன். எனக்கு உதவுவதற்கு அல்லாஹ்வையும் உம்மையும் தவிர வேறு யாருமில்லை. உனக்கு அழகிய நிறத்தையும் தோலையும் கொடுத்த அல்லாஹ்வின் பெயரால் எனக்கு ஒரு ஒட்டகத்தைத் தந்தால் அதன்மூலம் எனது பயணத்தில் நான் செல்லவேண்டிய இடத்தைச் சென்றடைவேன்” என்று கேட்டார்.

இதைக் கேட்ட அம்மனிதன், “எனக்கு நிறைய கடமைகள் இருக்கின்றன. நீர் கேட்பதை என்னால் தர முடியாது” என்று கூறி அனுப்பி விட்டான். இதைக்கேட்ட அந்த மலக்கு நீர் ஒரு காலத்தில் மக்கள் அருவருக்கும் தொழுநோயாளியாக இருக்க வில்லையா? நீ ஏழையாக இருக்கவில்லையா? அதன்பின் அல்லாஹ் ஒர் ஒட்டகத்தின்மூலம் இந்தச் செல்வத்தைக் கொடுக்கவில்லையா? என்று கேட்டார். “இல்லையே, நான் அழகிய தோலையும் நிறத்தையும் திரண்ட செல்வத்தையும் வாழையாடி வாழையாகப் பெற்று வந்துள்ளேன்” என்றான். “உனது கூற்றில் நீ பொய்யனாக இருப்பின் அல்லாஹ் உன்னை நீ முன்பு எப்படி இருந்தாயோ அப்படியே ஆக்குவானாக” என்று கூறிவிட்டு அவ்விடத்தைவிட்டு அகன்றார்.

பின்னர் இரண்டாவது மனிதனிடம் அவரது வழக்கைத்தலைக் கோலத்தில் சென்று அவரிடம் முதல் மனிதனிடம் கூறியது போல் கேட்க அவனும் பழையதை எல்லாம் மறந்து முதல் மனிதன் கூறியது போலவே கூறினான். “நீர் கூறுவது பொய்யாக இருப்பின் அல்லாஹ் உன்னையும் உனது பழைய நிலைக்கே ஆக்குவானாக” என்று கூறிவிட்டு இறுதியாக பார்வையற்ற மனிதனின் தோற்றத்தில் முன்றாமவரிடம் வந்தார்.

“நான் ஒரு வழிப்போக்கன், என்னிடம் பொருட்கள் எதுவும் இல்லை, இன்று எனக்கு உதவுவதற்கு அல்லாஹ்வையும் உன்னையும் தவிர வேறுயாருமில்லை. எனது பிரயாணத்தில் எனது தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள ஒரு ஆடு ஒன்றைத் தந்துதவும் படி உனக்குப்

பார்வையைத் திரும்பத் தந்த இறைவனின் பெயரால் கேட்கிறேன்” என்று கேட்டார். இதைக் கேட்ட அம்மனிதன் “நான் குருடனாகவே இருந்தேன். அல்லாஹ் எனக்குப் பார்வையைத் தந்தான். என்னைச் செல்வந்தனாகவும் ஆக்கினான். நீ விரும்புவதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். நீ எவ்வளவு பொருட்களை எடுத்தாலும் அதனைத் திருப்பித்தரும்படி கேட்டு நான் உன்னைச் சிரமப்படுத்தமாட்டேன்” என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட அந்த மலக்கு உன் செல்வத்தை நீயே வைத்துக்கொள் இது உங்களைச் சோதிப்பதற்காக நிகழ்ந்தது. அல்லாஹ் உன்னைப் பற்றித் திருப்தியடைந்தான். ஏனைய இருவர் மீதும் அல்லாஹ் கோபமுற்றுள்ளான் என்று நாயகம் (ஸல்) கூறியதாக அழுஹ்ரரா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- ஸஹீஹ் ல் புகாரி-

மனைவியின் பிரிவு எத்தனை நாட்கள்

கல்யா உமர் (பழ) அவர்களின் ஆட்சிக்காலம்:

தனது ஆட்சியின் கீழ் உள்ள மக்களின் நிலைமைகளை அறிந்து கொள்வதற்காக இரவு நேரங்களில் கலீபா அவர்கள் நகர்வலம் வந்து கொண்டிருப்பது வழக்கம்.

ஒரு முறை கலீபா உமர் அவர்கள் இரவில் நகரைச் சுற்றி வலம் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு பெண்மணியின் சோகமான குரல் ஒன்று கேட்டது. அந்தக் குரல் வந்த திசையை நோக்கி நடந்தார்கள். அந்தக் தெருவின் கோடியிலுள்ள ஒரு வீட்டிலிருந்தே அந்தச் சப்தம் வருகிறது என்பதை அறிந்துகொண்டு அந்த வீட்டை நோக்கி நடந்தார்கள். அந்த வீட்டினுள் இருந்த பெண்மணிதான் சோகமான ஒரு கவிதையைப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவளது பாடவின் மூலம் தனது கவலையையும் ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். எனது விருப்பத்திற்குரிய எனது கணவன் என் அருகில் இல்லையே! அவர் என்னுடன் இல்லாத இந்த இருவுகள் எவ்வளவு நீளமாக இருக்கின்றன. என் கணவன் எப்போது என்னிடம் வருவான். எங்கள் உறவு எப்போது மகிழ்ச்சிகரமாக மாறும்? என்று தனது ஆதங்கத்தைக் கவிதை மூலம் சோகமான நிலையில் அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த வீட்டிற்குச் சமீபத்தில் சென்ற கலீபா அப்பெண்மணியை அழைத்து அவளது அழுகைக்கான காரணத்தைக் கேட்டார்கள். தன்னிடம் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர் யார் என்பதை அறியாத அந்தப் பெண்மணி “எனது கணவர் இஸ்லாத்திற்காக யுத்தம் செய்வதற்காகச் சென்றார். அவர் சென்று நீண்ட நாட்களாகி விட்டன. நானோ இங்கு தனிமையில் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றேன். யுத்தத்திற்குச் செல்வோரின் பிரிவைச் சற்றுக் குறைக்க எங்கள் கலீபா அவர்கள் முயற்சி செய்யக் கூடாதா? என்ற ஏக்கத்தில் தான் இவ்வாறு பாடிக் கொண்டும் அழுது கொண்டும் இருக்கிறேன்” என்று அந்த மாது கூறினாள்.

அவளின் கவலையும் ஆதங்கமும் கலீபா அவர்களின் உள்ளத்தை உருகச் செய்தது தான் யாரென்பதைக் காட்டிக் கொள்ளாதுவந்தவழியேதிரும்பிக் கொண்டிருந்தார்.

அடுத்த நாள் காலையில் தமது மகள் அன்னை ஹப்ஸா நாயகி அவர்களிடம் சென்று நேற்று இரவு தாம் கண்ட காட்சியை எடுத்துக் கூறி

“ஒரு பெண் தனது கணவனை விட்டுப் பிரிந்து எத்தனை நாட்கள் பொறுமையோடு இருக்க முடியும்” என்று கேட்டார்கள். அதைக் கேட்ட அன்னை ஹப்ஸா அவர்கள் “ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்கள் அல்லது மூன்று மாதங்கள்தான். மிகவும் பொறுமைகாக்கும் பெண்ணாயின் நான்கு மாதங்கள் வரை மட்டுமே பொறுமையாக இருக்க முடியும்” என்று கூறினார்கள்.

உடனே உமர் (ரழி) அவர்கள் யுத்தத்தில் சடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் தளபதிகளுக்கு அவசர சுற்றுநிருபம் ஒன்றை அனுப்பினார்கள். அதில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்வதற்காக வந்துள்ள வீரர்களை நான்கு மாதங்களுக்கு மேல், அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. தங்கள் மனைவியர்களைப் பிரிந்து யுத்தகளத்தில் உள்ளோரை அவர்கள் வீடுகளுக்குத் திருப்பி அனுப்பி விட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள்.

- ஸவர் மின் ஹயாதில் ஸஹாபா -

உடனே உமர் (ரழி) அவர்கள் யுத்தத்தில் சடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் தளபதிகளுக்கு அவசர சுற்றுநிருபம் ஒன்றை அனுப்பினார்கள். அதில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்வதற்காக வந்துள்ள வீரர்களை நான்கு மாதங்களுக்கு மேல், அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. தங்கள் மனைவியர்களைப் பிரிந்து யுத்தகளத்தில் உள்ளோரை அவர்கள் வீடுகளுக்குத் திருப்பி அனுப்பி விட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள்.

உடனே உமர் (ரழி) அவர்கள் யுத்தத்தில் சடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் தளபதிகளுக்கு அவசர சுற்றுநிருபம் ஒன்றை அனுப்பினார்கள். அதில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்வதற்காக வந்துள்ள வீரர்களை நான்கு மாதங்களுக்கு மேல், அவர்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. தங்கள் மனைவியர்களைப் பிரிந்து யுத்தகளத்தில் உள்ளோரை அவர்கள் வீடுகளுக்குத் திருப்பி அனுப்பி விட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார்கள்.

கலாபூஷஷ்னம் - மெளலவி - ஏ.எஸி.ஏ.ஸ். புஹரி - (கழுரி)

கவிஞருக்குப் பொன்னாடை யோற்த்திய புமான் நயி

அறியாமைக் கால அறுபு மக்கள் மத்தியில் இலக்கிய இரசனையில் ஊறித்திழைழுத்த கவிஞர்கள் பலர் இருந்தனர். வருடந்தோறும் மக்காவில் நடைபெறும் சந்தை உற்சவத்தில் பிரபல கவிஞர்கள் மேடையேறி தங்களது திறமைகளை வெளிப்படுத்தத் தவறுவதில்லை.

இவ்வாறு பிரபல்யம் பெற்ற கவிஞர்களுள் கஅப் பிப்னு ஸ்வைஹர் என்பவர் மிகவும் புகழ்பூத்த கவிஞராக விளங்கினார். இவரது பரம்பரையே கவித்துவம் பெற்றதாகவிருந்தது. கஅப் பிப்னு ஸ்வைஹரின் கவிதைகள் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமடைந்திருந்தன. முஹம்மத் (ஸல்ல) அவர்களைப் பற்றியும் இஸ்லாத்தைப் பற்றியும் மிக இழிவான கவிதைகளைப் புனைந்து அவற்றை மக்கள் மத்தியில் பரப்பி வந்தார். இவரது கவிதைகளினால் ஏற்படும் பாதகங்களையும் நச்சுத்தன்மைகளையும் அறிந்த றகுலுல்லாஹ் (ஸல்ல) க.பு பிப்னு ஸ்வைஹரைக் கண்ட இடத்தில் கொலை செய்து விடுமாறு கட்டளை பிறப்பித்திருந்தார்கள். அவ்வளவு தூரம் அவரது கவிதைகளின் தாக்கம் றகுலுல்லாஹ்-வைப் பாதித்திருந்தது.

க.பு பிப்னு ஸ்வைஹருக்குப் புஜைர் என்று ஒர் சகோதரர் இருந்தார். அவர் இஸ்லாத்தின் பெருமைகளை உணர்ந்து ஏற்கனவே இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்தார். அவர் தன் சகோதரர் கஅப் பிடம் வந்து இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சி பற்றியும் முஹம்மத் (ஸல்ல) கருணை உள்ளம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறி இனிமேலும் இஸ்லாத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருப்பதில் எவ்வித பயனுமில்லை. முஹம்மத் (ஸல்ல) அவர்களிடம் மன்னிப்புக்கோரி இஸ்லாத்தில் இணைந்து கொள்வீராக என்று அறிவுரை பகர்ந்து அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்.

அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்பார்களே. அதுபோல் க.பினுடைய மனதிலும் ஒரு கசிவு ஏற்படத் தொடங்கியது. முஹம்மத் (ஸல்ல) அவர்களை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார். ஆனால், முஹம்மத் (ஸல்ல) அவர்கள் கஅப் என்ற கவிஞரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர அவரை நேரில் ஒரு நாளும் சந்தித்ததில்லை.

ஒரு நாள் கஅப் பிப்னு ஸ்வைஹர் மத்தொவுக்கு வந்து நேரே மஸ்ஜிதுன் நபவிக்குச் சென்றார். அங்கு றகுலுல்லாஹ் அவர்கள் தமது தோழர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டு இருந்தார்கள். திடீரென அச்சபையில் நுழைந்த கஅப் பிப்னு ஸ்வைஹர் அவர்கள் “அல்லாஹ்வின் றகுலே! கஅப் எனும் கவிஞர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுத்

தங்களிடம் வருவாராயின் அவருக்கு நீங்கள் மன்னிப்பளித்து உங்களுடன் இணைத்துக் கொள்வீர்களா?" என்று கேட்டார். "ஆம் எவ்வித சந்தேகமுமின்றி அவரை நான் மன்னித்து விடுவேன்" என கருணை நபி (ஸல்) கூறினார்கள். "அவ்வாராயின் நான் தான் காப் போது இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டேன்" என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார். குழலிருந்த சஹாபாக்கள் இவர்தான் காப் என்று தெரிந்ததும் அவரைத் தாக்குவதற்கு முனைந்தனர். உடனே, அவர்களைத் தடுத்த றகுவுல்லாஹ் "இனிமேல் யாரும் அவருக்கு எவ்விதத் தீங்கும் இழைக்கக் கூடாது" என்று மிகக் கடுமையான தொனியில் கூறியதும் தோழர்கள் அமைதியடைந்தனர்.

இக்காட்சிகளைக் கண்டு கொண்டிருந்த காப் இப்பு ஸாஹூரின் மனதில் மேலும் உறுதியேற்பட்டது. "நாயகமே இவ்வளவு நாட்களும் உங்களுக்கும் இஸ்லாத்திற்கம் விரோதமாகப் பாடிக் கொண்டிருந்த நான் இன்று முதல் தங்களுக்காகவும் இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்காகவும் பாடப்போகிறேன். எனக்கு அனுமதி தருவீர்களா?" என்று கேட்டார். றகுவுல்லாஹ் வின் அனுமதி கிடைத்தது. தனது உள்ளக் கிடக்கினைத் திறந்து சிறந்ததோர் கவிதையைப் பாடினார். இவரது கவிதையைக் கேட்ட தோழர்கள் மெய்மறந்து போனார்கள். றகுவுல்லாஹ் வின் உள்ளமும் குளிர்ந்தது. தங்களது மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாக தங்கள் தோள் மீது கிடந்த அழகிய போர்வையைக் கழற்றி காபு இப்பு ஸாஹூர் அவர்களுக்குப் பொன்னாடையாகப் போர்த்தினார்கள்.

இந்தப் பொன்னாடை அந்தக் குடும்பத்தினரின் சொத்தாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு கொன்ஸ்டான்டினோபிஸில் உள்ள கலைப்பொருள் காட்சிக்கூடமான மீட்யுஸியத்தில் புனிதச் சின்னமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதாக வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றனர்.

-கபஸாத் மின் ஹயாதீர் ரகுல் -

மனைவியின் மாண்பு

கலீயா உமர் (ரழி) அவர்களின் ஆட்சிக் காலம்:

தோழர் ஒருவர் தனது மனைவியினால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கல்பாவிடம் முறையிட்டு ஒரு தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்குடன் கல்பாவின் வீடு தேடி வந்தார். வீட்டின் கதவு உள்ளே தாழிடப்பட்டிருந்தது. ஒரு முறை கதவைத் தட்டினார். இரண்டாவது முறை கதவைத் தட்டினார். இரண்டாவது முறை தட்டுவதற்கிடையில் உள்ளே இருந்து வந்த சப்தம் அவரது கையைத் தடுத்தது. அமைதியாக உள்ளே இருந்து வந்த சப்தத்தை அவதானித்தார். அங்கே கல்பாவின் மனைவியின் சப்தம் மேலோங்கியிருந்தது. என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்பது விளங்கவில்லை. நானோ எனது மனைவியின் தொல்லைகளைப் பற்றி கல்பாவிடம் முறையிட வந்தால் அவரது வீட்டிலும் இப்படியா? 'நம்மட வீடே நல்லது போல' என்று யோசித்தவராக வந்த வழியே திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்.

கதவு தட்டப்பட்ட சப்தத்தைக் கேட்ட கல்பா உமர் (ரழி) அவர்கள் கதவைத் திறந்து கொண்டுவந்து பார்த்தபோது அங்கு யாரையும் காணவில்லை. ஒரு தோழர் திரும்பிச் சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். அவரை அழைத்து “எனது வீட்டின் கதவைத் தட்டியது நீங்கள் தானா?” என்று கேட்டார். “ஆமாம்” என்று கூறிய அவர் “எனது மனைவியின் விடயத்தில் ஒரு ஆலோசனை கேட்க வந்தேன். உள்ளே இருந்து வந்த சப்தம் ஆலோசனை பெறாமலே திரும்பிப் போக வைத்து விட்டது” என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட கல்பா அவர்கள் “நன்பரே! மனைவியை நாம் அல்லாஹ்வின் பெயரைச் சொல்லி அடைந்திருக்கின்றோம். அவள் நமக்குத் தேவையான சுகத்தைத் தருவதுடன் மட்டும் நில்லாது நமது வீட்டிற்கு ஒரு பாதுகாவலனாக இருக்கின்றாள். நாம் வெளியே போகிறோம். மாதக் கணக்கில் வியாபாரத்திற்காகச் செலவிடுகிறோம். அச்சமயங்களில் எமது வீட்டையும் எமது சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கின்றாள். எமது குழந்தைகளை வளர்த்து ஆளாக்குகிறாள். எமக்கு அன்றாடம் சமைத்துப் போடுகிறாள். எமது அழுக்கான துணிகளைத் துவைத்துச் சுத்தப்படுத்தி வைக்கிறாள். இந்தப் பணிகளைச் செய்வது அவளது கடமை அல்ல. நமது வாழ்க்கைத் துணைவி என்பதற்காகவும் நம் மீது கொண்டுள்ள அன்பை வெளிக்காட்டவும் இந்தச் சிரமங்களை அவள் அனுபவிக்கின்றாள்.

தந்தையின் நண்பர்களைக் கொரவித்தல்

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் தீனார் (ரழி) அவர்கள் அழிவிக்கிறார்கள்:

ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் மதீனமா நகரில் இருந்து மக்கமா நகரை நோக்கிப் பிரயாணம் புறப்படும்போது தங்களுடன் ஒரு கழுதையையும் கொண்டு செல்வது அவர்களது வழக்கமாகும். ஒட்டகைப் பிரயாணத்தில் சடைவு ஏற்படும் போது கழுதையில் ஏற்கிட தங்களது பிரயாணத்தைத் தொடர்வார்கள். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பிரயாண அலுப்பின்றி புத்துணர்ச்சியுடன் அவர்களது பிரயாணம் அமைந்துவிடும். இவ்வாறு பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருக்கும்போது ஒரு நாள் ஒரு காட்டறி ஒருவர் அவர்களைச் சந்தித்தார். அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்களைப் பார்த்து “நீர் கல்பா உமரின் மகனல்லவா”என்று கேட்டார். உடனே அவர் “ஆம்” என்று கூறி அந்த அறுபியையும் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டார். மாற்றுச் சவாரிக்காக்க தான் கொண்டு வந்த கழுதையை அவருக்குக் கொடுத்து இதில் ஏறிக் கொள்வீராக என்று கூறினார்கள். அத்துடன் தான் அணிந்திருந்த தலைப்பாகையும் அவருக்குக் கொடுத்து இதனையும் அணிந்து கொள்வீராக என்று கூறினார்கள். இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவரது தோழர்கள் “அல்லாஹ் தங்களை மன்னிப்பானாக. தாங்கள் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்த கழுதையையும் தாங்கள் அணிந்து கொடுத்து விட்டார்களே” என்று கேட்டார்கள்.

இதனைக் கேட்ட அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரழி) அவர்கள் “ஒரு மனிதன் தன் தந்தையின் மரணத்தின் பின் தனது தந்தையின் நண்பரின் குடும்பத்தினரை ஆதரித்து அரவணைத்துக் கொள்வது மிகப் பெரிய நன்மையான காரியமாகும்” என நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூற நான் கேட்டுள்ளேன். இவரது தந்தை எனது தந்தை உமர் (ரழி) அவர்களின் நண்பராவார். அவரைக் கண்ணியப்படுத்தவே அவ்வாறு செய்தேன் என்று விளக்கம் அளித்தார்கள்.

- முஸ்லிம் -

அபிசீனிய மன்னனின் அயயம்

மக்காவில் இஸ்லாம் சன்னம் சன்னமாக வளர்ச்சியடைந்து வரும் காலமது. இந்த வளர்ச்சிக்குறைவியர்களுக் குப்பிடிக்கவில்லை. எனவே, இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர்களை எவ்வளவு தூரம் துன்புறுத்த முடியுமோ அவ்வளவுக்குத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருந்தனர். பலர் சகலவித இன்னல்களையும் பொறுத்துக் கொண்டு மக்காவிலேயே வாழ்ந்து வந்தனர். வேறு சிலருக்கு இந்த வேதனைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளும்சக்திஇருக்கவில்லை. எனவே, றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து முறையிட்டனர்.

“நாயகமே எங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகவது இந்த நகரத்தைவிட்டு வேறு எங்காவது செல்வதற்கு எமக்கு அனுமதி தாருங்கள்” என்று கேட்டனர். அவர்கள் அனுபவித்து வரும் துயரங்களைப் பார்த்த றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் கண்களிலும் நீர் துளித்தது. “சரி உங்கள் விருப்பப்படி செல்லுங்கள்” என்று அனுமதியளித்தார்கள். எங்கே போவது என்ற கேள்வி எழுந்தபோது “இதோ இந்தப் பக்கத்தில் அபிசீனியா என்ற ஒரு நாடு உண்டு. அங்குள்ள அரசன் மிகவும் நேர்மையானவர். நீங்கள் இங்கு திரும்பிவரும் நிலையை அல்லாஹ் ஏற்படுத்தும்வரை அங்கு வாழ்ந்து வரலாம்” என்று நபியவர்கள் கூறினார்கள். நபித்துவம் கிடைத்து ஜந்தாவது ஆண்டில் இந்நிகழ்வு நடைபெற்றது.

றகுலுல்லாஹ் வின் அனுமதிகிடைத்ததும்பதினைந்துபேர் புறப்பட ஆயத்தமானார்கள். இவர்களுள் றகுலுல்லாஹ் வின் மகள் றுகையா, அவரது கணவர் உஸ்மான் (ரஹி) அலி (ரஹி)யின் சகோதரர் ஜஃபர் (ரஹி) ஆகியோரும் அடங்குவர்.

இந்தப் பதினைந்து பேரும் ஜித்தாவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து கப்பல் மூலம் புறப்பட்டு ஹபஷாவை அடைந்தனர். பதினைந்து பேர் மக்காவை விட்டு வெளியேறி விட்டார்கள் என்ற செய்தி குறைவிக்கஞ்குக் குக் கிடைத் ததும் நாலா பக் கங்களிலும் அவர்களைத் தேடுஆட்களை அனுப்பினர். ஆனாலும், அவர்களதுமுயற்சி பலனளிக்கவில்லை. தங்களை விட்டுத் தப்பி ஓடியவர்கள் அபிசீனியாவிற்குச் சென்று விட்டனர் என்பதை அறிந்த குறைவியர் அங்கும் அவர்களை நிம்மதியாக வாழ விடக்கூடாது என்பதற்காக அபிசீனியாவிற்குச் செல்ல ஒரு குழுவினரை ஆயத்தப்படுத்தி அனுப்பி வைத்தனர். அவர்களோ அபிசீனிய மன்னருக்கும் அங்குள்ள பாதிரிமார்களுக்கும் நிறைய சன்மானப் பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு அபிசீனியாவிற்குச் சென்றனர்.

கலாட்டுஷணம் - மேளலவி - ஏ.எலி.ஏ.எம். புறூரி - (கபூரி)

அங்கு சென்றதும் பாதிரிமாரை அனுகி அவர்களுக்குப் பரிசுப் பொருட்களையும் கொடுத்து எங்களது மதத்தையும் உங்களது மதத்தையும் இழிவாகப் பேசும் ஒரு கூட்டத்தினரைப் பற்றி நாங்கள் அரசவையில் முறையீடு செய்யவுள்ளோம். நீங்கள் எமக்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு அரசவைக்குச் சென்று அரசனிடம் மக்காவில் இருந்து வந்தவர்களைப் பற்றி முறையிட்டு அவர்களைத் தம்வசம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

மக்காவிலிருந்து வந்த அகதிகளை அழைத்து வருமாறு அரசர் ஆணையிட்டார். அவர்களும் அழைத்து வரப்பட்டு அரசன் முன் நிறுத்தப்பட்டனர். அவர்களைப் பார்த்த அரசன் நீங்கள் உங்களது முன்னெனய மார்க்கத்திற்கும் என்னுடைய மார்க்கத்திற்கும் விரோதமான மார்க்கம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்து பின்பற்றி வருகிற்களாமே என மன்னர் நஜ்ஜாஷி கேட்டதும் அவி (ரழி) அவர்களின் சகோதரரான ஐ.பர் (ரழி) பின்வருமாறு கூறினார்:

“மாண்புமிகு மன்னர் அவர்களே, நாங்கள் அறியாமையில் மூழ்கி அட்டுமியங்களில் ஈடுபட்டிருந்தோம். கற்களைக் கடவுளர்களாக வடித்து வணங்கி வந்தோம். பெண் மக்களைப் போகப் பொருட்களாகப் பாவித்து வந்தோம். பெண்பிள்ளை பிறந்து விட்டது என்று கேள்விப்பட்டதும் அதனை அழிப்பதுதான் எனது முதல்வேலை. பொய், புரட்சி, குது, குடி போன்றவைகளுக்கு அடிமைகளாக மிருகத்தை விடக் கேவலமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தோம். அப்போதுதான் அல்லாஹ் எங்களுக்கு அவனது தூதராக அப்துல் முத்தலிபின் பேர் அப்துல்லாஹ்வின் மகன் முஹம்மத் என்பவரை அனுப்பி வைத்தான். அவரோ வணங்குவதற்குத் தகுதியானவன் அல்லாஹ் ஒருவன்தான் என்றும் தாமே செதுக்கிய சிலைகளுக்கு எவ்வித சக்தியும் இல்லை என்றும் அன்புநெறி, ஒழுக்கம் என்பனவற்றைப் போதித்தார். மாக்களாக வாழ்ந்த எங்களை மனிதர்களாக ஆக்கினார். அவரைப் பின்பற்றி யாருக்கும் எவ்வித இடையூறும் இளைக்காது வாழ்ந்து வரும் எம்மை இந்தக் குறைவிக் கூட்டத்தினர் நிம்மதியாக வாழ விடுவதில்லை. தாங்க முடியாத தொல்லைகளைக் கொடுத்து வருகின்றனர். அதனைத் தாங்க முடியாத நாங்கள் எங்கள் நபியிடம் முறையிட்டபோது தங்கள் நாட்டில் அடைக்கலம் புகுந்துகொள்ளுமாறு எமது நபி எமக்கு ஆலோசனை வழங்கினார். அதனால்தான் உங்கள் நாட்டுக்கு நாம் வந்துள்ளோம்” என்று கூறினார்.

ஐ.பர் (ரழி) அவர்களின் இந்த உரை மன்னரின் மனதில் நெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. உங்களது வேதமாகிய அல்குர்ஆனில்

சில பகுதிகளை ஒதிக்காட்டுங்கள் என்று கூறினார். இனிய ஒசையுடன் ஐ.பர் (ரழி) அல்குர் ஆளின் சில வசனங்களை அழகுற ஒதிக்காட்டினார். அல்குர் ஆளின் மொழிநடையும் கருத்தாழழும் மன்னரைக் கவர்ந்தது. குளிந்த தலை நிமிராது அந்த வசனங்களை ரசித்துக் கொண்டிருந்த மன்னர் தமது தலையை உயர்த்தியதும் என்ன நடக்குமோ என்று அனைவரும் மன்னரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். மன்னர் தனது வாயைத் திறந்தார்.

“அல்குர் ஆனும் பையினும் ஒரே அருட்பிழம்பில் இருந்து வெளியான சுடர்களாகும் என்பதில் எவ்வித ஜூயமுமில்லை. என்னிடம் அபயம் தேடி வந்துள்ளவர்களை நான் ஒரு போதும் குறைவியர்களிடம் ஒப்படைக்க மாட்டேன். நீங்கள் உங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லலாம் என்னை நம்பி வந்தவர்களுக்கு எனது நாட்டில் சகலவிதமான பாதுகாப்பும் வழங்கப்படும். அவர்கள் விரும்பியபடி விரும்பியகாலம் வரை இங்கு வாழலாம்” என்று கூறியதும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் நிம்மதிப் பெருமுச்சு கிளம்பியது. குறைவிகளோ கடும் கோபத்துடன் தமதூர் திரும்பினர்.

-கபஸாத் மின் ஹயாதிர் ரகுல்-

கலாட்டுஷணம் - மெளைவி -ஏ.எலி.ஏ.எம். புறூரி - (கபுரி)

நேர்மைக்குக் கிடைத்த பரிசு

ஒரு முறை கல்பா உமர் (ரழி) அவர்கள் வழகமை போன்று இரவு நேரத்தில் நகர்வலம் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். வழியில் இருந்த ஒரு குடிசைக்குள் நடைபெற்ற உரையாடல் கல்பாவின் காதுகளில் விழுந்தது. அமைதியாக நின்று அவ்வரையாடலைச் செவிமடுத்தார்கள். அந்த வீட்டில் உள்ள தாய் தன் மகளை நோக்கி “இன்று கறந்த பால் நமது செலவினங்களுக்குப் போதாது. எனவே, அதில் கொஞ்சம் தண்ணீரையும் கலந்து விடுவாயாக” என்று கூறுகிறாள். இதனைக் கேட்ட மகள் “தாயே பாலில் நீர் கலந்து விற்கக் கூடாது என்பது கல்பாவின் கட்டளையல்லவா?” என்று கேட்கிறாள். “கல்பா என்ன இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டா இருக்கிறார்?” என்று தாய் கூற “கல்பா பார்க்கா விட்டாலும் கல்பாவினதும் நம்முடையதுமான இரட்சகன் பார்த்துக் கொண்டல்லவா இருக்கிறான். நான் இவ்வேலையைச் செய்யமாட்டேன்” என்று அடம்பிடித்தாள்.

இந்த உரையாடல் கல்பாவின் உள்ளத்தைத் தொட்டது. விடிந்ததும் தனது மகன் ஆஸிம் அவர்களை அழைத்து இந்தச் சம்பவத்தைக் கூறி அந்த வீட்டிற்குச் சென்று தாயையும் மகளையும் அழைத்து வரும்படி கூறினார். இருவரும் கல்பாவிடம் வந்ததும் தனது மகளை நோக்கி “இந்தப் பெண்தான் உனக்கு மனைவியாகவரும் அருகதை உள்ளவள். இவளை நீர் மனமுடித்துக் கொள்வீராக” என்று கூறி திருமணம் முடித்து வைத்தார். இவர்களுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. அதைத்தான் கல்பா அப்துல் அஸீஸ் பின் மர்வான் மனமுடித்தார். அவர்களுக்குப் பிறந்த ஆண் குழந்தை தான் கல்பா உமர் பின் அப்துல் அஸீஸ் அவர்களாவர்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

கலீபா உமருக்கு அல்லாஹ்வின் வழிகாட்டல்

ஒரு முறை கலீபா உமர் (ரழி) வெள்ளிக்கிழமை குத்பா பிரசங்கம் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்கள். தங்களது பிரசங்கத்தின் போது இடையில் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாது “சாரியா பின் ஹஸனே! மலையின் பக்கம் விரைந்து செல்லுங்கள் பிரிந்து விடாதீர்கள்! நீங்கள் பிரிந்து நிற்பது எதிரியின் கரத்தைப் பலப்படுத்தும்” என்று கூறினார்கள். இக்கூற்று குத்பாவைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோர் மத்தியில் வியப்பை ஏற்படுத்தியது. ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்தனர். சிலர் வின்பக்கத்தில் யாரும் வருகிறார்களா? என்று திரும்பிப் பார்த்தனர். கலீபா அமீருல் மு. மினீன் அவர்கள் கூறிய வசனத்தின் விளக்கத்தை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஜூம்ஜூ தொழுகை முடிந்ததும் ஹஸ்ரத் அவி (ரழி) அவர்கள் கலீபாவிடம் சென்று “குத்பாவின் இடையில் நீங்கள் என்ன கூறினீர்கள்” என்று வினவினார்கள். “அதை நீங்கள் கேட்டார்களா” என்று கலீபா கேட்டதும் “நான் மட்டுமல்ல பள்ளிவாசலில் இருந்த அனைவருமே அதைக் கேட்டு எதுவும் விளங்காமல் இருக்கின்றனர்” என்று ஹஸ்ரத் அவி (ரழி) கூறினார்கள். “நாம் சாரியாவின் தலைமையில் அனுப்பிய படையினர் தோல்வியைத் தமுவிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அங்கிருக்கும் மலை மீது ஏறி யுத்தத்தை மேற்கொண்டால் வெற்றி பெறலாம் என்று எனக்குத் தோன்றியது. அதனால்தான் அவ்வாறு கூறினேன்” என்று சொன்னார்கள்.

ஒரு மாதம் கழிந்து யுத்தத்திற்குச் சென்ற படையினரின் நற்செய்தியாளன் மதீனாவிற்கு வருகிறார். நாங்கள் யுத்தம் புரிந்து கொண்டிருந்த சமயம் வெள்ளிக்கிழமை குத்பா நேரத்தின்போது கலீபா உமர் (ரழி) அவர்களின் குரல் போன்ற ஒரு சப்தம் எமக்குக் கேட்டது. எமது நிலைகளை மாற்றி அவர்கள் கூறியது போல் நாம் மலைமீதேறி யுத்தத்தைத் தொடர்ந்தபோது அல்லாஹ் எமக்கு வெற்றியைத் தந்தான் என்று கூறினார்.

- கபஸாத் மின் ஹயாதீர் ரகுல் -

நதியின் நீரோட்டமும் அல்லாஹ்வின் கட்டளையாடுயே

கலீபா உமர் (ரழி) காலத்தில் எகிப்து வெற்றி கொள்ளப்பட்ட போது அம்ரிப்னுஆஸ் (ரழி) கவர்னராக நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் எகிப்துக்குச் சமூகமளித்தபோது அங்குள்ள பலர் அவர்களிடம் வந்து “எமது நைலநதிக்கு ஒர் வழக்கம் உண்டு. அது நிறைவேற்றப்பட்டால் மாத்திரமே அது பெருக்கெடுத்தோடும்” என்று கூறினார். “என்ன அந்த வழமை” என்று கேட்டபோது “ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொரு கன்னிப் பெண்ணைத் தெரிவு செய்து அவளுக்குப் புத்தாடையும் புதிய நகைகளும் அணிவித்து நைல் நதிக்கரையோரமாக அழைத்து வந்து அந்நதிக்குப் பலி கொடுத்து விடுவோம் அதன்பின் அந்த நதி பெருக்கெடுத்து நமது பிரதேசம் முழுக்க பயிர்ச்செய்கை மிகவும் செழிப்பாக இருக்கும்” என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் அம்ரிப்னுஆஸ் (ரழி) அவர்கள் “இதுவெல்லாம் இல்லாத்திற்கு முன்னர் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட மூடக்கொள்கைகள் இவற்றை எல்லாம் இல்லாம் தடை செய்துள்ளது” என்று கூறி அவ்வழக்கத்தைத் தடை செய்தார்கள். நாட்கள் நகர்ந்தன. நைல் நதியின் நீர் மட்டமும் குறைந்து கொண்டே வந்தது. எங்கே வற்றி விடுமோ என்று எண்ணுமாவுக்குக் குறைந்து விட்டது.

இந்நிலை ஏற்பட்டதும் உடனே ஹஸ்ரத் அம்ரிப்னுஆஸ் (ரழி) கலீபாவுக்கு நிலைமையை விளக்கிக் கடிதம் ஒன்றை அனுப்பிவைத்தார்கள். கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட கலீபா அவர்கள் அமீரே, நீங்கள் சொன்னதுதான் சரி என்று அவரை உற்சாகப் படுத்திப் பதில்கடிதம் எழுதினார்கள். அதில், விசேஷமாக ஒரு அட்டையையும் வைத்திருந்தார்கள்.

அம்ரிப்னுஆஸ் (ரழி) கடிதத்தைத் திறந்தபோது அதில் நைல் நதிக்கு விலாசம் இடப்பட்ட ஒரு அட்டை இருந்தது. அதை நதியில் போடுமாறு கலீபா அறிவித்திருந்தார்கள். அதில் “நைலநதியே நீ உனது விருப்பப்படிதான் ஓடுகிறாய் என்றால் நீ ஓடாதே, நாம் உமக்குப் பலியும் தரமாட்டோம் அல்லது அல்லாஹ்தான் உன்னை ஒட்டவைக்கின்றான் என்றால் உன்னை ஒட்டவைக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் கேள்” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

கலீபாவின் கட்டளைப்படி அந்த அட்டை நைல் நதியில் வீசப்பட்டது. அன்று இரவில் மாத்திரம் 16 முழும் உயரத்திற்கு நீர் பெருக்கெடுத்தோட ஆரம்பித்தது. இன்றுவரை அது வற்றியதே இல்லை என்று கூறப்படுகிறது.

தாயின் பிடிவாதமும் தனியனின் உறுதியும்

ஹஸ்ரத் ஸ.துபின் அபீவக்காஸ் அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட நிகழ்வு அவரது தாயாருக்கு மிகுந்த மனவேதனையை ஏற்படுத்தியது. அந்தத் தாய் அவளது கொள்கையில் மிகத் தீவிரமாகவும் விடாப்பிடியாகவும் இருந்தாள். எனவேதான் மகனின் செயற்பாடு அவளில் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அவளது மகன் அவள் மீது அளவு கடந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். அவ்வாறே அவனும் மகன்மீது மிகவும் பாசமாகவிருந்தாள். மகனின் இரக்க சிந்தையைக் காரணமாக வைத்து அவரை எப்படியாவது மத மாற்றம் செய்து விட அவள் விரும்பினாள். மகனை அழைத்து “நீ புதிதாக ஏற்றுக்கொண்டுள் இஸ்லாத்தை விட்டும் நீங்கும்வரை நான் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் அனுஷ்டிக்கப் போகிறேன், இனிமேல் நான் உண்பதுமில்லை குடிப்பதுமில்லை” என்ற தனது நிலைப்பாட்டை மகனிடம் எடுத்துக் கூறினாள். “தாயே நீர் அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம், நான் எனது மார்க்கத்தை விட்டுவிடப் போவதில்லை” என்று மகன் எடுத்தியம்பினார். தாயும் பிடிவாதமாகவிருந்தாள். ஒரு பகல் ஒருஇரவுமுழுவதும் எதுவும் அருந்தாதிருந்தாள். அவளின் உடமில் தளர்ச்சி ஏற்பட்டது. தாயின் நிலையைக் கண்ட மகன் “அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். உனக்கு ஆயிரம் உயிர்கள் இருந்தும் அதனை ஓவ்வொன்றாக நீர் இழந்தாலும் எனது கொள்கையிலிருந்து நான் மாறப் போவதில்லை” என்று ஹஸ்ரத் ஸ.துப்னு அபீவக்காஸ் (ரழி) கூறியதைக் கேட்ட அந்தத் தாய் தனது பிடிவாதத்தையும் உண்ணாவிரதத்தையும் கைவிட்டாள். அதன் பின்னரே அல்லாஹ்வக்கு மாறு செய்யும் விடயத்தில் பெற்றோரின் ஆணைகளுக்கு அடிபணியத் தேவையில்லை என்ற கருத்தைக் கொண்ட இறைவசனம் இறங்கியது.

- கபஸாத் மின் ஹயாதிர் றகுல் -

உறவினர்களுக்குத் தர்மம் செய்வது இரட்டிய நன்மை தரும்

மஹஸ்ரத் அனஸ் கிர்த்துமாவிக் (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

மதீனாவாசிகளில் அபூதல்ஹா (ரழி) அவர்கள் மிகவும் கூடிய செல்வந்தராக இருந்தார்கள். அவர்களுக்குப் பேர்ச்சமரத் தோட்டங்கள் இருந்தன. அத்தோட்டங்களுள் பைருஹா என்ற தோட்டமே அவருக்கு மிகவும் விருப்பமாகவிருந்தது. அது மஸ்ஜிதுன்னபவி என அழைக்கப்படும் மதீனாப் பள்ளிவாசலின் எதிரில் இருந்தது. ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களும் அடிக்கடி அத்தோட்டத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள நல்ல தண்ணீரைக் குடித்து ஆறுதல் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

“நீங்கள் எதை நேசிக்கின்றீர்களோ அதிலிருந்து அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவிடாதவரை நன்மையை அடையமாட்டார்கள்” என்ற அல்குர்஝ுன் வசனம் இறங்கியபோது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்த அபூதல்ஹா (ரழி) “யாறுகுலுல்லாஹ் நீங்கள் நேசிக்கும் பொருட்களிலிருந்து செலவு செய்யாதவரை நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று அல்லாஹ் கூறுகின்றான். என் செல்வங்களில் நான் மிகவும் நேசிக்கும் பொருள் பைருஹா என்னும் தோட்டமே. அதனை அல்லாஹ் வின் பாதையில் தர்மம் செய்கிறேன். அதன்மூலம் நன்மையையும் மறுமையின் சேமிப்பையும் விரும்புகிறேன். அதனைப் பெற்று அல்லாஹ் அருளிய வழியில் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “அபூதல்ஹா அவர்களே! எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இந்தத் தோட்டம் அதிக இலாபத்தை ஈட்டித் தரும் தோட்டம் என்பதையும் நான் அறிவேன் நீர் அதை உமது நெருங்கிய உறவிர்களில் தேவையுடையோருக்குப் பங்கீடு செய்து கொடுப்பதையே நான் விரும்புகிறேன். (இதன் மூலம் நீர் இரட்டியப் பு நன்மைகளைப் பெறலாம்)” என்று கூறியதும் நான் அவ்வாறே செய்கிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்ட அபூதல்ஹா (ரழி) தம் உறவினர்களுள் வசதி குறைந்தோருக்கு அதனைப் பங்கீடு செய்தார்கள்.

- ஸஹීஹ்- புகாரி -

பண்டிகை நாட்களில் யாடலாமா?

அன்னை ஆயிஷா (ரழி) அறிவிக்கின்றார்கள்:

ஓரு முறை எனது தந்தை அழைக்கர் (ரழி) அவர்கள் எனது வீட்டிற்கு வந்தார்கள். அது துல்ஹைஜ் மாதம் 10, 11, 12, 13ஆம் நாட்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அப்போது இரண்டு சிறுமிகள் தப்பைத் தட்டி (மேளம்) பாடிக்கொண்டிருந்தனர். றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களே போர்வையினால் போர்த்திக்கொண்டு சாய்ந்திருந்தார்கள். அவர்களின் முதுகுப் புறமாக நின்று பாடல்களுக்குச் செவி சாய்த்துக் கொண்டு அவர்களது மேளதாளத்தையும் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் எனது தந்தை அழைக்கர் (ரழி) அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். இக்காட்சியைக் கண்ட அழைக்கர் (ரழி) கோபம் கொண்டு அச்சிறுமிகள் இருவரையும் அதட்டனார்கள். அப்போது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் எனது தந்தையைப் பார்த்து “அழைக்கரே அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். இவை பண்டிகை நாட்களல்லவா?” என்று கூறினார்கள்.

- ஸஹீஹ்‌ல் புகாரி -

கலாபுஷணம் - மேளலவி - ஏ.ஸி.ஏ.ம். புஹரி - (கழுரி)

மாசற்ற மாணிக்கம் அன்னை ஆயிரா

அன்னை ஆயிரா (ரழி) அழிவிக்கின்றார்கள்:

நகுவுல்லாஹ் (ஸல்) ஒரு பயணம் புறப்பட விரும்பினால் தமது மனைவிமார்களில் யாரை அழைத்துக்கொண்டு போவது என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்காக எங்களுக்கிடையே சீட்டுப் போட்டு யாரின் பெயர் சீட்டில் வருகிறதோ அவரை அழைத்துச் செல்வது அவர்களது வழக்கமாகும். அவ்வாறே ஒரு பிரயாணத்திற்காகச் சீட்டுப் போட்டபோது எனது பெயருள்ள சீட்டு வந்தது. எனவே, நான் அவர்களுடன் சென்றேன். இந்தப் பிரயாணம் ஹிஜாப் சட்டம் அருளப்பட்ட பின் நிகழ்ந்ததாகும். எங்களுக்கென்று ஒரு பல்லக்கு ஒதுக்கப்படும் அதில் நாம் அமர்ந்து கொண்டதும் அந்தப் பல்லக்கு ஒரு ஓட்டகையின் மீது வைக்கப்பட்டு ஓட்டகம் அழைத்துச் செல்லப்படும். நாங்கள் சென்ற பணி முடிவடைந்தது. மதீனாவை நோக்கிப் புறப்பட்டோம். இடையில் இரவு நேரமாகி விட்டதால் சிறிது ஒய்வெடுத்துக் கொள்ளுமாறு அறிவித்தார்கள். ஓட்டகை மேலிருந்த பல்லக்கும் கீழே இறக்கி வைக்கப்பட்டது.

நானும் பல்லக்கில் இருந்து இறங்கி படையினரைக் கடந்து எனது உபாதைகளைக் கழிப்பதற்காக மறைவிடம் தேடிச் சென்று எனது தேவைகளை முடித்துக் கொண்டு எனது பல்லக்கு இருக்குமிடத்தை நோக்கி வந்தேன். எனது நெஞ்சை நான் தொட்டுப் பார்த்தபோது எனது கழுத்தில் அணிந்திருந்த யமன் தேசத்து முத்துமாலை தவறிவிட்டதை அறிந்தேன். எனவே, உடனடியாகத் திரும்பிச் சென்று தேட ஆரம்பித்தேன். நீண்ட நேரமாகி விட்டது. எனது மாலையையும் கண்டெடுத்து எனது இடத்திற்கு மீண்டும் வந்தேன். நான் வந்ததும் எனக்கோர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. எனது பல்லக்கும் ஓட்டகையும் அங்கிருக்க வில்லை. படையினரும் யாரும் இல்லை. எல்லோரும் பயணத்தை ஆரம்பித்திருந்தனர். மிகவும் கவலையடைந்த நான் ஏற்கனவே தங்கியிருந்த இடத்தில் வந்து அமர்ந்து கொண்டேன்.

நான் சிறு வயதுப் பெண்ணாகவும் பாரம் இல்லாமல் இருந்ததாலும் பல்லக்கைத் தூக்கியவர்களுக்கு நான் உள்ளே இருக்கிறேனா? இல்லையா என்பது விளங்கவில்லை. அவர்கள் பல்லக்கைத் தூக்கி ஓட்டகையின் மீது வைத்துக் கொண்டு சென்று விட்டனர். எப்படியும் யாராவது ஒருவர் திரும்பி வந்து விடுபட்ட பொருட்கள் உண்டா என்பதைத் தேடிப் பார்க்க வருவது வழக்கம் அப்படி யாராவது வருவார்கள் என்று எண்ணியபடியே அயர்ந்து தூங்கிவிட்டேன்.

ஸ.ப்வான் இப்னு முஅத்தல் அல்அஸ்லமி என்பவர் படையின் இறுதி அணியில் இருந்தவர் படைகள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு வந்து அங்கே தங்கியுள்ளார். விடிந்ததும் அவ்விடத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு உருவத்தைக் கண்டு அவ்விடம் வந்தார் ஹிஜாப் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டமுன் அவர் என்னைப் பார்த்திருந்தார். என்ன அடையாளம் கண்டு கொண்ட அவர் இன்னாலில்லாஹி வ இன்னா இலைஹி றாஜிஹன். (“நாம் அல்லாஹ் வகுக்கே உரியவர்கள். அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்லவிருக்கின்றோம்” துன்பங்கள் நிகழ்ந்தால் இவ்வாறு கூற வேண்டும்) என்று அவர் கூறிய சப்தத்தில் நான் விழித்துக் கொண்டேன்.

பிறகு அவர் தமது ஓட்டகத்தை மண்டியிடச் செய்து அதன் முன்னங்காலைத் தன் காலால் மிதித்துக் கொள்ள அதன் மீது நான் ஏறிக்கொண்டேன். அவர் ஓட்டகத்தை ஓட்டிக்கொண்டு நடந்தே வந்தார். இறுதியில் நாங்கள் படையினர் நடுப்பகல் நேரத்தில் ஒய்வுக்காகத் தங்கியிருந்த இடத்தை அடைந்தோம். இதற்கிடையில் நயவஞ்சகர்களின் தலைவனான அப்துல்லா இப்னு உபை இப்னு ஸலஹால் என்பான் எம்மிருவரைப் பற்றியும் அவதாறு ஒன்றை அவிழ்த்து விட்டான். இந்த அவதாறைப் பேசியவர்கள் நாசமாகட்டும். அவர்கள் அழிந்தார்கள். இவ்வாறு என்னைப் பற்றி அவதாறான செய்தி அவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளது என்பது எனக்கு அறவே தெரியாது.

நாங்கள் படையினருடன் மதீனாவை வந்தடைந்தோம். வந்ததிலிருந்து சுமார் ஒரு மாதகாலம் வரை நான் நோயுற்றிருந்தேன். மக்களிடையே என்னைப் பற்றிய அவதாறு பரப்பப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தது. றகுலுல்லாஹ்வின் செவிகளுக்கும் இச்செய்தி எட்டியிருந்தது போலும். சாதாரண காலங்களில் நான் நோயுற்றிருந்தால் வழக்கமாக என்னிடம் காட்டும் பரிவை இப்போது அவர்களிடம் காணமுடியவில்லை. அது என்மனதில் ஒரு சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியது. வருவார்கள் ஸலாம் சொல்வார்கள் “அவர் எப்படி இருக்கிறார் என்று கேட்பார்கள். பிறகு போய் விடுவார்கள். அவ்வளவுதான் இதுவரை என்னைப் பற்றிப் பேசப்பட்டு வந்த அவதாறு பற்றி நான் எதுவுமே அறிந்திருக்கவில்லை.

நான் நோயிலிருந்து குணமடைந்த பிறகு நானும் உம்மு மிஸ்தஹு அவர்களும் நாங்கள் கழிப்பிடமாகப் பாவித்து வந்த “மனாலிவு” என்னுமிடத்தை நோக்கிச் சென்றோம். நாங்கள் இரவு நேரங்களில் மட்டுமே இவ்வாறு செல்வோம். அந்த நேரங்களில் எங்கள் வீடுகளுக்கு அருகில் கழிப்பிடவசதிகள் இல்லை. வனாந்தரங்களில் வசித்து வந்த முற்கால அறிவிகளின் வழக்கம்தான் இது.

நானும் அழுருஹ்மின் மகளாகிய உம்மு மிஸ்தஹாம் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தோம். உம்மு மிஸ்தஹ் அணிந்திருந்த கம்பளிப் போர்வையில் அவரது கால் இடறியது. அப்போது அவர் “மிஸ்தஹ்” நாசமாகட்டும் என்ற சொன்னார். இதைக் கேட்ட நான் மிக மோசமான ஒரு சொல்லைச் சொல்லிவிட்டாய். பத்ருப் போரில் பங்கு பற்றிய ஒரு மனிதரையா நீர் ஏக்கிறாய்? என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா? எனக் கூறிவிட்டு என்னைப் பற்றிப் பேசப்படும் அவதாரான செய்தி பற்றி எடுத்துக் கூறினார். அதைக் கேட்ட நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன் எனது நோய் மேலும் அதிகரித்துவிட்டது.

நான் வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்தபோது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) என்னிடம் வந்து “அவர் எப்படி இருக்கிறார்” எனக் கேட்டார்கள். “நான் எனது பெற்றோரிடம் சென்று வர அனுமதி கொடுங்கள்” என்று கேட்டேன். றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) எனக்கு அனுமதி வழங்கினார்கள். எனது பெற்றோரிடம் என்னைப் பற்றி உலாவி வரும் அவதாரான செய்தியைப் பற்றிப் பூரணமாக அறிந்துகொள்ள விரும்பினேன். வீட்டிற்குச் சென்றதும் எனது தாயாரிடம் விசாரித்தேன்.

“எனது அன்பு மகளே! இந்த விடயத்தைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்ளாதே. அல்லாஹ் வின் மீது ஆணையாக, சக்களத்திகள் பலரும் இருக்க தன் கணவரின் விருப்பத்திற்கு உள்ளானவளாக இருக்கும் அழுகுமிக்க பெண்ணொருத்தியைக் குறித்து அவளது சக்களத்திகள் அதிகமாகப் பேசத்தான் செய்வார்கள். அவ்வாறு பேசாமலிருப்பதுதான் குறைவு” என்று எனதுதாயார் கூறினார். “ஸப்ஹானல்லாஹ் (அல்லாஹ் தூய்மையானவன்) இப்படியா மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்” என்று நான் கேட்டேன்.

அன்று இரவு முழுவதும் அழுதுகொண்டும், தூக்கமின்றியும் இருந்தேன். விடிந்ததும் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) என்னைப் பற்றி என்ன முடிவெடுப்பது என்று ஆலோசனை கேட்பதற்காக அலி இப்னு அப்தாலிப் (ரஹி) அவர்களையும் உஸாமா இப்னு ஷைத் (ரஹி) அவர்களையும் அழைத்தார்கள். அச்சமயத்தில் அல்லாஹ் விடமிருந்து வரும் வற்றியும் தற்காலிகமாக நின்று போயிருந்தது. உஸாமா (ரஹி) அவர்களோ தமதுள்ளத்தில் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களின் மனைவியர் மீதிருந்த பாசத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஆலோசனை கூறினார்.

“அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! தங்கள் துணைவியரிடம் நல்லதைத்தவிர வேறு எதையும் நான் அறியமாட்டேன்” என்று தமது அபிப்பிராயத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவி இப்னு அழுதாவிப் (ரழி) அவர்களே “அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு எந்த நெருக்கடியையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அவரைவிட நிறையப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். தங்களின் பணிப்பெண்ணைக் கேளுங்கள் அவள் உங்களிடம் உண்மையைச் சொல்லாள்” என்று கூறினார்கள். அவரது ஆலோசனைப் படி றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் பணிப்பெண்ணான பரீராவை அழைத்து “பரீராவே நீ உனக்கு ஜயத்தை ஏற்படுத்தும் எதையாவது ஆயிஷாவிடம் கண்டிருக்கிறாயா?” என்று கேட்டார்கள்.

“தங்களைச் சத்திய மார்க்கத்துடன் அனுப்பிய அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். ஆயிஷா விபரமறியாத இளவுயதுச் சிறுமி. அவர் உரோட்டி சுடுவதற்காகக் குழமூத்த மாவை அப்படியே வைத்துவிட்டு உறங்கி விடுவார். வீட்டிலுள்ள ஆடு வந்து அந்த மாவைச் சாப்பிட்டுவிடும். அத்தகைய அவரிடம் குறையாகச் சொல்லக்கூடிய எதையும் நான் காணவில்லை” என பரீரா (ரழி) கூறினார்கள்.

அடுத்து தனது மனைவியர்களுள் ஒருவரான ஸௌனப் பிந்தி ஜஹ்ர் அவர்களிடம் விசாரித்தார்கள். “யாறுகுலுல்லாஹ் என் காதுகளையும் கண்களையும் பாதுகாத்துக் கொள்வேன் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக ஆயிஷாவைப் பற்றி நான் நல்லதையே அறிவேன்” என்று கூறினார். ஸௌனப் (ரழி) அவர்களைப் பொறுத்தவரை அழகிலும் இறைதூதர் அன்பிலும் எனக்கு நிகராக இருந்தார்கள். அவ்வாறிருந்தும் (கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி என்மீதுசேற்றறவாரி இறைக்காது) அல்லாஹ் அவர்களை இறையச்சமுடைய பேணுதலான பண்பை அளித்துப் பாதுகாத்திருந்தான்.

அன்று றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) மிம்பாரில் (பிரசங்கமேடை) ஏற்னார்கள். “அப்துல்லாஹ் இப்னு உடைப் படியத்தில் வதந்தீகளைக் கிளப்பி மனவேதனை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவரைத் தண்டிக்க எனக்கு உதவி புரிபவர் யார்? எனது மனைவி படியத்தில் நான் நல்லதையே அறிவேன் என்னுடன் அல்லாமல் வேறு யாருடனும் வெளியே சென்றதுமில்லை. என் வீட்டில் யாரையும் அனுமதிப்பதுமில்லை என்று கூறினார்கள். உடனே ஸ.து இப்னு முஞ்சு (ரழி) எழுந்தார்.” யாறுகுலுல்லாஹ் அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக அவனைத் தண்டிக்க நான்

தங்களுக்கு உதவுகிறேன் அவன் எங்கள் அவஸ் குலத்தைச் சேர்ந்தவனாகவிருந்தால் நாங்கள் அவனது கழுத்தைத் துண்டித்து விடுகிறோம். எங்கள் சகோதரர்களான கஸ்ரஜ் குலத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற தங்களின் உத்தரவை நிறைவேற்றுகிறோம் என்றார்.

இதைக்கேட்ட கஸ்ரஜ் குலத்தலைவராக இருந்த ஸ.து இப்னு உபாதா (ரழி) எழுந்து “அல்லாஹ்விள் மீதாணையாக நீர் பொய்யிரைத்தீர் அவரை நீர் கொல்ல மாட்டீர், அது உம்மால் முடியாது” என்றார். ஸ.து இப்னு உபாதா நல்ல மனிதனாகத்தான் இருந்தார். ஆயினும், அவரது குலவெறி அவரை அவ்வாறு பேசவைத்தது. உடனே உடைத் இப்னு ஹ்ராஸர் (ரவி) எழுந்து உபாதா (ரழி) அவர்களை நோக்கி “நீர்தான் பொய்யிரைத்தீர். அல்லாஹ்விள் மீது ஆணையாக நாங்கள் அவரைக் கொன்றே தீருவோம் நீர் ஒரு நயவஞ்சகர் அதனால்தான் நயவஞ்சகருக்காக வாதாடுகிறீர்” என்றார். றகுலுல்லாஹ் மிம்பரில் நின்று கொண்டிருக்கும்போதே அவஸ், கஸ்ரஜ் என்ற இரு வகுப்பினரும் ஒருவர் மீது ஒருவர் பாய்ந்து சண்டையிட முற்பட்டபோது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) மிம்பரில் இருந்து இறங்கி அவர்களை அமைதிப்படுத்தினார்கள்.

அன்றைய நாள் முழுவதும் நான் அழுதுகொண்டே இருந்தேன். கொஞ்ச நேரமாவது உறங்கவில்லை. அடுத்த நாளும் விடிந்தது. என் பெற்றோரும் என்னுடனேயே இருந்தனர். எனது சரல் வெடித்து விடுமோ என்று என்னும் அளவிற்கு இரு இரவுகள் ஒரு பகல் முழுவதும் அழுது கொண்டே இருந்தேன். அச்சமயம் அன்சாரிப் பெண் ஒருத்தி என்னிடம் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு என் அருகில் வந்தமரந்தாள். என் நிலைமையைப் பார்த்த அவனும் என்னுடன் சேர்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். அச்சமயம் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து என் அருகில் அமர்ந்தார்கள். என்னைப் பற்றி அவதாறு சொல்லப்பட்ட நாளில் இருந்து அவர்கள் என் அருகில் அமர்ந்ததில்லை. சுமார் ஒரு மாத காலமாக வறியும் அவர்களுக்கு அருளப்படவில்லை.

என் அருகில் அமர்ந்திருந்த றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “லா இலாஹ் இல்லல்லாஹ்” (வனக்கத்திற்குரிய நாயன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை) என்று கூறிவிட்டு “ஆயிஷாவே உன்னைப் பற்றிப் பல்வேறு செய்திகள் எனது செவிகளுக்கும் எட்டியுள்ளன. நீ நிரபராதியாக இருந்தால் அல்லாஹ் விரைவில் உன்னைக் குற்றமற்றவள் என்று அறிவித்து விடுவான். நீ குற்றமேதும் செய்திருந்தால் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி

அவன் பக்கம் மீண்டுவிடு. ஏனெனில், ஒரு அடியான் தன் பாவத்தை ஒப்புக்கொண்டு மனம் திருந்தி பாவமன்னிப்புக் கோரினால் அவனது கோரிக்கையை ஏற்று அல்லாஹ் அவனை மன்னித்து விடுவான்” என்றார்கள்.

றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறியதைக் கேட்டதும் அழுவதற்கு எனது கண்களில் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் கூட இருக்கவில்லை. எனது தந்தையிடம் “என் சார்பாகப் பதில் சொல்லுங்கள்” என்றேன். அல்லாஹ்வின் தூதரிடம் நான் என்ன சொல்வது? என்று எனது தந்தை கூறினார். என் தூதிடமும் என் சார்பாகப் பதில் கூறும்படி வேண்டினேன். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக றகுலுல்லாஹ்விடம் நான் என்ன சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை என்று கூறினார். எனவே, நானே றகுலுல்லாஹ்விடம் எனது நிலை பற்றி எடுத்துரைக்க முடிவு செய்தேன்.

“யாறுக்குலுல்லாஹ்! நானோ இளவயதுச் சிறுமி அல்குர்ஆனையும் அதிகமாக ஒது முடியாதவள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக மக்கள் என்னைப் பற்றிப் பேசியவற்றை நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதையும் அது உங்கள் மனதில் பதிந்து அது உண்மையாக இருக்குமா? என்றும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதையும் நான் அறிவேன். நான் குற்றமற்றவள் என்பதை நிரூபிக்க என்னிடம் எந்த ஆதாரமும் இல்லை. நான் குற்றமற்றவள் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். அதை நீங்கள் நம்பவில்லை நான் குற்றம் புரிந்துள்ளதாக ஒப்புக்கொண்டால் அந்தக் கூற்றை நீங்கள் நம்பிவிடுவீர்கள். அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக எனக்கும் உங்களுக்குமிடையே யூஸுப் (அலை) அவர்களின் தந்தை ய.கப் (அலை) அவர்களையே நான் உவமையாகக் கருதுகிறேன். நபி ய.கப் (அலை) கூறுவதாக அல்லாஹ் அல்குர்ஆனில் 12:83ஆம் வசனத்தில், (இவ்விடயத்தில்) சகிப்புத் தன்மையுடன் அழகிய பொறுமையுடன் இருப்பதே நன்று. நீங்கள் புனைந்து சொல்லும் விடயத்தில் அல்லாஹ்விடம் தான் நான் பாதுகாப்புத் தேடவேண்டும்” என்று கூறினேன்.

அல்லாஹ் என்னைக் குற்றமற்றவள் என்பதை ஏதோ ஒரு வழியில் அறிவிப்பான் என்பதில் எனக்கு முழு நம்பிக்கை இருந்தது. அந்த உறுதியான நம்பிக்கையுடன் என் படுக்கைக்குச் சென்று திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டேன். எனது விடயம் பற்றி வஹிமுலம் அல்லாஹ் அறிவிக்கும் அளவுக்கு நான் முக்கியமானவள் அல்ல. றகுலுல்லாஹ் அவர்களுக்குக் கனவின் மூலமாகவாவது அல்லாஹ் அறிவிப்பான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது.

“அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். றகுலுல்லாஹ் எங்கள் வீட்டிலேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். வீட்டில் உள்ளோர் யாரும் வெளியே செல்லவும் இல்லை. அப்போது றகுலுல்லாஹ் அவர்களுக்கு வஹி வரும் சமயங்களில் ஏற்படும் சிரமமான நிலை ஏற்பட்டது. அது கடும் குளிர் காலமாகவிருந்தும் அவர்களது மேனியிலிருந்து முத்துக்கள் போல் வியர்வைத் துளிகள் வழியத் தொடங்கின. ஆம் ஜிபால் (அலை) அவர்கள் றகுலுல்லாஹ்விடம் வந்து அல்லாஹ்வின் வேதவாக்கை அறிவித்து விட்டுச் சென்றார்கள். அதன் பின் றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) புன்னகை புரிந்தவர்களாக ஆயிஷாவே! அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து கொள். உன்னைக் குற்றமற்றவள் என்று அல்லாஹ் அறிவித்து விட்டான்” என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட எனது தாய் சந்தோஷி மிகுதியினால் “இப்போதே றகுலுல்லாஹ்விடம் போ” என்று கூறினார். முடியாது இப்போதே அவர்களிடம் செல்ல மாட்டேன். என்னைத் தாய்மைப்படுத்திய அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து அவனுக்கே நன்றி செலுத்துவேன் என்று கூறினேன். “அல்லாஹ்துவில்லாஹ்”

அன்னை ஆயிஷா (ரஹி) அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி அல்குர்அுனில் குரதுன் நார் 24வது அத்தியாயம் 11 வசனம் கூறியவை:

“அவதூறைக் கொண்டு வந்தவர்களும் உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரே! அது உங்களுக்குத் தீங்கு என எண்ணாதீர்கள். அது உங்களுக்கு நன்மையாகும். ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் தான் சம்பாதித்த பாவம் உள்ளது. அவர்களில் பெரும் பங்கெடுத்தவனுக்கும் கடும் தண்டனை உண்டு.

12. இறை நம்பிக்கையுள்ள ஆண்களும் பெண்களும் ஆகிய நீங்கள் இதைச் செவியேற்ற போது தங்களைப் பற்றி நல்லெண்ணம் கொண்டு இது வெளிப்படையான அவதூறு என்று கூறியிருக்க வேண்டாமா?
13. அவர்கள் அதற்கு நான்கு சாட்சிகளைக் கொண்டு வரவேண்டாமா? அவர்கள் சாட்சிகளைக் கொண்டு வரவில்லையெனில் அவர்களே அல்லாஹ்விடம் பொய்யர்கள்.
14. உங்கள் மீது இம்மையிலும் மறுமையிலும் அல்லாஹ்வின் கருணையும் அவனுடைய அருளும் இல்லாதிருந்தால் நீங்கள் இதில் ஈடுபட்டிருந்தமைக்காக நிச்சயம் கடுமையான தண்டனை உங்களைத் தீண்டி இருக்கும்.

15. இப்பழியை உங்களின் நாவுகளால் எடுத்துக் கொண்டு உங்களுக்கு அறிவில்லாத ஒன்றைக் குறித்து உங்கள் வாய்களால் கூறித் தரிகிறீர்கள். இன்னும் இதை இலேசானதாகவும் என்னி விட்டார்கள். ஆனால், அல்லாஹ்விடம் இது மிகப் பெரியதாக உள்ளது.
16. இதை நீங்கள் செவியற்றபோது இதைக் குறித்து நாம் பேசுவது நமக்குப் பொருத்தம் இல்லை அல்லாஹ்வே நீயே தூயவன். இது பெரும் அவதூராகும் என்றும் நீங்கள் கூறி இருக்க வேண்டாமா?
17. நீங்கள் இறை நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருந்தால் இது போன்ற விடயங்களின் பால் ஒருபோதும் மீளக்கூடாது என அல்லாஹ் உங்களுக்குப் போதிக்கின்றான்.
18. அல்லாஹ் (அவனது) வசனங்களை உங்களுக்கு விபரிக்கின்றான். மேலும் அல்லாஹ் மிகவும் அறிந்தவன். விவேகமிக்கவன்.
19. இறை நம்பிக்கையாளர்களுக்கிடையே மானக்கேடான் விடயங்களைப் பரவ வேண்டும் என விரும்புவோருக்குச் சந்தேகமின்றி இம்மையிலும் மறுமையிலும் நோவினை மிக்க வேதனை உண்டு. அல்லாஹ் யாவற்றையும் அறிகிறான். நீங்களோ அறியமாட்டார்கள்.
20. இன்னும் உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் கிருபையும் அவனுடைய அருளும் இல்லாதிருந்தால் (உங்களைத் தண்டனை தீண்டியிருக்கும்) இன்னும் இரக்கம் மிக்கவன், நிகரற்ற அன்பாளன்.
21. இறை நம்பிக்கையாளர்களே! ஷைத்தானின் அடிச்கவட்டைப் பின் பற்றாதீர்கள். அவனது அடிச்கவட்டைப் பின்பற்றுவோருக்கு ஷைத்தான் மானக்கேடானவற்றையும் வெறுக்கத்தக்கவற்றையுமே ஏவுகின்றான். உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் கிருபையும் அவனது அருளும் இல்லாதிருந்தால் உங்களில் எவரும் தூய்மையடைந்திருக்கவே முடியாது. எனினும், தான் நாடியவர்களை அல்லாஹ் தூய்மைப்படுத்துகிறான், அல்லாஹ் யாவற்றையும் செவியறுபவன், நன்கறிந்தவன்.

மனைவிக்கு ஊட்டுகின்ற உணவுக்கும் நன்மை

வஸ்ரத் ஸுங் கிப்பு அபி வக்காஸ் (ரழி) கூறுகின்றார்கள்:

இறுதி ஹஜ் ஜின் போது நான் கடும் நோயினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தேன். ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் அடிக்கடி என்னிடம் வந்து ககம் விசாரித்துச் செல்வது அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது, எனது நேரயும் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது அப்போது நான் ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்களிடம், நாயகரே நான் எனது மரணத்தை நெருங்கி விட்டேன் என்னிடம் நிறைய சொத்துக்கள் உண்டு. எனது மகள் ஒருவரைத் தவிர வேறு வாரிக்கள் யாரும் எனக்கில்லை. எனவே, எனது சொத்தில் முன்றில் இரண்டு பங்கை அல்லாஹ் வின் பாதையில் தர்மம் செய்துவிடவா?" என்று கேட்டேன். "வேண்டாம்" என ரகுலுல்லாஹ் கூறினார்கள்.

"அவ்வாறாயின் பாதியைக் கொடுக்கட்டுமா?" என்று கேட்டேன். அதற்கும் "இல்லை" என்று கூறினார்கள். "பின்னர் முன்றில் ஒரு பகுதியைத் தர்மம் செய்து விடுங்கள். அதுவும் சற்று அதிகம்தான். ஏனெனில், உமது வாரிக்களை மக்களிடம் கையேந்தும் நிலையில் ஏழைகளாக விட்டுச் செல்வதைவிடப் பிறிடம் எவ்விதத் தேவையும் அற்றவர்களாக விட்டுச் செல்வதே சிறந்தது. அல்லாஹ் வின் நேசத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டு நீர் செய்யும் எந்தச் செலவானாலும் அதற்காக உமக்கு நன்மை கொடுக்கப்படும். நீர் உனது மனைவிக்கு ஊட்டுகின்ற உணவுக் கவளத்திற்கும் கூட உமக்கு நன்மை உண்டு" என்று ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) கூறினார்கள்.

- நால்: ஸஹ්யால் புகாரி -

நால் ஸஹ්யால் புகாரி

அறாவில் இறுதி ஹஜ்ஜின் இறுதி உரை

நபித்துவத்தின் 10ஆம் ஆண்டு ரகுலுல்லாஹ் (ஸல்) ஸஹாபா பெருமக்களுடன் இறுதிக் கடமையாகிய ஹஜ்ஜை நிறைவு செய்வதற்காகப் புனித மக்கமா நகரம் சென்று துங்ஹஜ் மாதம் ஒன்பதாம் நாள் அறாபா என்னுமிடத்தில் முக்கியத்துவமிக்க உரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார்கள். அந்த உரைதான் இல்லாமிய வரலாற்றில் இறுதி உரை என்று கூறப்படுகிறது. இதோ அந்த உரை:

அனைத்துப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே! அவனைப் புகழ்கிறோம், அவனிடமே உதவி தேடுகிறோம், அவனிடமே பாவமன்னிப்புக் கோருகிறோம். நமது மனோ விருப்பங்களின் கெடுதியைவிட்டும், நமது செயல்களின் தீங்கை விட்டும் அவனிடமே நாம் காவல் தேடுகிறோம். அல்லாஹ் யாருக்கு நேர்வழி காட்டியுள்ளனரோ அவரை வழிகெடுப்பவர் யாருமில்லை. யாரை அவன் வழி கெடுத்து விட்டாரோ அவருக்கு நேர்வழிகாட்டுபவர் எவருமில்லை. அல்லாஹுவைத் தவிர வேறு கடவுளர்கள் இல்லை. அவன் தனித்தவன் அவனுக்கு இணையாக எதுவுமில்லை என்று நான் சாட்சி கூறுகிறேன். முஹம்மத் அவனது அடியாரும் தூதராகவும் இருக்கிறார் என்றும் நான் சான்று பகர்களின்றேன்.

- அல்பிதாயா இப்னு கதீர் - 5 / 189 -

மனிதர்களே! என் பேச்சைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். இவ்வாண்டிற்குப் பின் நான் மீண்டும் உங்களை இவ்விடத்தில் சந்திப்பேனா என்பது எனக்குத் தெரியாது.

- இப்னு மாஜா - 1892, 1893 -

மக்களே! உங்களின் கடவுள் அல்லாஹ் ஒருவனே, ஒரு அரபிக்கு அரபி அல்லாதவரை விடவோ, அரபி அல்லாத ஒருவருக்கு ஒரு அரபியை விடவோ மேன்மையோ சிறப்போ இல்லை. ஒரு வெள்ளையருக்குக் கறுப்பரை விடவோ, ஒரு கறுப்பருக்கு வெள்ளையரை விடவோ சிறப்பேதும் இல்லை. இறை அச்சமே ஒருவரின் நேர்மையைத் தீர்மானிக்கும். நிச்சயமாக ஏக நாயகனாகிய அல்லாஹுவிடம் உங்களில் மிகச் சிறப்பானவர் உங்களில் இறை அச்சமான “தக்வா” அதிகமாக உள்ளவரே.

- அத்தர்கீப் வத்தர்வீப் - 2963 -

மக்களே! ஏக இறைவனாகிய அல்லாஹ்வை அஞ்சுங்கள். அடிமையான கறுப்பர் ஒருவர் உங்கள் தலைவராக ஆக்கப்பட்டாலும் அவர் அல்லாஹ்வின் வேதமாகிய அல் குர்ஆனின் ஆணைகளைப் பின்பற்றி உங்களை வழிநடத்தி அதை உங்களுக்கிடையே நிலைநிறுத்தும் காலமெல்லாம் அவருக்கு நீங்கள் செவி சாய்த்து வழிப்படுங்கள்.

- நஸா-4192 -

மக்களே! இந்த துல்ஹஜ் மாதமும் இந்த அரபா நாளும் இந்த மக்கமா நகரமும் எந்த அளவிற்குப் புனிதமானவையோ, அதே அளவிற்கு உங்கள் ஒவ்வொருவரினது உயிர்களும் உடமையும் மானமும் மரியாதையும் உங்களுக்குப் புனிதமானவைகளே.

- ஸஹ්ரුவාல் புகாரி -1741 -

அறிந்து கொள்ளுங்கள் எனக்குப் பின்னர் ஒருவரை ஒருவர் கழுத்தை வெட்டிக் கொண்டு வழிகெட்டவர்களாக அல்லாஹ்வை நிராகரிப்பவர்களாக மாறிவிடாதீர்கள்.

உங்களின் நாயகனாகிய அல்லாஹ்வை நீங்கள் சந்திக்கும் வரை நீதியில் நிலைத்திருங்கள். நீங்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் ஒன்று சேர்க்கப்படுவீர்கள். அப்போது உங்களின் செயல்களைப் பற்றி அல்லாஹ் விசாரிப்பான். இல்லாம் மார்க்கத்தை உங்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைத்து விட்டேன். உங்களில் ஒருவரிடம் மற்றவர் பொருள் அடமானமாக வைக்கப்பட்டிருந்தால் அதன் உரிமையாளரிடம் உரியமுறையில் அந்தப் பொருளை ஒப்படைத்து விட்டும்.

- ஸஹ්ரුவාல் புகாரி -4406 -

மக்களே! முஸ்லிம்கள் அனைவரும் சகோதரர்களே! உங்களின் அடிமைகள் விடயத்தில் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களைச் சீராகப் பராமரியுங்கள். நீங்கள் உண்பதையே அவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள். நீங்கள் உடுப்பதுபோல் அவர்களுக்கு உடுக்கக் கொடுங்கள்.

குறைவிகளே! மறுமைநாளில் மக்கள் ஒன்று கூடும்போது உலகச் சுமைகளை உங்களின் பிடிரிகளின் மீது சுமந்தவர்களாக வராதீர்கள். அப்போது அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து எந்த விடயத்திலும் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பவனாக நான் இருக்க மாட்டேன்.

அறியாமைக் கால விவகாரங்கள் அனைத்தும் என்கால்களுக்குக் கீழ் புதைக்கப்பட்டு விட்டன. அறியாமைக் காலத்தில் நிகழ்ந்த கொலைகளுக்குப் பழிவாங்குதல் அனைத்தும் இரத்துச் செய்யப்படுகிறது. நம்மிடையே நடந்த கொலைகளில் ரபிஆயிப்னு ஹாரிஸின் மகன் கொலை செய்யப்பட்டதற்கான பழிவாங்குதலை முதலில் நான் தள்ளுபடி செய்கிறேன். பனுஷாத் குலத்தாரிடம் அவன் பால்குடிச் சிறுவனாக இருந்தான். அவனை ஹாதைல் குலத்தார் கொலை செய்து விட்டனர். அறியாமைக் காலத்தில் இருந்த வட்டியும் என் பாதங்களுக்குக் கீழ் புதைக்கப்படுகிறது. நம்மவர் கொடுத்திருந்த வட்டியில் அப்பாஸ் இப்னு அப்துல் முத்தலிபுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வட்டியை முதலாவதாக நான் தள்ளுபடி செய்கிறேன். அவருக்குரிய வட்டி அனைத்தும் முதலுடன் சேர்த்து தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.

- ஸஹீஹ் முஸ்லிம் - 2334 -

மக்களே! சொத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவரின் உரிமையை அல்லாஹ் வழங்கியுள்ளான். இனி எவரும் தனது வாரிசுக்கு உயில் எழுதக்கூடாது.

அறிந்து கொள்ளுங்கள். குழந்தை விரிப்புக்கே சொந்தமானது. திருமணத்தின் பின் ஒரு பெண் விபசாரம் செய்து அதன் மூலம் குழந்தை பிறந்தால் அந்தக் குழந்தை திருமணம் முழுந்துள்ள ஆணுக்கே சொந்தமாகும். திருமணத்தின் பின்னரும் விபசாரம் செய்வவர் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட வேண்டும். தந்தை அல்லாத ஒருவரை தன் தந்தையாக அழைப்பவரின் மீதும் தம் எஜமானனுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவரின் மீதும் அல்லாஹ் வினாதும் மலக்குகளினதும் மக்கள் அனைவரின் சாபமும் உண்டாக்டும். அவர்களின் பர்ளான் ஸன்னத்தான் எந்த வணக்கமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது.

- நஸார்-3642, அழுதாவுத் -2870 -

ஒரு பெண் கணவனின் வீட்டிலிருந்து அவனது அனுமதி இல்லாமல் எதையும் செலவிடக் கூடாது. உணவுப் பண்டங்களையுமா? என்று அப்போது கேட்கப்பட்டது. ஆம் அதுதான் நமது செலவங்களில் மிகச் சிறந்தது.

- அழுதாவுத் -3565 -

இரவலாக வாங்கப்பட்ட பொருட்கள் உரியவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். பாலைக் கொண்டு மட்டும் பயன்பெற

————— கலாபூஷணம் - மெளலவி -ஏ.எஸ்.ஏ.எம். புறூரி - (கபூரி)

வழங்கப்பட்ட கால்நடைகள் பயன்பெற்ற பின் உரிமையாளர்களிடமே திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இழப்பீடு நிறைவேற்றும் பொறுப்பு தலைவனையே சாரும்.

- அபுதாவுத் - 3565, திருமிதி - 2120 -

மக்களே! பெண்கள் வியத்தில் அல்லாஹ்வை அஞ்சங்கள். அவர்களுக்கு நன்மையையே செய்யுங்கள். அவர்கள் உங்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்கள். அல்லாஹ்வின் அமானிதமாக அவர்களைப் பெற்றுள்ளீர்கள். உங்களின் மனைவியர்மீது உங்களுக்கு உரிமைகள் இருப்பது போலவே உங்கள் மீதும் அவர்களுக்கு உரிமைகள் உள்ளன. நீங்கள் விரும்பாதவர்களை அவர்கள் உங்களின் வீடுகளுக்குள் அனுமதிக்காதிருப்பது அவர்களின் கடமையாகும். மானக்கேடான காரியங்களைச் செய்யாதிருக்க வேண்டும். அவர்கள் குற்றும் புரிந்தால் அவர்களைத் தண்டிக்கும் உரிமை உங்களுக்கு உண்டு. அவர்களை உங்கள் படுக்கையிலிருந்து ஒதுக்கி வையுங்கள். காயம் ஏற்படாதவகையில் இலோக அடியுங்கள். அவர்கள் தங்கள் தவறிலிருந்து திருந்திக் கொண்டால் அவர்களுக்கு முறையாக உணவும் உடையம் அளியுங்கள்.

அவர்களுக்கு நன்மையையே நாடுங்கள். ஏனெனில் உங்களிடம் உங்களின் உதவியாளர்களாகவும் உங்களையே சார்ந்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து உடல் உறவைத் தவிர வேறு எதையம் உரிமையாகக் கொள்ள மாட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் பெயரை முன்மொழிந்து அவர்களுடன் திருமண ஒப்பந்தம் செய்துள்ளதை நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

- ஸஹீஹ் முஸ்லிம் - 2334, திருமிதி - 1163, 3087 -

மக்களே! நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். என் பேச்சைக் கவனமாகக் கேள்வுங்கள். என்னுடைய பிரச்சாரத்தை உங்களுக்கு எடுத்துரைத்து விட்டேன். உங்களிடையே அல்லாஹ்வின் வேதமாகிய அல்குர்ஆனையும் அவனது தூதரின் வழிமுறைகளாகிய ஹத்தையும் விட்டுச் செல்கிறேன். அவற்றை நீங்கள் பின்பற்றி நடக்கும் காலமெல்லாம் வழி தவறிவிட மாட்டார்கள்.

- ஸஹீஹ் முஸ்லிம் - 2334, இப்னுமாஜா - 3074 -

மக்களே! உங்களின் இந்த நகரத்தில் தான் வணங்கப்படுவது குறித்து ஷைத்தான் நம்பிக்கை இழந்து விட்டான். இருப்பினும், அவன் மகிழும் விதமாக நீங்கள் அற்பமாகக் கருதும் சில விடங்களில் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிவீர்கள். எனவே, உங்கள் மார்க்க விஷயத்தில்

அவனிடம் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

- முஸ்தத்ரகுல் ஹாகிம் -

(பிற்காலத்தில் தோன்றும்) மஸீஹாத் தஜ்ஜால் குறித்து எச்சரிக்கின்றேன். அல்லாஹ் அவனது தூதர்களில் எவரும் தம் சமுதாயத்தினரைத் தஜ்ஜால் குறித்து எச்சரிக்காமல் இருந்ததில்லை. அல்லாஹ் வின் தூதர் நூஹ் (அலை) அவனைப் பற்றி எச்சரித்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னால் வந்த றகுல்மார்களும் எச்சரித்துள்ளார்கள்.

அவன் (இறுதி காலத்தில்) தோன்றுவான். அவன் தன்மைகளில் ஏதேனும் சில உங்களுக்குப் புலப்படாமல் போனாலும் உங்களின் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தெரியாதவன் அல்ல என்பது உங்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும். (இதை முழுமுறை கூறினார்கள்) உங்களின் அல்லாஹ் ஒற்றைக் கண்ணன் அல்ல. தஜ்ஜாலோ வலக்கண் குருடானவன். அவன் கண் திராட்சையைப் போன்றிருக்கும்.

- ஸஹீஹ்‌ல் புகாரி -4402 -

மாதத்தின் நாட்களை ஒவ்வொருவரும் தங்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப முன், பின்னாக்குவது அல்லாஹ்‌வுக்கு மாறு செய்வதை அதிகரிக்கும் செயலாகும். இதனால் இறைமறுப்பாளர்களே வழிகெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களே ஒரு மாதத்தின் நாட்களை முன் பின்னாக்கி ஒர் ஆண்டில் அம்மாதங்களில் போரிடுவதை ஆகுமாக்கிக் கொள்கிறார்கள். மற்றோர் ஆண்டில் அதே மாதத்தில் போரிடுவது கூடாது என்று தடுத்துக் கொள்கிறார்கள். தாங்கள் தடுத்திருக்கும் மாதங்களின் எண்ணிக்கையை அல்லாஹ் தடுத்துள்ள மாதங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சரியாக ஆக்கி அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் மாதங்களையும் தாங்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்வதற்காகத்தான் இவ்வாறு செய்கிறார்கள்.

- இப்புமாஜூ -3055 -

அறிந்து கொள்ளுங்கள்; வானங்களையும் பூமியையும் அல்லாஹ் படைத்த நாளிலிருந்தே அதன் அமைப்புப்படி இப்போதும் காலம் கற்றி வருகிறது. அல்லாஹ்‌விடம் மாதங்களின் எண்ணிக்கை பன்னிரண்டாகும். அல்லாஹ் படைத்த அன்று இவ்வாறுதான் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் துல்க்:தா, துல்ஹஜ், முஹர்ரம், ரஜப் என்ற நான்கு மாதங்களும் புனிதமானவைகளாகும்.

- ஸஹீஹ்‌ல் புகாரி -4662, அபுதாவுத் -1942 -

ஒரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் சகோதரர் ஆவார். முஸ்லிம்கள் அனைவரும் சகோதரர்களே, ஒரு முஸ்லிமின் பொருள்

மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு அவன் மனமுவந்து கொடுத்தால் மட்டுமே ஆகுமானதாகும். (மற்றவரின் பொருளை அபக்கிப்பதன் மூலம்) உங்களுக்கு நீங்களே அந்தி இழைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்.

- திர்மிதி - 3078 -

மக்களே! உங்களின் நாயனாகிய அல்லாஹ்வை மட்டுமே வணங்குங்கள். அவனையே அஞ்சுங்கள். கடமையான ஐந்து நேரத் தொழுகைகளைத் தவறாது பேணி வாருங்கள். (ரமழான் மாதத்தில்) நோன்பை நோற்று வாருங்கள். மனமுவந்து உங்கள் சொத்துக்களில் இருந்து ஸகாத்தைக் கொடுத்து வாருங்கள். அல்லாஹ்வின் ஆலயமாகிய க.பாவை ஹஜ் செய்யுங்கள், உங்களில் அதிகாரம் வகிப்பவர்களுக்குக் கட்டுப்படுங்கள், அப்போதுதான் நீங்கள் சுவர்க்கம் புகுவீர்கள்.

- திர்மிதி - 616 -

ஓருவர் குற்றமிழழத்தால் அதற்குரிய தண்டனை அவருக்கே வழங்கப்படும். மகனின் குற்றத்திற்காகத் தந்தையோ, தந்தையின் குற்றத்திற்காக மகனோ தண்டிக்கப் படமாட்டார்கள்.

- ஜாமிஉத்திர்மிதி - 2159 -

என் பிரார்த்தனையைத் தவிர ஏனைய இறைதூதர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் பிரார்த்தனைகள் (இவ்வுலகிலேயே) முழுந்து விட்டன. மறுமை நாளுக்காக அதை நான் எனது றப்பிடம் சேமித்து வைத்துள்ளேன். அறிந்து கொள்ளுங்கள். மறுமையில் இறைதூதர்கள் தங்களின் சமுதாயத்தினர் அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அப்பொழுது என்னைக் கேவலப்படுத்தி விடாதீர்கள். நான் உங்களுக்காகக் கவ்ஸர் என்னும் தடாகத்தின் அருகில் அமர்ந்திருப்பேன்.

மக்களே! எனக்குப் பின் எந்த இறை தாதரும் வரப் போவதில்லை. உங்களுக்குப் பின் எந்தச் சமுதாயத்தினருமில்லை. இங்கு வந்திருப்பவர்கள் வராதிருப்பவர்களுக்கு இச்செய்தியை எட்டச் செய்யுங்கள். செய்தியைக் கொண்டு சென்று சேர்ப்பவர்களில் சிலர் நேரடியாகக் கேட்பவரை விட நன்றாக ஆராயும் தன்மை கொண்டவராக இருக்கலாம்.

- ஸஹீஹ் புகாரி - 67, 105, 1741 -

இவ்வாறு உரை நிகழ்த்திய றகுவுல்லாஹ் (ஸல்) மக்களை நோக்கி “மறுமை நாளில் என்னைப் பற்றி உங்களிடம் விசாரிக்கப்படும்போது என்ன சொல்வீர்கள்” என்று கேட்டார்கள்.

“அல்லாஹ்வின் ஆணைகள் அனைத்தையும் தெரிவித்து விட்டர்கள். தங்களின் பொறுப்பை நிறைவேற்றி விட்டர்கள். நன்மையை நாடினீர்கள் என நாங்கள் சாட்சியமளிப்போம்” என மக்கள் கூறினார்கள்.

அப்போது றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) தமது ஆள்காட்டி விரலை வானத்தின் பால் உயர்த்தி சைகை செய்து விட்டு பின்னர் மக்களின் பால் நீட்டி, 'யா அல்லாஹ் இதற்கு நீயே சாட்சி' என்று கூறி தங்களின் அரபா உரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

- ஸஹீஹ் முஸ்லிம் - 2334 -

இவ்வாறு றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) உரை நிகழ்த்திய அதே இடத்தில் அல்குர்ஆனின் 5:3ஆம் வசனம் அருளப்பட்டது.

இன்று உங்களுக்காக உங்கள் மார்க்கத்தைப் பூர்த்தியாக்கி விட்டேன். உங்கள் மீது எனது அருட்கொடையையும் பூர்த்தியாக்கி விட்டேன். இன்னும் இல்லாத்தை உங்கள் மார்க்கமாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்.

இவ்வரையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சஹாபா பெருமக்கள் மத்தியில் ஒரு அழுகூரல் கேட்டது. யாரென்று பார்த்தபோது ஹஸ்ரத் அழுபக்கர் ஸித்தீக (ரழி) அவர்கள் அழுது கொண்டிருந்தார்கள். “இந்த மகிழ்ச்சிகரமான நாளில் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்வோடிருப்பதை விட்டு விட்டு ஏன் அழுகிறீர்கள்” எனக் கேட்டபோது “றகுலுல்லாஹ்வின் உரையைக் கவனித்தீர்களா? அல்லாஹ்வின் அருள்வாக்கைப் பற்றி யோசித்தீர்களா? றகுலுல்லாஹ் அவர்களோ, ‘இவ்வாண்டிற்குப் பின் நான் மீண்டும் உங்களை இவ்விடத்தில் சந்திப்பேனா என்பது எனக்குத் தெரியாது’ என்று கூறினார்கள். ‘அல்லாஹ் வோ இன்று உங்கள் மார்க்கத்தையும் எனது அருட்கொடையையும் பூர்த்தியாக்கி விட்டேன்’ என்றும் கூறுகிறான். அப்படியானால் றகுலுல்லாஹ்வின் தேவை முடிந்து விட்டது. இனி அவர்களை அல்லாஹ் அழைக்கப் போகிறான் என்பதுதானே இதன் கருத்து. இதை யோசித்த போதுதான் எனக்கு அழுகை வந்துவிட்டது” என்று கூறினார்கள்.

இறைதூதுளின் இறுதி நாட்கள்

மக்காவில் இறுதி ஹஜ்ஜின் கடமையை முடித்துக் கொண்ட முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்கள் மத்தொவை நோக்கித் தமது பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள். இடைவழியில் உறைத் தலையாடவாரம் சென்ற அவர்கள் அங்கு உயிர்த் தியாகம் செய்து அடக்கஞ் செய்யப்பட்டதோழர்களுக்காகஅல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார். பின்னர் மத்தொவுக்கு வந்து அன்று இரவு நடு நிசி வேளையில் அங்குள்ள ஜன்னதுல் பக்கி. என்ற அடக்கஸ்தலத்திற்குச் சென்று அங்கு அடக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ள முஸ்லிம்களுக்காக இரு கரம் ஏந்தி இறைவனிடம் இறைஞ்சிய பின் வீடு திரும்பி பொழுது புலர்ந்ததும் தங்களின் நிகழ்ச்சி நிரல் படி அருமை மனைவி மைமுனாவின் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். மக்காவிலிருந்து புறப்படும்போதே றகுலுல்லாஹ்வின் உடல் நிலையில் தளர்வு ஏற்படத் தொடர்க்கியது. மைமுனாவின் வீட்டிற்கு வந்ததிலிருந்து காய்ச்சல் அதிகரிக்கத் தொடர்க்கியது. உடம்பு நெருப்பாக கொதித்தது. வழைமையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியாமல் ஒரு இடத்திலேயே தங்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள். தங்களது மனைவிமார் அனைவரையும் அழைக்கும்படி கூறினார்கள். அவர்கள் அனைவரும் வந்து றகுலுல்லாஹ்வின் நிலைமையைக் கண்டதும் மிகவும் கவலையடைந்த அவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்கிடையே ஆலோசித்து அன்னை ஆயிஷாவின் வீட்டிலேயே அவர்களைத் தங்க வைக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். அதன்படி ஹஸ்ரத் அப்பாஸ், ஹஸ்ரத் அவி ஆகியோரின் தோள்களில் தங்களது கரத்தைப் போட்டவர்களாக அன்னை ஆயிஷாவின் இல்லத்தை அடைந்தார்கள்.

கடுமையான காய்ச்சலால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அன்னை ஆயிஷாவின் வீட்டிலிருந்து பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று தொழுகையை நடாத்தி வந்தார்கள். நாளைக்கு நாள் நோய் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. எழுந்து உட்காரவோ நடக்கவோ முடியாதவாறு காய்ச்சல் கடுமையாகவிருந்தது. அந்த நிலையிலும் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்ல முயன்றார்கள். முடியவில்லை மயக்கம் ஆட்கொண்டது. அப்படியே அமர்ந்து விட்டார்கள். மயக்கம் தெளிந்ததும் தன் மனைவியை அழைத்துத் தனக்குப் பகரமாகத் தொழுகையை நடாத்தி வைக்கும்படி அவரது தந்தையிடம் கூறும்படி சொன்னார்கள். இதனைக் கேட்ட அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் “அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே! எனது தந்தையோ மிகவும் இளகிய மனம் படைத்தவர், அல்குற்று அனை ஒதும்போதே தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்து விடுவார். அவரால் எவ்வாறு தங்களது இடத்தில் நின்று தொழுகையை நடாத்த முடியும்?” என்று கூறினார்.

அன்னை ஆயிவாவின் கூற்றை ஏற்றுக்கொள்ளாத அன்னைல் நபி (ஸல்) அவர்கள் “அவரே எனக்குப் பகரமாகத் தொழுகையை நடாத்த வேண்டும்” என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறினார்கள். இந்தச் செய்தி ஹஸ்ரத் அழுபக்கர் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும் சில நாட்கள் அவர்களே இமாமாக நின்று தொழுகையை நடாத்தினார்கள்.

ஒரு நாள் அன்னைல் நபி (ஸல்) அவர்களின் உடல்நிலையில் சிறிது முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. குளித்து உடைகளை மாற்றிக்கொண்டு அப்பாஸ் (ரஹி), அலி (ரஹி) ஆகியோரின் தாங்கலில் பள்ளிவாசலை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது அழுபக்கர் (ரஹி) அவர்களின் தலைமையில் தொழுகை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. றகுவுல்லாஹ்வின் வருகையை அறிந்த அழுபக்கர் அவர்கள் தான் நின்று கொண்டிருந்த இடத்தை விட்டுச் சிறிது நகர்ந்துள்ளார்கள். ‘விலக வேண்டாம்’ என்றும் அங்கேயே நிற்குமாறும் சாடை செய்து’ அழுபக்கர் அவர்களின் அருகில் நின்று தொழுதார்கள். தொழுகை முடிந்ததும் மிம்பால் ஏறி அங்கு குழுமியிருந்த மக்களை நோக்கி ஒரு சிறு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.

“இம்மையின் இன்பம் அல்லது மறுமையின் பேறுகள் இவ்விரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ளும் உரிமையை அல்லாஹ் தன் அடியானுக்கு அளித்தான். அந்த அடியான் பிந்தியதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்” என்று தங்களுக்கு அந்திம காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சூசகமாக உணர்த்தினார்கள். இதைக் கேட்ட அழுபக்கர் (ரஹி) அழு ஆரம்பித்ததும் அழுதீர்கள் என்று அவரைச் சமாதானப்படுத்திய பின் தொடர்ந்தார்கள். “நீச் சயமாக நான் நன்றி செலுத்தக்கடமைப்பட்டவர்களுள் அல்லாஹ்வை அடுத்து அழுபக்கர் அவர்களுக்காகும். அழுபக்கர் இல்லத்திலிருந்து வரும் வாசலைத் தவிர அனைத்து வாசல்களையும் முடிவிடுக்கள். தலைவர்களின் அடக்கல்லத்திலங்களை உங்களது முன்னோர் வணக்கல்லத்தலங்களாக ஆக்கிக் கொண்டதைப்போல் நீங்களும் செய்து விடக் கூடாதென்று உங்களை நான் ஏச்சரிக்கை செய்கின்றேன் என்று கூறி பின்னர் மத்தொவாசிகளை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்தார்கள். “முஹாஜீர்களே! நான் மத்தொவாசிகளைப் பெரிதும் நேசிக்கின்றேன். உங்களுக்கும் எனக்கும் ஆதரவு தந்து உதவியவர்களை நான் ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. அன்ஸாரிகள் மீது அன்பாக நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களில் கண்ணியம் வாய்ந்தவர்களையும் சிறந்தவர்களையும் கொரவியுங்கள். தவறிமூப்ப வர்களை மன்னிக்க வேண்டியதும் உங்கள் அனைவரினதும் கடமையாகும் என்று கூறிய பின் உங்களில் எவருக்கேனும் நான்

சொல்லாலோ செயலாலோ நோவினை செய்திருந்தால் அதற்கரிய பரிகாரத்தைத் தேடிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மறுமையில் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் வெட்கித் தலைகுனிந்து நிற்பதைவிட உங்கள் முன்னிலையில் தலைகுனிந்து நிற்பது எவ்வளவோ மேலானது” என்று கூறினார்கள்.

அப்போது ஒருவர் முன்வந்து “அல்லாஹ்வின் தாதர் அவர்களே! நீங்கள் ஒரு ஏழைக்கு முன்று திர்ஹும் கொடுக்குமாறு கூறினீர்கள் நான் கொடுத்தேன். அதனை இன்னும் நீங்கள் திருப்பித் தரவில்லை” என்று கூறியதும் அந்த முன்று திர்ஹும்களையும் கொடுத்து விடுமாறு தனது உறவினர்களிடம் கூறினார்கள். அக்கணமே அவரது பணம் கொடுக்கப்பட்டது.

மற்றொருவர் எழுந்து “நான் ஒரு நாள் திறந்த மேனியுடனிருக்கும் போது தங்களின் விரலால் என்னைத் தட்டினீர்கள். அதுபோன்று நானும் செய்ய விரும்புகிறேன்” என்றார். அதைக் கேட்ட அண்ணல் அவர்கள் புன்முறுவல் பூத்தவர்களாக “எனது அறைக்கு வாரும். அங்கு நான் எனது மேலங்கியைக் கழற்றுகிறேன். மக்கள் முன்னிலையில் வெற்றுப்பட்டன் தோன்றுவதை நான் விரும்பவில்லை” என்று கூறிவிட்டு தங்களது அறைக்குள் அம்மனிதனை அழைத்துச் சென்று தனது சட்டையைக் கழற்றி இப்பொழுது நீர் பழி தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார்கள் அவ்வளவுதான். அவர் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் முதுகில் இருந்த நபிமாருக்குரிய முத்திரையைத் தம் கண்களால் கண்டு அதனை முத்தமிட்டு அதன் பின் றகுவுல்லாஹ்வின் கால்களில் விழுந்து “யாறகுவுல்லாஹ் என்னை மன்னிப்பீர்களாக. தங்களின் முதுகில் உள்ள முத்திரையைக் காணவேண்டும் என்ற பேராசையினால் இவ்விதம் ஒரு தந்திரத்தைக் கையாண்டேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று கூறி அழு ஆரம்பித்து விட்டார். அவரது யுக்தியை ஏற்கனவே விளங்கியிருந்த றகுவுல்லாஹ் “நீர் சென்று வருவீராக. நரகத்தின் வாயில்கள் உமக்கு முடப்பட்டு விட்டன” என்று கூறி புன்முறுவல் பூத்தார்கள்.

பின்னர் சிரியா நாட்டின் சிற்றரசன் மத்தொலைவத் தாக்க ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற தகவல் அறிந்த றகுவுல்லாஹ் அவர்கள் உஸாமா பின் ஸைத் என்ற இளைஞரின் தலைமையில் ஒரு படையைத் தயார் செய்யுமாறு பணித்தார்கள்.

உஸாமா சிரியப் படைகளை எதிர்நோக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அவருக்காகத் துஆுச் செய்த றகுவுல்லாஹ் அவர்கள் தங்களது இறுதிப் பயணத்திற்கான ஆயத்தங்களை

மேற்கொண்டார்கள். மீண்டும் காய்ச்சலால் பீடிக்கப் பட்டார்கள். ஓயாத தலைவலி வேறு அவர்களுக்கு வேதனை கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போது நோய்வாய்ப்பட்டு இரு வாரங்களாகி விட்டன. நானுக்கு நாள் நோய் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. மத்னா நகரமே சோகக் கடலில் மூழ்கியிருந்தது. அருகில் அமர்ந்திருந்த அருமை மகள் பாத்திமா துக்கம் தாளாது அமுது கொண்டே இருந்தார்கள். இதைக் கண்ட அண்ணல் அவர்கள் தமது மகளை அருகில் அழைத்து அவரின் காதில் ஏதோ இரகசியம் கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட பாத்திமா மூன்னரெவிட அதிகம் அழத் தொடங்கி விட்டார். இதனை அவதானித்த அண்ணல் நமிய அவர்கள் மீண்டும் பாத்திமாவைத் தன் அருகில் அழைத்துத் திரும்பவும் அவரது செவிகளில் ஏதோ கூறினார்கள். அதனைக் கேட்ட பாத்திமா தன் கவலைகளை மறந்து அழைக்கயை நிறுத்தித் தம்மைச் சுதாகரித்துக் கொண்டு அமைதியாக இருந்தார்.

(சில நாட்கள் கழிந்த பின்னர் அன்னை ஆயிஷா (ரஹி) பாத்திமா நாயகியிடம் இந்திகழிவு பற்றிக் கேட்ட போது முதலில் தமது இறுதிக்கட்டத்தை அடைந்து விட்டதாகவும் விரைவில் அல்லாஹ் வின் சமூகம் செல்லப் போவதாகவும் கூறினார்கள். அதைக் கேட்டு நான் அழுதேன். அதன்பின் என்னைப் பார்த்து எனதருமை மகனே! நீ அழாதே நமது குடும்பத்தினரில் நீயே முதன்முதலாக என்னை மறுமையில் சந்திப்பாய் என்று கூறியதைக் கேட்டதும் எனது கண்ணீர் ஆனந்தக் கண்ணீராக மாறியது என்று கூறினார்கள்.)

நானுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு வந்த நோயின் தாக்கம் சற்றுக் குறைய ஆரம்பித்தது. சற்று உடல் நலத்தோடும் மகிழ்ச்சியுடனும் காணப்பட்டார்கள். தோழர்களின் உள்ளங்களில் இருந்து இப்போது தான் ஆறுதல் பெருமுச்ச வெளிவந்தது.

எனினும், இந்திலை வெகுநேரம் நீடிக்கவில்லை. திரும்பவும் மயக்கம் வருவதும் தெளிவதுமாக இருந்தார்கள். அழைக்கர் (ரஹி) அவர்களின் அருமை மகள் அன்னை ஆயிஷாவின் சகோதரர் அப்துர் ரஹமான் அவ்விடத்திற்கு வந்தார். அவரது கையில் மிஸ்வாக் பற்குச்சி இருப்பதை அண்ணல் அவர்கள் அவதானித்தார்கள். இதனை விளங்கிக் கொண்ட அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் தனது சகோதரனின் கையிலிருந்த பற்குச்சியை வாங்கி அதனை மென்று மிருதுவாக்கி அண்ணல் அவர்களிடம் கொடுத்தார்கள். அதை வாங்கிய அண்ணல் அவர்கள் தமது பற்களைத் துலக்கினார்கள். தமது பக்கத்திலிருந்த நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் கைகளை விட்டு நனைத்துத் தமது முகத்தில் பலமுறை தடவிக் கொண்டார்கள். பின்னர் ஆயிஷா நாயகி அவர்களின்

மடி மீது தமது தலையை வைத்துப் படுத்துக் கொண்ட றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் “அல்லாஹும் ஹவ்வின் அலைய்ய ஸகராதில் மெளத்” யா அல்லாஹ் மரணத்தின் துன்பத்தை எனக்கு இலகுவாக்கித் தருவாயாக என்று இறைஞ்சிக் கொண்டே இருந்தார்கள்.

தமது மடிமீது தலைவைத்துப் படுத்துக் கொண்டிருந்த அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் உடலின் பாரம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதை உணர்ந்த அன்னை ஆயிஷா அவர்கள் அன்னல் அவர்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வளவு நாட்களாகச் சூடாக இருந்த அவர்களின் உடம்பு குளிரத் தொடக்கியது. கைகள் தக்பீர் கட்டிய நிலைக்கு வந்து விட்டன. ‘அல்லாஹும் றபீகுல் அ.வா அல்லாஹுல்வாகிய எனது உயரிய தோழனிடம் செல்கிறேன்’ என்ற வார்த்தைகள் அவர்களது வாயிலிருந்து மூன்று முறை வெளிவந்தது. அதன்பின் அவர்களது வாய் இறுக முடிக்கொண்டது. கண்களும் மூடிக்கொண்டன. றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் பயாத்தாகி விட்டார்கள். இன்னாலில்லாஹி வழினா இலைஹி றாஜிஹன்.

ஆம். 63 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இருளில் மூழ்கிக் கிடந்த இவ்வுலகை இஸ்லாத்தின் ஒளியில் பிரகாசிக்கச் செய்த உத்தமத் தூதர், உலக இரட்சகர் ரஹ்மதுன் லில் ஆலமீன் அகிலத்தாருக்கு அல்லாஹும்ஹின் அருட்கொடையாக வாழ்ந்த அன்னல் நபி முஹம்மத் முஸ்தபா (ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள்.

இந்த நிகழ்வு ஹிஜ்ரி 11ஆம் ஆண்டு ரபீஉல்அவ்வல் மாதம் பிறை 12 திங்கட்கிழமை (அன்னார் பிறந்த மாதம், பிறந்த திகதி, பிறந்த நாள்) கி.பி. 632 ஜூன் 8ஆம் நாள் நிகழ்ந்தது).

ஸல்லல்லாஹுஅலா முஹம்மத்
ஸல்லல்லாஹுஅலைஹி வசல்லம்.

தலைமைத்துவத் தொரிவும் நல்லடக்கமும்

அண்ணல் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் வபாதாகி விட்டார்கள் என்ற செய்தி ஒரு நொடியில் மதீனா நகரெங்கும் பரவி விட்டது. இச்செய்தியைக் கேள்வியுள்ள மதீனா மக்களால் இதனை நம்ப முடியவில்லை. திக் பிரமை பிடித்தவர்கள் போல் அங்குமிங்குமாக அலைந்து திரிந்தனர் சாதாரண மக்களுக்கே இந்த நிலை என்றால் முத்த சஹாபாக்களாலும் இச்செய்தியைச் சீரணிக்க முடியவில்லை. ஹஸ்ரத் உமர் (ரழி) அவர்கள் கூட உருவிய வாஞ்சுடன் நின்று கொண்டு “றகுலுல்லாஹ் (ஸல்) அவர்கள் மரணித்து விட்டார்கள் என்று யாராவது சொன்னால் அவர்களைக் கண்ட துண்டமாக வெட்டி விடுவேன்” என்று குஞ்சரத்துக் கொண்டு நின்றார். உண்மை நிலை என்ன? என்பதை அறியாது மக்கள் திக் பிரமை பிடித்தவர்கள் போலாகினர்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணச் செய்தியைக் கேள்வியற்ற ஹஸ்ரத் அழூபக்கர் அவர்கள் நேரே தமது மகள் ஆயிஷாவின் இல்லத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். வழியில் நடந்த நிகழ்வுகள் எதையும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் உடம்பு வெண்ணிற ஆடையினால் மூடப்பட்டிருந்ததைக் கண்ட அவர்கள் நபி அவர்களின் திருமுகத்தைக் கண்டிமைக்காது அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு ‘தாங்கள் உயிரோடிருக்கும் போதும் இனிமையாக இருந்தீர்கள், இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறீர்கள்’ என்று கண்ணீர் மல்க கூறியபடி றகுலுல்லாஹ் வின் நெற்றியில் முத்தமிட்டார்கள். ‘என் அருமை நண்பரே, என் உயிரினுமினிய நண்பரே! என் தந்தையைவிட எனக்கு மிக உகப்பான நண்பரே! நிச்சயமாக நீங்கள் காலமாகி விட்மர்கள்’ என்று கூறிக்கொண்டு திரும்பவும் அவர்களது நெற்றியில் முத்தமிட்டார்கள். அதன்பின் முகத்தை முடிவிட்டு வெளியே வந்தார்கள். வெளியில் உமர் (ரழி) அவர்கள் உருவிய வாஞ்சுடன் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவரது தோளில் தனது கரங்களைப் பதித்து அவரை ஆறுதல் படுத்தி அமருமாறு கூறிவிட்டுக் கூடியிருந்த மக்களைப் பார்த்து “மக்களே முஹம்மதை வணங்குபவர் யாராவது இருந்தால் அவர் இறந்து விட்டார் என்பதைத் திட்டமாக அறிவார்களாக, அல்லாஹ்வை வணங்குபவர்கள் இருப்பின் அல்லாஹ் மட்டுமே பிறப்பு இறப்பு அற்றவன் என்றும் என்றென்றும் உயிரோடு இருப்பவன் அவன் மட்டுமே என்பதை அறிவார்களாக! முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தூதரே என்றும் அவர்களுக்கு முன் வாழ்ந்த எத்தனையோ தூதர்கள்

மரணமடைந்துள்ளார்கள் என்றும் அல்லாஹ் அல்குர்ஆனில் அறிவிக்கவில்லையா?" என்று கூறி அல்குர்ஆனின் 3:144 வசனத்தை ஒதிக்காட்டினார்கள். இதனைக் கேட்ட ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் அப்படியே கீழே சாய்ந்து விட்டார்கள். ஐனங்களோ தேம்பித் தேம்பி அழுதுகொண்டே இருந்தார்கள்.

இதற்கிடையில் சிரியாவுக்குச் செல்லவிருந்த சேனை அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணச் செய்தியைக் கேட்டு மதீனாவுக்கே திரும்பி வந்து விட்டது. இச்சமயத்தில் மஸ்ஜிதுள் நபவியை அடுத்துள்ள ஸகீபது பனீ ஸாதா என்ற பூங்காவில் அங்சாரிகள் அனைவரும் கூடி தங்களுக்குள் ஒருவரையே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று ஓர் ஆலோசனைக் கூட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். இதனைக் கேள்வியற்ற அபூக்கர் (ரஹி) உமர் (ரஹி), ஆழ உடைதா (ரஹி) ஆகிய மூவரும் அங்கு விரைந்து சென்றனர். இவர்களது விழயம் தக்க சமயத்தில் நிகழ்ந்ததால் மதீனாவாசிகளால் தன்னிச்சையாக ஒரு முடிவை மேற்கொள்ள முடியவில்லை.

ஹஸ்ரத் அபூக்கர் (ரஹி) அவர்கள் அக்கூட்டத்தில் எழுந்துநின்று "மதீனாவாசிகளே! நீங்கள் மேன்மை பொருந்தியவர்கள் சிறப்பு மிகக்வர்கள் என்பது உண்மைதான். எனினும் இந்த இக்கூட்டான சந்தர்ப்பத்தில் குறைஷிகளைத் தவிர்த்து வேறொருவர் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்படின் அதனை மக்காவாசிகளும் ஏனைய அரேபியர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதனால்குழப்பமும் ஒற்றுமை இன்மையும் ஏற்படும். இதனைத் தவிர்ப்பதற்காகக் குறைஷிகளில் ஒருவரைத் தலைவராக ஆக்குவோம். நீங்கள் அமைச்சர்களாகவிருந்து ஒத்துழைப்பு நல்குங்கள்" என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதற்கு அங்சாரிகள் உங்களில் ஒருவரையும் எங்களில் ஒருவரையும் தலைவராக நியமிப்போம் என்று மாற்று யோசனை கூறினர். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஹஸ்ரத் அபூக்கர் (ரஹி) அவர்கள் அதனால் ஏற்படும் பாதகங்களை விளக்கிக் கூறி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்திய பின் ஹஸ்ரத் உமர், ஹஸ்ரத் அழ உடைதா ஆகிய இருவரில் ஒருவரை கல்பாவாக நியமிக்குமாறு ஆலோசனை கூறினார்கள்.

இதுவரை அமைதியாக இருந்து நடப்பவைகளை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள் உடனடியாக எழுந்து "அபூக்கரே! நீங்கள் உயிருடன் வாழும் போது இன்னொருவரை எப்படி கல்பாவாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். மக்குலுல்லாஹ் (ஸல்) தங்களைத்தான் தலைவராக்கும் எண்ணத்தில்

அவர்களுக்குப் பதிலாகத் தொழுகையை இமாமாக முன்னின்று நடத்துமாறு நியமித்திருந்தார்கள். ஆதலால் தாங்களே எங்களது தலைவராகும். றகுலுல்லாஹ்வின் பிரதிநிதியாகக் கல்பாவாக இருந்து இந்தச் சமுகத்திற்கு வழிகாட்டுங்கள். உங்கள் தலைமையை ஏற்று உங்களுக்கு வழிப்பட்டு நடப்போம்” என்று கூறிக்கொண்டே அபூபக்கர் அவர்களின் கரத்தைப் பிடித்து “பைஅத்” விசுவாசப் பிரமாணம் செய்தார்கள். உமர் (ரஹி) அவர்களைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் எவ்வித மறுப்புமின்றி அபூபக்கர் (ரஹி) அவர்களின் கரத்தில் பைஅத் செய்து கொடுத்தனர். தலைமைத்துவம் சம்பந்தமாக ஒரு சமுகமான முடிவு ஏற்பட்டதில் அனைவரும் திருப்தியடைந்தனர்.

பொழுது சாய்ந்து விட்டது. ஸகீது பனீசயீதாவில் கூடி கல்பாவைத் தெரிவு செய்து கொண்ட மக்கள் அனைவரும் அன்னை ஆயிஷாவின் இல்லத்திற்கு வந்தனர். றகுலுல்லாஹ்வின் உடலைக் குளிப்பாட்டுவதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. ஹஸ்ரத் அவி (ரஹி) அவர்களின் மேற்பார்வையில் அப்பாஸ் (ரஹி) அவர்களும் அவர்களது புதல்வர்களான பள்ள, குதம் என்போருடன் உஸாமாபின் ஸைத் அவர்களும் பணியாளரான ஷாக்ரான் அவர்களும் சேர்ந்து குளிப்பாட்டி கபன் செய்தார்கள் அன்றைய இரவு அவ்வாறே கழிந்தது.

காலையில் பஜ்ரு தொழுகைக்காக மக்கள் எல்லாம் மதீனாப் பள்ளிவாசலில் வந்து குழுமி விட்டனர். தொழுகை முடிந்ததும் நேற்று ஸகீபது பனீ ஸசதாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை மக்கள் முன் அறிவிப்பதற்காக ஹஸ்ரத் உமர் (ரஹி) அவர்கள் எழுந்து நின்று நேற்றைய தினம் ஸகீபது பனீஸசதாவில் கூடிய மக்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து அபூபக்கர் (ரஹி) அவர்களின் தலைமைத்துவத் தகுதிகளை எடுத்து விளக்கி அல்குர்அழனின் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் 40ஆம் வசனத்தில் ஹிஜ்ரத் செலவும்போது தெளர் குகையில் றகுலுல்லாஹ்வுட்டன் தங்கியிருந்த சமயத்தில் நடைபெற்ற உரையாடலை ஞாபகங்படுத்தி றகுலுல்லாஹ் ஹயாத்தாக இருந்தபோதே தனக்குப் பதிலாகத் தொழுகை நடாத்தும் இமாமாக ஹஸ்ரத் அபூபக்கர் (ரஹி) அவர்களையே நியமித்தார்கள் எப்பவைகளை எடுத்துக் கூறி அனைவரும் ஹஸ்ரத் அபூபக்கர் (ரஹி) அவர்களையே கல்பாவாக ஏற்று பைஅத் எனும் சத்தியப் பிரமாணம் செய்யுமாறும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். அனைவரும் ஹஸ்ரத் உமரின் கருத்தை ஆதரித்து வரிசையாக வந்து அபூபக்கர் (ரஹி) அவர்களின் கரத்தின் மீது தங்களின் கரத்தை விசுவாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்தனர்.

இந்த நிகழ்வு முடிவற்றதும் ஹஸ்ரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக் (ரழி) அவர்கள் மக்கள் மத்தியில் எழுந்து நின்று தங்களது பதவிப் பிரமாண உரையை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூறினார்கள். அவ்வரையில் “மக்களே நான் உங்களைவிட எவ்விதத்திலும் மேலானவனோ சிறந்தவனோ அல்ல, எனினும் நீங்கள் என்னைத் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டிர்கள் எனது நடவடிக்கைகள் நியாயமாகத் தோன்றினால் அல்லாஹ் வின்தும் அவனது தூதரின்தும் கட்டளைகளுக்கு உடன்பட்டிருந்தால் அதற்கு உங்களது ஆதரவைத் தாருங்கள். எனது நடவடிக்கைகள் அநீதமானவையாக இருந்தால் அதற்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டாம். பலவீனமானவனுக்கு ஆதரவளிக்கவும் பலமானவனை அடக்கவும் அல்லாஹ் எனக்கு உதவி புரிவான். நான் அல்லாஹ் வுக்கும் றகுலுக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்வரை எனக்கு ஆதரவு தாருங்கள். எனது நடவடிக்கைகள் மாறுபட்டிருக்குமானால் நீங்கள் ஆதரவு தரவேண்டாம் எல்லோரும் தொழுகையைக் கடைப்பிடியுங்கள். அல்லாஹ் உங்கள் அனைவருக்கும் அருள் புரிவானாக” என்று கூறி முடித்தார்கள்.

நல்லடக்கம்:

ஹஸ்ரத் அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களின் உரை முடிந்ததும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களது உடலை நல்லடக்கம் செய்வதற்கான ஆலோசனை நடைபெற்றது. நபிகளாரின் திருமேனியை அவர்கள் மரணமடைந்த இடத்திலேயே நல்லடக்கம் செய்வதுதான் நன்று என்றுஹஸ்ரத் அபூபக்கர்(ரழி)கூறியதும் அனைவரும் அக்கருத்தினைஏற்றுக் கொண்டார்கள். அன்னை ஆயிஷா அவர்களின் இல்லத்திலேயே “கப்ரு” தோண்டப்பட்டது. மக்களெல்லாம் வரிசைக் கிரமமாக அழுத கண்ணும் சிந்திய முக்குமாக அன்னைல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்குத் தங்களது இறுதி மரியாதையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

சகல பணிகளும் கச்சிதமாக முடிந்து விட்டன. இப்பொழுது றகுலுல்லாஹ் வின் உடலைக் கப்பில் வைக்க ஆயத்தமான பொழுது கப்ரு ஈரவிப்பாக இருந்தது. றகுலுல்லாஹ் வின் படுக்கையை அதில் விரித்து ஹஸ்ரத் அலி (ரழி), பஞ்சல் (ரழி), உஸாமா (ரழி), அப்துர் ரஹ்மான் (ரழி) ஆகிய நால்வரும் அன்னைல் நபி (ஸல்) அவர்களின் திருமேனியைத் தாங்கிப் பிடித்துக் “கப்ருக்குள் வைத்தார்கள்”.

உலகத்திற்கே ஒளிவிளக்காக உதய குரியனாக பூரண சந்திரனாகத் திகழ்ந்த முறைம்மத் முஸ்தபா (ஸல்) அவர்களின் உடம்பை அந்த மண் ஏற்றுக்கொண்டது. ஹிஜ்ரி 11 ரபீ'உல் அவ்வல் பிறை 14 (கி.பி. 632 ஜூன் 9) செவ்வாய் பின்னேரம் புதன் இரவு மறுவிலா தெழுந்த முழுமதி மண்ணுக்குள் மறைந்தது.

(யா அல்லாஹ் றகுலுல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பையும் அவர்களது ஷபா அத்தையும் எம் அனைவருக்கும் தந்து அவர்களுக்கென்றே விசேடமாக உள்ள ஹவ்னூல் கெளதரில் இருந்து அந்த நீரைப்பருகும் பாக்கியத்தையும் தந்தருள்வாயாக.)

ஸல்லல்லாஹ்ரா அலா முஹம்மத்
ஸல்லல்லாஹ்ரா அலைஹி வசல்லம்.

ஹிஜ்ரி 7இல் 1387 ஆண்டுகளுக்கு முன்
அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள்
அரசர்களுக்கு விடுத்த அழைப்பிதழ்

எம்ப்பெருமானார் நபிகள் நாய்கும் (ஸல்) அவர்கள் எகிப்திய
அரசர்களுக்கும் ஏனைய மன்னுகளுக்கும் அனுபவிய சம்மார்க்க
அழைப்பு மடல். இது தோலில் எழுதப்பெற்றது. சுற்றில் வட்டமாகக்
காணப்பெறுவதுஅண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின்
அன்றயான பிற்பகுரையாகும்.

(தினமின் 8.6.68 நன்றி)

سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ

மன்னிப்புத் தேடும் வாசகங்களில் மகத்தானது

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ
وَوَعْدَكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرٍّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ
عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ

“அல்லாஹும் அன்த றப்பி லாஇலாஹ இல்லாஅன்த கலக்தனீ வஅன அப்துக வஅன அலா அஹ்திக வவ்.திக மஸ்தத்.து அஹது பிக மின் ஷர்ரி மாசன்.து அழுங லக பிரி.மதிக அலய்ய வாழு பிதன்பி ப.பிரவீ பழின்னஹு லாய்.பிறுத்தனுப இல்லா அன்த”

பொருள் :-

யா அல்லாஹு நீயே என்னைப் படைத்து இரட்சித்து பாதுகாப்பவன் உன்னைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை. நீயே என்னை உற்பத்தி செய்தாய் நான் உனது அடிமை நான் உனக்குச் செய்து கொடுத்த உறுதி மொழியையும், வாக்குறுதியையும் என்னால் முடிந்த வரை நிறைவேற்றியுள்ளேன். எனது செயல்களில் தீமையானவைகளிலிருந்து உன்னிடம் பாதுகாப்பு தேடுகிறேன். நீ எனக்கு அபரிமிதமான அருட்கொடைகளை அள்ளி அள்ளி வழங்கியுள்ளாய் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். மேலும் நான் புரிந்துள்ள பாவங்களையும் உன்னிடம் மறைக்காது ஒப்புக் கொள்கிறேன். எனவே என்னை மனிப்பாயாக! ஏனெனில் பாவங்களை மன்னிக்கும் தகுதி உன்னைத் தவிர வேறுயாருக்குமே இல்லை.

இந்தப் பிரார்தனையை விசுவாசத்தோடும் துய என்னைத்தோடும் பகலில் கூறிய ஒருவர் அன்று மாலை நேரத்துக்கு முன்பாக இறந்து விட்டால் சுவர்க்கவாசிகளில் ஒருவராக இருப்பார். இதை விசுவாசத்தோடும், துய என்னைத்தோடும் இரவில் கூறிய ஒருவர் காலை நேரத்திற்கு முன் மரணித்துவிட்டால் சுவர்க்கவாசிகளில் ஒருவராக இருப்பார் என்று ரகுவுல்லாஹி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஷத்தாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரவி) அறிவிக்கிறார்கள்.

ஆதாரம் : ஸஹ්லும் புகாரி

صفحة من التاريخ

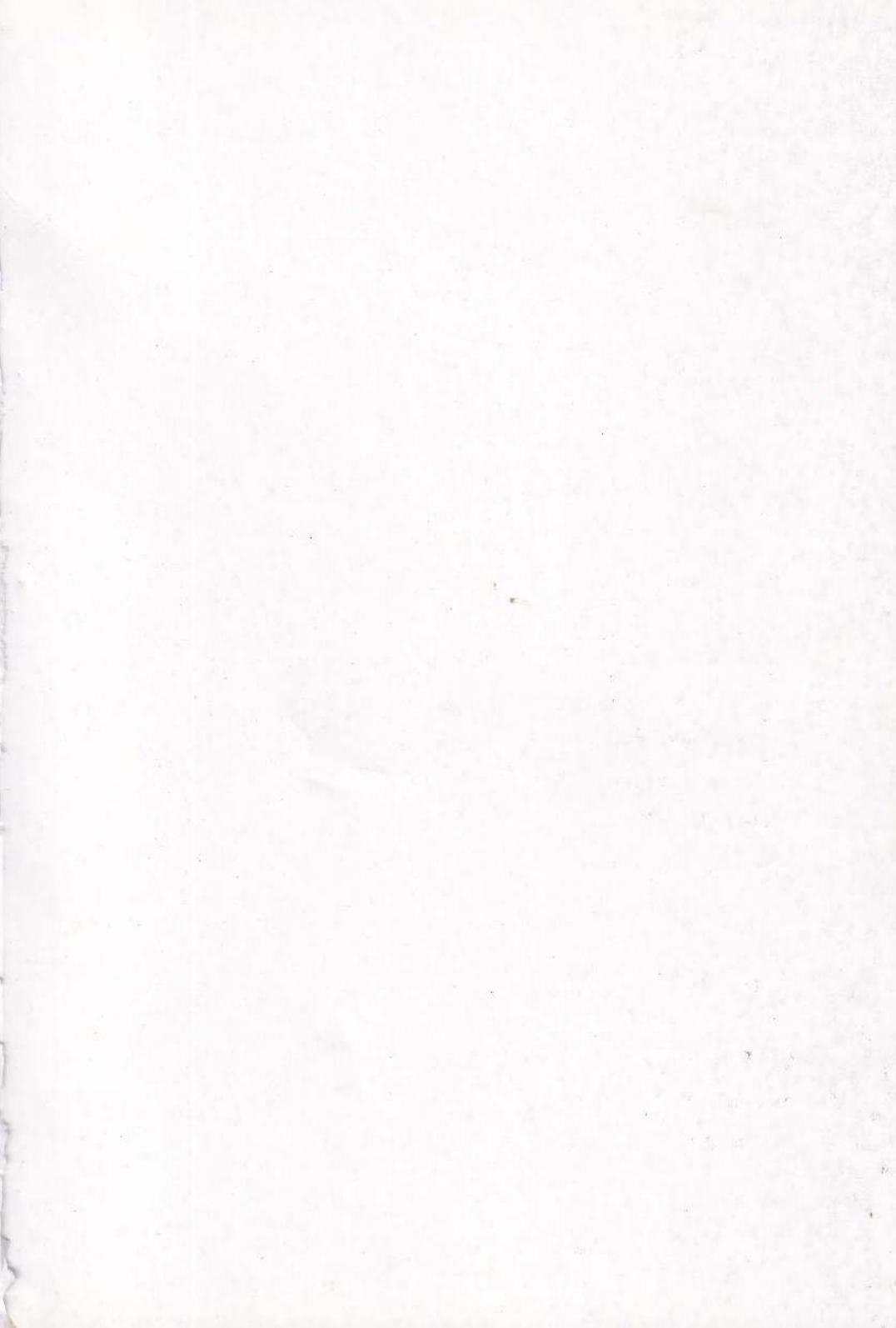
قصص واقعية للأنبياء والرسل والصحابة والتابعين

[رضوان الله عليهم أجمعين]

الإعداد : الشيخ محمود بخاري بن عبد القادر العالم

[الإمام والخطيب والمدرس]

الناشر : سُنْ عالم للطباعة والنشر والتوزيع

அப்புல் காடி ஆவிச் சமூக மறுநூல் சம்மாந்துணையேச் சேர்ந்தவர் கிடங் பல வழக்கங்களும் சேஷிய நியீக பல்லாவும் அரியஸ்ஸுட்டெர். சம்மாந்துணை தலைஞர் கிளீவாம் ஆபுக் கவுசானம் உவா கூப், நூர்க்கையாளம் கூப், மஜ்ஹல் - ஆந்துணை முதலானவற்றில் சபையிழக்கை பதார்களை நின்ட காலமாக வகுக்க கிடங் சூந்த கார்த்தேவ் ஆலோசம மக்க ஆச்சியாவார். கிடங் ஆச்சியாக பரை புதியம் போது கவிர் வெளியீட்டிற்கு திணைக்களத்தின் அடிக் கிளீவாம் படை ஆஸங்ககை அடிக் குறுப்பாக கடமையான்றியொழுங்கும் அத்திருத்தங்கள். பல நூல்களை பதிர்த்தி கிடங் என்றைப், செம்மைப் பல்லாவும் எந்தவீரியம் குறிப்பு குறிச்சு மக்க மௌழு நூல்களும் விடுந்து குறிப்புத்தக்கது.

ஆச்சிய சேவையில் கிடுந்து விலகிய கிடங் முஸ்லிம் சமை கலைஏர் திணைக்களத்தின் ஆய்வு உத்தியோகத்துரைவும், ரெங்கும் முன்னாள் அமைச்சர் எம்.எச்.எம். ஆண்டில் அவர்களினு பொதுச்செத் தொடர்பு அத்தகீரியாயும் கடமையான்று ஓய்வு பெற்றுள்ள. சமூகசேவையேவேல் வெற்றுக்கூடாக பல தாங்களுக்களை கடந்த கிடங் நூல்ம் "வருவாய்வில் ஒரு ஏடு" பக்கி ஏ.ஏ.ஏ.ஏ.ம். முஹம்பு மௌலா என்று எவ்வோர் மனத்திலும் கிடையும் நலவத்திற்கீழ்க்காணுதல்.

Dr. முதல் ஆப்புல்வாஹ்,

கலைவர்

மாநகரத்துணை

ஏன்கிழக்குப் பவுக்கலைக்கழகம்.

20-08-2014

Rs. 400/-

சீன்னை ஆலீம் வெளியீடு,
சீன்னை ஆலீம் சதுக்கம்,
சம்மாந்துணை.

ISBN 978-955-7581-0-2

9 789557 58102